

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

217

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ
ΜΟΔΑ ΤΟΥ '58

ΟΙ ΦΡΑΟΥΛΕΣ
φρούτο της εποχής

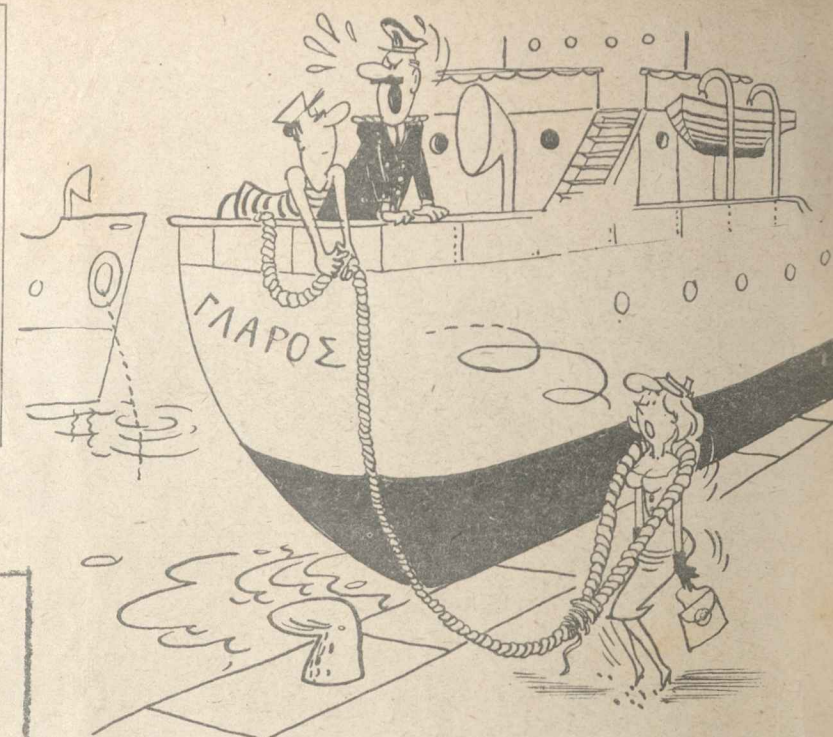
ΤΑΙΡΙΑΣΜΕΝΟ
ΖΕΥΓΑΡΙ

Ή Λολομπρίτζιντα
κι' ο άνδρας της
στήν ξπαυλί τους

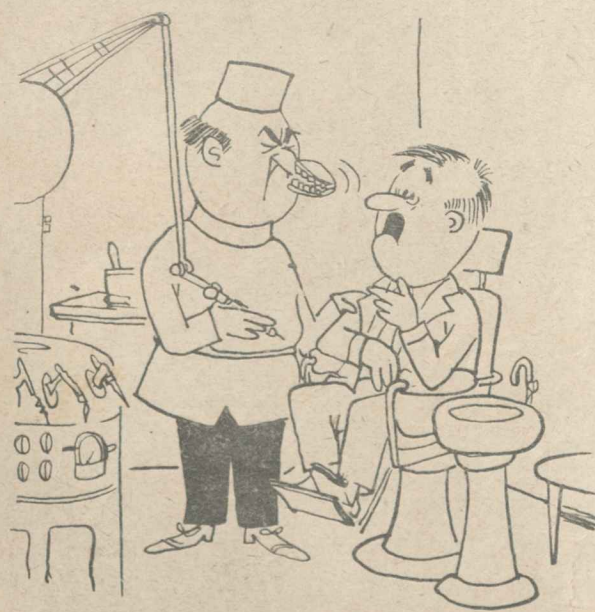
— "Άσε τὰ δράματα καὶ δράζει τὸ νερό.

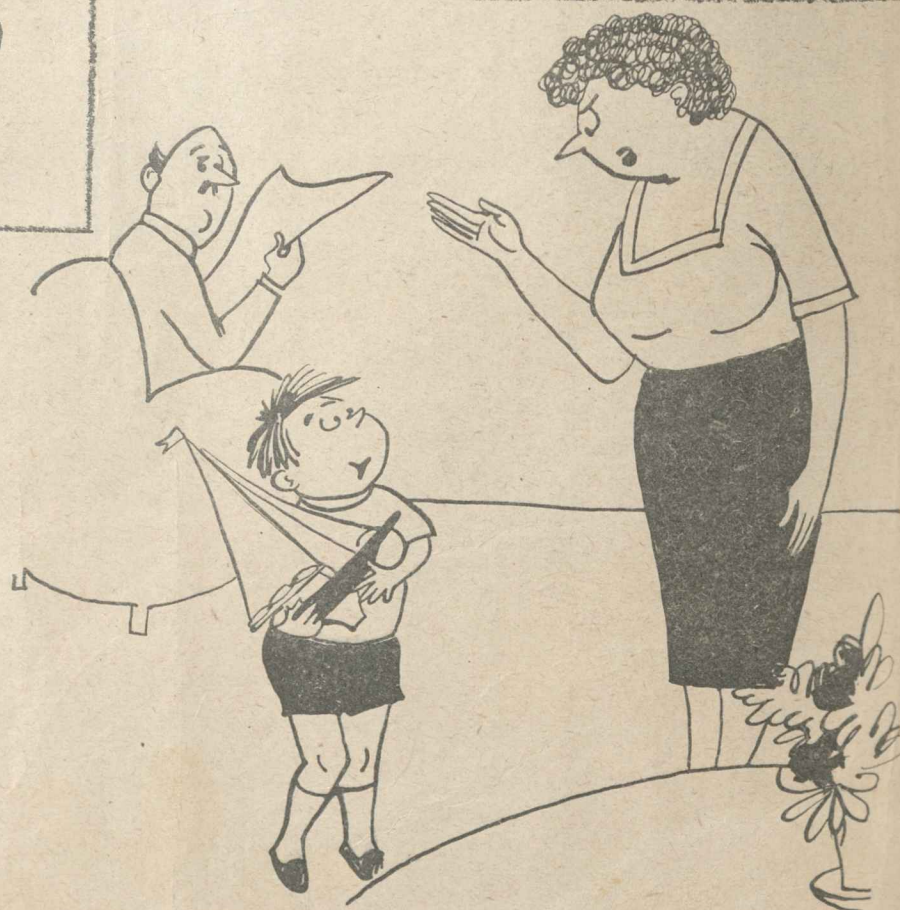
— Σοὺ εἶπα νὰ δέσης πρῶτα τὸ καράβι!...

Χωρὶς λόγια...

— Σὰς τὸ εἶπα, γιαντρέ, ὅτι ἡ μασέλα μου δὲν εἶναι καλὰ ἐφαρμοσμένη.

— Δὲν εἶναι ποτὲ εὐχαριστημένος: τοῦ ἀγοράσαμε καράβι, τώρα γυρεύει νερό!

ΕΤΟΣ 9ον 14 — 27 ΜΑΪΟΥ 1958
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 217 • ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 6

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

15ΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΕΥΑΓΓ. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Πανεπιστημίου ἀριθ. 34
Ἀρ. τηλ.: Γραφείων 614.047, τυπογρ. 36.555

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ

Βρισκόμαστε στὴν ἐκδοὺς τῆς φράουλας, τοῦ μελιτοῦ καὶ εὐγεστοῦ καὶ τοῦ φρούτου. Στὶς σελίδες τῆς λαογραφικῆς μας σὰς δίνουμε ἀρσενικά συνταγὰς με φράουλες.

Ἐνὶ διαβαίνει τὸ 15θήμερο

ΚΑΡΥΕΣ

Τοῦ Ζαχαρία Παπαντωνίου

ΟΙ ΕΙΚΟΣΙ ἀντιπρόσωποι τῶν μοναστηριῶν ποὺ ἀποτελοῦν τὴν Ἱερὰ Κοινότητα — ἡ κυβέρνησις τοῦ Ὁρους — εἶναι καθισμένοι στὸν καναπέ, στὸ ἡμικυκλικὸ σχῆμα θυζαντινῆς συνόδου, ἀστροὶ καταρράχτες γενειάδων ἀπάνω στὴ μαυρίλα τῶν ράσων. Τὰ κομπολόγια τοὺς μετροῦν τὸν ἀτέλειστο καιρὸ.

Στὸ χαιρετισμὸ μας, ὅλες αὐτὲς οἱ κεφαλὲς ἔγειραν λίγο, χωρὶς τὰ κομπολόγια νὰ χάσουν τίποτε ἀπὸ τὸ ρυθμὸ τους, ἔπειτα ὁ σερδάρης μας ἀδύγησε στὸ διπλὰνὸν δωμάτιο τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Μπαίναμε. Ὁ Προτεπιστάτης — ὁ πρωτοπυργὸς περὶ τοῦ — μὰς ἔδωσε μ' αὐτὴν τὸ χερί. Ἐπειτα κάθησε με μεγαλοπρέπεια στὴν ἑδρα του, εἶδος στασιδίου, καὶ μὰς ἀφῆσε νὰ πούμε τὸ σκοπὸ τοῦ ταξιδιοῦ μας. Ὁ γραμματεὺς, ἀφού πῆρε τὰ ὀνόματά μας, ἀρχισε νὰ συντάσῃ τὸ διαμνητήριο. Πολύτιμο ἔγγραφο. Εἶναι ἡ ὁδὸς κυκλοφορίας στὰ μοναστήρια. Μ' αὐτὸ τὸ κλειδί ἀνοίγει ἡ πόρτα καὶ ἐκείνου τοῦ μοναστηρίου, καὶ χωρὶς αὐτό, εἶναι ἀσέβητος καὶ ἀγνωστός.

— Θὰ ταξιδεύετε μαζί καὶ οἱ τρεῖς ἡ χωριστά;
— Προτιμοῦμε μαζί.
— Ἐγὼ καλῶς.

Κάθενας ἀπὸ τοὺς τέσσερες ἐπιστάτες ἔβαλε ἀπὸ τὸ ράσο του τὸ τέταρτο μὴας σφραγίδας. Ἀφού ἐκάλυσαν τὰ τέσσερα κομματάκια ἐπ' αὐ-

νὰ στὸ ἔγγραφο, ὁ Προτεπιστάτης, με ἀργὸ καὶ ἀβρό κίνημα μὰς τὸ ἔδωσε.

Ἀποχτήσαμε δικαίωμα κυκλοφορίας στὸ Ὅρος.

Καὶ τώρα πρὶν ἀφήσουμε τὴν πρωτεύουσά του, τὸ ἀγέλαστο χωριουδάκι ποὺ δὲν κρατεῖ τὸν ξένο παρὰ γιὰ λίγην ὥρα, ὅση χρειάζεται νὰ τὸν διώξῃ, πρὶν ἀνεβούμε στὰ μουλάρια μας ποὺ χτυποῦν τὰ πέταγερὰς πολεῖ τὸ ἐμπόρεμά του εἰς ὅσον μὴ τελευταία ματιά. Σπίτια παλιά ἢ καινούργια, κρυμμένα μέσα στὰ δέντρα. Ἐδὼ ἕνα χάλασμα, ἐκεῖ μὴ πεντάπατη οἰκοδομή. Καμμιὰ διαφορὰ δὲν ἔχουν. Ὅλα νεκρά, ὅλα κελιά. Κάτω στὴν εἴσοδο εἶναι τὸ μαγαζὶ τοῦ κελιοῦ. Ὁ καλόγερος πωλεῖ τὸ ἐμπόρεμά του εἰς κόνες, διβλῖα ἢ κομπολόγια. Ἐξάφνα κλείνει τὸ κατάστημα καὶ χάνεται μέσα στὸ ἐκκλησάκι τοῦ σπιτιοῦ γιὰ νὰ προσευχηθῇ. Τὸ ἐκκλησάκι εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ σπιτιοῦ. Πάντα ἐξέχει ἐπάνω ἀπὸ τέτοια σπίτια ἕνας μικρὸς τροῦλος.

Τὰ χαμόγελα τῆς ζωῆς δὲν λείπουν ἀπὸ τὴν πεθαμένη πολιτεία. Εἶναι μερικά μπαλκόνια με γλάστρες. Εἶναι καὶ παράθυρα με κουρτίνες. Τώρα θὰ δῆς, νομίζει, καὶ τὸ γυναικεῖο χερί ποὺ θὰ φτιάξῃ τὰ κουρτινάκια, ποὺ θὰ ποτίσῃ τὰ δασυλάκια μὰ ἡ τρελλὴ φαντασία σου χάνεται καὶ ξαναβλέπεις ἐκεῖνον ποὺ εἶναι: μὴ κοινωνία χωρὶς γυναῖκα. Κλεισμένα τζάμια. Μάταιες γλάστρες. Πελώρια κουτιά ποὺ μοιάζουν με σπῖτια. Τάφοι! Ὁχι, ἡ Εὐα δὲ θὰ πατήσῃ ἐδὼ μέσα. Ἡ δαχτυλῆθρα τῆς, ἡ φροντίδα τῆς, ἡ καλωσύνη τοῦ χεριοῦ τῆς ἔχει ἐξοριστῇ ἀπὸ δῶ, σὰν τὰ κακὰ δαιμόνια. Ἀδύνατον νὰ μάθουμε γιὰτί πρασινίζουν αὐτοὶ οἱ κῆποι. Τίποτα δὲν κρύβει τὸ πεθαμένο ἐκεῖνο κουρτινάκι ποὺ δὲ σάλεψε ποτὲ ἡ ἀκρη του. Καὶ μολαταῦτα, τὸ Ἅγιον Ὅρος εἶναι αὐτό: Κραυγὴ ἐναντίον τοῦ θνῶτος ποὺ σχηματίζει τὴν κοινωνία. Εἶναι τὸ ξόρκισμα τῆς γυναίκας, ἡ στέρσις κι' ὁ θάνατος ποὺ γίνονται πρόγραμμα καὶ σκοπός, ἡ κραυγὴ κατὰ τῆς κοινωνίας. Κι' αὐτὸ ἀκριβὲς δὲν εἶναι ὁ ὕμνος τῆς διωγμένης; Σ' αὐτὴ τὴ φυγὴ ὑπάρχει ἡ ὁμολογία τῶν καλογέρων πὼς ἀπὸ τὴ γυναῖκα δὲν ἐκπορεύονται μόνο τὰ μεγάλα δεινὰ ποὺ φοβοῦνται, μὰ καὶ τὰ μεγάλα ἀγαθὰ ποὺ στεροῦνται. Τί ἀξία θὰ εἶχε τὸ Ὅρος ἂν ἡ γυναῖκα δὲν ἦταν τὸ σόλισμα τῆς δημιουργίας; Τί στεροῦνται λοιπόν, ἂν δὲ χάνουν κάτι μεγάλο; Ἄν ὑπάρχῃ ἡρώισμός στὸν ἀσκητισμὸ, αὐτὸς εἶναι. Τὸ Ὅρος εἶναι ἀντιθληκὴ πολιτεία. Ἐχουν ἀφήσει κοτέτσια μόνο με πετεινοὺς βουστάσια μόνο με ταύρους, κοπάδια γιδιών μόνο με τράγους καὶ κοινωνία μόνο με γενειάδες.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»:

Ἀρχίζει μὴ σειρὰ ποὺ θὰ ποτήσῃ καὶ ἀναγνώστριά.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ

Πλασμένες ἀπὸ ὄνειρο κι' ἀπὸ ποίησι οἱ γυναῖκες ποὺ γελῶν με τὴν ἐξαισία παρουσία τους τὰ δημοτικὰ μας τραγούδια.

αὐτὸς
εἶναι καφές!

ΑΥΤΗ ΜΟΝΟΝ Η ΛΕΞΙΣ

ΠΡΩΤΟΝ

ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΔΙΔΑΦΙΛΟΝΙΚΗΤΟΝ

ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ ΚΑΛΟΥ ΚΑΦΕ

Μόνον μία εταιρεία δίδω ἡ Νεσκάφ — ἡ ὁποία πρώτη παρουσίασε ἕνα διαλυτὸν καφέ εἰς κόνιν, ποιότητος — ἔχει τὴν ἀπαρτιμένην πέτραν διὰ νὰ σὰς ἐξασφαλῇ εἰς καθε φλυτζάνη Νεσκάφ ἕλκον τὴν γεῦσιν τοῦ γνησιοῦ φρεσκοκαθουρδισμένου καφέ.

Ἡ ἀπὸ αὐτὴ κίνησις — ἔστω νερό σὲ λίγη σκόνη Νεσκάφ — ποὺ σὰς ἐπιτρέπει νὰ παρασκευάσῃτε ἕνα πραγματικὸν καλὸν καφέ, ἀποτελεῖ τὴν συνέχειαν σειρὰς λεπτῶν ἐργασιῶν εἰς τὰς ὁποίας οἱ εἰσὶκοὶ τῆς Νεσκάφ ἀνεδείχθησαν δεξιότατοι.

ΝΕΣΚΑΦΕ

ΠΡΩΤΟΝ
ΕΙΣ ΔΙΔΑΦΙΛΟΝ
ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ: ΑΝΔΡ. ΔΡΙΤΣΙΣ & ΥΙΟΣ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΑΚΤΗ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ 24 - ΤΗΛ. 40.220

Ζυννήση
θα είναι
ωραία..

1/50 95/1

 POND'S
ΚΡΕΜΑ ΗΜΕΡΑΣ · ΚΡΕΜΑ ΝΥΚΤΟΣ

Πενήντα χρόνια, τα προϊόντα POND'S αποτελούν την προτίμησι των γυναικών όλων των πολιτισμένων χωρών, γιατί κατασκευάζονται με την μεγαλύτερη προσοχή και φημίζονται για την άγνότητά και την ποιότητά τους.

KREMA ΗΜΕΡΑΣ POND'S - VANISHING CREAM. Είδική για την προστασία του δέρματος. Είναι κρέμα λευκή και κάνει καί γιά φυσιολογική, αλλά και γιά λιπαρή επιδερμίδα. Ή κρέμα ήμέρας POND'S μπορεί νά χρησιμοποιηθῇ καί ὡς βύσας τομακιγιάζ καί ὡς μάσκα ὁμορφιάς.

KREMA ΝΥΚΤΟΣ POND'S - COLD CREAM. Είναι μία ἀγνή, ἐλαφρά κρέμα, πού εἰσδύει γρήγορα, συστέλλει τούς πόρους καί καθαρίζει τό δερμα ἐντέλως. Η ΚΡΕΜΑ ΝΥΚΤΟΣ POND'S δίνει μία φυσική λάμψη στό δερμα, ἀποτελέσμα τόῦ τέλειου καθαρισμοῦ τοῦ.

Γενικοί 'Αντιπρόσωποι: ΠΑΝΟΣ Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε

Γιώργος Παππάς

Ἐκεῖνο πού τὸν χαρακτηρίζει στὴ σκηνή ἦταν ἡ ἄνεση τῆς ἐρμηνείας. Ὁ Γιώργος Παππάς δὲν ὑποκρινόταν, δὲν ἔπαιζε· ἀπέβηθε μὲ τόση φυσικότητα τὸ ρόλο του, πού σὲ πείθει ὅτι τὸν ζοῦσε στὴ σκηνή. Καί ἦταν τόσο ποικίλοι οἱ ρόλοι πού ἔπαιζε! Ἰ. Μερσιτορελὺς στὸν «Φάουστ» τοῦ Γκαίτε, Χάνς τῶν «Νεράιδα» τοῦ Ζιροντού, Κάισαρ στὸν «Καίσαρα καὶ Κλεοπάτρα» τοῦ Μπένραν Σά, Ρασκλίνγκωφ στὸ «Ἐγκλημα καὶ τιμωρία» τοῦ Ντοστογιέφσκυ, Πέτρος στὸν «Ἐξαγγελισμό» τοῦ Κλωντίν, Δὸν Ζευάν στὸ ἔργο τοῦ Θορίλια, Τζῶν Πρόκτορ στὸ «Δοκιμασία» τοῦ Ἀρθουρ Μίλερ, κόμης Λέστερ στὸ «Μαρία Στιούαρτ» τοῦ Σίλλερ. Καὶ πάλι σ' αὐτοὺς τοὺς ρόλους, πότες φορές δὲν ἐρμήνευσε, μὲ τόση χάρι καὶ τόση φινέτα, ρόλους ἀπὸ σύγχρονα ἐλαφὰ γαλλικά ἔργα...

«Ένας κύριος του ελληνικού θεάτρου, ένας ξεχωριστός ηθοποιός, ένας γοητευτικός άνθρωπος, ένας αγαπημένος συναδελφός, ο Γιώργος Παππάς, δεν βρίσκεται πια ανάμεσά μας. Θα μείνει βαθειά χαράχνη στη μνήμη μας ή σφαργίδα της έντονης προσωπικότητάς του. Ή συ-

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ
ΧΕΙΡΟΚΡΟΤΗΜΑ

Τὴ στιγμή πού τὸ φέρετρο τοῦ Γιώργου Παππά κατεβαζόταν στὸν τάφο, ὅλοι οἱ καλλιτέχναι καὶ οἱ θεατρόφιλοι, πού τὸν συνώδευαν στὴν τελευταία του κατοικία, ἔχει

ΕΙΧΕ ΓΙΝΕΙ ΓΕΝΙΚΗ
ΔΟΚΙΜΗ... ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ

Πολλοὶ — καὶ ἰδίως πολλὰς —
δὲν ζήτησαν κανὴν τὴν ἐξακριβώ-
σουν. Ξέρουσαν πῶς ὁ Γιώργος Πλε-
πὰς ἔπασχε ἀπὸ καρκίνου καὶ νοση-
λευόταν στὸν «Εὐαγγελισμόν», ὅ-
που παζάν ἀνθοδέσμες κι' ἔτρεξαν ἀ-
νὰ τὶς καταθέουσιν στὴ σορὶ του. Κι'
ὅταν ἔφθαναν τὸ νοσοκομεῖο καὶ
τὸν ἀντίκριζαν ζωντανό, πολλὰς πο-
ρὰ λίγο να λιποθυμῇσουν.

★
ΠΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΒΑΒΕΛ

Μὲ τὴ μετὰ κλήσι ξένων καλλιπ-
χωῶν, ἡ σκρὴν τῶν «Ὀλυμπίων»
μοιάζει λιγάκι μὲν... Πύργος τῆς Βο-
ρέας, στὶς δοκιμὲς· καὶ τὶς παρο-
στάσεις: «Ὁ σκηνοθέτης Ντέλλα
Πέργκολα μιλεῖ ἰταλικά καὶ ρουμ-
νικά, ἡ Λιδία τὴ τραγουδοῦ γερμα-
νικά, ὁ Τζαμπούροου (καὶ ἀπὸ προηγου-
νως ἡ Σάκκι, ὁ Λοφορέζι καὶ ὁ Ντι-
τι) τραγουδοῦν ἰταλικά. Καί...»
οἱ δὲς διημερνεῖς ὁ βοηθὸς γερμα-
νικῆς Φρ. Θεολογίδης ποῦ καταφέ-
ρκει καὶ συνεννοεῖται σὲ ὅλες τὶς
γλώσσες.

ΑΛΛΑΓΗ ΕΡΑΣΤΩΝ

Σὲ δίοστημα μικρότερο τοῦ ἡ-
νός, ἄλλαξε τρεῖς ἐρασιπτεῖς τῆς Ρέας
Κανάκη. Ὅχι φυσικά τὴν ὡρή
ἀλλὰ στή... σκηνή. Ὡς ἄνθρωποι ἐρωτο-
θήκε πρώτα ἕναν Ρανταγιὸν μάλλον
ψηλό κι' ἀδύνατο τὸν Λορορέζι.
Ὑστερα ἤρθε ἕνας Ρανταγιὸς
τὰ χοντροπόστικος, ὁ Ἄντ. Δελ-
δας, καὶ ἔκαμε καὶ σ' αὐτὸν ἐρωτι-
κὴ ἐξεομολόγησι. Τὸ κακὸ εἶπε
σε μὲν τὸν Τζαμπρούνη, ποὺ εἶπε
φαλακρὸς καὶ κοντός κι' ὄχιαι, δι-
ήγησεν γι' αὐτὸν τὸ ἴδιο πάθος
στὴ σκηνή, πάντοτε.

Ἄλλὰ ὁ κατάλογος δὲν σταμα-
τᾷ ἐδῶ. Ἔπεται καὶ συνέχεια.

Ο ΒΑΚΑΛΟ... ΡΑΠΤΗΣ ΚΥΡΙΩΝ

Στην «Τέσσα», που είχε αναβεί
το «Βασιλικό» ή Βασίλ Μαυρίδης
εμφανίστηκε με φορέματα -μοντε-
λάκια. Μετά την πρεμιέρα, λοιπόν,
άρχισαν όρισμένες κομμωσύνες να
ενοχολούν τόν Γιώργο Βακαλό και
να τόν ζητούν να σχεδιάσει και να
αυτές κανένα...μοντελάκι στη γρα-
μμή «εσάκκο» ή στη γραμμή προ-
πέτς. Τού κάκου αγωνίστηκεν ο έθε-
κτός ζωγράφος, σκηνογράφος και
ενδυματολόγος, ότι δεν είναι «ε-
πής κυριώδης» ούτε φιλοδοξεί να
τοπίσει το δίδοχο του Ντόρ.
Αλλά και πώς να τίς πείσει όσον πρό-
γράμμα του έργου ανέγερσε επι-
τάως: «Ενδυμασία Γ. Βακαλό»

Ο ΦΛΩΜΟΣ

ΕΙΝΑΣ από τους ωραιότερους θά-
νους, τους πραγματικά κομ-
μω είναι και το Ευόρβιο
ελωδς, Σπάνιος θάμνος, ε-
πρόβλη δειλά κάπου-κάπου
κινάν κήπο πολυκατοικίας, για-
τίς εστιγί να τον δώ σε πολλά μέρη
'ους όποτε, είναι πολύ τελεικότα-
κα ελπίσθς από κρύο. Έν τούτοις
παρά την ελαιοσθία του, μπορεί ν
δειχί δηλ του τη μεγαλοπρέπεια σ
μην άπταγάρ, κάτω από τοίχους
προσταγμένους, όπου δημιουργεί
το κλιματικό περιβάλλον ευνοϊκό
ήπιο και ήλιόστολο. Τότε ανθίζε-
η και το άνθη του έχουν το χρώμα τη
φλόγας, που έρχεται σέ ζωηρή αντί-
θεση με τα σκούρα μεγάλα φύλλα
του. Αλλά και η κλειστή βεράντα με
'εσπασία, είναι το ιδέωδες περιβά-
λλον για το φλώμο. Έκει μέσα οι
λακές άκτινες ανέβασθς το χειμάν
τη θερμοκρασία. Το καλοκαίρι φυσί-
ει, δεν έχει ανάγκη. Μόνον ό χειμάν
τον ταλαιπωρεί.

Ο φάλαγγς έχει πατρίδα του π
 μέλι. Υπάρχουν όμως κι' έδω
 άρεκα είδη φάλαγγς, τα οποία είναι
 τα φαρμακευτικά φυτά, άλλα δηλη
 περιού, όπως είναι ο φάλαγγς, μ
 του οποίου σκοτώνουν τα ψάρια. Ο
 φάλαγγς φυτρώνει πάντοτε σε δάσ
 σκευά, που βρίσκονται σε άρκετ
 ύψος από την επιφάνεια της θάλασσ
 σης. Είτε όμως το κλίμα είναι τρο
 πικό, ζεστό, ύψος και η ανάπτυξη τ
 άνω είναι. Στην Ερώτη καλλιέργει
 τα μόνο σε σέρς γιατί δεν ανέχεται
 το κρύο. Το δέν καλοκαίρι τόν φυτεύ
 ούν μόνο σε γλάστρες για να μπο
 ρεί να μεταφερθεί άμέσως σε θερμ
 ή μώλις χαλάει ο καιρός.
 ΕΡΩΤΗ

Είναι θάμνος αειθαλής και φθάνει
το ύψος των δύο μέτρων και κάποτε
περισσότερο, όποτε τα υποκίτρινα
μεγάλα άνθη του και τα μεγάλα ε-
ξωτικά του φύλλα του δίνουν μεγαλο-
πρέπεια άσυνήθιστη.

στην Ελλάδα κατάλληλης τοποθεσίας είναι οι μεσημβρινές κάτω από το τοίχος. Στις Κυκλάδες και τη παρτήλη της μεσημβρινής Πελοποννήσου και στην Κρήτη, το κλίμα είναι και πολύ ευνοϊκό για το φάσμα. Στην Αθήνα, από την Άνοιξη και έως τον Οκτώβριο μπορεί να ζήσει, χωρίς καμία διαταραχή. Από τον Οκτώβριο όμως μέχρι το Μάρτιο πρέπει να μεταφερθεί σε πολύ ζεστά μέρη, να βεβαιώνεται ότι οι θερμοκρασίες περιτρισευμένες ή σε ελαφρώς υψηλότερες.

Ὁ φλόμος δὲν εἶναι δύσκολο
στὴν καλλιέργειά του. Πολλαπλασι-
στὴν πολλὰ εὐκολα καὶ σίγουρα μὲν
μοσχεύματα εἴτε κατὰ τὸ Φθινόπωρο
ἢ κατὰ τὸ θερινό, εἴτε τώρα ἀπὸ
τῆς Μαΐου, ὅταν γυλαινῇ καὶ ζεστο-
θετὰ ὁ ἀέρας στὸ ὑπαίθριο. Μό-
λις τὰ κόνουμε ἀπὸ τὸ φυτό, ἐπειδὴ
εἶναι ἀρκετὸ χυμὸ γαλακτώδη, πρε-
πει πρῶτα νὰ τὰ τοποθετήσουμε με-

σα στην άμμο ή και στο χώμα, που πρέπει να νάναι ξερό, αποκλειστικά και μόνο για να επιδοστήθι το τρέξιμό του γαλακτοκ. Μετά 2 - 3 ημέρες αφαιρούμε από το μόσχεμα τα φύλλα ως την κορυφή και το φυτεύουμε σε γλάστρα με γερό χώμα, κοπρισμένο με χωνεμένη κοπριά. Θά ποτίσουμε άμέσως και θα μεταφέρουμε τη γλάστρα σε ηλιαζόμενο ή σε στο μέρος αλλά ήμιοσκίο. Το μόσχεμα θα άδεθί ήσυχο, έφ' όσον το χώμα του είναι υγρό για να ριζώση καλά και όταν φυτρώσουν φύλλα και άποκτήθι το φυτό τίς απαραίτητες ρίζες του, τότε θα το μεταφυτέψουμε, κατά τον 'Ιούλιο περίπου, σε άλλη γλάστρα πιο μεγάλη με διάμετρο τουλάχιστο 80 πόντους και βάθος άλλο τόσο και το ποτίζουμε. 'Όλο το καλοκαίρι είναι άνγκη και το ποτίζουμε κάθε 2—3 φορές την εβδομάδα. 'Απαιτήσεις πολλές δεν έχει. Το χώμα του όμως χρειάζεται να νάναι λιπασμένο με 2/3 κοπριάς χωνεμένης και 1/6 άμμου φίλης γλυκειάς, για να νάναι ελαφρό. Λίγη καρβονούσκηνη επίσης και 1—2 δράμα καράμπιογια μέσα στη γλάστρα εύνοούν πολύ την ανάπτυξη του. 'Αγανάθι το ζωηρό φάσι, αλλά και τα μέρη με λίγο σκόδι. Θέλει στύλωμα και προφύλαξη από το δυνατόν άέρα στον όποιο ποτέ δεν πρέπει να έκτιθεται, γιατί όι γλαστοί του είναι σπάνι το καλδί κούφιοι και ύπάρχει φόβος να σπάσουν.

Συνήθως τὰ ἄνθη του δὲν τὰ κόβουν, ἀλλὰ τὰ ἀφίνουν πᾶνω στὸ θάμνο γιὰ στόλισμα. Εἶναι χάρμα ὀφθαλμῶν. Δὲν τὰ κόβουν ὁμῶς καὶ γιὰ ἕναν ἄλλον λόγο. Τὸ φυτὸ εἶναι διηλητηριώδες καὶ ὅπου σταθῇ τὸ γαλακτωμαί του πᾶνω στὸ δῆρμα προκαλεῖ φαγοῦρι καὶ δημιουργεῖ φουσκῶλες. Γι' αὐτὸ καὶ πρέπει, ἂν πρέπει, νὰ κόψουμε τὰ ἄνθη, ἂν βαστοῦμε ψαλιδί. Κάθε βλαστοὺς δίνει κι' ἕνα ἄνθος μεγάλο. Ὅταν τελειώσῃ ἡ ἀνθήσις κούβουμε τὸν βλαστὸ. Ἐτοίμ τὸν ἐπόμενον χρόνον ἀνθίζει ἀκόμη πρωϊμώτερα καὶ καλύτερα.

Για την ιστορία σ'ας αναφέρω, ότι υπάρχουν 750 είδη φλώμων. Δι-
είναι μόνον το ανώτερο θαμνινόει-
δο ανθοκομικό φυτό, αλλά υπάρχουν
και άλλα εξίσαια πραγματικά, τὰ
ὅποια είναι σπάνια και πωλούνται
σὲ πολὺ μεγάλες τιμὲς πρὸ παντὸς
στὴν Ἀγγλία. Καλλιεργοῦνται ὁ-
μως μόνον σὲ θερμοκήπια.

Ὁ φῶμος ὀνομάζεται καὶ ποιν-
στία. Ὑπάρχουν καὶ φῶμοι ποῦ
μοιάζουν με κάποιος ὅπως εἶναι τὸ
«λαμπερὸ», ποῦ δίνει κόκκινα μικρὰ
ἀνθὰ τὸ χειμῶνα ἢ τὴν ἄνοιξη. Αὐτὸ
καλλιεργεῖται ὡς ἀνεκτικὸ φυτό πο-
λὺ σὲ γλάστρες. Ἄλλος φῶμος εἶ-
ναι τὸ «τοικιλοφυλὸν» ποῦ σπέρνει-
ται τὴν ἄνοιξη, ὅπως καὶ τὰ προη-
γούμενα καὶ μεταφυτεύεται στὸν
50—60 πόντους.

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Ἀφαιρέστε ἀπὸ τώρα, ὅλα τὰ ἄγρια χόρτα τοῦ κήπου σας, τὰ ὁποῖα ἀφ' ἑνὸς στεροῦν τὰ ἄνθη ἀπὸ τὴν τροφή τους καὶ ἀφ' ἑτέρου ξεραίνουν τὸ χῶμα.

Μόλις ζεστάνη καλά ὁ καιρὸς ἐπιθεωρήσετε τὸν κήπο σας, γιὰ νὰ ἀπαλλάξετε τὰ φυτὰ τὸν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τους. Πρῶτος ἐχθρὸς εἶναι ὁ μελίγκρες, ποὺ προσβάλλουν πολλὰ φυτὰ καὶ ἰδίως τὰς τριανταφυλλίās. Ἀγοράστε ἕνα μπουκαλάκι νικιτίνη ἀπὸ τὸ ἀνομοκρίμα καταστήματα καὶ κάνετε μιὰ διάλυσι σύμφωνα μὲ τὴς ὁδηγίης ποὺ δὲ σὰς δώσουν. Μιὰ διάλυσι νὰ ραντίσετε τὰ φυτὰ, ὅπου ὑπάρχουν μελίγκρες μιὰ—δύο φορές.

Tide Πλένει καθαρώτερα
από κάθε τί/

Ἡ Ἑλληνίδα Νοικοκυρά ξέρει καλά ὅτι
μπορεῖ νὰ βασισθῇ στὸ TIDE γιὰ τὴν καθα-
ρώτερη μπουγάδα. Γιατὶ τὸ TIDE κάνει τὰ
ἀσπρόρρουχα λευκότερα, τὰ χρωματιστὰ
λαμπερώτερα.

Βάλτε μπουγάδα με TIDE και δα διαπιστώσετε μόνη σας, ότι το TIDE κάνει την καλύτερη μπουγάδα. Γιατί ο αφρός του περνώντας μέσα από το ρούχο διαλύει κάθε ξένη ουσία (σκόνη, βρωμιά κλπ.) και την παρασύρει βγαίνοντας.

Προσέξτε αυτό το κοριτσάκι. Φοράει πεντακάδαρο φουστανάκι. Ή Μητέρα του είναι περήφανη και ευχαριστημένη γιατί τώρα ξέρει πώς ή μπουγάδα με TIDE είναι ή καθαρότερη και ή πιο οικονομική. Ή Έλληνίδα νοικοκυρά γνωρίζει σίγουρα πώς το

TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ

Bac-Stick

(άποσμητικών)

ΔΡΟΣΙΑ, ΑΡΩΜΑ, ΦΡΕΣΚΑΔΑ

MINI

Πάντοτε φρέσκη!

Στο σπίτι, στην εργασία, στο πάρτυ, στο θέατρο, στα σπορ, παντού και πάντοτε πρέπει να αισθάνεσθε φρέσκη και δροσερή. Γι' αυτό μη παραλείπετε να χρησιμοποιείτε κάθε μέρα το θαυματουργό Γερμανικό BAC-STICK κατά της όσμης του ιδρώτος. Έκατομμύρια γυναίκες σ' όλο τον κόσμο εξασφαλίζουν χωρίς εις το BAC-STICK την σωματική φρεσκάδα και δροσιά.

Μόνον το BAC-STICK περιέχει το βακτηριοκτόνο και άποσμητικό BAC-43

BAC-STICK
μικρό διά τσάντα
BAC-STICK
μεγάλο διά το σπίτι

Πωλείται εις τα Φαρμακεία και Μυρωπωλεία

OLIVIN - WIESBADEN (ΓΕΡΜΑΝΙΑ)
ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ - ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Η ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΟΣ

Πώς θ' απαλλαγείτε εύκολα από τις ένοχλητικές όσμες

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ της σωματικής καθαριότητας είναι βέβαια λεπτό, αλλά πρέπει ν' αντιμετωπίζεται χωρίς σεμνοτυφία. "Αν και δεν είναι καθόλου δύσκολο να λυθεί, καθένας μας μπορεί να διαπιστώσει ότι οι άνθρωποι δεν το έχουν λύσει — και ότι, παίρνοντας λ.χ. το τράμ ή τον ηλεκτρικό το καλοκαίρι, υπόκειται κανείς στην έντονη μερικώς όσμω, που δείχνουν ότι δεν τηρούνται από όλους οι κανόνες της καθαριότητας. Πολλές γυναίκες, παρ' όλα τα μέσα που διαθέτουν, στερούνται από τη στοιχειώδη αυτή ευγένεια, που λέγεται καθαριότης. Δεν ξέρουν τόσο κακό κάνουν έτσι στον εαυτό τους...

ΑΠΟ ΠΟΥ ΠΡΟΕΡΧΟΝΤΑΙ ΟΙ ΟΣΜΕΣ:

Οι όσμες προέρχονται από την αποσύνθεση του ιδρώτος, των απορριμμάτων της επιδερμίδος, των λιπαρών εκκρίσεων. Στην αρχή, όλα αυτά είναι άοσμα, αλλά έπειτα αποκοτούν όσμη, γιατί γίνονται έστιες μικροβίων.

Η όσμη γίνεται πιο έντονη αν είστε παχεί, αν κινησθε πολύ, αν είστε κουρασμένη, καθώς και μερικές μέρες του μηνός. Έντείνεται επίσης αν η ανταλλαγή της ύλης δεν γίνεται φυσιολογικά στο σώμα σας, ή όταν καταναλάσκετε ώριμα τρόφιμα (λ.χ. φαγητά με πολλές σαλτσες και μπαχαρικά) ή ώριμα φάρμακα.

Οι γυναίκες ιδρώνουν λιγότερο από τους άνδρες, εκτός από τις μασχάλες. Τα παιδιά δεν έχουν σχεδόν καθόλου σωματικές όσμες ως την εφηβεία, την εποχή δηλαδή που οι άνδρες τους αρχίζουν να λειτουργούν, πράγμα που τα καθιστά υπερευαίσθητα.

Πραγματικά, οι συγκινήσεις, ή νευρικότης, ή φόβος, αυξάνουν τις εκκρίσεις.

Τα 3.000.000 των ιδρωτοποιών αδένων, που βρίσκονται στο σώμα μας, κατευθύνονται από το νευρικό σύστημα. Όταν είναι πολύ ενεργό, ή όταν δεν ισορροπείται καλά από το «φρένο» του (το συμπαθητικό σύστημα), το νευρικό αυτό εξασθενεί τους ιδρώτες — κρύους ή ζεστούς...

Η ΕΥΚΟΛΗ ΛΥΣΙΣ

Οι σωματικές όσμες απασχολούσαν κιόλας τις Ρωμαίες, που κρεμούσαν κάτω από τις μασχάλες τους μικρά σακκουλάκια γεμάτα άρωμα. Έπί πολύν καιρό, οι άνθρωποι περιόριζον στο να καλύπτουν, τις άσχημες όσμες με άλλες, πιο ευχρηστες — δηλαδή με άρωμα. Έδώ και καμμιά τριανταριά χρόνια, όμως, η αντιμετώπισή τους είναι άμεση. Παρ' όλα αυτά, η πώληση προϊόντων υγιεινής εξακολουθεί να είναι πολύ μικρότερη από εκείνη των προϊόντων που καλύπτουν τις δυσάρεστες όσμες. Πολλές γυναίκες προτιμούν να αγοράσουν ένα άρωμα παρά ένα άποσμητικό ή ένα κολό σαπούνι. Έχουν άδικο: "Οταν άρωματίσετε χωρίς να χτυπήσετε την πηγή των όσμων, τα τοξικά απορρίμματα εξακολουθούν να έρεθίζουν και να μολύνουν το δέρμα σας. Μόλις λοιπόν το άρωμα εξαμισθίσει οι όσμες επανεμφανίζονται έντονότερες και άλλοιωμένες από τη μυρωδιά του άρώματος...

Η ΣΩΣΤΗ ΛΥΣΙΣ

Για τις μασχάλες (που απειλούνται πολύ, γιατί έχουν πολλούς ιδρωτοποιούς αδένες, που εκκρίνουν ένα όξύ προϊόν, χωρίς να γίνεται εξάτμιση) λάβετε τα έξης μέτρα:

1. Ευρίξτε ταχτικά.
2. Χρησιμοποιήστε άποσμητικά, συστατικά του δέρματος και στεγνωτικά, που σταματούν την παραγωγή ιδρώτος στενεύοντας τους πόρους απ' όπου βγαίνει (χωρίς φόβο για τη «δυσκοπή» της παραγωγής του ιδρώτα σε μια τόσο περιορισμένη επιφάνεια). Καθαρίστε πρώτα την περιοχή με νερό και σαπούνι, στεγνώστε την, μείνετε λίγη ώρα ξαπλωμένη, με τα μπράτσα σηκωμένα για ν' απορροφήσουν καλά οι πόροι τα φάρμακα. Μπορείτε να ευριστήτε μια - δυό ώρες κατόπιν, αλλά αν έχετε ευριστή, περιμένετε να περάσουν δεκαπέντε ώρες πριν βάλετε τα φάρμακα.

Μερικά δέρματα δεν υποφέρουν τα έλατα αλουμινίου που περιέχουν τα άποσμητικά και τα συστατικά. Στην περίπτωση αυτή αντικαταστήστε τα με πιο έλαφρα προϊόντα (έχρωμο υγρό αντί για το κόκκινο υγρό). Μην τα χρησιμοποιήτε παρά μια ή δυό φορές την εβδομάδα, για ν' αποφύγετε τη θλάση των αδένων.

3. Χρησιμοποιήστε άποσμητικές κρέμες κ.λ.π. που δεν σταματούν τον ιδρώτα, αλλά εξουδετερώνουν την όσμη του, αποτρέποντας τη μολυσή του από τα μικρόβια.
4. Πουδράρετε με τάλκ ή πούδρα.

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΙΔΡΩΜΕΝΩΝ ΧΕΡΙΩΝ

Πλένετε τα χέρια σας με έιδικο σαπούνι τανίνης (που συστέλλει τους πόρους), ή με αντίσπτικό σαπούνι που είναι δραστικό άποσμητικό. Τρίψτε τα έπειτα με οινόπνευμα καμφοράς. Βουτάτε τα κάθε τόσο σε μια λεκάνη νερού, που έχει μέσα ποτάσα...

ΓΙΑ ΤΑ ΠΟΔΙΑ: "Ιδίες περιποιήσεις. Έπί πλέον, πουδράρετέ τα με τάλκ τανίνης, και φοράτε παπούτσια με τρυπίτσες ή πέδιλα. Αποφεύγετε τις λαστιχένιες σόλες.

ΓΙΑ ΟΛΟ ΤΟ ΣΩΜΑ: Έκτος από τα τακτικά λουτρά, κάντε καθημερινά έντριβή με νερό, που περιέχει ξύδι σε άνολογία 5%.

ΤΑ ΡΟΥΧΑ: Μην περιορίζετε στο στέγνωμα των ρούχων μέσα στο όποια ιδρώσατε! Πρέπει και να τα πλένετε. Όπως το δέρμα σας, έτσι κι' αυτά διατηρούν μερικές τοξικές ουσίες που σας έρεθίζουν. Πρέπει να πλένετε κάθε βράδυ το σουτιέν, την κυλότα, τις κάλτσες σας...

ΑΛΛΑ ΟΠΛΑ

"Αν είστε πολύ νευρική, μπορείτε να καταπολεμήσετε τις σωματικές όσμες σας και με άλλα όπλα:

1. Τη χρήση κατευναστικών του νευρικού συστήματος.
2. Την άποφυγή των πολλών ποτών, ιδίως των οινόπνευματων, που αυξάνουν την παραγωγή ιδρώτος.
3. Τη χρήση έσωτερικών φαρμάκων όπως ή μπελαντόνα, που στενώνουν προσωρινά τους αδένες. Να τα χρησιμοποιήτε όμως μόνο σε έξαιρετικές περιπτώσεις και ύστερα από σύσταση του γιατρού σας, γιατί παρουσιάζουν μερικούς κινδύνους.

Ένα ταιριασμένο ζευγάρι

Μετά την συνάντησή της με τον Μίλκο Σκόφιτς, ή Τζίνα Λολλομπρίτζινα γράφει στο ήμερολόγιό της ότι συνάντησε τον «τύπο του τέλειον συζύγου». Σήμερα οι δύο σύζυγοι άντιπροσωπεύουν, στον κόσμο του κινηματογράφου, ένα ταιριαστό άνδρ-γυναι.

Ο Μίλκο Σκόφιτς και ή Τζίνα Λολλομπρίτζινα στο σπίτι τους

ΕΚΕΙΝΟ το βράδυ της 31 Δεκεμβρίου 1946, μια άσημαντη ήθοποις δέκα έννια χρονών, που άκουγε στο όνομα Τζίνα Λολλομπρίτζινα, βρέθηκε με τον μνηστήρα της, έναν παδοφαριστή της όμάδος «Λάτσιο», να γιορτάζει την παραμονή της πρωτοχρονιάς στο σπίτι ενός διομηχάνου. Τα πυκνά μαύρα μαλλιά της έπεφταν πλούσια πάνω στους ώμους, σύμφωνα με τη μόδα της εποχής εκείνης. Το σφιχτό στη μέση φόρεμά της ανάδειχνε το άρμονικό κορμί της κι' ένα κάπως παραπάνω τόνισμα του ντεκολτέ άφανε να φανή ή άπαλή έπιδερμίδα της. Δεν ήταν μια κοπέλλα που προκαλούσε τον θαυμασμό με την πρώτη ματιά, ούτε, άλλωστε, κι' ή γιορτή ήταν μια από τις λαμπρότερες.

Τη βραδιά ακριβώς εκείνη ή Λολλομπρίτζινα μάλωσε με τον ποδοσφαιριστή της «Λάτσιο». Την άλλη μέρα, 1 Ιανουαρίου 1947, γράφει στο ήμερολόγιό της: «Καινούργιος χρόνος, καινούργιος άρραβωνιαστικός. Χτες το βράδυ γνώρισα το Μίλκο, έναν ώραιο, μελαχρινό νέο. Είναι 26 χρονών και είναι γιατρός. Δεν μ' άρεσε σε ήσυχία ούτε ένα λεπτό. Ό ένας μας ένοιωσε άμέσως τον άλλο. Δεν μου φαίνεται, άλλωστε, παράξενο αυτό που συνέβη: συνάντησι, κεραυνοβόλος έρωτας, άρραβωνιασματα άστραπιαία. Το πεπρωμένο μας είχε φέρει μόνο τον ένα κοντά στον άλλο. Μου άρέσει, είναι τέλειος τύπος συζύγου. Βαρέθηκα πια να παίζω με τη φωτιά.

Στο άναμεταξύ ή «καινούργιος άρραβωνιαστικός» ζητούσε από ένα φίλο του βοηθό σκηνοθέτη περισσότερες πληροφορίες για την κοπέλλα αυτή. Μπορείτε να φανταστήτε τί του έλεγε αυτός: οι κωθέντες που άφορούν τις θεατρινούλες έχουν όλες σχεδόν τον ίδιο

τόνο. Να τί του έλεγε: «Είναι μια που θέλει να παίξει στον κινηματογράφο. Μ' αυτά τα μούτρα! Έχει όμως όμορφο σώμα, δεν μπορεί κανείς να πη όχι. Την είδα σε μια σκηνή στο έργο «Μαύρος ά-ετός», που έπαιξε το ρόλο μιας βδελύκνης. Πρωταγωνίστησε επίσης και σ' ένα ρομάνσο της κακής ώρας, το «Στο βάθος της καρδιάς» με το όνομα Τζιάννα Λόρις. Πίστεψέ με όμως, δεν πρόκειται να γίνει ποτέ ήθοποις της προκοπής».

Ό Μίλκο Σκόφιτς όμως δεν τον πίστεψε και είναι άλλωστε περιττό να επαναλάβουμε πάλι τις διάφορες φάσεις της σταδιοδρομίας της Λολλομπρίτζινα. Ό λόγος που άναφέραμε τα παραπάνω είναι για να τονίσουμε ότι όταν ή Μίλκο κι' ή Τζίνα γνωρίστηκαν κι' άρραβωνιάστηκαν, αυτή ήταν τέλειος άγνωστη και κανείς π' τους κινηματογραφικούς κύκλους δεν μπορούσε να προβλέψη τί θα γινόταν μια μέρα.

Δεν είναι γνωστό αν οι δυο νέοι είχαν άποφασίσει να παντρευτούν άμέσως. Η φράση όμως του ήμερολογίου της Τζίνα ότι «ή Μίλκο είναι τέλειος τύπος συζύγου» φαίνεται να δείχνει κάτι τέτοιο. Η Τζίνα δηλαδή διέκρινε σ' αυτόν άμέσως τα προσόντα που χαρακτηρίζουν έναν τέλειο σύζυγο. Ό Μίλκο ήταν άπόφοιτος πανεπιστημίου, είχε χαρακτήρα ψυχρό και θετικό, έκφραζόταν με φράσεις, που έπειδη δεν ήξερε καλά ήταλικά, φαινόταν κάπως άταρχικές, συμπεριφερόταν άνετα μέσα σε μια συναναστροφή, ήξερε να κρατήσει μια συνομιλία, άγαπούσε την Τζίνα, αλλά δεν ήταν διατεθειμένος να γίνει σκλάβος της, έφτανε μάλιστα σε σημείο να την έπικρινε. Η Τζίνα άναγνώρισε άμέσως την ύπεροχή του κι' ύποτάχτηκε στη θέλησή του. Όταν παντρεύτηκαν στις 15 Ιανουαρίου 1949, οι φωτογραφίες της Τζίνα δημοσιεύονται όλο

ακολουθεί

ζευγάρι

και πιο συχνά στις εφημερίδες, τ' όνομά της φηγορρίζε τώρα με μεγάλα γράμματα (είχε παίξει στις ταινίες «Τρέλλες της όπερας», «Οι παληάτσοι», «Καμπάνες»), αυτή όμως ήξερε πόσο ωφέλιμα είχαν σταθί ή κριτική κι' οι συμβουλές του άνδρός της.

Οι σχέσεις που δημιουργήθηκαν έτσι έ πάνω σ' αυτή τη θάσι σταθεροποιήθηκαν και δεν θ' άλλαζαν πιά. 'Η Τζίνα έγινε διάσημη και πλούσια, αλλά δεν έχασε το κεφάλι της: έξακολουθούσε να κινείται μέσα στο πλαίσιο μιάς διπλής ύποταξης: της γυναίκας στον άνδρα και της ήθοποιού στον «μάνατζερ», στον όποιο έχει τυφλή έμπιστοσύνη. "Όμως δεν θά ήταν σωστό να συμπεράνουμε απ' αυτό ότι ο Μίλκο είναι εκείνος που παίρνει κάθε απόφαση ή ο Μίλκο καθορίζει για λογαριασμό της τί θά γίνει. "Αν ή Τζίνα έχη μιά πρόταση να παίξη σ' ένα φίλμ, να δώση μια συνέντευξη στον τύπο ή να κάνη ένα ταξίδι δεν άπαντά ποτέ ναί. Άπαντά ότι θά το συζητήσει με τον Μίλκο. Με τη σειρά του πάλι ο Μίλκο, αν ή πρότασι γίνει σ' αυτόν, άπαντά ότι θά το συζητήσει με την Τζίνα.

"Άλλωστε, με την πάροδο του χρόνου, άναπτύχθηκε ανάμεσά τους ένα είδος άλληλοεπιδράσεως σχετικά με τις αντίληψεις, τις συμπάθειες ή τις αντιπάθειες. Αυτό είχε σαν συνέπεια να είναι σχεδόν άπόλυτα ίδιες οι αντιδράσεις τους άπέναντι στα γεγονότα και στα προβλήματα. Σ' ένα μονάχα ζήτημα διαφωνούν, σ' ένα ζήτημα στο όποιο ο Μίλκο είναι άλύγιστος: στην υπεράσπισι της οικογενειακής τους έστίας και ζωής άπό τα δέματα των περιέργων. "Ακόμα όμως κι' όταν ή Τζίνα συμφωνή με τον άντρα της σ' αυτό, βλέπει τα πράγματα διαφορετικά, σαν μιά ήθοποιός δηλαδή που δεν θέλει με κανένα τρόπο να δισαρεστήση το κοινό της. "Όταν μετακόμισαν στην όδο 'Αππία "Αντικα, πολλές εφημερίδες ζήτησαν την άδεια να φωτογραφίσουν την έπαυλι. 'Ο Μίλκο άπάντησε άμέσως όχι. 'Η Τζίνα διαφώνησε. Καταλάβαινε βέβαια τους λόγους που είχε ο Μίλκο λέγοντας όχι, αλλά κάποια ματαιοδοξία την έσπρωχνε να μη συμφωνήση σ' αυτό το «όχι». "Εμοιαζε με μιά κοπελίτσα που θέλει να έπιδείξη ένα καινούργιο φόρεμά της. Μιά μέρα κατάφερε να την πείση ένας φωτογράφος, ό όποιος ώρκιζόταν ότι δεν θά φωτογράφιζε το σπίτι, αλλά μόνον αυτή κοντά σ' ένα έπιπλο ή καθισμένη σε μιά πολυθρόνα. 'Ο φωτογράφος όμως, χρησιμοποιώντας μεγάλη γωνία φακό, κατάφερε να φωτογραφίση κι' ένα μεγάλο μέρος του σπιτιού. Αυτό για το Μίλκο ήταν άφορμή μεγάλης δισαρέσκειας.

Κι' όμως ο Μίλκο δεν φαίνεται αίσθηματικός τύπος. Στη συμπεριφορά του υπάρχει πάντα κάποια τραχύτητα, οι τρόποι του είναι συχνά άπότομοι. Δεν είναι διαχυτικού χαρακτήρα. Το 1955 ή Τζίνα βρισκόταν στο Παρίσι για το γύρισμα της ταινίας «Βαριέτ» και κάποιοι, που τον ένωχλούσε ή γαλήνη της οικογένειας Σκόφιτς, διέδωσαν την είδησι ότι κάποιο φλέρτ υπήρχε ανάμεσα στη Τζίνα και τον Μπάρτ Λάγκαστερ, ενώ κάποιος άλλος έκανε λόγο για τον Τζό ντι Μάτζιο. 'Ο Μίλκο, που είχε μείνει στη Ρώμη για να έπιβλέψη το άποτελείωμα του φίλμ «'Η ώραιότερη γυναίκα του κόσμου» δεν ταραχτηκε και δεν πήγε στο Παρίσι. "Αργότερα, όταν ή Τζίνα γύρισε στη Ρώμη, διάφοροι δημοσιογράφοι, που τους είχε συγκινήσει ή είδησι για τα φλέρτ αυτά, διαπίστωσαν στο άεροδρόμιο ότι ή συνάντησι των δυο συζύγων ήταν μάλλον ψυχρή. Να πάρη κανείς όμως την ψυχρότητα αυτή για άπόδειξι διχόνοιας είναι τελείως άσθαίρετο. "Ανάμεσα στη Τζίνα και το Μίλκο οι χαιρετισμοί δεν είναι ποτέ θερμοί. Μπροστά στο κοινό αυτός βλέπει την Τζίνα όχι σαν γυναίκα του, μα σαν ήθοποιό κι' ή συμπεριφορά αυτή του έγινε κά-

• 'Ακολουθεί

Στο σπίτι ή έξω ο Μίλκο Σκόφιτς είναι ή σκιά της Τζίνα. "Όταν μιλά, λέει πάντοτε «έμει»

'Ο φωτογραφικός φακός συνέλαβε μιά καθαρά οικογενειακή σκηνή των συζύγων Σκόφιτς: ή Τζίνα σερβίρει το τσάι στον άντρα της, που κάθεται άναπαυτικά στο ντιβάνι. 'Η είσοδός του φωτορεπόρτερ στο πολυτελές σπίτι των Σκόφιτς άποτελεί έξαιρετικό γεγονός, όφειλόμενο σε έδική άδεια», γιατί ο Μίλκο κλείνει την πόρτα σε κάθε περίεργο που θέλει να χύση τη μύτη του.

Η διάσημη ήθοποιός πάλι λέει για τον Μίλκο: «Αυτός είναι το πάν για μένα: ό γιατρός μου, ό ίμπρεσαρίος μου, ό φύλακας της εύτυχίας μου».

Η Τζίνα τοποθετεί στον τοίχο ένα σχέδιό της που της είναι πολύ αγαπητό. Πράγματι είναι έργο δικό της, άπό τον καιρό που ήταν δεκαοχτώ χρονών. 'Η Λολλομπρίτζινα είχε άπο κορίτσι κλίσι στη ζωγραφική καθώς και στο τραγούδι.

'Ο δόκτωρ Σκόφιτς είναι καλός έρασιτέχνης φωτογράφος. Στον κήπο της δίλας του φωτογραφίζει τη Τζίνα. 'Η Τζίνα και ο Μίλκο γνωρίστηκαν την παραμονή της Πρωτοχρονιάς του 1946. Μάλωσε με τον άρραβωνιαστικό της και είπε άστειευμένη στον νεαρό Σκόφιτς: «Θά σε άκολουθήσω και στην άκρη του κόσμου άκόμη».

Ταιριασμένο

ζευγάρι

τι σαν δεύτερη φύσι, έτσι που μερικές φορές ξεχνάει τις πιο απλές φράσεις που ένας άνδρας είναι υποχρεωμένος να κάνει όταν βρίσκεται μπροστά σε μια γυναίκα: να τραβήχτη αυτός για να περάσει εκείνη, να ανοίξει την πόρτα του αυτοκινήτου ή να της δώσει το χέρι για να τη βοηθήσει να κατέβει.

Η Τζίνα όμως δεν δίνει σημασία σ' αυτό, δεν αισθάνεται τον εαυτό της παραμελημένο γι' αυτό. Ξέρει ότι στην κατάλληλη στιγμή αυτός θα είναι στο πλευρό της.

Ας τους δούμε, λόγου χάριν, σε μια δεξίωση. Η Τζίνα κινείται με αφέλεια, μιλάει με τον ένα ή τον άλλον, αστεϊεύεται, γελάει. Ο Μίλκο είναι κι' αυτός εκεί, αλλά καταφέρνει επιδέξια να μη φαίνεται και να δίνει την εντύπωση ότι αυτή είναι τελείως ανεξάρτητη. Αντίθετα βλέπει τα πάντα κι' ακούει τα πάντα, έτοιμος να έρθει σε βοήθεια, να δώσει το θέμα συνομιλίας ή να της δείξει το βαθμό σπουδαιότητας του προσώπου με το οποίο κουβεντιάζει.

Ας τους δούμε, τώρα, σε μια «πρές-κον-φεράνς», σε μια συνέντευξη δηλαδή με τους δημοσιογράφους. Μια τέτοια «πρές-κον-φεράνς» δεν είναι καθόλου εύκολη, έστω κι' όταν περιορίζεται σε γενικά ζητήματα. Όταν μάλιστα αφορά ειδικά θέματα, γίνεται τρομερά δύσκολη. Η Τζίνα είχε διάφορες τέτοιες συνεντεύξεις, όπως το 1952, όταν αρνήθηκε να παίζει στην «Κυρία χωρίς καμέλιες» του Άντονιόνι και το 1955 στο τρίτο φιλμ της σειράς «Ψωμί, αγάπη και φαντασία» όπως με την ευκαιρία του δήθεν «πολέμου» με τη Σοφία Λώρεν ή τελευταία για μια άλλη ταινία. Εκείνη που μιλάει είναι η Τζίνα. Ο Μίλκο ακούει σαν ένας τελείως ξένος ακροατής. Κάθε τόσο αυτή τον ρωτάει με το βλέμμα κι' εκείνος με το βλέμμα πάλι της απαντά. Όταν όμως παραστή ανάγκη ρίχνει μια φράση. Κι' όταν η κατάσταση παίρνει επικίνδυνη τροπή κι' η Τζίνα κινδυνεύει να πη κάτι που δεν πρέπει (τυχαίνει καμιά φορά αυτό) ο Μίλκο βρίσκει κάποια δικαιολογία για να διακόψει τη συνέντευξη και ν' απομακρυνθεί με τη γυναίκα του.

Γιατί λοιπόν να προκαλέσει έκπληξη όταν η Τζίνα λέει ότι η πιο μεγάλη της τύχη ήταν όταν συνάντησε τον Μίλκο; "Η όταν λέει: «Αυτός είναι το πλάν: ο γιατρός μου, ο ιμπρεσάριός μου, ο φύλακας της ευτυχίας μου»; Ο Μίλκο πάλι λέει ότι είναι τρομερά δύσκολο να είναι κανείς σύζυγος μιας τόσο όμορφης και διάσημης γυναίκας. Είναι ένας αχάριστος ρόλος, που απαιτεί εξαιρετική κυριαρχία των νευρών, ικανότητα εξαφανίσεως της προσωπικότητας μπροστά στο κοινό, ψυχρότητα. Μια φορά μονάχα έχασε την αυτοκυριαρχία του, υπερασπίζοντας τη γυναίκα του, όπως θα έκανε, άλλωστε, κάθε άνδρας. Το επεισόδιο συνέβη κατά το γύρισμα του φιλμ «Η ωραιότερη γυναίκα του κόσμου». Χωρίς προηγουμένως να πάρη την έγκρισή της Τζίνα, ένα διαφημιστικό πρακτορείο μοίρασε μερικές φωτογραφίες της ήθοποιού με κοστούμι «κάν-κάν», που είχαν κριθεί «ακατάλληλες». Η Τζίνα κάλεσε στο τηλέφωνο το διευθυντή του πρακτορείου και παραπονέθηκε. Στο τέλος του τηλεφωνήματος έβαλε τα κλάματα και είπε στον άνδρα της τί της είχε πη ο διευθυντής. «Σου είπε έτσι;» ρώτησε ο Μίλκο. «Ναί, έτσι μου είπε», επιβεβαίωσε η Τζίνα.

Ο Μίλκο την άκουγε κάτωχρος. Η ώχρητη αυτή έδειχνε την όργη από την απειλή κυριεύθ. «Άσε, θα το κανονίσω εγώ», της είπε. «Εσύ γύρισε στη δουλειά σου».

Πήδησε σ' αυτοκίνητό του και κατευθύνθηκε στη διευθυνση του πρακτορείου. «Θά σου σπάσω τα μούτρα», είπε στο διευθυντή.

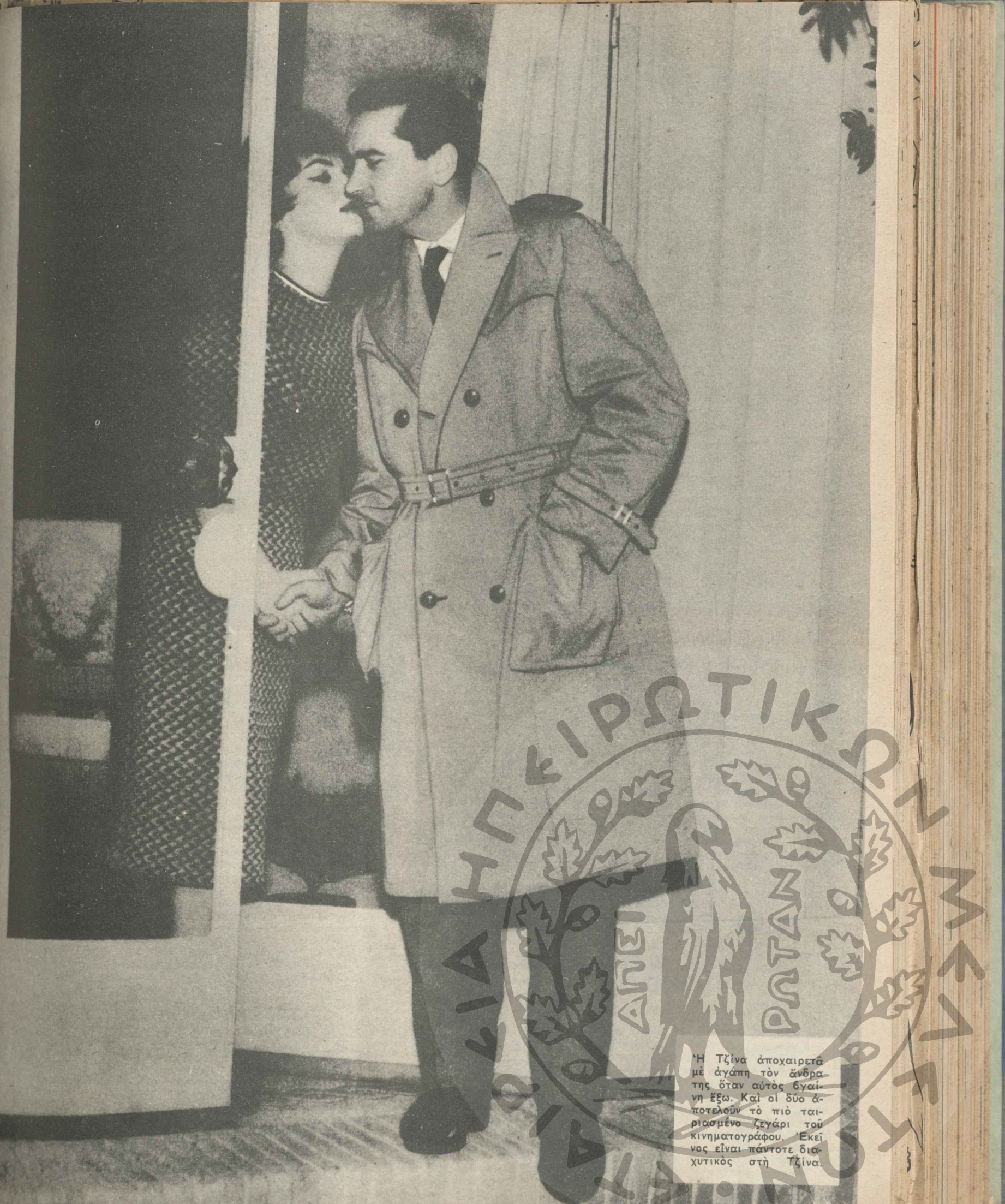
● Ακολουθεί

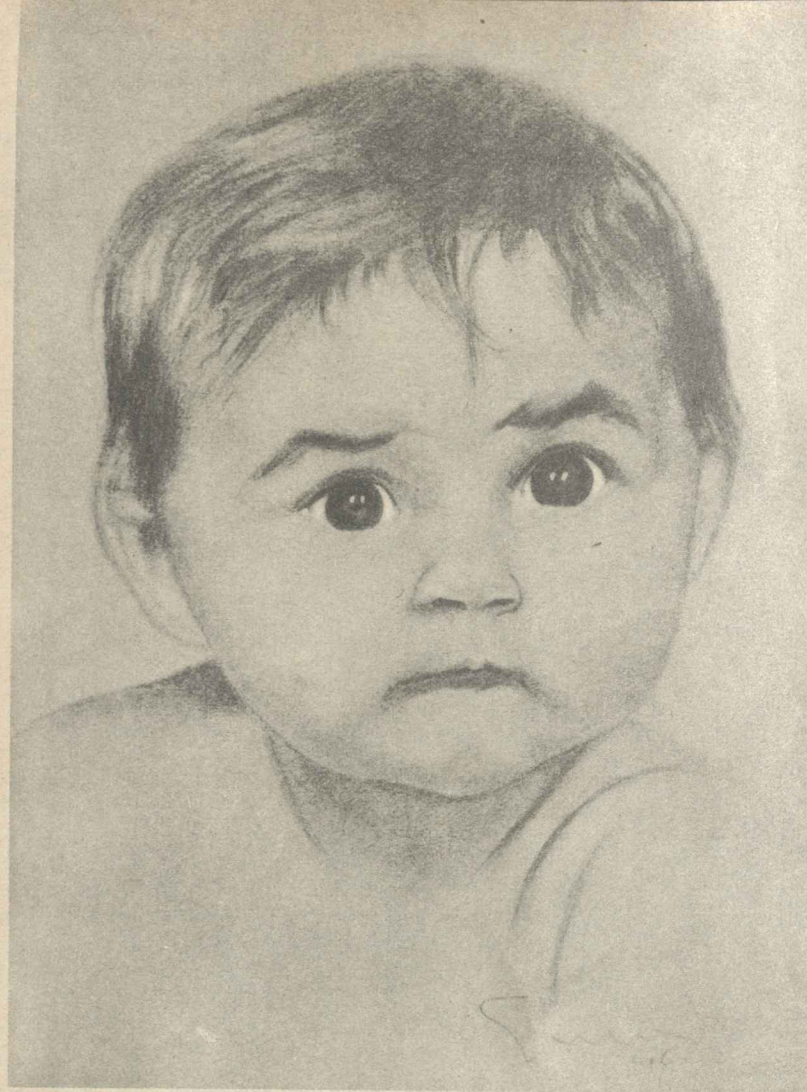
Όταν η Τζίνα διαλέγει μοντέλα για την γκαρνταρόμπα της ή εξετάζει τα φορέματα που πρέπει να φορέσει στα φιλμ της ζητάει κι' ακούει τη γνώμη του άνδρός της, που όπως φαίνεται έχει μάτι, γούστο και αίσθηση του μέτρου. Μη πιστεύετε όμως ότι η διάσημη ήθοποιος δέχεται άσυζητητί τις αποφάσεις του Μίλκο Σκόφιτς. Πάντως, αισθάνεται την ανάγκη να συμβουλευθεί τον άνδρα που την ώδηγησε στην επιτυχία και στο τέλος — αυτό είναι βέβαιο — συμφωνεί πάντα μ' αυτόν. Η τέλεια συνεννόησή τους έχει δημιουργήσει ομοιότητα των χαρακτήρων τους.

Και τα δύο αυτά σκυλιά προστατεύουν από την εισβολή των ξένων την έπαυλη των συζύγων Σκόφιτς. Το «απαράδιστο» της οικογενειακής εστίας είναι ίσως το μόνο σημείο στο οποίο η Τζίνα και ο Μίλκο έχουν ελαφρά διαφορετικές απόψεις. Αυτός δεν θέλει ν' αφήσει ψυχή ζωντανή να μπη στο σπίτι του, ενώ αυτή δεν θέλει να κλείσει κατάμουτρα την πόρτα σε ανθρώπους που, όπως οι δημοσιογράφοι, επηρεάζουν την κοινή γνώμη. Σ' ό,τι αφορά το σπίτι, ο Μίλκο είναι ανέκδοτος.

Η Τζίνα αποχαιρετά με αγάπη τον άνδρα της όταν αυτός βγαίνει έξω. Και οι δύο αποτελούν το πιο ταιριασμένο ζευγάρι του κινηματογράφου. Εκείνος είναι πάντοτε διαχυτικός στη Τζίνα.

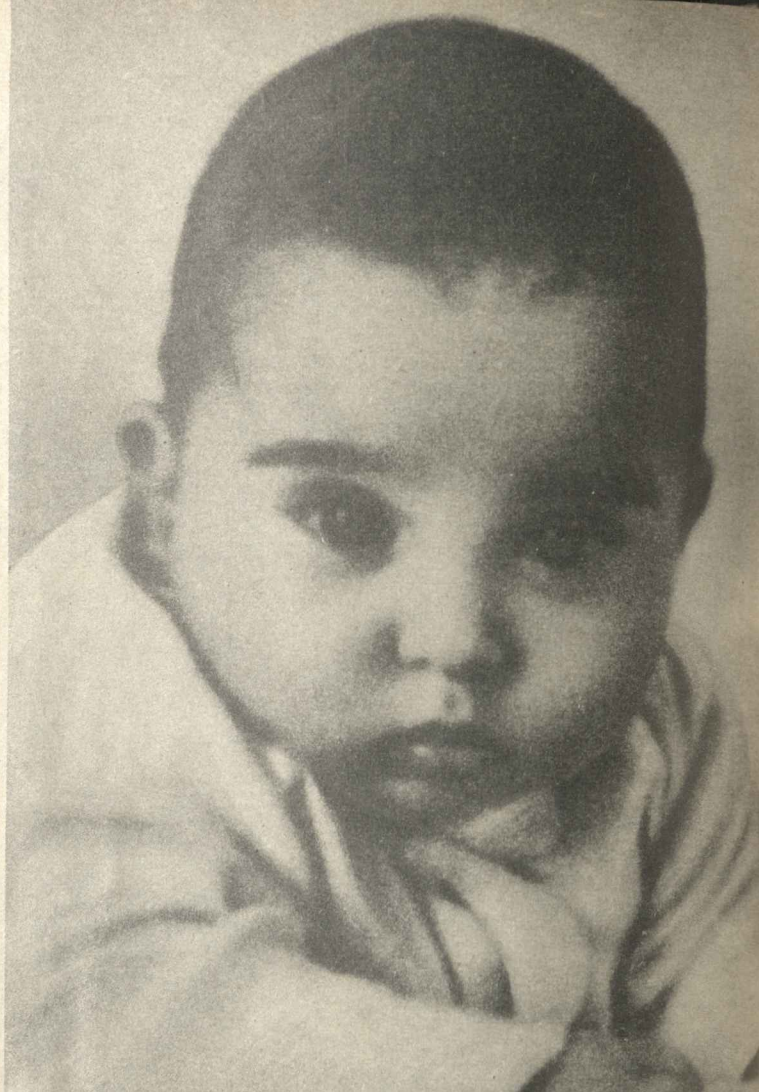

ΕΔΩ ΚΑΙ ΔΩΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ Η ΤΖΙΝΑ
ΦΑΝΤΑΖΟΤΑΝ ΕΤΣΙ ΤΟ ΓΥΙΟ ΤΗΣ

Αυτό το παιδικό κεφαλάκι το είχε ζωγραφίσει η Τζίνα Λολλομπρίτζινα το 1946, την εποχή που ήταν ακόμα σπουδαστριά της Σχολής Καλών Τεχνών της Ρώμης. "Αν συγκρίνετε το πορτρέτο που δέχτηκε από τη φαντασία της Τζίνα με τη φωτογραφία του Μίλκο του νεωτέρου, θα δάτε άμεσα μια ομοιότητα αληθινά καταπληκτική. «Ο γυιός μου ήθελε όπως τον φανταζόμουν πάντοτε», δεβαιώνει άστεειάμενη και με κάποιον κεμάρι η Λολλομπρίτζινα. Είναι φανερό ότι δρισκομάστε εδώ σε μια περίπτωση που η πίστη και η λαϊκή παράδοση ξεγγούν εύκολα: όταν περίμενε παιδί η Τζίνα σκεφτόταν πιθανώς με τη φαντασία της την ιδανική εικόνα ενός βρέφους που της άρεσε και που η ίδια είχε ζωγραφίσει και τοποθέτησε σε μια άρτια κορνίζα, έχοντάς το μπροστά της κάθε μέρα. Στο διαμέρισμα της ήθοποιου μπορεί κανείς να δει πολλά σκίτσα με την υπογραφή «Τζίνα Λολλομπρίτζινα». Είναι οι άναμνησεις των σκληρών χρόνων που έπακολούθησαν τον πόλεμο και που τον πέρασε στη Ρώμη με την οικογένειά της — ξεξάτομα που αγωνίζονταν να υπερνικήσουν τις οικονομικές δυσκολίες. Η Τζίνα σκέφτηκε να εκμεταλλευθώ το ταλέντο στο σχέδιο. Συχνάζοντας στα καλά κέντρα πουλούσε στους πελάτες γελοιογραφίες και σκίτσα τους. Καθόταν σιωπηλή κοντά στο πρόσωπο που ήθελε να σκιστά τους και δούλευε με το μολύδι ώσπου ο ενδιαφερόμενος να μείνει ευχαριστημένος και να τ' αγοράσει ευχαριστώντας την καλλιτέχνίδα.

«Θα σε κάνω να καταπιείς τα λόγια που είπες στη γυναίκα μου». Αυτό είναι ένα έπεισόδιο που δείχνει ότι οι σχέσεις ανάμεσα στη Τζίνα και το Μίλκο είναι κάτι παραπάνω από μια τέλεια συμφωνία εργασίας. Λίγους μήνες προηγήτερα είχε μεσολαβήσει ένα άλλο που είχε αφήσει να φανή κάποιο ήχνο ζηλοτυπίας από μέρους της Τζίνα.

Τόν καιρό που είχαν πάει στην Αργεντινή, συνέβη κάτι το περίεργο. Δεν έγινε μονάχα σ' αυτήν ένθουσιώδης υποδοχή, αλλά και στον Μίλκο. Μερικές φοιτητρίες τον πολιόρκησαν, του ζητούσαν αυτόγραφα, του φώναζαν «ένα φιλή, Μίλκο!» και του χάρισαν ένα μαχαίρι με ασμένια λαβή, από αυτά που χρησιμοποιούν

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΙΛΚΟ ΜΟΙΑΖΕΙ ΠΟΛΥ
ΜΕ ΤΟΝ ΜΠΕΜΠΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

«Το παιδί μας είναι ένα παιδί όπως όλα κι' έτσι δεν υπάρχει λόγος να δίνουμε φωτογραφίες». Λένε οι σύζυγοι Σκόφτες. Κατά συνέπεια ο μικρός Μίλκο Άνδρέας δεν εμφανίζεται στις σελίδες των εφημερίδων. Λίγο πριν από τη γέννησή του, στις 28 Ιουλίου του περασμένου χρόνου, ο πατέρας του κατάφερε ν' απαλλάξη από τις ενοχλήσεις των δημοσιογράφων λέγοντάς τους ότι θα τους δώσει φωτογραφίες όταν γεννηθώ το παιδί. Όταν όμως γεννήθηκε ο Μίλκο Σκόφτες τους έκλεισε την πόρτα: το παιδί δεν έπρεπε ν' ανακατευθώ με τη δημοσιότητα της ήθοποιου που με τη σειρά της είχε κρυφτή για να γλυτώσει από την επίθεση των δημοσιογράφων, εγκαταλείποντας νύχτα το σπίτι της για να πάει στην κλινική «Ο Σωτήρ του κόσμου» όπου γέννησε. Από τότε ως τώρα η Τζίνα και ο Μίλκο δεν άλλαξαν ιδέα και φροντίζουν να κρατούν μακριά από τους περιέργους το παιδί, καταφεύγοντας, όταν είναι ανάγκη σε διάφορα τεχνάσματα. Για τον λόγο αυτό η φωτογραφία του Μίλκο Β' που δημοσιεύουμε εδώ είναι κάτι το σπάνιο. Για πρώτη φορά το παιδί της Τζίνα Λολλομπρίτζινα εμφανίζεται επίσημα φωτογραφούμενο μόνο του. Είναι ένα όμορφο αγοράκι για το οποίο με το δική του ή μητέρα του είναι υπερήφανη. Ζυγίζει επτά κιλά και 300 γραμμάρια. (Όταν γεννήθηκε ήταν 3 κιλά και 300 γραμμάρια). Ο Μίλκο Β' είναι το παιδάκι που έχει φωτογραφηθεί λιγότερο από όλα, αλλά έχει ντυθώ καλύτερα από όλα.

οι «γκάουτσο», με την αφιέρωση «Στον εύτυχισμένο δαμαστή της καρδιάς της Τζίνα». Η Τζίνα ενοιασε κάποια έκπληξη. Δεν υπήρξαν όμως άλλες εκδηλώσεις ζηλοτυπίας. Μια φορά μονάχα η ήθοποιος είπε άστεειάμενη σε μια φίλη της ότι προτιμούσε να μη την συνοδεύει ο Μίλκο στις επιδείξεις μόδας, γιατί αντί να κυττάζει τα φορέματα, αυτός κυττάζει τα μαυκέν. Στην πραγματικότητα, στις επιδείξεις αυτές μόδας, ο Μίλκο νοιώθει ακατανίκητη τάση για ύπνο. Του άρεσει όμως να πειράζει τη Τζίνα, επαινώντας την όμορφη των μαυκεν.

Τώρα τελευταία, από τον καιρό που η Τζίνα μετέχει στην επιχείρησή του φίλμ που γυρίζει, τα καθήκοντα του Μίλκο έχουν αυξηθώ. Δεν

πρόκειται πια μόνο να συζητά τους δρους των συμβολαίων, τα ζητήματα σκηνοθεσίας, αλλά έμπεβαινεί άμεσα στα διοικητικά και οργανωτικά ζητήματα. Έχει άρχεισει δηλαδή να μετατρέπεται σε παραγωγό των κινηματογραφικών ταινιών της γυναίκας του.

Μέχρι τώρα, ενώ η Τζίνα χρησιμοποιεί πάντοτε τις συνεντεύξεις της με τους δημοσιογράφους και τους κινηματογραφικούς κύκλους των ανταγωνιστών «έγώ», ο Μίλκο, όταν μιλάει, λέει πάντα «εμείς». Όταν θα γίνει παραγωγός, αλλάξει κι' αυτός άραγε το «εμείς» με το «έγώ»;

ΝΤΟΜΕΝΙΚΟ ΜΕΚΚΟΛΙ

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΟΔΟΝΗΣ

ΝΤΙΑΝΑ ΒΑΡΤΖΙ
Ο ΘΗΛΥΚΟΣ ΤΖΑΙΜΗΣ ΝΤΗΝ

Το τροπαλό κορίτσι που είδαμε δεικνύει στην «Όμορφία της κολάσεως» έγινε το πιο δημοφιλές άστέρι τώρα στην Αμερική. Μερικοί της λένε ότι θα γίνει ο θηλυκός Τζαίμης Ντίν με σ' αυτή φαίνεται όλα σαν νεύρο. Όταν πριν από λίγους μήνες δόθηκε η προμερία της ταινίας αυτής στο Χόλλυγουντ, η Ντιάνα Βάρτζι είχε του παρει σε μια σκοτεινή γωνιά. Τό στυντ της είχε δανείσει τουαλέτα και γάντια, κοσμήματα κι' ό,τι άλλο χρειαζόταν. Μα αυτή έτρεμε δόλοκληρη. Μόνο τα χειροκροτήματα του κοινού και των συνδεδεμένων της που ζητούσαν ν' αφεθούν όλοι οι ήθοιοι στη σκηνή της έδωσαν λίγο κουράγιο. Ορκίστηκε όμως να μη ξαναπατήσει σε προμερία. Δεν είναι περσεί παρά ελάχιστοι

Η Μαρία Σέλ στην Έλλάδα

Τον περασμένο μήνα είχαμε την ευκαιρία να δώμε για λίγες μέρες τη Μαρία Σέλ, η οποία θα πρωταγωνιστούσε σε μια μεγάλη ταινία που θα γυριστεί στον τόπο μας. Η Μαρία Σέλ, αφού έμεινε λίγες μέρες στη Ρόδο με τον άνδρα της, πήγε για λίγο και στην Αθήνα όπου βοήθησε στην σκηνοθεσία Ρόμπερτ Ρόμπερτ για να ετοιμάσουν την ταινία «Οργισμένοι λαοί».

Ο Ρόμπερτ Ρόμπερτ μας είναι γνωστός από πολλές ταινίες του κι' ιδιαίτερα από τις ταινίες «Το μεγάλο μαχαίρι» και «Τα φθινοπωρινά φύλλα».

Η Μαρία Σέλ μετά την πρώτη της επιτυχία στην «Τελευταία γέφυρα» έγινε περσική στην Ευρώπη. Τώρα δε μετά τη δημοφιλία της στην ταινία «Αέλος» Κορναζάκω, οι Αμερικανοί σκηνοθέτες τη θεωρούν ως μία από τις μεγαλύτερες καλλιτέχνιδες της εποχής μας.

Τόσο ο σκηνοθέτης όσο και η Μαρία Σέλ ευχαριστούν πολύ με τη μεγάλη τοπία, και σημειώσαν το μισό της ταινίας θα γυριστούν οι σκηνές της ταινίας τους. Η Μαρία Σέλ υπογράφει ν' αγοράσει κι' ένα σπίτι στη Λίδο της Ρόδου για να βρίσκεται να μένει όποτε βάλει καιρό.

Τόσο ο σκηνοθέτης όσο και η Μαρία Σέλ ευχαριστούν πολύ με τη μεγάλη τοπία, και σημειώσαν το μισό της ταινίας θα γυριστούν οι σκηνές της ταινίας τους. Η Μαρία Σέλ υπογράφει ν' αγοράσει κι' ένα σπίτι στη Λίδο της Ρόδου για να βρίσκεται να μένει όποτε βάλει καιρό.

Τόσο ο σκηνοθέτης όσο και η Μαρία Σέλ ευχαριστούν πολύ με τη μεγάλη τοπία, και σημειώσαν το μισό της ταινίας θα γυριστούν οι σκηνές της ταινίας τους. Η Μαρία Σέλ υπογράφει ν' αγοράσει κι' ένα σπίτι στη Λίδο της Ρόδου για να βρίσκεται να μένει όποτε βάλει καιρό.

Τόσο ο σκηνοθέτης όσο και η Μαρία Σέλ ευχαριστούν πολύ με τη μεγάλη τοπία, και σημειώσαν το μισό της ταινίας θα γυριστούν οι σκηνές της ταινίας τους. Η Μαρία Σέλ υπογράφει ν' αγοράσει κι' ένα σπίτι στη Λίδο της Ρόδου για να βρίσκεται να μένει όποτε βάλει καιρό.

Τόσο ο σκηνοθέτης όσο και η Μαρία Σέλ ευχαριστούν πολύ με τη μεγάλη τοπία, και σημειώσαν το μισό της ταινίας θα γυριστούν οι σκηνές της ταινίας τους. Η Μαρία Σέλ υπογράφει ν' αγοράσει κι' ένα σπίτι στη Λίδο της Ρόδου για να βρίσκεται να μένει όποτε βάλει καιρό.

μήνες από τότε που πρωτοπαρουσιάστηκε στο σκηνικό για το ρόλο αυτό. Τις πρώτες εβδομάδες του γυρίσματος πήγαινε κάθε πρωί στο σκηνοθέτη Μάρκ Ρόμπερτ και τον ρωτούσε:

— Δεν μ' απέλυσαν ακόμη;
— Όταν τελείωσε η ταινία, ξαναπήγε ένα πρωί πάλι στον καλό της φίλο, το σκηνοθέτη, για να τον ρωτήσει κάτι διαφορετικό αυτή τη φορά:

— Το τμήμα τύπου μου ζητά πληροφορίες για τη ζωή μου. Τι να του πω;
— Πές τους, της απάντησε ο Μάρκ Ρόμπερτ, ότι η ιστορία σου θα γραφεί στο μέλλον.

Πραγματικά δεν τούς είπε πολλά για το παρελθόν της. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Σάν Ματέο της Καλιφόρνιας. Οι γονείς της ήταν χωρισμένοι και ζούσε με τη μητέρα της. Γρήγορα κατάλαβε πως έπρεπε να εργασθώ κι' έκανε πολλών ειδών δουλειές συμπληρώνοντας ταυτόχρονα και τη δασκαλικά της. Ελικά φοίτησε και στη δραματική σχολή του Τζέφ Κόρεϊ. Αυτός ο ίδιος τη σύστησε στον Μάρκ Ρόμπερτ και της έδωσε το ρόλο.

Η Ντιάνα Βάρτζι είναι μόνο δέκα ετών κι' όμως έχει πανταρική και γοηστία δύο φορές... Για τον πρώτο της γάμο που έγινε όταν ήταν δέκα ετών, δεν θέλει να μιλήσει καθόλου. Το δεύτερο σύζυγό της Τζαίμης Ντίν τον χώρισε ύστερα από την επιτυχία της στην ταινία «Όμορφία της κολάσεως». Με τον Τζαίμης Ντίν τον έχει κι' ένα αγοράκι δέκα πέντε μηνών.

Ανεξάρτητα από τους λόγους που την κάνουν να μη θέλει να μιλά για την ιδιωτική ζωή της κατά τα άλλα είναι απλή, ειλικρινής και σχεδόν άσπλη. Δεν είναι όμορφη αλλά όλοι συμφωνούν πως έχει μεγάλο ταλέντο, τόσο που να της συγχωρούν τις παρανείες της και να πιστεύουν πως έχει λαμπρό μέλλον μπροστά της. Κι' αυτό είναι αλήθεια. «Ηδη άρχισε το γύρισμα της τρίτης ταινίας της με τον Γκάρι Κόπερ.

Όταν σε λίγους μήνες θ' άρχισω το γύρισμα της ταινίας θα έχουμε την ευκαιρία να σε γνωρίσουμε καλύτερα τη Μαρία Σέλ, να γράψουμε περισσότερα και για την ταινία που θα προβάλλει τη χώρα μας σ' όλο τον κόσμο. Η Έλλάδα άρχισε να τραβά το ενδιαφέρον των έξω καλλιτεχνών και προβλέπεται πως γρήγορα θα γίνει κέντρο παραγωγής πολλών ταινιών με τα γνωστά όφελι που θα φέρει μια τέτοια κίνηση στον τόπο μας.

Όταν σε λίγους μήνες θ' άρχισω το γύρισμα της ταινίας θα έχουμε την ευκαιρία να σε γνωρίσουμε καλύτερα τη Μαρία Σέλ, να γράψουμε περισσότερα και για την ταινία που θα προβάλλει τη χώρα μας σ' όλο τον κόσμο. Η Έλλάδα άρχισε να τραβά το ενδιαφέρον των έξω καλλιτεχνών και προβλέπεται πως γρήγορα θα γίνει κέντρο παραγωγής πολλών ταινιών με τα γνωστά όφελι που θα φέρει μια τέτοια κίνηση στον τόπο μας.

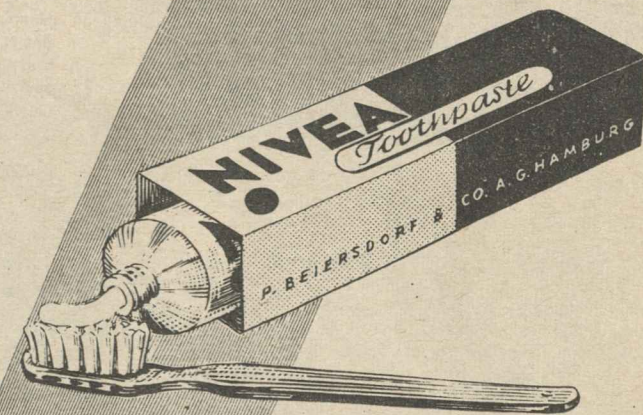
Όταν σε λίγους μήνες θ' άρχισω το γύρισμα της ταινίας θα έχουμε την ευκαιρία να σε γνωρίσουμε καλύτερα τη Μαρία Σέλ, να γράψουμε περισσότερα και για την ταινία που θα προβάλλει τη χώρα μας σ' όλο τον κόσμο. Η Έλλάδα άρχισε να τραβά το ενδιαφέρον των έξω καλλιτεχνών και προβλέπεται πως γρήγορα θα γίνει κέντρο παραγωγής πολλών ταινιών με τα γνωστά όφελι που θα φέρει μια τέτοια κίνηση στον τόπο μας.

Όταν σε λίγους μήνες θ' άρχισω το γύρισμα της ταινίας θα έχουμε την ευκαιρία να σε γνωρίσουμε καλύτερα τη Μαρία Σέλ, να γράψουμε περισσότερα και για την ταινία που θα προβάλλει τη χώρα μας σ' όλο τον κόσμο. Η Έλλάδα άρχισε να τραβά το ενδιαφέρον των έξω καλλιτεχνών και προβλέπεται πως γρήγορα θα γίνει κέντρο παραγωγής πολλών ταινιών με τα γνωστά όφελι που θα φέρει μια τέτοια κίνηση στον τόπο μας.

Ένα ακόμη προϊόν ποιότητας

ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ
BEIERSDORF
GERMANIA S

ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΑ NIVEA

ΔΟΚΙΜΑΣΤΕ ΤΗΝ
ΔΕΝ ΘΑ ΤΗΝ ΑΛΛΑΞΕΤΕ ΠΟΤΕ

ΞΕΡΕΤΕ ΤΙ ΠΙΝΕΤΕ;

Η μύρα παρασκευάζεται από εκλεκτό κριθάρι ειδικώς κατεργασμένο και λυκίσκο, με προσθήκη μαγιάς της μύρας.

Ποτό κατ' έξοχην αγνό ή μύρα περιέχει συστατικά ενεργά, συστατικά μεταλλικά, μικρο-συστατικά μεταλλικά και τις βιταμίνες της μαγιάς της μύρας, στο σύνολο πνήγντα ωφέλιμα συστατικά, τα πιο ευεργετικά για την υγεία. Είναι ιδιαιτέρως πλούσια σε:

- Φωσφόρο (μυϊκή δύναμις)
- Βιταμίνη ΡCα (ξανανίωμα)
- Βιταμίνη Β2 (άνοπτεις)
- Βιταμίνη ΡΡ (αντίληψις)
- Βιταμίνη Β6 (καλή χώνευσις)

Για να αποδώσετε καλύτερα πάρτε και σεις από σήμερα την ευχάριστη καθημερινή συνήθεια να...

...ΠΙΝΕΤΕ ΦΙΞ

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟ ΦΡΟΥΤΟ:

ΓΛΥΚΙΣΜΑ ΦΡΑΟΥΛΑΣ

Ετοιμάζετε παντεσπάνι και το χωρίζετε σε δύο μέρη οριζοντίως. Βάζετε το ένα κομμάτι μέσα σε πιπέρι και το ραντίζετε με σιρόπι. Το σκεπάζετε με κρέμα σαντιγύ και με φράουλες χωρισμένες στη μέση. Βάζετε επάνω το δεύτερο κομμάτι από το παντεσπάνι, το ραντίζετε και αυτό με λίγο σιρόπι και το γαρνίρετε με κρέμα σαντιγύ και με φράουλες.

ΛΕΜΟΝΑΔΑ ΜΕ ΦΡΑΟΥΛΕΣ

Υλικά:

- 1 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη
- 1 φλυτζάνι τσαγιού νερό
- Χυμός λεμονιού
- Φράουλες

Εκτέλεσις:

Βράζετε επί πέντε λεπτά τη ζάχαρη με το νερό. Διατηρείτε το σιρόπι στο ψυγείο. Για μία λεμονάδα, βάζετε μέσα σ' ένα ποτήρι ψηλό, 4 κουταλιές σούπας σιρόπι, 1½ κουταλιά σούπας χυμό λεμονιού, 1 παγάκι και 2—3 φράουλες χω-

ΤΟΥΡΤΑ ΦΡΑΟΥΛΑΣ

Υλικά για το παντεσπάνι:

- 3 κροκάδια αυγών
- ½ φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη
- Ελάχιστο αλάτι
- ¼ φλυτζάνι τσαγιού ζεματιστό νερό
- ¾ φλυτζ. τσαγιού κοσκινισμένο αλεύρι
- 2 κουταλ. τσαγιού κοφτά μπέικιν πάουντερ
- Βανίλια ή ξύσμα λεμονιού

Υλικά για την κρέμα «μούς»:

- 4 αυγά
- Λίγη βανίλια
- ½ φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη
- 1 φλυτζάνι τσαγιού γάλα
- 6 δράμια φύλλα ζελατίνης
- 75 δράμια κρέμα σαντιγύ
- ½ φλυτζάνι τσαγιού λυωμένες φράουλες

Υλικά για τη γαρνιτούρα:

- Μαρμελάδα φράουλα
- Κρέμα σαντιγύ
- Φράουλες
- Αμύγδαλα

ρισμένες στη μέση. Απογοιμίζετε το ποτήρι με νερό ή με σόδα.

ΠΟΝΤΣ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟ

Υλικά:

- Φράουλες
- 1 φιάλη σαμπάνιας
- ½ φιάλη κρασί εσπρο (σέκ)
- 1 ποτήρι ρούμι
- 1 ποτήρι μαρσκινο

Εκτέλεσις:

Λιώνετε μερικές φράουλες και τις περνάτε από τρυπητό. Περνάτε το χυμό από τουλπάνι. Αναμιγνύετε το χυμό φράουλας, τη σαμπάνια, το κρασί, το ρούμι και το μαρσκινο. Προσθέτετε μερικές φράουλες δολοκλήρες και σερβίρετε το πόντς παγωμένο μέσα σε ποτήρια της σαμπάνιας ή σε ψηλά ποτήρια.

Φρούτα

Εκτέλεσις:

Ετοιμάζετε το παντεσπάνι: Χτυπάτε καλά τα κροκάδια των αυγών και ρίχνεται λίγη ζάχαρη. Προσθέτετε το ζεματιστό νερό.

Κοσκινίζετε το αλεύρι και το μετράτε με κανονικό φλυτζάνι τσαγιού. Το ξανακοσκινίζετε με την μπέικιν πάουντερ και το προσθέτετε στο μίγμα των κροκαδιών. Προσθέτετε επίσης τη βανίλια και χτυπάτε το χυλό έως ότου γίνει λείος.

Στρώνετε μέσα σ' ένα ταψάκι Νο 20 λαδόχαρτο (στον πυθμένα μόνο), το αλείφετε με λίγο βούτυρο και το πασπαλίζετε με αλεύρι. Αδειάζετε μέσα το χυλό. Ψήνετε το παντεσπάνι σε μέτριο φούρνο (350 βαθ. Φαρενάιτ) επί 30 λεπτά.

Η ΚΡΕΜΑ «ΜΟΥΣ»: Βάζετε σε ένα μπώλ τα κροκάδια, τη βανίλια και τη ζάχαρη. Το τοποθετείτε πάνω από ζεστό νερό και χτυπάτε το μίγμα έως ότου πήξη ελαφρά και διπλασιασθεί σε όγκο. Προσθέτετε λίγο—λίγο το γάλα (ζεστό) ενώ ανακατεύετε συνεχώς, έως ότου πήξη. Διαλύετε τη ζελατίνη σε ελάχιστο νερό ζεστό και την προσθέτετε στο μίγμα.

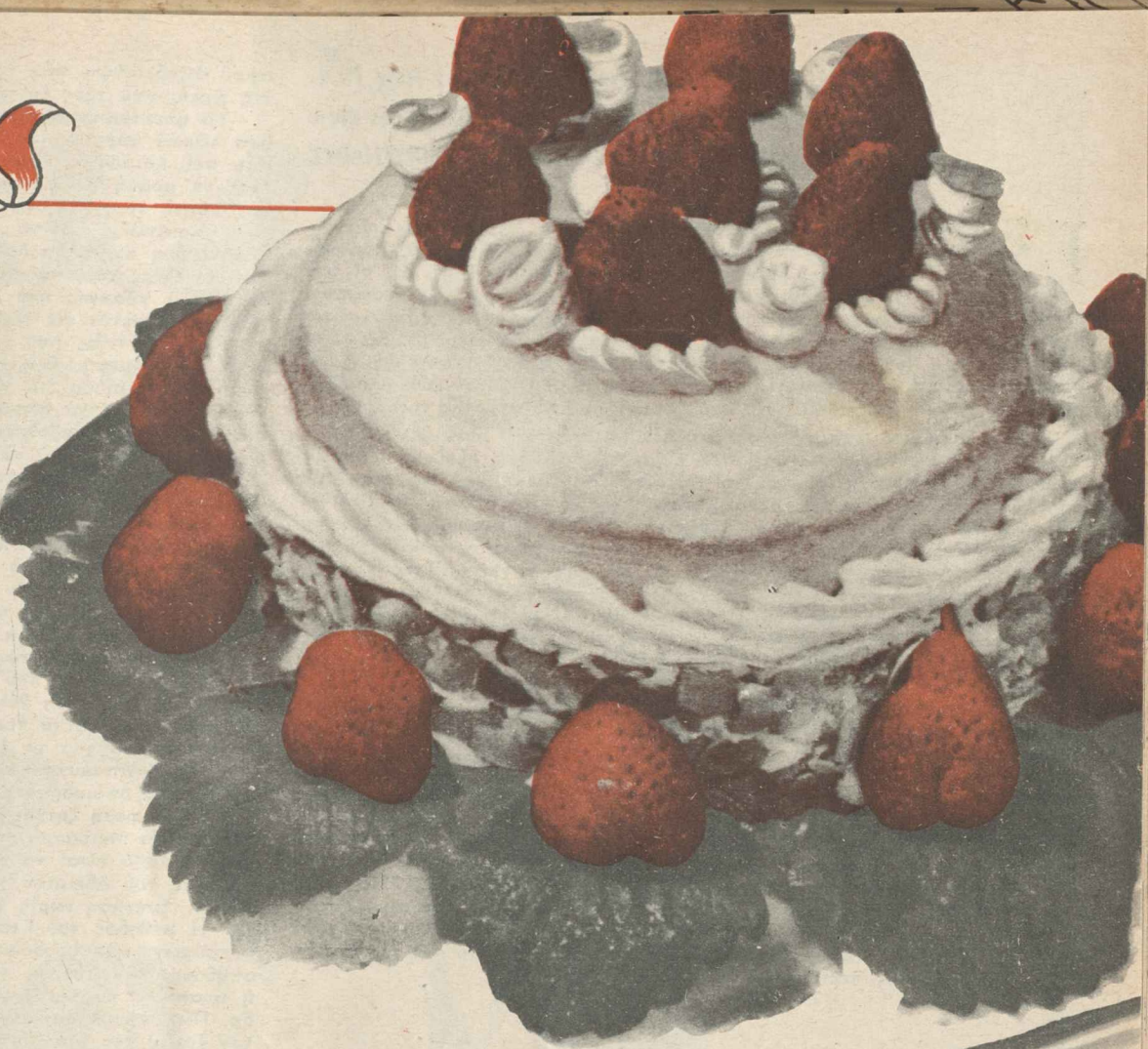
Όταν γίνει χλιαρό προσθέτετε τα άσπρα άμυδα αυγών, χτυπημένα μαρέγγα. Στο τέλος προσθέ-

τετε την κρέμα σαντιγύ, ανακατεύετε ελαφρά.

ΕΙΚΟΝΑ 1: Αδειάζετε σε μία φόρμα διαμέτρου 20 εκατοστών το 1)3 από την ανωτέρω κρέμα. Προσθέτετε στη μισή από την υπόλοιπη κρέμα τις λυωμένες φράουλες. Βάζετε τη φόρμα στο ψυγείο ή επάνω σε πάγο έως ότου το περιεχόμενο πήξη. (Διατηρείτε την υπόλοιπη κρέμα κατά το διάστημα αυτό σε μέρος χλιαρό). Ρίχνετε κατόπιν μέσα στη φόρμα και επάνω στην παγωμένη κρέμα την κρέμα που έχει τις φράουλες και είναι ρόδινη. Την παγώνετε και αυτή. Τέλος ρίχνετε μέσα στη φόρμα την υπόλοιπη κρέμα. Αφίνετε τη φόρμα στο ψυγείο έως ότου και το τελευταίο στρώμα της κρέμας πήξη.

ΕΙΚΟΝΑ 2: Κόβετε το παντεσπάνι στα δύο οριζοντίως και απλώνετε ανάμεσα μαρμελάδα φράουλας. Ξεφορμάρετε την κρέμα κατευθείαν επάνω στο παντεσπάνι.

ΕΙΚΟΝΑ 3: Γαρνίρετε στα πλάγια το παντεσπάνι με κρέμα σαντιγύ και με αμύγδαλα κομμένα και καθυρτισμένα. Βάζετε σε σακούλα με κορνέ κρέμα σαντιγύ και γαρνίρετε την τούρτα στο μέρος που ενώνεται το παντεσπάνι με την κρέμα. Γαρνίρετε την επιφάνεια με κρέμα σαντιγύ και με φράουλες.

Είναι τόσο σύντομη η ζωή της φράουλας ώστε μόλις προφταίνετε να χαρήτε τις λεπτές απολαύσεις που σας προσφέρει...

ΚΑΝΑΠΕ ΑΝΤΖΟΥΓΙΑΣ (Anchoiade)

Υλικά:

- Αντζούγιες
- Εύδι. Πιπέρι
- Σκόρδο. Λάδι
- Φέτες ψωμιού

Εκτέλεσις:

Καθαρίζετε μερικές αντζούγιες, τις πλένετε και τις κοπανίζετε με λίγο σκόρδο. Προσθέτετε εύδι, πιπέρι και λάδι και δουλεύετε το μίγμα όπως τη μαγιονέζα. Το απλώνετε επάνω σε φέτες ψωμιού τις οποίες βάζετε μερικά λεπτά στο φούρνο. Τις σερβίρετε ζεστές.

ΣΥΚΑΛΑΚΙ ΓΛΥΚΟ

Υλικά:

- 50 συκαλάκια
- Γαλαζόπετρα
- 25 αμύγδαλα άσπρισμα
- 1 όκα και 100 δράμια ζάχαρη
- ½ όκα νερό
- 1 λεμόνι
- Μερικά γαράφαλα ή βανίλια

Εκτέλεσις:

Καθαρίζετε τα συκαλάκια και αφαιρείτε την καρδιά. Τα πλένετε και αφίνετε να μείνουν μέσα σε νερό μερικές ώρες. Κατόπιν τα στραγγίζετε και τα βράζετε έως ότου μαλακώσουν. Όταν κρυώσουν τα στραγγίζετε και τα ξεπλένετε σε πολλά νερά.

Διαλύετε ελάχιστη γαλαζόπετρα σε νερό και αφίνετε μέσα τα συκαλάκια έως ότου πάρουν ωραίο γαλάζιο χρώμα 15 έως 20 λεπτά. Κατόπιν τα ξεπλένετε σε πολλά νερά και τ' απλώνετε σε πετσέτα για να στραγγίσουν. Μπήγνετε μέσα σε κάθε συκαλάκι από μισό αμύγδαλο.

Βράζετε επί 5 λεπτά τη ζάχαρη με το νερό. Ρίχνετε στο σιρόπι τα συκαλάκια και τα βράζε-

τε επί 15 λεπτά. Αφίνετε να μείνουν έως την επόμενη. Βγάζετε τα συκαλάκια από το σιρόπι και το βράζετε έως ότου σχεδόν «δέση». Ρίχνετε μέσα τα συκαλάκια, το χυμό ενός λεμονιού και μερικά γαράφαλα. Αφίνετε το γλυκό να βράσει έως ότου «δέση».

Σημ. Αντικαθιστάτε, αν θέλετε, το χυμό λεμονιού με 75 δράμια γλυκός και τα γαράφαλα με λίγη βανίλια.

ΦΡΟΥΤΑ ΚΟΚΤΕΪΛ

Υλικά:

- 3 μπανάνες
- 100 δράμια κεράσια
- 100 δράμια φράουλας
- 2 μήλα μπανάνα
- 2 πορτοκάλια
- Μερικά δερύκοκκα
- 1½ φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη
- ½ φλυτζάνι τσαγιού κονιάκ

Εκτέλεσις:

Καθαρίζετε και κόβετε τις μπανάνες σε φέτες. Πλένετε τα κεράσια και αφαιρείτε τα κουκούτσια. Πλένετε τις φράουλες και τις καθαρίζετε. Καθαρίζετε τα μήλα και τα κόβετε σε μικρά κομματάκια. Καθαρίζετε τα πορτοκάλια, τα κόβετε σε στρογγυλές φέτες, τις οποίες χωρίζετε στα δύο. Χωρίζετε τα δερύκοκκα στα δύο. Αναμιγνύετε όλα τα φρούτα και τα πασπαλίζετε με ένα φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη. Τα βάζετε στο ψυγείο.

Βάζετε σε κατσαρολάκι ½ φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη και ελάχιστο νερό. Τη βράζετε έως ότου γίνει σιρόπι ξανθό (καραμέλα). Ρίχνετε στην κατσαρόλα όταν μισοκρύνει το κονιάκ και αν θέλετε και λίγο ρούμι. Παίρνετε το σιρόπι που έχει γίνει από το χυμό που έβγαλαν τα φρούτα και από τη ζάχαρη και το προσθέτετε στο σιρόπι της καραμέλας. Περιχύνετε με το σιρόπι αυτό τα φρούτα κοκτέιλ όταν πρόκειται να τα σερβίρετε.

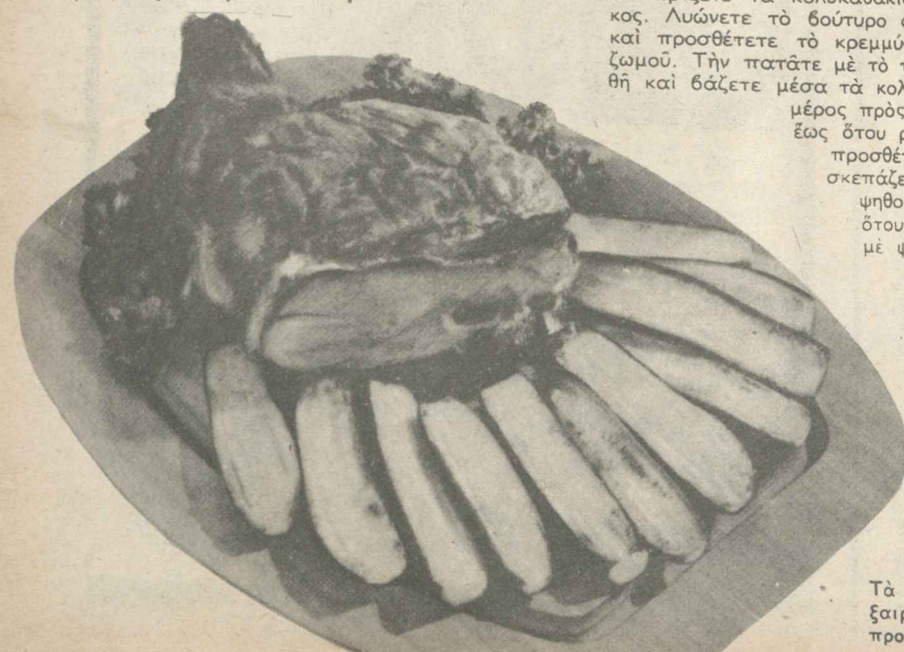
ΚΟΛΟΚΥΘΑΚΙΑ

ΚΟΛΟΚΥΘΑΚΙΑ ΒΟΥΤΥΡΟΥ

(για γαρνιτούρα)

Υλικά:

- 6 κολοκυθάκια
- 1)3 φλυτζ. τσαγιού βούτυρο

- 1 κουταλιά της σούπας τριμμένο κρεμμύδι (προαιρετικό)
- 1 ταμπλέτα ζωμό βοδινο «μάτζι»
- 2 κουταλιές σούπας νερό

Εκτέλεσις:

Χωρίζετε τα κολοκυθάκια στα δύο κατά μήκος. Λιώνετε το βούτυρο σ' ένα μεγάλο τηγάνι και προσθέτετε το κρεμμύδι και την ταμπλέτα ζωμού. Την πατάτε με το πηρούνι για να διαλυθεί και βάζετε μέσα τα κολοκυθάκια, το κομμένο μέρος προς τα κάτω. Τα ψήνετε μέσος ότου ροδίσουν. Τα γυρίζετε έως ότου ροδίσουν. Τα γυρίζετε προσθέτετε το νερό και τα σκεπάζετε. Αφίνετε να σιγοψηθούν επί 10 λεπτά ή ως ότου γίνουν. Τα σερβίρετε με ψητό.

ΚΟΛΟΚΥΦΑΚΙΑ ΓΕΜΙΣΤΑ

Υλικά:

- 150 δράμια κιμάς
- 1 κρεμμύδι ψιλοκομμένο
- 1)3 φλυτζ. τσαγιού ρύζι
- 1)3 φλυτζ. τσαγιού γάλα
- 2 κουταλάκια τσαγιού (κοφτά αλάτι)
- Λίγο πιπέρι
- ½ όκα τομάτες
- 1 όκα περίπου κολοκυθάκια
- Βούτυρο ή φυτίνη

Εκτέλεσις:

Αναμιγνύετε τον κιμά, το κρεμμύδι, το ρύζι, το γάλα, το αλάτι και λίγο πιπέρι. Ανοίγετε τα κολοκυθάκια και τα γεμίζετε με το μίγμα. Βάζετε σε ένα τηγάνι, αρκετό βούτυρο ή φυτίνη και κοκκινίζετε μέσα τα γεμισμένα κολοκυθάκια. Τα βάζετε σ' ένα γιουβέτσι. Ρίχνετε μέσα

Κολοκυθάκια γεμιστά.

στο ίδιο τηγάνι το εσωτερικό των κολοκυθιών. Τ' αφίνετε να σιγοψηθούν μερικά λεπτά και τα ρίχνετε στα κολοκυθάκια. Προσθέτετε τις τομάτες ξεφλουδισμένες και ψιλοκομμένες. Αφίνετε τα κολοκυθάκια να σιγοψηθούν επί μία περίπου ώρα.

ΚΟΛΟΚΥΘΑΚΙΑ ΓΕΜΙΣΤΑ

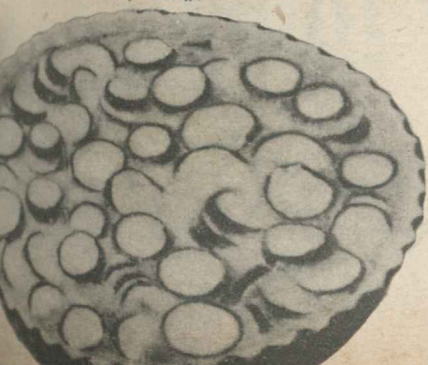
Υλικά:

- Κολοκυθάκια
- Γάλα
- Αλεύρι
- Φυτίνη
- Αλάτι

Εκτέλεσις:

Ξύνετε τα κολοκυθάκια και τα κόβετε σε φέτες. Τα βουτάτε σε γάλα, τα αλευρώνετε και τα τηγανίζετε σε μπόλικη φυτίνη. Τα πασπαλίζετε με αλάτι και τα σερβίρετε με σκอร์δαλιά ή με «Ανγολί» (βλ. σχετ. συνταγή).

Κολοκυθάκια «Φλωρεντίν».

Τα κολοκυθάκια είναι εξαιρετικά ως γαρνιτούρα, προπαντός με το ψητό.

Η ΓΛΥΚΕΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙ ΤΗΣ ΥΠΝΩΣΕΩΣ ΠΟΥ ΠΙΑ- ΝΕΙ ΤΟ ΕΝΑ ΤΡΙΤΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΓΥΡΙΖΑ τελευταία απ' τις διακοπές μου μ' ένα αεροπλάνο «Σούπερ-Κονστέλλησιον». Λίγα καθίσματα πιδ μακριά από μένα, παρατήρησα μια νεαρή μαμά καθισμένη πλάι στο άγοράκι της. Κι' οι δύο τους κοιμόντουσαν βαθειά, παρ' όλο τόν εκκωφαντικό και μονότονο θόρυβο των κινητήρων. Ξαφνικά, στη μέση ενός ασφαλώς τρομαγμένου όνειρου, είδα το παιδί να μισανοίγει το στόμα, και να ψιθυρίζει μια λέξη, μια και μόνη, που είχε όμως την ιδιότητα να ξυπνήσει άμέσως τη νεαρή γυναίκα. Αυτή η λέξη ήταν πολύ απλή: «Μαμά». Κουφή σε κάθε άλλο θόρυβο, δεν αντιδρούσε παρά μόνο στο ξυπνητήρι της στοργής της...

Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι δεν κοιμόμαστε ποτέ τελείως, και πως ο ύπνος αφήνει, ακόμα κι' όταν είναι πολύ βαθύς, μερικούς βαθμούς πνευματικής διαφυγίας. Βυθισμένοι επί ένα διάστημα, που ισοδυναμεί με το 1/3 της ζωής μας — 23 χρόνια ύπνου για μια μέση ύπαρξη 70 ετών! — σ' αυτό το μυστηριώδες κώμα, που είναι ακόμα ανεξερεύνητο, ανοίγουμε μέσα μας μερικές εσωτερικές πόρτες, που μένουν ανοιχτές στα έπειγόντα μηνύματα. 'Ακριβώς γύρω απ' αυτές τις πόρτες συγκεντρώθηκε, τόν τελευταίον καιρό, η Ιατρική έρευνα, για να προσπαθήσει να λύσει το παμπάλαιο πρόβλημα της άπνειας. Ποιό ρόλο μπορεί να παίξει η θέληση στην καθημερινή μας ανάπαυση; Μπορεί να ελέγχει κανείς τόν ύπνο του;

Στο τελευταίο συνέδριο της Βρετανικής 'Ιατρικής 'Εταιρίας, αποκαλύφθηκε πως ένα άτομο στα δέκα χρησιμοποιεί ύπνωτικά, και στην 'Αμερική διαπιστώθηκε πως στα 1954 το μισό παράνομο εμπόριο φαρμακευτικών προϊόντων, αυτά άφορούσε. 'Η χρήσις αυτών των φαρμάκων δημιουργεί πολλά προβλήματα για την Ιατρική: 'Απώλειες μνήμης, έρεθισμούς του δέρματος, στομαχικές διαταραχές, καλίκους, νευρασθένεια που μπορεί να οδηγήσει στην αυτοκτονία. Χρειάστηκε ένας αυστηρός νόμος για ν' άπαγορευθή στα νοσοκομεία και τις κλινικές η τελευταία άμερικανική καινοτομία, το «χάπι - ξυπνητήρι», που άποκοιμίζει το θράδυ και ξυπνάει το πρωί. Πρόκειται για ένα διεγερτικό που βρίσκεται κάτω από ένα στρώμα ναρκωτικού, και που, όταν το καταπιή κανείς, λιώνει σε 10, 9, 8 ή 7 ώρες, ανάλογα με την περίπτωση. Το Πανεπιστήμιο της Μελβούρνης, στην Αυστραλία, χρειάστηκε να δημιουργήσει ένα ιδιαίτερο προϊόν, το NP13, για να καταπολεμήσει τ' αποτελέσματα των ύπνωτικών στις άπελπισμένες περιπτώσεις.

Ο ΥΠΝΟΣ

Μπορούμε να τόν παίρ-
νουμε κατ' ούλην;
και χωρίς ύπνωτικά;

Ποιά είναι η πραγματική φύσις του ύπνου; Σχετικά με το ζήτημα αυτό που είναι ένα από τα αινίγματα της Ιατρικής επιστήμης, υπάρχουν πολλές θεωρίες. Μερικοί υποστηρίζουν ότι ο ύπνος είναι η κανονική κατάσταση του ανθρώπου, που διακόπτεται απ' το ξύπνημα. Στην περίπτωση αυτή, δεν υπάρχει ένα νευρικό κέντρο ύπνου, αλλά έργηγόρσεως. Μαθαίνουμε ότι να κοιμόμαστε, αλλά να ξυπνάμε. Πραγματικά, ένα νεογέννητο κοιμάται σχεδόν μονίμως. Σε ηλικία 2 μηνών, του χρειάζονται 20 ώρες ύπνου, και σε ηλικία 6 μηνών, 15. 'Ανάμεσα στον πρώτο και τόν εβδόμο χρόνο, το παιδί κατορθώνει ν' άρκηται σε 11 ώρες, και φτάνει, όταν γίνη έφηβος, στις 8, που είναι οι κανονικές, άν κι' αυτό σήμερα άμφισβητείται ζωηρά.

Μια δεύτερη θεωρία χαρακτηρίζει τόν ύπνο σαν ένα είδος θανάτου. 'Επειτα από 4 ώρες συνεχούς ύπνου, ο μεταβολισμός του σώματος πέφτει στις 0,25 θερμίδες, δηλαδή όπως του έτοιμοθανάτου. 'Ο ύπνος δεν είναι παρά το τελευταίο σκαλοπάτι στην κλίμακα της προσοχής. Και είναι τόσο λίγες οι περιπτώσεις που το μυαλό συγκεντρώνεται πραγματικά, ώστε ολόκληρη η ύπαρξί μας, με τα μακρόχρονα διαλείμματα της ρουτίνας και των αυτομάτων ή συνηθισμένων ενεργειών, δεν είναι παρά μια κατάσταση ήμι-ύπνου. Οι ψυχολόγοι υποστηρίζουν πως μόνο 60 δευτερόλεπτα την ώρα δρισκόμαστε σε πλήρη έργηγορσι, δηλαδή μόνο 16 λεπτά την ημέρα!

'Επειτα από 30 ετών μελέτες για τόν ύπνο, ο δρ. Ναθαναήλ Κλέιτμαν, τού Πανεπιστημίου τού Σικάγου, διαπίστωσε πως ο οργανισμός διέπεται απ' τη συνήθεια. Λόγου χάριν, η θερμοκρασία του σώματος, που είναι ψηλή την ημέρα και χαμηλή τη νύχτα, γίνεται χαμηλή και την ημέρα άν ο άρρωστος, άγνωώντας την πραγματική ώρα, κοιμάται την ημέρα. 'Ετσι, ο κύκλος της θερμοκρασίας μεγαλώνει ή μικραίνει κατ' ούλην. Τό συμπέρασμα τού δρος Κλέιτμαν είναι λοιπόν τό εξής: 'Υπογράψτε τόν έαυτό σας σ' ένα τακτικό ώράριο ύπνου, και σεβασθήτε το αύστηρά ώσπου να μπορέσετε να ξυπνάτε μόνος σας μια ώρισμένη ώρα.

Θά ξέρετε τί είναι τό «πνευματικό ξυπνητήρι». Είναι αυτός ο μηχανισμός που κάνει ν' ανοίγουν τα μάτια σας πέντε λεπτά πριν χτυπήσει τό ξυπνητήρι σας, όταν έχετε συγκεντρώσει την προσοχή σας, από βραδύς, στην ώρα που κανονίζετε τό ξυπνητήρι σας. Με λίγη έξάσκηση, θά κατορθώσετε ν' άπαλλάγχετε απ' τό ξυπνητήρι. 'Αναφέρεται η περίπτωσης ενός έπιχειρηματία, που κατορθώνει να κοιμάται μισή ώρα κάθε 2½ ώρες. Και κανείς ποτέ δεν άπέδειξε ότι οι διακοπόμενοι ύπνοι δεν ξεκουράζουν όσο κι' ο συνεχής. 'Ακόμα και η άγωνία άποκύπτει στη συνήθεια,

αφού άποδείχθηκε πως και οι καταδικασμένοι σε θάνατο κοιμούνται όλες τις ώρες, που τούς έπιτρέπει ο κανονισμός.

Τό ήλεκτρο-εγκεφαλογράφημα έπιτρέπει την καταγραφή σ' ένα κύλινδρο λευκού χαρτιού των κυμάτων, που εκπέμπει ο εγκεφαλος ενός ανθρώπου που κοιμάται. Στην αρχή, η γραμμή που χαράζει η αυτόματη άκίδα έχει τη μορφή μιας σειράς από άπότομους κυματισμούς: 'Ο κοιώμενος έπισκοπεί τά γεγονότα της ημέρας και προκαθορίζει μερικές πλευρές των αύριανών. 'Επειτα, ο ρυθμός της σκέψης διαγράφει μερικούς άδεδαιότερους κυματισμούς, στο τρίτο στάδιο ο κυματισμός σχεδόν εκλείπει, οι ίδες χάνονται και τελικά τό διάγραμμα παρουσιάζει μια μακριά όριζόντια γραμμή, που άντιπροσωπεύει τόν πραγματικό και βαθύ ύπνο, που σημειώνεται τις τρεις τέσσερις πρώτες ώρες της νύχτας. Οι κινήσεις των ματιών, που μπορεί κανείς να τις παρακολουθήσει με ήλεκτρονικά μηχανήματα, δείχνουν πως ο κοιώμενος όνειρεύεται πολύ λίγο σ' αυτή την περίοδο, τό πολύ 8 λεπτά συνολικά. Στο δεύτερο μέρος της νύχτας άρχίζει να όνειρεύεται και να κινείται. Αυτό τό ξέρουν καλά οι διαρρήκτες, που προτιμούν τις πρώτες ώρες της νύχτας, όταν ο ύπνος είναι πιδ βαθύς, για να δράσουν.

Τό ξύπνημα παρουσιάζει τό ίδιο διάγραμμα, άλλ' απ' την άνάποδο. Αυτή η διαδικασία άπαιτεί μερικά λεπτά της ώρας, αλλά μερικοί άνθρωποι ξυπνούν σε λίγα δευτερόλεπτα. Είναι εκείνοι που δεν θυμούνται ποτέ τά όνειρά τους, γιατί συγκεντρώνουν άμέσως την προσοχή τους σ' ένα συγκεκριμένο έξωτερικό άντικείμενο ή πρόβλημα.

'Ο άνθρωπος λοιπόν που θέλει ν' άποκοιμηθή γρήγορα πρέπει — κατό τόν 'Αγγλο καθηγητή και κάτοχο τού βραβείου Νόμπελ 'Εντγκαρ 'Αντριαν, που μελέτησε τά εγκεφαλικά κύματα — να προσπαθή ν' άπαλλάσσεται, μόλις πέφτει στο κρεβάτι, απ' όλες τις έντάσεις και τά διεγερτικά που κινδυνεύουν να τού κάνουν δύσκολο τό πέραςμα από τό ένα στάδιο στο άλλο. 'Αν πάλι θέλει να κοιμηθή χωρίς ξυπνητήρι, δεν έχει παρά να έπιβάλει στον έαυτό του, πριν πέσει, ένα έπειγον καθήκον, μια όποιαδήποτε έργασία για τό έπόμενο πρωί.

Για ν' άποφύγη κανείς να πάρη μαζί του στο κρεβάτι όποιοδήποτε πρόβλημα, όποιοδήποτε στοιχείο νευρικής έντάσεως, πρέπει να έξετάσει όλα τά έκκρεμα ζητήματά του πριν πέση να κοιμηθή, ώστε να μη βρεθή στον πειρασμό να τά λύσει στο κρεβάτι. 'Όσο για τό πρώτο ξύπνημα, καλό είναι να φροντίσει να τρώη κανείς λίγο τό βράδυ, ώστε οι άνάγκες τού άδειανού του στομαχιού να χρησιμεύουν σά διεγερτικό, που θα τόν ξυπνήσει νωρίς τό πρωί.

'Η μέθοδος τού Γιακόμπσον συνιστά τη σύσπαισι και χαλάρωσι των δλεφάρων, των φρυδιών, τού σαγονιού, τού λαιμού, των μπράτσων, τού στήθους, των ποδιών, για να δημιουργηθή μια κούρασι και να ελαττωθή η άναπνοή, πράγμα που θα μειώσει την εισδοχή όξυγόνου στο σώμα. 'Ο δρ. Πάλλ Φλόκκ συνιστά να παίρνη κανείς τη στάσι στην όποια βρίσκεται τόν έαυτό του όταν ξυπνά.

Τό γεγονός ότι ο ύπνος αφήνει μερικές άνοιχτές πόρτες άποδείχτηκε απ' τις προσπάθειες που έγιναν ν' άποτυπωθούν στη συνείδησι των κοιώμενων διάφορες γνώμες. 'Η «ύπνοπαιδαγωγική» έχει κάνει μεγάλες προόδους στα τελευταία χρόνια. Τό «ντορμιφόν», που έπινοήθηκε απ' τό 'Ινστιτούτο Λιγκκουάφόν, έπιτρέπει, καθώς φαίνεται, στους ήθροισους να μαθαίνουν τούς ρόλους των ενώ κοιούνται. 'Ενα γραμμόφωνο, έφωτισμένο μ' ένα μικροσκοπικό μεγάφωνο, που βρίσκεται κάτω απ' τό μαξιλάρι, «ένστολάζει» τά λόγια τού ρόλου στη χαλαρωμένη και δεκτική μνήμη. Αυτό τό μηχανήμα επέτρεψε στον Χιλιάνο τραγουδιστή Ραμόν Βινάυ να μάθει σε μια έβδομάδα τό ρόλο του στην «Κάρμεν», που τόν τραγούδησε ιταλικά στη Σκάλα τού Μιλάνου...

ZAN - ZYΛΛΠΕΡ ΝΤΥΜΟΝ

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ
ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

γ.χρέα

Καὶ ὁ καθρέφτης σας

ἀκόμη θαυμάζει
τὴν στυλιπνότητα καὶ τὸ
ῥαῖο χτένισμα τῶν μαλ-
λίων σας χάρις στὸ

Suave

(ΣΟΥΑΒ)

προδὸν τοῦ Ἀμερικανικοῦ
οἴκου

Helene Curtis

(ΕΛΕΝ ΚΕΡΤΙΣ)

3

σταγόνες ἀρκοῦν! Ξαναδίνουν στὰ
μαλλιά σας τὴν φυσικὴ τους ἐλαστι-
κότητα καὶ λάμψη χωρὶς νὰ τὰ λαδῶσουν. Τὸ
ῥαῖο σας χτένισμα διαρκεῖ περισσότερο.

- Δὲν ἀποχρωματίζει τὰ μαλλιά
- Διατηρεῖ τὴν περμενάντ σας
- Καταπολεμεῖ τὴν ψαλίδα

Suave γιὰ τὰ μαλλιά σας

Πωλεῖται παντοῦ. Τιμὴ Δρχ. 18

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡ. Σ. ΣΙΣΚΟΣ & ΣΙΑ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 9α - ΤΗΛ. 33-589

„Ολυμπία“

Διὰ
ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Τὸ μεγαλύτερον νεώτερον
ταχύτερον Ἑλληνικὸν
ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ
23.000 τόνων, ναυπηγῆστος
1953, ταχύτης 21 μιλίων

Τὸ „ΟΛΥΜΠΙΑ“, προσφέρει σὲ ὅλους ἀ-
νεξάρτητος τοῦ ἐπιβάτας του πρωτο-
φανεῖς ἀνέσεις καὶ πολυτέλειαν:

22 αἰθουσὶς ψυγυγίας, σαλόνια, αἰθουσὴ
χορᾶς, 5 μπάρ, μὴν τσέρνο, δύο ὀρχή-
στρες, ἀναγνωστήρια, βιβλιοθήκη, αἰθουσὴ
παιχνιδίων, γυμναστήριο, τρεῖς κολυμβητι-
καὶ πισίνα, καταστήματα, κομμωτήρια, κι-
νηματογράφος, αἰθουσὴ γιὰ τὰ παιδιά, κα-
θημερινὰ λοκαυλλεῖα γεύματα.

GREEK LINE

ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
17-19 ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΤΗΛ. 470.271

ΕΝΑΣ ΑΝΔΡΑΣ ΜΟΝΟΛΟΓΕΙ

ΑΠΟ ΜΙΑΝ στατιστικὴν τοῦ Ο.
Η.Ε. ἐμφαίνεται ὅτι αἱ γυναί-
κες ζοῦν περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἄν-
δρας. Ἀλλὰ δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ μάς
τοῖς πῇ ἡ στατιστικὴ διὰ τὸ νὰ γνωρί-
ζωμεν. Τὸ βλέπομεν γύρω μας. Εἰς
τὰ μικρὰ μάλιστα μέρη, ὅπου αἱ πα-
ρατηρήσεις εἶναι εὐκολώτεραι, τὸ
πρᾶγμα εἶναι ὀλοφάνερο: οἱ γῆρες
ἐνὸς χωρίου εἶναι κατὰ κανόνα πε-
ρισσότεροι ἀπὸ τοὺς γέροντας καὶ αἱ
χρηρὰ περισσότεραι ἀπὸ τοὺς χή-
ρους. Εἰς τὴν μακροβιότητα συντε-
λεῖ ἀσφαλὲς ἡ κανονικὴ καὶ ἡρεμὸς
ζωὴ, χωρὶς θρασυανιστικὰς μερίμνας
καὶ περιπετειάς. Καὶ ἀπὸ αὐτῆς τῆς
ἀπόφωρος ἡ γυναίκα μέχρι σήμερον
ὑπερτεροῦσε τοῦ ἀνδρός. Ἀλλὰ μόν-
ον μέχρι σήμερον. Διότι ἀπὸ ἐδῶ
καὶ πέρα ἔχει ἀρχίσει νὰ γίνεταί, ὅ-
πως εἰς ὅλα, πραγματικὴ ἡ ἐξίσωσις
μεταξὺ τῶν δύο φύλων. Ἡ ἐξίσωσις
αὕτη δὲν ἔγινε μόνον εἰς τὰ δικαιώ-
ματα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς εὐθύνas, αἱ
ὁποῖαι φθεῖρουν καὶ συντομεύουν τὴν
ζωὴν.

ΜΙΑ ΝΕΑΡΑ, πολὺ συγχρονισμέ-
νη —ξενύχτι, τσιγάρο ἀκατά-
παυστον, σόκιν καὶ μερικά ἄλλα ἀ-
κόμη— ἔλεγε μὲ εἰρωνίαν εἰς τὴν
συντροφίαν τῶν κυριῶν, μεταξὺ τῶν
ὁποίων ἦτο καὶ ἡ γιγαίς τῆς: «Καί
τί ἐκαταλαβαίνετε σεῖς ἀπὸ τῆς ζωῆς
σας!» Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι εἰς τὴν
ἐποχὴν τῆς γιγαίς —περὶ τὸ 1900—
ἡ γυναίκα ἐξοῦσεν εἰς ἕνα κόσμον
διαφορετικὸν ἀπὸ τὸν σημερινόν, ἀλ-
λὰ τὸν κόσμον ἐκεῖνον ἤμπορεῖ νὰ
τὸν πῇ κανεὶς καλύτερον ἀπὸ τὸν ση-
μερινόν τῆς παρακμῆς. Ἡ γυναίκα
τοῦ 1900 δὲν ἐχάριετο τὴν ζωὴν τῆς
ὀλιγώτερη ἀπὸ τὴν σημερινὴν ἐγγω-
νὴν τῆς, ἀλλὰ εἶναι βέβαιον ὅτι τὴν
ἐχάριετο μὲ μεγαλύτεραν γυναικεῖαν
ἀξιοπρέπειαν.

ΑΚΟΜΗ καὶ εἰς τὴν κομψότητα
ἡ γυναίκα τοῦ 1900 δὲν ὑπε-
ροῦσε καθόλου ἀπέναντι τῆς σημε-
ρινῆς ἀπογόνου τῆς. Τὰ φορέματά
τῆς τὴν ἐκάλυπτον μὲν ἕως τὸν λαι-
μόν καὶ τοὺς ἀστραγάλους, ἀλλὰ δὲν
τῆς προσέδιδον καμμίαν ἐντύπωσιν
πουριτανισμοῦ. Τῆς ἐτόνιζαν τὸ στή-
θος καὶ τὰ ἱσχία, καὶ ἡ ἀποκάλυψις
τοῦ ἀστραγάλου εἴλκυε τοὺς ἄνδρας
πολὺ περισσότερο ἀπὸ τὰς ἀποκα-
λύψεις τῶν σημερινῶν σόρτς καὶ τῶν
μαγιό. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην μέ-
χρι σήμερα ἐπέερασεν κατὰ καιροὺς
τόσον ἀκομψὲς μῶδες, πού ἐδείξαν
τόσας γυναικεῖας ἀσχημίας, ὅσαι
ποτέ δὲν ἐδείχθησαν ἀπὸ τότε πού τὸ
ῥαῖον φύλον κατέκτησε τὸν κόσμον.

ΣΥΝΩΔΕΥΣΑ πρὸς ἡμερῶν μίαν
φίλην κυρίαν εἰς τὰ μαγαζιά
γιὰ νὰ ψωνίσῃ παπούτσια. Καὶ ἐπε-
ράσαμε μαζί εἰκοσιτρία καταστήμα-
τα γυναικεῖαν ὑποδημάτων, διὰ νὰ
ἐπισημώσωμεν... εἰς τὸ πρῶτον ἀπὸ
τὸ ὅποιον ἐπῆρε τὸ πρῶτον ζεύγος
παπουτσιῶν πού εἶχε δοκιμάσει. Δὲν
ἐξηγεῖται μὲ τὴν φιλαρέσκειαν ἡ μα-
νία τῶν γυναικῶν νὰ δοκιμάζουν πολ-
λὰ πράγματα διὰ νὰ πάρουν ἕνα. Οἱ
λόγοι εἶναι θαυότεροι. Ἡ ἐκλεκτικὴ
τῆς γυναικεῖας ψυχῆς ἐφαρμόζε-
ται εἰς ὅλα. Αἱ γυναῖκες θεωροῦν τὴν
ἐλλειψὴν ἐκλεκτικότητος ὡς ἕνα ἀπὸ
τὰ μεγαλύτερα ἀνδρικά ἐλαττώματα.
Εἶναι πολὺ φυσικὴ ἡ ἀπορία ἐκείνης
πού, ὅταν εἶδε τὸν ἄνδρα τῆς νὰ
παίρνῃ τὸ πρῶτον καπέλο ἐνὸς κατα-
στήματος, εἶπε: Μὰ σοβαρὰ θοὺ ἀγο-
ράσης τὸ πρῶτον καπέλο πού ἐδοκι-
μάσεις, μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι τὸ βρί-
σκεῖς καλὸ;

ΜΟΥ ΕΛΕΓΑΝ διὰ κάποιο φιλ-
κὸν ζευγάρι πού ἐφαίνετο ὅτι
ἐζοῦσε εὐτυχισμένον ὅτι χαρίζε διὰ
τὸν ἴδιον ἀκριβῶς λόγον πού γίνονται
οἱ καυγάδες εἰς τὰ λαϊκὰ κέντρα:
δι' ἀσχημικὸν ἀφορμὴν. «Κρίμα, εἶ-
πε κάποιος. Νὰ ζητήσουν διαζύγιον
γιὰ μιὰ τέτοια γελοία ἀφορμὴ. Ἡ
το ἀρκετὰ νέος διὰ νὰ μὴ ἔχῃ ὅτι
ὄφιν του ὅτι οἱ ἄνθρωποι μισοῦνται
καὶ χωρίζουν διὰ τοὺς ἴδιους ἀσ-
χημικοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους
ἐρωτεύονται καὶ παντρεύονται. Τὰ
μικροπράγματα κτίζουν τὴν ζωὴν
μας.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ καθόλου ἐξηρατισμέ-
νον, ὅπως νομίζει μὴ ἀναγνώ-
στρια, ὅτι ἀπὸ γονεὺς κοντοῦ εἰς
τὸ ἀνάστημα, θὰ γεννηθῶν κοντὰ
παιδιά. Αὐτὸ δὲν εἶναι ἀπαραίτητον.
Καίτοι αὕτη ἡ ἴδια εἶναι κοντὴ ἡμ-
πορεῖ νὰ πάρῃ κάλλιστα ἕνα ἄνδρα
ἐπίσης κοντόν. Θὰ τῆς παρῇ μί-
λιστα περισσότερο. Καὶ ἀπὸ τὰ
παιδιά πού θὰ κάμουν, ἄλλα ἡμπε-
ρεῖ νὰ εἶναι κοντὰ καὶ ἄλλα πανώλη-
λα. Ἡ κληρονομικότης, λέγουσιν οἱ ἐ-
δικοί, δὲν περιορίζεται εἰς τοὺς φε-
σους προγόνους, ἀλλὰ προχωρεῖ πολ-
λὸ πρὸς τὰ ὀπίσω, εἰς τοὺς παπῶ-
δες καὶ γιγαίδους. Ἐχει πολὺ βα-
θεῖας ρίζας καὶ γι' αὐτὸ ἡ γέννησις
παιδιῶν παρουσιάζει συχνὰ ἐκπλή-
ξεις.

ΑΚΟΜΗ καὶ προκειμένου πρὸς
φυσιολογικὸν νάνον, τὰ παιδιά
δὲν κληρονομοῦν πάντοτε τὰς ἰδιότη-
τας τῶν γονέων τῶν. Διότι οἱ νάνοι
δὲν ἀποτελοῦν ξεχωριστὸν ἀνθρώπι-
νον εἶδος, ἀλλὰ οφείλουν τὸν νανι-
σμόν τῶν εἰς φυσιολογικὰ αἷτια. Διὰ
τοῦτο ἀλλῶστε αἱ γυναῖκες νάναι εἶ-
ναι ἐπικίνδυνον καὶ κάμνουν παιδιά.
Διότι τὰ παιδιά πού θὰ γεννηθῶν
θὰ εἶναι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εν-
σιολογικὰ καὶ ἐπομένως δυσαναλό-
γου μεγέθους πρὸς τὰς μητέρας τῶν,
καὶ διὰ νὰ γεννηθῶν πρέπει νὰ γίνῃ
καισαρικὴ τομή. Καὶ ἡ καισαρικὴ
τομή εἰς μίαν νάνον γυναῖκα, λόγω
τῶν φυσιολογικῶν ἀνωμαλιῶν τῆς, εἶ-
ναι πολὺ ἐπικίνδυνον. Πάντως ὑπάρ-
χει τὸ παράδειγμα νάνου γυναικὸς
ὅψους μόλις 60 ἐκαστῶν, ἡ ὁποία
ἐγέννησεν ὀχθὲς ἕνα, ὀχθὲς δύο, ἀλλὰ δὲ
κατέσσερα κανονικὰ παιδιά, πού ἔ-
χαν διαστάσεις φυσιολογικοῦ ἀνδρός
πού, μερικά δὲ μάλιστα ἦσαν καὶ
πρῶτον ἀναστήματος.

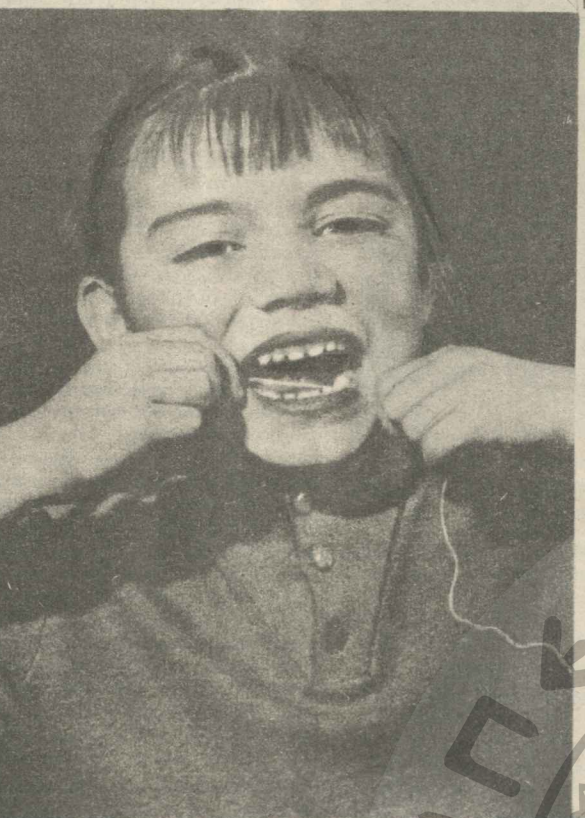
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ
ΝΕΑ ΘΕΡΑΠΕΙΑ
ΔΙΑ ΑΝΩΜΑΛΙΑΣ
ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ἀπρίλιος. —Ἐνὸς
ταὶ καὶ Ἑργάτρια ἐνὸς μεγάλου ἑρ-
νοστασίου Χημικῶν Προϊόντων καὶ
φαρμάκων, παρατήρησαν ὅτι ὅταν ἡ-
συχολοῦντο μ' ἕνα ὀριζόμενον κατασκευ-
σασα διταμινῶν, τὰ διάφορα μικρο-
τραύματα καὶ αἱ ἀνωμαλίες τοῦ δερ-
ματός τῶν ἐπουλόνοντο ἀμέσως. Ἐν-
τὸ νείρια τῶν ἐγένοντο ὡσεὶ ὡσεὶ
τὸ ὅσον, εἰς τὸ νὰ προσέξουν καὶ ἐνο-
ήσουν τὴν θαυματουργὴν ἐπίδρασιν τοῦ
Παντοθενικοῦ ὀξέος ἐπὶ τοῦ δερματός.
Οὕτω μὲ βάσιν τὴν ὥς ἂν διταμινῶν
παρασκευάσαν μίαν κρέμαν, ἡ ὁποία
ἐπουλῶναι, θεραπεύει καὶ ἀποκαθιστᾷ
κάθε δερματικὴν ἀνωμαλίαν, ὡσεὶ
μυτιμίκια, συγκαύματα τῶν ἐργαζομένων,
μικροτραύματα τῶν ἐργαζομένων, ὡσεὶ
οἰκονομῶν, τῶν παιδιῶν, δερματικὰς
παθήσεις, φλογμούς, κοκκινίλλες. Ἐπὶ
ἀπὸ κιστούς, ἐκθέματα καὶ ἄλλα ὡ-
σεὶ ἀσθενήματα καὶ παθήσεις, θεραπεύ-
ονται δι' αὐτῆς ἀσφαλῶς. Ἐννοεῖται
ὅτι ἡ κρέμα αὕτη εἶναι λίαν ἀποτέλε-
σματικὴ διὰ τὴν περιποίησιν τοῦ δερ-
ματος καὶ δυνατόν να χρησιμοποιηθῇ
ἀντὶ ἄλλης καλλυντικῆς κρέμας. Ἡ
γὰρ δὲ τῆς ὁδατοδιαλυτῆς συνθέσεως
τῆς εἶναι ἐξαιρετικὴ ἀντισηπτικὴ. Ἐδο-
πιήθη διὰ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ὡ-
σεὶ Παντοθενικῶν καὶ δερμα καὶ ὡ-
σεὶ Παντοθενικῶν. Ἀσφαλῶς ἡμπε-
ρεῖ νὰ τὴν ζητήσετε εἰς τὰ φαρμα-
κεία, ὅπου καὶ ἐνδύθησε τὸ δερμα
Panthoderm.

Φροντίστε ν' ἀποκτήσουν ῥαῖα δόντια τὰ παιδιά σας!

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ δῶρο πού μπορεῖτε νὰ
κάνετε στὰ παιδιά σας εἶναι νὰ τοὺς
δώσετε μιὰ σειρὰ ἀπὸ καλὰς συνήθειες
σχετικὰ μὲ τὰ ζητήματα τῆς υγιεινῆς.
Κ' ἀνάμεσα στ' ἄλλα, πρωταρχικά, τῆς ὑ-
γιεινῆς τοῦ στόματος.

Πρέπει πρῶτα - πρῶτα νὰ ξέρουμε ὅτι ἡ
κατάστασι τῶν δοντιῶν τοῦ παιδιοῦ ἐξαρτά-
ται ἀπὸ τὴ γενικὴ κατὰστασι τῆς υγιείας του
καὶ ἰδιαίτερα τῆς υγιεινῆς του διατροφῆς. Γι'
αὐτὸ πρέπει πάντοτε νάχομε ὑπ' ὄψιν μας
τὰ ὅρισμα στοιχεῖα εἶναι ἀπαραίτητα στὸν
ὀργανισμό. Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ εἶναι τὸ ἀσβέ-
σιο, τὸ φῶσφορο, οἱ διταμίνες καὶ τὰ ἑλα-
τα, πού βρίσκονται στὸ ψωμί καὶ τὰ δημη-
τριακά, στὰ φρέσκα φρούτα, στὰ βραστά καὶ
ἀμὰ λαχανικά, στὸ γάλα, στὸ τυρὶ, στὰ αὐγά.

Μὴ ξεχνᾶτε ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια
τῶν δοντιῶν εἶναι ἐξ ἴσου σπουδαία,
ὅπως καὶ ἡ ἐξωτερικὴ.

Ὅταν φυτρώσουν τὰ πρῶτα δόντια τοῦ
παιδιοῦ, συνηθίστε τὸ καθήκον νὰ τρώῃ ὡμὰ
μῆλα, δαγκωνόντάς τα, καὶ ἰδιαίτερα τὸ βρά-
δυ πρὶν κοιμηθῇ ἢ νὰ ἀπομυζᾷ μιὰ φετούλα
λεμονιοῦ.
Συνηθίστε τὸ ἀπὸ τὴν ἡλικία τῶν δύο ἐτῶν
στὸ συστηματικὸ καθάρισμὸν τῶν δοντιῶν καθε-
βράδυ. Ἐνα μικρὸ βουρτσάκι μὲ χρωματιστὴ
λάβη δὲ τοῦ προσηγνῆς εὐχαρίστησι. Μὴν ξε-
χνᾶτε ἐξ ἄλλου, ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια
τῶν δοντιῶν πρέπει νὰ καθαρίζεται ὅπως καὶ
ἡ ἐξωτερικὴ.
Ἐχεῖ μεγάλη σπουδαιότητα νὰ ξέρουν νὰ
μεταχειρίζονται καλὰ τὸ βουρτσάκι. Οἱ κινή-
σεις πρέπει νὰ γίνονται ἀπὸ πάνω πρὸς τὰ
κάτω γιὰ τὰ ἐπάνω δόντια καὶ ἀπὸ κάτω πρὸς
τὰ πάνω γιὰ τὰ κάτω δόντια καὶ ἡ δούρτσά
νὰ μπαίνει βαθειὰ στὰ διάκενα.
Ἀποφεύγετε τὴν ὀδοντοφυΐδες πού κατα-
στρέφουν τὰ ὀδὸν, ἂν ὅμως τὰ δόντια εἶναι
πολὺ ἐνωμένα μεταχειριστῆτε μιὰ μεταξωτὴ
κλωστὴ γιὰ νὰ δώσετε τὰ ὑπολείμματα τρο-

φῆς πού θάχουν τυχὸν σφηνωθῇ ἀνάμεσά τους.
Τὰ δόντια πού ἔχουν πιᾶσει πουρὶ πρέπει
νὰ ὑποβληθῶν σὲ θεραπεία. Εἶναι ἀπαραί-
τητο νὰ πηγαίνῃ τὸ παιδί δύο φορὲς τουλάχισ-
στο τὸ χρόνο στὸν ὀδοντογιάτρο, ὁ ὁποῖος,
ἐκτὸς ἀπὸ τὴν περίπτωσι τοῦ πουριοῦ, θὰ
παρακολουθεῖ καὶ τὴν τυχὸν ἀνώμαλη ὀδον-
τοφυΐα ἢ τὴν παρασφωρῶσι τῶν δοντιῶν καὶ
θὰ μπορέσῃ ἔγκαιρα νὰ τὴν προλάβῃ καὶ νὰ
τὴν διορθώσῃ. Μὲ τὰ σημερινὰ ἄλλωστε μέσα
οἱ θεραπείες αὐτὲς δίνουν θαυμάσια ἀποτελέ-
σματα καὶ δὲν προκαλοῦν καμμίαν ἐνόχλησι
στὰ παιδιά.
Ἡ προσθήκη φθοριοῦχου νατρίου στὸ νερὸ
ἐλαττώνει κατὰ 40% τὸν κίνδυνον τῆς τερηδό-
νας (πουριοῦ). Ἀνακατεύουμε δύο γραμμάρια
φθοριοῦχου νατρίου σ' ἕνα κιλὸ νερὸ καὶ

Συνηθίστε τὰ παιδιά νὰ δαγκώνουν μῆλα ἢ νὰ
τρώνε φετίτσες λεμονιοῦ. Οἱ διταμίνες τρως εἶ-
ναι πολὺτιμες γιὰ τὰ δόντια.

Προσέξτε τὰ παιδιά νὰ μὴ σπάσουν καρύδια ἢ
ἀμύγδαλα μὲ τὰ δόντια τους. Ἐπίσης νὰ μὴ
δαγκώνουν τὴν καραμέλα.

Μιὰ μεταξωτὴ κλωστὴ σας ἀπαλλάσσει
ἀπὸ τὰ ὑπολείμματα τροφῶν πού ἔ-
χουν μείνει ἀνάμεσα στὰ δόντια σας.

προσθέτουμε 20 σταγόνες ἀπὸ τὸ μίγμα αὐτὸ,
σὲ κάθε κιλὸ νερὸ πού πίνουμε.
Μερικά φάρμακα μὲ βάσι τὸν σίδηρο, πού
δίνονται γιὰ δυναμωτικὰ, δημιουργοῦν πουρὶ,
ὅταν ἔρχονται σὲ ἀμεση ἐπαφὴ μὲ τὰ δόντια.
Κατὰ συνέπεια, καλὸ εἶναι νὰ τὰ δίνουμε
χρησιμοποιοῦντας ἕνα σωληνάκι.
Προσέξτε νὰ μὴ σπάσουν τὰ παιδιά καρύδια
μὲ τὰ δόντια. Προσοχὴ ἐπίσης στὴν καραμέ-
λα καὶ στὴ ζάχαρη ὅταν τρώγονται τὰ βρά-
δυ πρὶν ἀπ' τὸν ὕπνον. Προκαλοῦν ἕνα εἶδος
πουριοῦ, πού εὐνοεῖ τὴν συγκέντρωσι μικρο-
βίων. Ἀντικαταστήσετε τὴν ζάχαρη μὲ μέλι
πού καὶ υγιεινότερο εἶναι καὶ ἀφθονοῦν ὑπάρχει
στὴ χώρα μας.
Προσέχετε, λοιπόν, τὸ ζήτημα τῶν δοντιῶν
τῶν παιδιῶν σας. Μὴν ἀμελεῖτε ὅμως νὰ κα-
ταφεύγετε τακτικὰ στὸν ὀδοντογιάτρο γιὰ νὰ
τοὺς ἐξασφαλίσετε ῥαῖα καὶ τέλεια δόντια.

Ἀποφεύγετε τὸ βράδυ τὴν καραμέλα
καὶ τὴν ζάχαρη, προτιμῶντας τὸ μέλι.

Τὸ κινῶν φιλῶν ἐρώλων

Τὸ νέο αὐτὸ μυθιστόρημα, τοῦ ὁποῖου ἡ δημοσίευσίς ἀρχίζει ἀπὸ τὸ τεῦχος αὐτό, εἶναι ἓνα πραγματικὸ ἀριστοῦργημα στὸ εἶδος του μὲ εἰκό-νες πραγματικές, παρμένες ἀπὸ τὴ ζωὴ μας.

1 Ο ΕΥΠΙΝΗΤΗΡΙ χτύπησε στὶς πέντε τὸ πρωί. Ἦταν ἀκόμη σκοτάδι. Ὁ Ραούλ πετάχτηκε ἀπὸ τὸ κρεβάτι, ἔτρεξε στὸ μπάνιο κι' ἔβαλε τὸ κεφάλι του κάτω ἀπὸ τὴ βρύση. Τὴν ὥρα ποὺ ξυρίζετο, ἡ Σὺλβια χτύπησε τὴν πόρτα. «Γιατί ξύπνησε τόσο πρωί», σκέφθηκε ἐνοχλημένος ὁ Ραούλ. — Ἐμπρός, εἶπε ἐξακολουθώντας νὰ ξυρίζεται. Τί θέλεις;... — Χθὲς τὸ βράδυ τηλεφώνησε μιὰ γυναίκα, εἶπε ἡ Σὺλβια. Ὁ Ραούλ τῆς ἔριξε μιὰ γρήγορη ματιά καὶ εἶδε πὼς ἦταν κόκκινη ἀπὸ θυμὸ. Αὐτὸ τὸν ἐξευέρισε ἀκόμη περισσότερο. Τὸν ἐνωχλοῦσε πάντα νὰ κἀν λάθη, καὶ νὰ πού τώρα ἔκανε τὸ μεγαλύτερο λάθος ποὺ μπορούσε νὰ γίνῃ. Νὰ φιλοξενήσῃ στὸ σπίτι του μιὰ γυναίκα, ποὺ δὲν ἤξερε καλὰ - καλὰ ποιά ἦταν. — Καὶ λοιπὸν; τῇ ρώτησε ψυχρά. — Εἶπε πὼς θὰ ξανατηλεφωνήσῃ σήμερα τὸ πρωί, ἀπάντησε ἡ Σὺλβια στὸν ἴδιο τόνον. — Καὶ δὲν σοῦ εἶπε πὼς τὴ λένε; — Ναί. Καρτίνι... Καρτίνι... κάπως έτσι. — Καρίνι, διώρρωσε ὁ Ραούλ. Γιατί σκώθηκες ἀπὸ τώρα; — Γιατί θὰ ἔρθω μαζί σου. Ὁ Ραούλ ἐξακολούθησε τὸ ξυρίσ-μα. Δὲν τῆς ἀπάντησε ἀμέσως. Ὑ-

στερα, χωρὶς νὰ τὴν κυττάξῃ μὲ φωνὴ ἀχρῶμη, μὰ σταθερῇ, τῆς εἶπε: — Ὅχι. — Καὶ γιατί ὄχι; — Ὁ Ραούλ ἔβγαλε ἀπὸ τὴν πρίζα τὴν ηλεκτρικὴ μηχανή. — Μὴν ξαναρχίζῃς τὰ ἴδια, Σὺλβια. — Καὶ γιατί νὰ μὴν ξαναρχίσω; Ἡ Σὺλβια εἶχε ὠφέσει τὴ φωνή: — Δὲν εἰμαι ἐδῶ μονάχα γιὰ νὰ σοῦ σιδερῶνῶ τὰ πουκάμισα καὶ νὰ παίρνω τὰ τηλεφωνήματα ἀπὸ τὶς φίλη-νάδες σου. Ἀπαίτῶ νὰ ἔρθω σήμερα μαζί σου. Ὁ Ραούλ σκέφθηκε πὼς εἶχε φθάσει ἡ στιγμή ποὺ ἔπρεπε ν' ἀπαλλά-γῃ ἀπ' αὐτὴ τὴν ἐνοχλητικὴ γυναί-κα. Θὰ ἤθελε νὰ τὸ κἀν αὐτὸ μὲ περισσότερη λεπτότητα ἀλλὰ ὁ τό-νός τῆς φωνῆς τῆς, πρὶν πολλὸ ἀπὸ τὰ λόγια τῆς τὸν ἀνάγκασε νὰ δώσῃ ἀμέσως ἓνα τέλος σ' αὐτὴ τὴν ἱστο-ρίαν...

Τῇ ΣΥΛΒΙΑ τὴν εἶχε γνωρίσει πρὶν ἀπὸ μιὰ ἑβδομάδα στὸ γραφεῖο ἐνὸς δικηγόρου πελάτη του καὶ εἶχαν φύγει μαζί. Στὸ δρόμο τοῦ ἐξήγησε πὼς προσπαθοῦσε νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀκύρωσι τοῦ γάμου τῆς καὶ πὼς ὁ ἀντρας τῆς ἦταν ἓνα παλιάνθρωπος. Ἐφαγαν μαζί τὸ βράδυ καὶ ὕστε-ρα τῆς ἐπρότεινε νὰ πᾶνε στὸ σπίτι του. Ἀπὸ κείνη τὴν ἡμέρα ἡ Σὺλ-

βια ἐγκαταστάθηκε ἐκεῖ αὐτοπρό-κλητῇ. «Γιατί νὰ πληρώνω ξενοδο-χεῖο;» τοῦ εἶπε. «Ἐσὺ λείπεις ὅλη τὴν ἡμέρα καὶ πολλὰς φορὲς καὶ τὴ νύχτα. Χρειάζεται κάποιος νὰ σοῦ φυλάξῃ τὸ σπίτι ἀπὸ τοὺς κλέφτες ἐ-δῶ στὴν ἐρημιά». — Μείνε, τῆς εἶπε. Τὸ μετάνοισε ὅμως ἀπὸ τὸ ἄλ-λο κιόλας πρωί, ὅταν ἐκεῖνη ἀρχισε νὰ τοῦ κἀν σκηνὲς ζηλοτυπίας. Ἦ-ταν ἀνόητα ζηλιάρια καὶ ἀνόητα σί-γουρη γιὰ τὸν ἑαυτὸ τῆς.

Ο ΡΑΟΥΛ γύρισε καὶ τὴν κύττα-ξε. Ἦταν ἔτοιμη νὰ ξαναρχίσῃ τὸν καυγά. — Καλὰ, τῆς εἶπε. Ἐτοιμάσου, ἀλλὰ κάνε γρήγορα. Τὴ λυπήθηκε λίγο, βλέποντάς τὴν νὰ χαμογελάσῃ εὐχαριστημένη. «Δὲν κατάλαβε τίποτε», σκέφθηκε. Θὰ τὴν κρατοῦσε στὸ σπίτι ἀρκετὸν καιρὸ ἀκόμη ἂν ἦταν λίγο πιὸ διακριτικὴ, ἀλλὰ μ' αὐτὸ τὸ χαρακτηρισμὸν ποὺ εἶ-χε, ἦταν δύσκολο νὰ τὴν ὑποφέρῃ κα-νεὶς.

Τὴν ὥρα ποὺ ἐκεῖνη χτενιζόταν στὸ μπάνιο, ὁ Ραούλ βρῆκε τὴν εὐ-καιρίαν νὰ δάλῃ στὴν τσάντα τῆς με-ρικὰ χαρτονομίσματα, καὶ νὰ τῆς πάρῃ τὰ κλειδιά τοῦ σπιτιοῦ. Ὑστε-ρα πῆγε στὴν κουζίνα νὰ ζεστάνῃ τὸν καφέ. Ὅποτε αὐτὴ τὴ μικρὴ φροντίδα δὲν εἶχε ἡ Σὺλβια γι' αὐτόν. Δὲν εἶ-χε παρὰ μονάχα ἀπαιτήσεις. — Εἴσαι ἔτοιμη; τῆς φώναξε. — Πέντε λεπτά ἀκόμη.

Ὁ Ραούλ ἀναψε ἓνα τσιγάρο καὶ περίμενε ὑπομονητικὰ. Κατάρθωνε πάντα νὰ ἐπιβάλλεται στὸν ἑαυτὸ του. Πέρασαν δέκα λεπτά μὰ ἡ Σὺλβια δὲν ἐφαινόταν. Ἦταν σίγουρος πὼς δὲν θὰ κύτταξε τὴν τσάντα τῆς καὶ ἂν τὴν ἀνοίγε, δὲν θὰ εὑρίσκει ἀμέσως οὐτὲ τὰ λεφτά, οὐτὲ θ' ἀντι-λαμβανόταν πὼς ἔλειπαν τὰ κλειδιά. Ἦταν ἓνας λαδύρινθος ἐκεῖνη ἡ ὥ-ραία τσάντα ἀπὸ δέρμα κροκοδεί-λου, γεμάτη ἀπὸ χίλια ἀντικείμενα, σκόρπια σημεῖωματα καὶ μαντηλάκια τόσο βρώμικα ποὺ ἔμοιαζαν μὲ κου-ρέλια. Δὲν θυμόταν στὴ ζωὴ του νὰ εἶχε γνωρίσει μιὰ γυναίκα τόσο ἀ-κατάστατη.

— Νάμαι, ἔτοιμη!... Ἡ Σὺλβια φάνηκε στὸ κατῶφλι τῆς κουζίνας μὲ τὸ γαλάζιο ταγιέρ, τὸ βαλυσάκι τῆς καὶ τὴ μαύρη τσάν-τα στὸ χέρι. Χαμογελοῦσε εὐχαριστημένη. Ἦ-ταν φανερό πὼς δὲν εἶχε ἀνοίξει τὴν τσάντα.

Βγήκαν στὸ δρόμο. Εἶχε ἤδη φω-τίσει, ἀλλὰ ὁ ἥλιος ἀργοῦσε ἀκόμη νὰ φαῖν. — Πᾶν νὰ βγάλω τὸ αὐτοκίνητο ἀπὸ τὸ γκαράζ, τῆς εἶπε. — Κάνε γρήγορα ὅμως, γιατί κρυώνω. Ὁ Ραούλ κούνησε καταφατικὰ τὸ κεφάλι του. «Ἡ καὶ μένει», σκέφθηκε. Μὰ δὲν μπορούσε νὰ κἀν ἀλλοίως, ἐνὼ ἔτσι ἡ Σὺλβια θὰ καταλάβαινε. Τὸ γκαράζ ἦταν στὸν ἄλλο δρόμο.

Μόλις τὸν εἶδε ὁ μικρὸς ὑπάλληλος ἔτρεξε νὰ τοῦ φέρῃ τὸ αὐτοκίνητο. — Καλὸ δρόμο, κύριε Σάλλι, τοῦ εἶπε καθὼς ἐκείνος ξεκινούσε. Ὁ Ραούλ ἔκανε μὲ τὸ χέρι μιὰ κίνησι ἀποχαιρετισμοῦ καὶ ἔστρεψε ἀριστερά, γιὰ νὰ μὴν περάσῃ μπρο-στὰ ἀπὸ τὸ σπίτι του, ὕστερα ξανά-στρεψε δεξιὰ καὶ δῆκε στὸ φαρὸ κεντρικὸ δρόμο, λογικὴ ψυχρὴ, θετι-κὴ καὶ ἐξυπνάδα. Ὅταν ἔφτασε στὴς Κοσσάνι ἀφῆσε τὸ αὐτοκίνητό του σὲ μιὰ πόρδα, ὕστερα πῆγε καὶ χτύ-πησε τὴν πόρτα.

τὸ τέταρτο χτύπημα ἡ πόρτα ἀνοίξε καὶ στὸ κεραλόσκαλο φάνηκε ἡ Κοσσάνι. Ἦταν ἔξω φρενών. — Τί ὥρα εἶναι αὐτή, τοῦ εἶπε, ποὺ πᾶτε στὰ σπίτια καὶ ξυπνᾶτε τὸν κόσμο;... — Ἔχετε δίκιο, τῆς ἀπάντησε ἡμεῖς κι' εὐγενικὰ ἐκείνη. Ἀλλὰ τίς ἄλλες φορὲς, ποὺ ἦρθα ἀργότε-ρα, δὲν σὰς βρῆκα.

— Πηγαίνετε καὶ γυρίστε στὶς δέκα. Σὰς παρακαλῶ. Δὲν μπορῶ νὰ σὰς δεχθῶ τώρα, τοῦ εἶπε ἡ Κοσ-σάνι.

— Ἦρθε νὰ σὰς πῶ, πῶς, ἂν δὲν πληρώσετε τίς δόσεις, θὰ σὰς κατασχόν τὸ αὐτοκίνητο. — Καλὰ, καλὰ. Ἀλλὰ θὰ τὰ πού-με στὶς δέκα, τοῦ ἀπάντησε. Ἦταν πονηρὴ. Χαμογελοῦσε. Ὁ Ραούλ ἔμεινε γιὰ μιὰ στιγμὴ σκεπτικός.

— Καλὰ, εἶπε τέλος, θὰ ξαναγυ-ρίσω στὶς δέκα. Βγήκε στὸ δρόμο, ἀνέβηκε στὸ αὐτοκίνητό του, ἀλλὰ δὲν ἔβαλε μπρὶς τὴ μηχανή. Ἐμείνε ἐκεῖ μὲ τὸν ἀγκῶνα ἀ-κουμπισμένον στὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο, καὶ περίμενε. Ἄν ἡ Κοσσάνι νόμιζε πὼς μπο-ρούσε νὰ τοῦ τὴ σκάσῃ τόσο εὐκόλα ἦταν γλαφυρὸν. Αὐτὸς ἦταν πρὶν πο-μπρὸς ἀπὸ κείνην.

ΕἰΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΕ ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς Κοσσάνι, δὲν σκεπτόταν πρὶν τὴν ὑποθέσει. Σκεπτόταν τὴ Μάρθα. Εἶχε ἔρθῃ στὴ Μάντοβα πρὸ πάντων γι' αὐτήν. Ἐβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του τὸ κουτάκι μὲ τὸ δαχτυ-λίδι καὶ τὸ ἀνοίξε. Τὸ διαμάντι δὲν ἦταν μεγάλον, μὰ ἦταν ὁμορφον. Δε-μένο μὲ γούστο. Προσπάθησε νὰ φαν-ταστή τὴν ἔκφρασι τῆς Μάρθας, ὅ-ταν θὰ τῆς τὸ πρόσφερε. Ἴσως νὰ καλλιτεχνικῶς, μὲ τὴ στέγη τριγωνι-κῇ, ὅπως στὸ φιλμ τὸ Γουόλτ Ντ-ι-σνέι, καὶ τὰ παρὰθῦρα φαρδιά, διὰ μέτρα.

Ἦταν ἡ πέμπτη φορὰ ποὺ πῆγαν-ε ἐκεῖ ὁ Ραούλ μέσα σὲ δύο μῆνες, ἀλλὰ ἡ κυρία Κοσσάνι δὲν ἦταν ποτε στὸ σπίτι. Ἡ Κοσσάνι εἶχε ἀγορά-σει ἓνα μικρὸ αὐτοκίνητο τελευταίου τύπου, πλήρουνε διὰ - τρεῖς μῆνες τίς δόσεις καὶ ὕστερα σταμάτησε. Τὸ ἔκαναν πολλοὶ αὐτὸ. Βέβαια, ἡ ἐταιρεία μπορούσε νὰ κἀν κατὰ-σχεσι, ἀλλὰ στὸ μεταξύ ἀπὸ τὴ φθο-ρὰ, τὸ αὐτοκίνητο εἶχε χάσει ἓνα με-γάλο μέρος ἀπὸ τὴν ἀξία του. Γι' αὐτὸ ἔστειλαν προηγούμενως τὸν

Ραούλ, ποὺ πότε μὲ τὴν πονηριά, πότε μὲ τὸ καλὸ καὶ πότε μὲ τὸ ἄ-γριο, κατάρθωνε νὰ τοὺς ἀποσπάσῃ κι' ἄλλα χρήματα.

Αὐτὴ ἦταν ἡ δουλειά του καὶ τὰ κατάρθωνε καλύτερα ἀπὸ ὅποιον ἄ-ποτε ἄλλον. Εἶχε ὅλα τὰ προσόντα: Σιδερένια νῦρα, λογικὴ ψυχρὴ, θετι-κὴ καὶ ἐξυπνάδα. Ὅταν ἔφτασε στὴς Κοσσάνι ἀφῆσε τὸ αὐτοκίνητό του σὲ μιὰ πόρδα, ὕστερα πῆγε καὶ χτύ-πησε τὴν πόρτα.

τὸ τέταρτο χτύπημα ἡ πόρτα ἀνοίξε καὶ στὸ κεραλόσκαλο φάνηκε ἡ Κοσσάνι. Ἦταν ἔξω φρενών.

— Τί ὥρα εἶναι αὐτή, τοῦ εἶπε, ποὺ πᾶτε στὰ σπίτια καὶ ξυπνᾶτε τὸν κόσμο;... — Ἔχετε δίκιο, τῆς ἀπάντησε ἡμεῖς κι' εὐγενικὰ ἐκείνη. Ἀλλὰ τίς ἄλλες φορὲς, ποὺ ἦρθα ἀργότε-ρα, δὲν σὰς βρῆκα.

— Πηγαίνετε καὶ γυρίστε στὶς δέκα. Σὰς παρακαλῶ. Δὲν μπορῶ νὰ σὰς δεχθῶ τώρα, τοῦ εἶπε ἡ Κοσ-σάνι.

— Ἦρθε νὰ σὰς πῶ, πῶς, ἂν δὲν πληρώσετε τίς δόσεις, θὰ σὰς κατασχόν τὸ αὐτοκίνητο.

— Καλὰ, καλὰ. Ἀλλὰ θὰ τὰ πού-με στὶς δέκα, τοῦ ἀπάντησε. Ἦταν πονηρὴ. Χαμογελοῦσε. Ὁ Ραούλ ἔμεινε γιὰ μιὰ στιγμὴ σκεπτικός.

— Καλὰ, εἶπε τέλος, θὰ ξαναγυ-ρίσω στὶς δέκα. Βγήκε στὸ δρόμο, ἀνέβηκε στὸ αὐτοκίνητό του, ἀλλὰ δὲν ἔβαλε μπρὶς τὴ μηχανή. Ἐμείνε ἐκεῖ μὲ τὸν ἀγκῶνα ἀ-κουμπισμένον στὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο, καὶ περίμενε. Ἄν ἡ Κοσσάνι νόμιζε πὼς μπο-ρούσε νὰ τοῦ τὴ σκάσῃ τόσο εὐκόλα ἦταν γλαφυρὸν. Αὐτὸς ἦταν πρὶν πο-μπρὸς ἀπὸ κείνην.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΛΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΗΜΑ ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ G. SCERBANENCO

Ἡ Κοσσάνι λυσσοῦσε ἀπὸ τὸ κα-κό τῆς. — Θὰ ἤθελα νὰ μπορούσα νὰ σὰς πνίξω, τοῦ εἶπε. Καὶ παραμέρισε γιὰ νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ μῆνι στὸ σπίτι.

ΚΑΤΑ ΤΙΣ δέκα ὁ Ραούλ σταμά-τησε τὸ αὐτοκίνητό του ἔξω ἀπὸ τὸ μπάρ «Βενέτσιαν». Μπήκε μέσα στὸ κέντρο, ἀλλὰ στὸ ταμείον δὲν ἦταν ἡ Μάρθα, ὅπως συνήθως.

— Καλημέρα κύριε Σάλλι, τὸν χαιρέτησε μιὰ μελαχρινούλα μὲ κον-τὰ μαλλιά.

— Δὲν εἶναι ἐδῶ ἡ Μάρθα; τῇ ρώτησε.

— Ἐμένα, δὲν μὲ κυττάζετε πο-τέ. Πάντα τὴ Μάρθα ζητᾶτε, ἀστει-εὐθῆκε τὸ κορίτσι. — Ἄν ἐπιμένῃς σὲ κυττάζω καὶ

φυσέ με νὰ σ' ἀγκαλιάσω», τῆς ἔ-λεγε συχνά. Ἀσφαλῶς, τοῦ ἄρεσε ἡ Ἰρέν περισσότερο ἀπὸ τὴ Μάρθα. Μὰ ξανασκέφθηκε αὐτὸ ποὺ εἶχε ἡ-δη σκεφθῇ πολλὰς φορὲς τίς τελευ-ταῖες δεκαπέντε μέρες, πρὶν πάρῃ τὴν ἀπόφασί του. Τὴν Ἰρέν δὲν ἦ-ταν εὐκόλο νὰ τὴ διευθύνῃ κανεὶς. Εἶχε μιὰ προσωπικότητα ἐντελῶς δι-κῇ τῆς, ἰδέες δικῆς τῆς καὶ ὁ Ραούλ ἐνοιῶθε συχνὰ νὰ τὸν πιάνῃ ἓνα ἔλα-φρὸ συναίσθημα κατωτερότητας ἀπέν-αντί τῆς. Ἀντίθετα, ὁ ἴδιος εἶχε ἀ-νάγκη ἀπὸ μιὰ σύζυγο ποὺ νὰ ἔλε-γε πάντοτε «ναί», ποὺ νὰ μὴν τὸν ἦ-ταν δάρος. Τὰ ὥραία ξανθὰ μαλλιά τῆς Ἰρέν, τὸ λεπτὸ ἀρμονικὸ κορμί τῆς, τὸν τραβοῦσαν ἔντονα, μὰ ὡς σύζυγος θὰ ἦταν δύσκολο νὰ ζήσει κανεὶς μαζί τῆς. Ὅμως, τὸ προηγού-μενο βράδυ τοῦ εἶχε τηλεφωνήσει. Τί ἤθελε νὰ τοῦ πῇ; Καὶ πὼς εἶχε βρεθῇ στὸ Μιλᾶνο; Εἶχε πᾶει ἐπίτη-δες γιὰ νὰ τὸν βρῇ;

— Ἔχετε δίκιο, τῆς ἀπάντησε ἡμεῖς κι' εὐγενικὰ ἐκείνη. Ἀλλὰ τίς ἄλλες φορὲς, ποὺ ἦρθα ἀργότε-ρα, δὲν σὰς βρῆκα.

— Πηγαίνετε καὶ γυρίστε στὶς δέκα. Σὰς παρακαλῶ. Δὲν μπορῶ νὰ σὰς δεχθῶ τώρα, τοῦ εἶπε ἡ Κοσ-σάνι.

— Ἦρθε νὰ σὰς πῶ, πῶς, ἂν δὲν πληρώσετε τίς δόσεις, θὰ σὰς κατασχόν τὸ αὐτοκίνητο.

— Καλὰ, καλὰ. Ἀλλὰ θὰ τὰ πού-με στὶς δέκα, τοῦ ἀπάντησε. Ἦταν πονηρὴ. Χαμογελοῦσε. Ὁ Ραούλ ἔμεινε γιὰ μιὰ στιγμὴ σκεπτικός.

— Καλὰ, εἶπε τέλος, θὰ ξαναγυ-ρίσω στὶς δέκα. Βγήκε στὸ δρόμο, ἀνέβηκε στὸ αὐτοκίνητό του, ἀλλὰ δὲν ἔβαλε μπρὶς τὴ μηχανή. Ἐμείνε ἐκεῖ μὲ τὸν ἀγκῶνα ἀ-κουμπισμένον στὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο, καὶ περίμενε. Ἄν ἡ Κοσσάνι νόμιζε πὼς μπο-ρούσε νὰ τοῦ τὴ σκάσῃ τόσο εὐκόλα ἦταν γλαφυρὸν. Αὐτὸς ἦταν πρὶν πο-μπρὸς ἀπὸ κείνην.

ΕἰΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΕ ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς Κοσσάνι, δὲν σκεπτόταν πρὶν τὴν ὑποθέσει. Σκεπτόταν τὴ Μάρθα. Εἶχε ἔρθῃ στὴ Μάντοβα πρὸ πάντων γι' αὐτήν. Ἐβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του τὸ κουτάκι μὲ τὸ δαχτυ-λίδι καὶ τὸ ἀνοίξε. Τὸ διαμάντι δὲν ἦταν μεγάλον, μὰ ἦταν ὁμορφον. Δε-μένο μὲ γούστο. Προσπάθησε νὰ φαν-ταστή τὴν ἔκφρασι τῆς Μάρθας, ὅ-ταν θὰ τῆς τὸ πρόσφερε. Ἴσως νὰ καλλιτεχνικῶς, μὲ τὴ στέγη τριγωνι-κῇ, ὅπως στὸ φιλμ τὸ Γουόλτ Ντ-ι-σνέι, καὶ τὰ παρὰθῦρα φαρδιά, διὰ μέτρα.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΛΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΗΜΑ ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ G. SCERBANENCO

Ἡ Κοσσάνι λυσσοῦσε ἀπὸ τὸ κα-κό τῆς. — Θὰ ἤθελα νὰ μπορούσα νὰ σὰς πνίξω, τοῦ εἶπε. Καὶ παραμέρισε γιὰ νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ μῆνι στὸ σπίτι.

ΚΑΤΑ ΤΙΣ δέκα ὁ Ραούλ σταμά-τησε τὸ αὐτοκίνητό του ἔξω ἀπὸ τὸ μπάρ «Βενέτσιαν». Μπήκε μέσα στὸ κέντρο, ἀλλὰ στὸ ταμείον δὲν ἦταν ἡ Μάρθα, ὅπως συνήθως.

— Καλημέρα κύριε Σάλλι, τὸν χαιρέτησε μιὰ μελαχρινούλα μὲ κον-τὰ μαλλιά.

— Δὲν εἶναι ἐδῶ ἡ Μάρθα; τῇ ρώτησε.

— Ἐμένα, δὲν μὲ κυττάζετε πο-τέ. Πάντα τὴ Μάρθα ζητᾶτε, ἀστει-εὐθῆκε τὸ κορίτσι. — Ἄν ἐπιμένῃς σὲ κυττάζω καὶ

σένα, εἶπε ὁ Ραούλ, παίρνοντας ἀ-πὸ τὸν πάγκο ἓνα πακέτο ἀμερικὰ-νικα τσιγάρα.

— Εὐχαριστῶ, θὰ τὸ σκεφθῶ ἔκα-νε ἡ μελαχρινούλα γελώντας. Ἡ Μάρ-θα εἶναι σήμερα ἀπογευματινὴ. Ἐρ-γάζεται ἀπὸ τις δύο ὥς τις δέκα.

— Μοῦ κάνεις μιὰ χάρι;

— Μὰ βέβαια. Θὰ τῆς πῶ πὼς ἦρθε ὁ «Γαλάσιος ἱππότης».

— Ἔτσι μπράβο. Καὶ πές τῆς πὼς θὰ γυρίσω στὶς δέκα τὸ βράδυ νὰ τὴν πάρω.

Ὁ Ραούλ βῆκε ἀπὸ τὸ μπάρ καὶ πῆγε νὰ δῇ ἓνα - δύο πελάτες. Ὁ πρῶτος ἦταν ἓνας γέρος ἀγρότης, ποὺ πῆγαινε κάθε βράδυ μὲ τὸ τζιπ στὴ Μάντοβα. Τὸ τζιπ τοῦ εἶχε ἀγο-ράσει ἀπὸ τὴν ἐταιρεία, ἀλλὰ ἀφοῦ ἔδωσε ἓνα - δύο δόσεις ἔπαψε νὰ πληρώνῃ, γιατί τὸ αὐτοκίνητο ἦταν λείε ἐλαττωματικὸ καὶ ἤθελε ἓνα και-νούργιον. Ὑστερα ἀπὸ μιὰ λογομα-χία ποὺ κράτησε μιὰ ὥρα ὁ Ραούλ κατάρθωνε νὰ τοῦ ἀποσπάσῃ δια-κόσιες χιλιάδες λιρέττες.

— Ἐσὺ κάνεις τὴ δουλειὰ σου, εἶ-πε ὁ γέρος ἀφρίζοντας ἀπὸ θυμὸ, πές ὅμως στοὺς διευθυντές τῆς ἐται-ρείας σου οἱ εἶναι... καὶ πρόσθεσε μιὰ χοντρή βρισιά!

Ὁ Ραούλ χαμογέλασε βάζοντας τὴν τσέπη του τὰ χρήματα.

— Θὰ τὸν πῶ, εἶπε.

Μὲ τὸ δικηγόρο Κάρλι ὅμως, ποὺ συνάντησε μιὰ ὥρα ἀργότερα δὲν κα-τάρθωνε νὰ κἀν τίποτε.

Βγαίνοντας ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ δικηγόρου ὁ Ραούλ, πῆγε ἀμέσως καὶ τηλεφώνησε στὸ Μιλᾶνο.

— Τὸ μόνο ποὺ μπορεῖτε νὰ κά-νετε στὸν Κάρλι, εἶπε ὁ Ραούλ, στὸ νομικὸ συμβούλι, εἶναι νὰ τοῦ κατὰ-σχετε τὸ αὐτοκίνητο.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΛΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΗΜΑ ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ G. SCERBANENCO

Ὅταν βῆκε ἀπὸ τὸ τηλεφωνικὸ κέντρο σκέφτηκε πὼς εἶχε νὰ δῇ ἄ-κόμα ἓναν πελάτη ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ τότε ἀναρθε στὸ νοῦ του ἡ Ἰ-ρέν, ἡ «Ἰρενέττα». Κατακοιτούσε σ' ἓ-να μικρὸ λιμανάκι τῆς Ἀδριατικῆς. Τὸ χρῶμα τῆς ἄμμου σ' ἐκείνες τίς γαλίνιες ἀμμουδιές, ἦταν τὸ ἴδιο μὲ τὸ χρῶμα τὸν μαλλίων τῆς Ἰρέν. Ἐ-νε ζεστὸ ἑλθὸ χρῶμα, ὅπως ὁ χρυ-σαφένιος ἑλθὸ πρὶν ἀπὸ τὰ συννε-φα. Προσπάθησε νὰ νικήσῃ τὸν πει-ρασμὸ. Ἡ Ἰρέν τοῦ εἶχε τηλεφωνῇ-σει τὴν προηγούμενη, κι' ἔπρεπε νὰ βρισκεται ἀκόμη στὸ Μιλᾶνο. Ἦλπι-ζε νὰ μὴν τὴν βρῇ.

Ὁ δρόμος ἦταν μακρὺς ἀπὸ τὴ Μάντοβα ὡς ἐκεῖ κάτω. Ἐνῶ ὡδη-γούσε, πάλι ἐξανάρθε στὸ νοῦ τοῦ Ἰ-ρέν. Σκέφθηκε πὼς ἂν τὴν εὑρίσκε

αὐτὸ θὰ σήμαινε πὼς δὲν θὰ ξανα-γύριζε πιά στὴ Μάντοβα, καὶ τὸ δα-χτυλίδι μὲ τὸ διαμάντι θὰ τὸ ἔδινε στὴν Ἰρέν.

Πόρτο Γαριβάλτι. Τὰ σπίτια ἦ-ταν χτισμένα στὸ δάθος τοῦ κανα-λιού. Ἐκεῖ ἔμεινε ἡ Ἰρέν. Ἀλλὰ δὲν ἤθελε νὰ τὴ βρῇ. Δὲν ἦταν ποτε τό-σο νευρικός καὶ ἀναποφάσιτος. Σκέ-φθηκε γιὰ μιὰ στιγμὴ νὰ γυρίσῃ πί-σω χωρὶς κᾶν νὰ τὴ ζητήσῃ, μὰ κι' αὐτὴ ἡ ἰδέα τοῦ ἔδωσε στὰ νεῦρα.

Λίγο ἔξω ἀπὸ τὸ χωριό, ἀπομο-νωμένη, μπροστὰ στὴ θάλασσα, ἦ-ταν ἡ βιλίτσα ἀπὸν στεγαζόταν ἡ κλινικὴ. Ἐκεῖ ἐργαζόταν ἡ Ἰρέν.

Ὁ Ραούλ ἀνέβηκε διαστικὰ τὰ σκαλοπάτια τῆς βίλλας καὶ μπήκε στὴν αἴθουσα ἀναμονῆς. Ἡ αἴθουσα ἦταν ἔρημη, μὰ σὲ λίγο στὸ κεφαλό-σκαλο φάνηκε ἡ Πιέρρα, ἡ δοηθὸς τῆς Ἰρέν.

— Καλημέρα, κύριε Σάλλι, τοῦ εἶπε ἐγκάρδια.

— Εἶναι ἐδῶ ἡ δεσποινίς; ρώτη-σε ὁ Ραούλ καὶ ἀναψε ἓνα τσιγάρο γιὰ νὰ καλύψῃ λίγο τὴ νευρικὴ του ὑπερένταση.

Ἦξερε πὼς ἀπὸ τὴν ἀπάντησι αὐ-τοῦ τοῦ ἀσήμαντον κοριτσιοῦ ἔξαρ-τιόταν κατὰ κάποιον τρόπο ἓνα ση-μαντικὸ μέρος τῆς ζωῆς του.

— Πῆγε στὸ Μιλᾶνο, ἀπάντησε τὸ κορίτσι. Συνόδεψε ἓνα γέρο ἀσθε-νὴ ποὺ ἔπρεπε νὰ ἐχειρησθῇ.

Ναί. Ἡ Ἰρέν ἐβρισκόταν στὸ Μι-λᾶνο, ὅπως ἦταν λογικόν. Καὶ ἔτσι δ

Τό Νέο Χρωμοζαμπουάν Palette

«Παλέτ»

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ
CHEMISCHE FABRIK
HANS SCHWARZKOPF
HAMBURG

Έπί πλέον...
Ο Οίκος SCHWARZKOPF θα σάς προσφέρει δωρεάν μέχρι τέλους Μαΐου, μέσα σε κάθε κουτί σωληναρίου PALETTE, δείγμα κρέμας κτενίσματος VLOT (Φλότ) που θα σάς ενθουσιάσει.

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΑΒΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ
ΝΙΚΗΣ 9 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛ. 25739

Μακιγιάρει και λούζει
ταυτόχρονα τα μαλλιά.

ΧΡΩΜΟ-ΣΑΜΠΟΥΑΝ

Palett

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ
Ελνιζίδου Αμαζών ΕΡΜΟΥ 51
ΤΗΛ. 25576

Η ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ

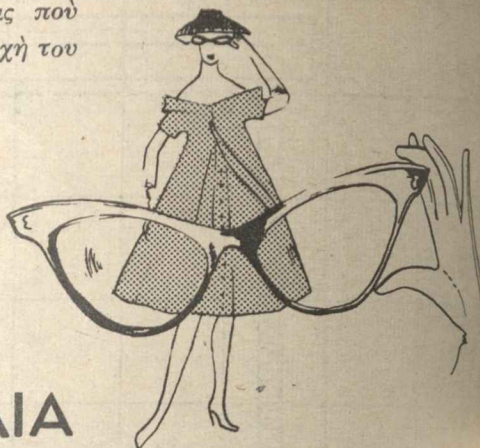
Η ΛΕΥΚΟΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ

Τό ΣΕΡΦ σάς
δίδει ναί
τά ΔΥΟ!

X SUR 24,9.925

Ένα όργανο ακριβείας που συμβαδίζει με την εποχή του

ΤΑ ΓΥΑΛΙΑ

στόλισμα τών ματιών σας

και άξεσουάρ της μόδας

ΜΙΑ απ' τις συνέπειες της προόδου είναι ότι εισήγαγε την τεχνική ακριβείας στην καθημερινή μας ζωή. Κι' από τη διαπίστωση αυτή προκύπτει ένα άλλο αναμφισβήτητο γεγονός: η σύγχρονη ζωή απαιτεί καλύτερη όραση απ' όσο απαιτούσε η παλαιότερη.

Δεν αρκεί πια να βλέπουμε σχεδόν καλά. Έτσι, με τη βοήθεια και της προόδου, τα γυαλιά έγιναν σήμερα όργανα μεγίστης ακριβείας.

Η διομηχανία των γυαλιών, όμως, στην προσπάθειά της για να φτάσει την τελειότητα, ανέπτυξε παράλληλα και την αισθητική των σκελετών. Έτσι, σήμερα, όταν μιλάμε για γυαλιά, δεν εννοούμε μόνο ένα όργανο διορθώσεως της όρασεως, αλλά κι' ένα στολισμα, ένα άξεσουάρ της μόδας.

Και, πράγματι, τα γυαλιά είναι ένα στολίδι. Δεν δρισκόμαστε πια στην εποχή που οι άνθρωποι ντρέπονταν — οι γυναίκες πρό πάντων — να φορούν γυαλιά, γιατί το θεωρούσαν σαν μειονέκτημα ή σαν άποκαλυπτικό της ηλικίας τους. Τα γυαλιά ήταν τότε το σύμβολο του «εσκαλιστικού τύπου». Οι ώριμες της εποχής εκείνης, που είχαν μυωπία, περιοριζόνταν στη διακριτική χρήση ενός φασαμίν.

Δεν δρισκόμαστε, εύτυχως σ' εκείνη την εποχή. Τα σχήματα των σκελετών μελετήθηκαν σήμερα για να διορθώνουν την όραση, αλλά ταυτόχρονα και για να τονίζουν την προσωπικότητα, τη γοητεία, και τη νεανικότητα του βλέμματος εκείνης που τα φορεί.

Δεν μπαίνει πια ζήτημα «να τα δαλούμε πέρα χωρίς γυαλιά» όταν δεν βλέπουμε καλά, κι' αυτό για δύο λόγους: γιατί έγινε κατανοητό, επί τέλους, ότι δεν υπάρχει τίποτα το πιο αντιαισθητικό από το να ζωάνουμε τα μάτια προσπαθώντας να διακρίνουμε καλά. Ύστερα οι όπτικοι βρέθηκαν στο δίλημμα: ή να βρουν ένα τρόπο ώστε τα γυαλιά να μην έχουν χτυπητή εμφάνιση, έτσι που να έρχεται σε δεύτερη μοίρα το πρόσωπο και τα μάτια, ή να αναζητήσουν χαριτωμένα σχήματα με κομψά σχέδια, φτάνοντας σε μερικές περιπτώσεις στο σημείο να φτιάξουν αληθινά γυαλιά — μπίζου.

Καταβούθηκε έτσι να επιτευχθεί ο συνδυασμός και των δύο. Και πέτυχε τόσο αυτός ο συνδυασμός, ώστε σήμερα τα γυαλιά έχουν γίνει ένα από τα κυριότερα άξεσουάρ της μό-

δας. Υπάρχει πράγματι, μόδα γυαλιών, σε σημείο που μερικές κομψές γυναίκες έχουν βραδυνά ειδικά γυαλιά, που τα διαλέγουν όπως ένα φόρεμα ή μια κόμμωση. Δεν είναι απλυστικό. Τελευταία μάλιστα ένα ξένο κινηματογραφικό περιοδικό παρουσίασε στους αναγνώστες του, σε ειδική σελίδα, ένα μπουκέτο από στάρ της δόνης, που φορούσαν γυαλιά. Κι' ήταν αληθινά ένας χαριτωμένος πίνακας.

Οι ποικιλίες, όπως είναι έπομο, είναι απειράριθμες. Υπάρχουν γυαλιά με πλαίσιο ή χωρίς πλαίσιο, από πλαστική ύλη, ή από επίχρυσό μέταλλο ή κι' από χρυσό.

Έκείνο που προσέχουν οι κατασκευαστές γυαλιών είναι να προσομοιώνονται τα γυαλιά στα χαρακτηριστικά και στη γενική μορφή του προσώπου. Ας υποθέσουμε ότι το πρόσωπό σας είναι πολύ φαρδύ στο κάτω μέρος. Θα πρέπει να πάρετε γυαλιά με αρκετά χονδρό σκελετό που ν' ανεβαίνει προς τα επάνω και πηλά τα έξω, πράγμα που θα έχει σαν αποτέλεσμα να τονίσει το ανώτερο μέρος του προσώπου.

Τα γυαλιά με φαρδύ σκελετό αντιστώνται προκειμένου να καλύψουν τις «σακούλες» των ματιών κι' οι φαρδύοι βραχιόνες γίνονται να καλύψουν τις ρυτίδες στις εξωτερικές άκρες τους. Τα γυαλιά είναι συνήθως πλήρως διορθώσεως: διορθώνουν την όραση και ταυτόχρονα τις μικρές ατέλειες του προσώπου.

Όσο για τα χρώματα, κάθε απόχρωση θα πρέπει να αναμειγνύεται με το χρώμα του δέρματος, των ματιών ή των ματιών σας.

Αν επισκεφθήτε ένα καλό κατάστημα όπτικων ειδών, θα εκπλαγείτε από την ποικιλία των σκελετών, των χρωμάτων και σχεδίων που θα δείτε. Η κλίμακα των μοντέλων είναι κυριολεκτικά άπειρη. Υπάρχουν γυαλιά που μπορούν να ικανοποιήσουν και τις πιο δύσκολες και ν' αποκριθούν σ' όλες τις ανάγκες και απαιτήσεις. Ο εύχρηστος συνδυασμός επιστήμης και αισθητικής επιτρέπει σήμερα, σε εκείνη που επιθυμεί να ξαναβρεί τα μάτια των ετών χρόνων της, να βλέπει χωρίς να φοβάται μήπως την βλέπουν.

Και μια ενδιαφέρουσα πληροφορία: μια πρόσφατη έρευνα που έγινε στη Γαλλία έδειξε ότι τα 76% των νέων θα δέχονταν να φορή γυαλιά ή άρραβωνιστικά τους και τα 18% των ανδρών προτιμούν τις γυναίκες που φορούν γυαλιά.

Μιά θαυμάσια άποψη της Καστοριάς.

ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ήταν το μεγαλύτερο από τ' άλλα και το χρησιμοποιούσαμε για το γουναράδικο του παπού, το μαγαζί. Μέσα στο γουναράδικο είχαμε δυο σειρές «τεζιάχια» πάνω στα «μιντέρια» και καθισμένοι σταυροπόδι όλοι, όσοι βρίσκονταν εκεί δούλευαν τις γούνες. Μια λάμπα πετρελαίου με άσπρο άμπαζούρ, κρεμόταν από το ταβάνι. Στην άκρη, προς το παράθυρο, καθόταν ο παπούς — το άφεντικό — ύστερα οι χροματιστάδες, οι κόφτες, οι ραφτάδες και κάτω — κάτω οι μαδιστάδες. Από καιρό είχε φέρι ο παπούς από το Παρίσι τον «χουρδά» σε μεγάλες μπάλες και η αλλη μας γέμιζε από γούνες σε μικρά κομμάτια και κομματάκια κομμένες: Νούρκα, σκούζε, σιντζιάπι, αστρακάν, γαραντούρα, κότσια, μηλόγουνες κ. α.

Ο παπούς, ή γιαγιά, ή μητέρα, ο πατέρας και μεις τα μικρά, ξεχωρίζαμε τις γούνες. Βάζαμε σε σωρούς — σωρούς τις χρώμα και είδος γούνες και ο παπούς τις έπαιρνε μέσα στο μαγαζί. Τα μπουκλούκια — τα άχρηστα κομμάτια — τα πετούσαμε σε μια άκρη στο δουνό, στην Τούμπα. Πόσο ζωντανά θυμάμαι τον παπού όπως ήταν πάντας δουτηγμένος μέσα στις τρίχες. Πάνω στα φρύδια του, στα μουστάκια του, στη ρόμπα του, στο λαιμό του, τόσο, που έσκασε πιά. Πόσες φορές στο φαγητό μας μέσα βρίσκαμε τρίχες και χνούδια!

— Άχ! Παπού, μιά τρίχα κατάπιες!...
— Δεν πειράζει, μαλακιά είναι, έλεγε ο παπούς πάντα.
Μά τί νάκανε; Όλη την ημέρα καθισμένος σταυροπόδι, δούλευε τις γούνες, τις ταιρίαζε, τις τίναζε να φουσκώσουν και ύστερα τις έβινε στα «εσιεράκια» να τις φτιάξουν και σε μιάς να τις μαδήσουμε. Βγάζαμε από τις μαύρες γούνες τις άσπρες τρίχες που ήταν σκόρπιες κι' και το αντίθετο, με τα χέρια μας και θυμάμαι πόσο σκληρά γίνονταν τα πρώτα δαχτυλάκια. Φουσκάλες έβγαζαν.

ΠΡΩΓΙ - ΠΡΩΓΙ!, με το χάραγμα της ημέρας, έρχονταν τα «εσιεράκια», οι δουλειάδες, χωρίς άργοπορία. Τα άφεντικά ήταν αώστηρο στην ώρα. — Καλήμέρα, άφεντικό, έλεγαν στον παπού καθώς έμπαιναν στο μαγαζί. — Από χρόνια δούλευαν στο μαγαζί του παπού, πολλές φορές μάλιστα για όλη τους τη ζωή, από νέα παιδιά, ως τα γεράματα, χωρίς να παρεξηγηθούν ποτέ. Σέβονταν και τιμούσαν το άφεντικό τους. Ήταν όμως κι' ο παπούς δικός σε όλους και τίμιος.

Στο μαγαζί, δούλευαν από το πρωί ως το μεσημέρι, πήγαιναν κατόπι για φαγητό και ξανάπιαναν δουλειά ως που να δύση ο ήλιος. Όταν έβγαινε το πρώτο ώριμο ροδάκι, τ' έφερναν τα παιδιά στο μαγαζί, τ' έβάζαν πάνω στο «τεζιάχι» για σχμάδι πώς θα ριχνόταν τα νυχτερία. Θα δούλευαν πιο πολλές ώρες και με άναμμένη τη λάμπα. Όταν πάλι άνοιγε το πρώτο ζουμπούλι, τ' έβάζαν μέσα σ' ένα ποτήρι μπροστά στο άφεντικό. Κι' αυτό σήμαινε πως το καλοκαίρι έρχονταν πια και θα σταματούσαν τα νυχτερία δούλεσαν πάντα με αγάπη, υπακοή και κατανόηση, έλεγαν άσπεία, τραγουδούσαν και ή γιαγιά τους κερνούσε καφέ, ρακί, χαλδά καμιά φορά και τότε — τότε κανένα δροσερό καρπούζι. Πώς το χαίρονταν αυτό!

— Άντε μπρέ, Κάκω — Λένκω, χαλάλι να σε γένη, μάς δρόσιες τον «κουράμω», της έλεγαν τα παιδιά.

ΟΙ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΑΔΕΣ ξεχωρίζαν χρώμα με χρώμα τις γούνες και είδος με είδος. Οι κόφτες με ειδικά μαχαίρια έκοβαν τα κομματάκια, αφαιρούσαν τα άχρηστα μέρη, τ' αράβιζαν επάνω σε φύλλα έφημερίδας (προς την ίδια κατεύθυνση το πέλο) κι' έφτιαχναν τις «μπάντες», τα «μανταλιδικά», τους επεξελέδες.

Μηχανές δεν υπήρχαν παληότερα, όχι ηλεκτροκίνητες, μα ούτε και ποδοκίνητες. Έρραβαν τις γούνες με το χέρι. Για να φουράρι μάλιστα ή δουλειά μοιράζαν και σ' άλλες γειτονικές γούνες, σε γυναίκες πουάραβαν. Έχει μείνει άνωστα το λεπτό ραψίμο της κυρά - Ναστασιάς. Περνούσαν στο μεσαίο δαχτύλο μιά δακτυλίθρα τρύπια και χοντρή, κι' έρραβαν όλες τις γούνες ψιλά - ψιλά.

Αργότερα ο παπούς έφερε μηχανές ποδοκίνητες και πήρε ραφτάδες — μηχανικούς, όπως τους έλεγε — και γάζωναν τις γούνες. Τα «μεσάδια», τα «σταματώρες» στις σταματούρες, δηλαδή κάρφωνε τις γαζωμένες γούνες ο-

Τò παληό Γουναράδικο του παπού

ΠΩΣ ΔΟΥΛΕΥΑΝ ΤΙΣ ΓΟΥΝΕΣ
ΣΤΗ ΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΣΤΟΡΙΑ

πως ήταν μπάντες — μπάντες σε σανίδες μεγάλες, τις έβρεχε με νερό και στέγνωσαν έξω στην αυλή. Αυτό ήταν το σιδερωμα της γούνας. Για να διατηρή ύγρες τις μπάντες ο παπούς ώσπου να τις σταματώσει, τις έβαζε στο ύπόγειο όπου υγραίνονταν.

Όταν έτοιμάζε πιά όλο το πράμα, το τακτοποιούσε σε μεγάλα ξύλινα κασόνια και τ' έστελγε στο Παρίσι. Σε λίγες ημέρες έφτανε κι' ο ίδιος να πάει να τις πουλήσει. Τότε είχαμε ξεπροβοδήματα, κλάματα και τον πηγαίναμε ως το παλαιο που ήταν τα λεωφορεία. Και όταν ο παπούς γύριζε, μάς γέμιζε παριζιάνικα δώρα και σκοτωνόμασταν τα παιδιά και μαλώναμε ποιο θα πρωτοπαρή το καλύτερο, ώσπου τρώγαμε κανένα μπάτσο, ο παπούς έβάζε τις φωνές, ξανάκλεινε τα δώρα στη βαλίτσα και τότε τσιγγέλι. Πού να κλάψη κανείς! Τον τρέμανε τον παπού. Είχε κάτι μουστάκια άσπρα, μακρά και τάκλωθε όταν θύμωνε, που γίνονταν σαν τσιγγέλι. Ήταν παχύς — παχύς, σωστός λεβεντάνθρωπος με το σκληρό καπέλο του και το μαστούνι στο χέρι με το κοκκάλινο κεφαλάκι για λαθή. Όλοι τον εκτιμούσαν τον παπού Κοσμά γιατί ήταν δουλειτάρης από τα νεατά του. Όλη μέρα δούλευε στο μαγαζί και το βράδυ όταν σκολνούσε από τη δουλειά, έβγαине στο πεζούλι του για σεργιάνι, περνούσε κι' ο Κουμισής ο Τσάκος, κι' ή πιδ μεγάλη του διασκέδαση ήταν το μαμπέτι τους. Η γιαγιά, έφερνε κανένα ρακί με ξυνό άγγουράκι και «σαλτσούνι» κομμένο και δώσ' του ο Κουμισής ο Τσάκος κατάπιε κι' έβρεχε τη γλώσσα του. Ήταν μερακλής ο συχωρεμένος ο γείτονας και κατέβαζε μονορούφι το ρακί κι' άς ήταν δυνατό, σπιτίσας.

Πώς μ' άρεζε ν' άκούω το θραδυό μαμπέτι τους έτσι όπως φύσανε ένα δροσερό άγαράκι από τη λίμνη και το δουνό. Πολλές φορές ανεβαίναμε με τον παπού στο δουνό και ξαπλωνόμασταν στο χορτάρι κι' έρχονταν κι' άλλοι μαχαλιό και δροσιζόμασταν παρέα.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ πόσο μ' άγαπούσε και πόσες φορές άκουσα να μου λέη: όπως όταν χτυπάς στον άγκώνα μουδιάζεις και πονάς τρομερά, έτσι πονάει ο παπούς κι' αγαπάει το άγγόνι του. Γι' αυτό το λένε και άγγόνι, από τον άγκωνα.

ΣΗΜΕΡΑ ο παπούς δεν ζή. Τα γουναράδικα στην Καστοριά είναι πάρα πολλά και μεγάλα, σωστά εργοστάσια που άπασχολούν 60 και πλέον εργάτες. Έχουν μηχανές όχι μόνο ποδοκίνητες αλλά ηλεκτροκίνητες τελευταίου τύπου, άπλετο ξεκούραστο φωτισμό και όχι λάμπες πετρελαίου, και ούτε μιντέρια κάτω, αλλά ατέλειωτα τραπέζια.

Η γουναρική είναι ή κύρια δουλειά του Καστοριανού, και οι Καστοριανοί τεχνίτες είναι μοναδικοί. Ταξιδεύουν σε όλα τα μέρη της Ευρώπης και της Αμερικής. Ζούν από τη γούνα, αυτή δούλεψαν και απ' αυτή κερδίζουν και φτιάχνουν εξάιρετα και πλούσια στίτια. Η τέχνη κληρονομείται από πατέρα σε γιό και από τα γύρω χωριά πολλά παιδιά έρχονται να μάθουν τη γουναρική τέχνη.

Κάθε στίτι και γουναράδικο, κάθε στίτι θάχη και ξενητεμένους. Στη Ν. Ύορκη μόνο είναι έγκατεστημένοι 5.000 Καστοριανοί γουναράδες.

Από τα παλιά — παλιά χρόνια δούλευαν τη γούνα στην Καστοριά και μόνο μ' αυτήν μπορεί να ζήσει ή πόλι, που έξω από τις γραφικές της όμορφιές, τη θερμή της φιλοξενία, τις παλιές βυζαντινές της εκκλησίες, τις άνηφόρες και τις κατηφόρες και την άκύμαντη λίμνη της, δεν έχει τίποτε άλλο για ψωμί...

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

Έδώ στις μπανές οι μηχανικοί γαζώνουν τις γούνες στην αρχή λουρίδα — λουρίδα και κατόπι όλες μαζί που άποτελούν όλόκληρη μπάντα. (Φωτογραφία από ένα μεγάλο και συγχρονισμένο γουναράδικο της Καστοριάς).

—Τι έχεις, Ίντα, με ω-
τά και τα χέρια του σφί-
γουν τα μπράτσα μου.

‘Η αδελφή μου Ίβέττα

ΕΚΕΙΝΟ τὸ βράδυ ἔπεσα στὸ κρεβάτι μου ἀπὸ τὶς δέκα. Εἶχα βδομάδες νὰ δοκιμάσω αὐτὴ τὴν εὐχαρίστησι. Ὁ Σεπτέμβριος εἶναι ἕνας ὥραίος μῆνας γιὰ ὅλο τὸν κόσμο, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ μανεκέν. Γιὰ μὰς ἡ ἀρχὴ κάθε σαζιὸν σημαίνει καθημερινὸ ξεδέωμα. Ἡ ἐπόμενη ἡμέρα ὅμως ἦταν Κυριακὴ. Ἡ πρώτη ἐλεύθερη Κυριακὴ μου, καὶ θὰ τὴν περνοῦσα στὸ κρεβάτι. Τὶ ἀπόλαυσις! σκέφτηκα ἐνὶ τεντωμένον νωγελικά κι' ἐνοιωθὰ τὸν ὕπνο νὰ βαρύνει γλυκὰ τὰ βλέφαρά μου.

Ἐκεῖνη ἀκριβῶς τὴ στιγμή, χτύπησε τὸ τηλέφωνο. «Ἄν εἶναι κανένας πού ἔκανε λάθος στὸν ἀριθμὸ, θὰ τὸν δρίσω», συλλογίστηκα. Δὲν ἦταν λάθος ὅμως... Ἀπὸ τὴν ἄλλη ἄκρῃ τοῦ σύρματος ἔφθασε ὡς τ' αὐτιά μου δροσερὴ καὶ κρυστάλλινη ἡ φωνὴ τῆς ἀδελφῆς μου τῆς Ίβέττας.

—Ίντα, ἐσύ εἶσαι; Τί γίνεσαι λοιπόν; «Ε-
χουμε νὰ σέ δοῦμε ἕναν αἰῶνα. Τηλεφωνῶ γιὰ νὰ σοῦ ὑπενθυμίσω ὅτι αὐριο εἶναι τὰ γενέθλια τῆς Μιμῆς. Δὲν θὰ λείψης φυσικά.»

«Ὀχι, δὲν μποροῦσα νὰ λείψω. Ἡ Μιμὴ εἶναι ἡ ἀνεμιά μου, ἡ κόρη τῆς Ίβέττας καὶ ἡ Ίβέττα εἶναι ὁ μοναδικός μου συγγενής.»

—Θὰ ἔρθω, τὴ διαβεβαίωσα ἐνὶ ἀποχαιρε-
τούσα νοερὰ τὴν κυριακάτικη ξεκούρασι.

Εὐτυχῶς ἦταν νωρίς, καὶ πρόφθαινα νὰ κοιμη-
θῶ ἀρκετὰ ὡς τὸ πρωῒ. Εἰσπλῶσα πάλι, μὰ ἕνα καινούργιο κουδούνισμα τοῦ τηλεφώνου μ' ἔκανε νὰ πεταχθῶ ἀπὸ τὸ κρεβάτι μου.

—Ἐμπρός! φώναξα ἀπότομα.
—Εἶσαι στὰ νύρα σου, Ίντα; μὲ ρώτησε κοροιδευτικά μιὰ ἀνδρική φωνή. Κρίμα. Κι' ἐγὼ πλὴν μίση πὼς θὰ σοῦ κάνω μιὰ εὐχάριστη ἐκ-
πλήξι.

—Τζίνο, ἐσύ; φώναξα μ' ἐνθουσιασμό, ἐνὶ
ἐνοιωθὰ νὰ ξενοτάξω ἐντελῶς. Πότε γύρισε, Τζίνο; Σὲ φανταζόμουν μίλια μακριά.

—Εἶναι μόλις μισὴ ὥρα πού πάτησα τὸ πόδι
μου στὴ Ρώμη καὶ τὸ πρώτο πράγμα πού σκέ-
φτηκα, ἦταν νὰ σοῦ τηλεφωνήσω. Ἰσως ἡ τύχη
μου φανῇ εὐνοϊκή, σκέφτηκα, καὶ ἡ Ίντα εἶναι
ἐλεύθερη αὐριο.

—Αὐριο δὲν εἶμαι ἐλεύθερη, εἶπα. Ὑποσχέ-
θηκα στὴν ἀδελφὴ μου νὰ πάω νὰ τοὺς δῶ. Ἀλλὰ
ἂν θέλεις, μπορεῖς νὰ ἔλθης μαζί μου.

—Ἐν τάξει, Ίντα, ἀπάντησε ἐκεῖνος εὐθιμα.
Εἶναι κι' αὐτὸ κάτι.

Ἡ ΊΒΕΤΤΑ μένει στὴν ἐξοχή. Ἐχει ἕνα σπίτι
ἀνάμεσα στὰ δέντρα, σκεπασμένο μὲ πέργολες,

πού εἶναι ὁσῶτος παράδεισος. Θὰ μ' ἄρесе κι'
ἐμένα νὰ μένω σ' ἕνα τέτοιο σπίτι καὶ νὰ ἔχω δυὸ
κόρες σὰν τῆς Ίβέττας, κι' ἕναν ἄνδρα σὰν τὸν
Τζίνο. Τὸν κυττάζω ἐνὶ παρακολουθεῖ τὰ παι-
διά πού παίζουν, καὶ τὸ βλέμμα μου γεμίζει τρυ-
φερότητα. Ἐκεῖνος ὅμως δὲν μαντεύει τὶς σκέ-
ψεις μου.

—Μ' ἄρесеσι πολὺ ἡ οἰκογένεια τῆς ἀδελφῆς
σου, μοῦ λέει. Πρὸ πάντων ἡ Ίβέττα. Εἶναι

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

φτιαγμένη γιὰ οἰκογένεια, γιὰ νὰ κάνῃ εὐτυχι-
σμένο ἕναν ἄντρα.

—Ἐνὼ ἐγώ; ρωτᾷ ἀπότομα.
—Ἐσύ... εἶσαι ἀλλοιώτικη. Εἶσαι φιλόδοξη,
ἀνεξάρτητη καὶ... τόσο ἁμορφῇ. Κοντὰ σου ἕνας
ἄντρας δὲν θὰ μπορῇ ποτὲ νὰ νοιώσῃ σίγουρο
τὸν ἑαυτὸ του.

Σηκώνομαι ἀπότομα, χωρὶς νὰ πῶ λέξι, καὶ
διευθύνομαι πρὸς τὸ σπίτι. Θέλω νὰ κλάψω. «Για-
τί; Γιατί ἔχει αὐτὴ τὴν ἰδέα γιὰ μένα;» ἀναρω-
τιέμαι. «Γιατί δὲν καταλαβαίνει ὅτι τὸν ἀγαπᾷ;
Ὅτι ἡ μόνη μου φιλοδοξία εἶναι νὰ παντρευθῶ,
νὰ ἔχω ἕνα σπιτάκι στὴν ἐξοχὴ καὶ μισὴ ντου-
ζίνα κουτσουδέλα;»

Ἀκούω τὰ βήματα τοῦ Τζίνο, καὶ τρέχω γιὰ
νὰ μὴ δῇ τὰ δάκρυα πού κυλοῦν στὰ μάγουλά
μου. Εἰσπνικὰ πέφτω πάνω σὲ κάποιον. Σηκώνω
τὸ βλέμμα μου πρὸς τὸ πρόσωπό του. Εἶναι ὁ
Βάσκο, ὁ ἄνδρας τῆς Ίβέττας.

—Τί έχεις, Ίντα; μὲ ρωτᾷ καὶ τὰ χέρια του
σφίγγουν τὰ μπράτσα μου. Τὸ πρόσωπό του εἶ-
ναι ἀναστατωμένο. «Ίντα, Ίντα, δὲν μπόρεσα
ποτέ νὰ ξεχάσω, Ίντα...»

Νοιώθω τὰ χεῖλη του πάνω στὰ δικά μου κι'
ἐνὼ ἀγωνίζομαι νὰ τὸ ξεφύγω, διακρίνω ἀνά-
μεσα στὰ δέντρα τὸ ἀνοιχτόχρωμο σακάκι τοῦ
Τζίνο. Σπρώχνω ἀπότομα τὸν Βάσκο, καὶ τρέχω
πρὸς τὸ στίτι.

Τὸ ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ τῆς ἡμέρας, τὸ ἔζησα σὰν
μέσα σ' ἐφιάλτη. Σὰν μιὰ ἐνοχὴ, προσπαθοῦσα
ν' ἀποφεύγω τὰ βλέμματα τῶν ἄλλων, κι' ἐκεῖνοι
ἀπέφευγαν τὸ δικό μου, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ίβέττα,
φυσικά, πού δὲν ἔπαυε νὰ φλυαρῇ ξέγνοιαστη,
ἀγνώστως τὶς σκέψεις πού βασάνιζαν ἐμὰς τοὺς
τρεις.

Στὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς ὁ Τζίνο κι' ἐγὼ
δὲν ἀνταλλάξαμε οὔτε μιὰ λέξι. Ἀλλὰ ὅταν φθά-

σαμε μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ μου, δὲν
ἄντεξα ἄλλο.

—Τζίνο, πρέπει νὰ σοῦ ἐξηγήσω, φώναξα.
—Δὲν ὑπάρχει λόγος, Ίντα, ἀπάντησε ἐκεί-
νος ξερό. Καταλαβαίνω ἄλλωστε πὼς δὲ φταίς
ἐσύ. Ὁ ἄντρας τῆς ἀδελφῆς σου ἔπεσε κι' αὐ-
τὸς θύμα τῆς γοητείας σου.

Θὰ ἤθελα νὰ τοῦ μιλήσω, νὰ τοῦ ἐξηγήσω, μὰ
τὸ λόγια πνίγονταν μέσα στὸ λαιμό μου. Ἐστὶν
σιωπηλὴ, στάθηκα καὶ τὸν εἶδα νὰ φεύγῃ καὶ νὰ
χάνεται μέσα στὴ νύχτα.

ΠΕΡΑΣΑΝ δυὸ ἑβδομάδες. Ἐνα ἀπόγευμα ἀ-
νοίγοντας τὴν πόρτα τοῦ διαμερίσματός μου,
βρέθηκα μπροστὰ στὸν Τζίνο.

—Ίντα, μοῦ εἶπε ἀγκαλιάζοντάς με, ἀπο-
φάσισα νὰ κάνω τὴ μεγαλύτερη τρέλλα τῆς ζωῆς
μου. Νὰ σοῦ ζητήσω νὰ μὲ παντρευτῇς.

—Κι' ἐγὼ ἐπίσης θὰ κάνω τὴ μεγαλύτερη
τρέλλα πού ὑπάρχει. Θὰ δεχθῶ τὴν πρότασί σου,
ἀποκρίθηκα γελώντας εὐτυχισμένη.

Ἡ ΊΒΕΤΤΑ ἦρθε στὴ Ρώμη, τρεῖς ἑβδομάδες
πρὶν ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού εἴχαμε ὀρίσει γιὰ τοὺς
γάμους μας. Δὲν ἤξερε τίποτα, γιὰτὶ ἀπὸ μιὰ
ἀνόητη πρόληψι, τὸ εἶχα κρατήσει μυστικὸ ὡς
τὸ τέλος. Ὅταν μὲ ρώτησε ἂν σκοπεύαμε νὰ παν-
τρευτοῦμε, ὁ Τζίνο κι' ἐγὼ, τῆς ἀπάντησα ἀρί-
στα κι' ἄλλαξα κουβέντα.

Σὲ δυὸ μέρες ἡ Ίβέττα εἶχε πάλι κλείσει τὴς
βαλίτσες τῆς καὶ ξανάφευγε. Μάταια τὴν παρα-
καλέσαμε μαζί μὲ τὸν Τζίνο, νὰ μείνῃ ἀκόμη λί-
γες ἡμέρες μαζί μας.

—Ἀδύνατον, ἐπέμενε, μὲ περιμένουν ὁ Βά-
σκο, τὰ παιδιά.

Τὴ συνοδεύσαμε στὸ σταθμὸ. Εἴχαμε καθίσει
στὸ μπάρ καὶ περιμέναμε τὸ τραῖνο, ὅταν ἴ-
δαμε μιὰ νέα ξανθεῖα κυρία νὰ ἔρχεται χαμο-
γελώντας πρὸς τὸ μέρος μας.

—Κύτταξέ την, μοῦ ψιθύρισε ἡ Ίβέττα. Τὴ
θυμάσαι; Εἶναι ἡ Μαρία Ὁρσέτι. Ἡμαστέ συμ-
μαθήτριες στὸ γυμνάσιο.

Σὲ λίγη ὥρα κουβεντιάζαμε μ' ἐγκαρδιότητα
γιὰ τὰ παλαιά. Τὰ πρώτα χρόνια τῆς νεανικῆς
ζωῆς μας ξεναγούριζαν στὸ νοῦ μας ἀπ' αὐτὴ
τὴν ἀπρόοπτη συνάντησι.

Τί ἀπέβινε ἐκεῖνος ὁ ξανθὸς νεαρός, ὁ
Ὀύγκο; ρώτησε σὲ μιὰ στιγμή ἡ ἀδελφὴ μου.
Ποτὲ δὲ μάθαμε τίποτα γι' αὐτόν.

—Ὡ, δὲν τὸ ξέρετε; ἔκανε ἐκπληκτὴ ἡ Μα-
ρίτσα. Τὴν ἐπομένη πού φύγατε γιὰ νὰ ἐγκατο-
σταθῇτε στὴ Ρώμη, ὁ Ὀύγκο αὐτοκτόνησε.

Ἐνοίωσα τὸ βλέμμα τοῦ Τζίνο νὰ κορφά-
νεται ἐπάνω μου. Κατάλαβα τὶς σκέψεις του κι'
ἔγινα κατακόκκινη.

Ὁ Ὀύγκο ἦταν πάντα ἕνα νευρασθεῖς
παιδί, εἶπα. Ἰσως γι' αὐτὸ θέλησε νὰ τελειώσῃ
τὴ ζωὴ του.

—Ὀχι, ὄχι. Εἶχε ἀφήσει ἕνα σημεῖωμα, πού
ἔλεγε πὼς αὐτοκτονεῖ γιὰ λόγους αἰσθηματικούς,
εἶπε ζωηρὰ ἡ Μαρίτσα, ρίχνοντάς μου μιὰ ματιὰ
γεμάτη ὑπονοούμενα.

ΣΤὴν ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ἀπὸ τὸ σταθμὸ, ὁ Τζίνο
δὲν μοῦ ἔκανε κανένα ὑπαινιγμό. Τόσο, πού ἡ
πέθεσα πὼς τὸ περιστάτικὸ αὐτὸ θὰ ἔμενε χωρὶς
συνέχεια. Ἀλλὰ τὸ ἄλλο πρωῒ, ἕνας μικρὸς μού
ἔφερε ἕνα γράμμα. Ἦταν ἀπὸ κείνον. Τὸ ἄνοιξα
μ' ἕνα κακὸ προαίσθημα. Δὲν εἶχα ἄδικο. Ἐ-
γραφε: «Ίντα, σοῦ γράφω ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιο.
Φεύγω σὲ μισὴ ὥρα, μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴν ξε-
ναγυρίσω ποτέ. Συγχώρησέ με, Ίντα, μὰ κατὰ
λαβὰ πὼς δὲν μποροῦσαμε ποτέ νὰ ζήσουμε εὐ-
τυχισμένοι. Τὸ δικό μου ἰδανικὸ εἶναι μιὰ γυ-
ναῖκα σὰν τὴν Ίβέττα, κι' ὄχι μιὰ σειρήνα πού
παρασύρει τοὺς ἄνδρες στὴν καταστροφή. Τὸ πε-
ριστάτικὸ τοῦ Βάσκο, κι' ἐκεῖνον τοῦ νεαροῦ πού
ἀναφέρατε χθές, μ' ἔκαναν νὰ δῶ καθαρά τί ἔ-
δους γυναῖκα εἶσαι. Δὲν φταῖς ἐσύ, Ίντα, ἀλλὰ
οὔτε κι' ἐγώ, πού κοντὰ σου δὲν θὰ μποροῦσα
ποτέ νὰ βρῶ τὴ γάλην. Τζίνο.»

Ἐσχίσα τὸ γράμμα σὲ μικρά - μικρά κομμά-
τια. Ὁ πόνος μου ἦταν τόσο μεγάλος, πού
δὲν μποροῦσε νὰ ἐκφραστῇ μὲ δάκρυα. Ὁ Τζίνο
εἶχε φύγει γιὰ πάντα. Ἐστὶν δὲν θὰ μάθαινε ποτέ
τὴν ἀλήθεια. Δὲν θὰ μάθαινε ποτέ ὅτι ὁ Ὀύγκο
αὐτοκτόνησε ὄχι γιὰ μένα, ἀλλὰ γιὰ τὴν Ίβέττα
καὶ ὅτι ὁ Βάσκο ἦταν ἀρραβωνιασμένος μὲ μέ-
να, πρὶν μὲ ἐγκαταλείψῃ γιὰ νὰ παντρευτῇ τὴν
ἀδελφὴν μου. Καὶ τώρα μ' ἐγκατέλειπε καὶ ὁ Τζί-
νο. Μ' ἔβρινε γιὰ ν' ἀναζητήσῃ τὸ ἰδανικὸ του, μιὰ
γυναῖκούλα «ἀπλή» καὶ «ἀσπῆμντη», σὰν τὴν ἀ-
δελφὴν μου τὴν Ίβέττα.

ΕΝΤΟΥΡΑΝΤΑ ΤΣΕΝΑΡΟ

58 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΝΕΡΑ 107

ΕΣΕΙΣ ΚΑΙ Η ΚΟΡΗ ΣΑΣ

1 Ὅμορφο παιδικὸ φορεματάκι ἀπὸ πουαντιγιέ τομπράλκο. Τὸ
κορσὰζ στολίζεται μὲ φάσα ντραπαρισμένη καὶ τιραντούλες.

2 Τὸ ἴδιο φορεματάκι συνοδεύεται μ' ἕνα ὁμοιόχρωμο κοντὸ
μπολεράκι κλειστὸ καὶ κουμπωτό. Γαρνίρεται μὲ φυτλάκι.

3 Πολὺ σικ φόρεμα σὲ στυλ σεμιζιέ. Μανίκι τρουὰ κάρ φου-
σκυτὸ. Φούστα κλὸς μὲ ἀτσάκιστα πλῖ. Γιακαδάκι κλασικό.

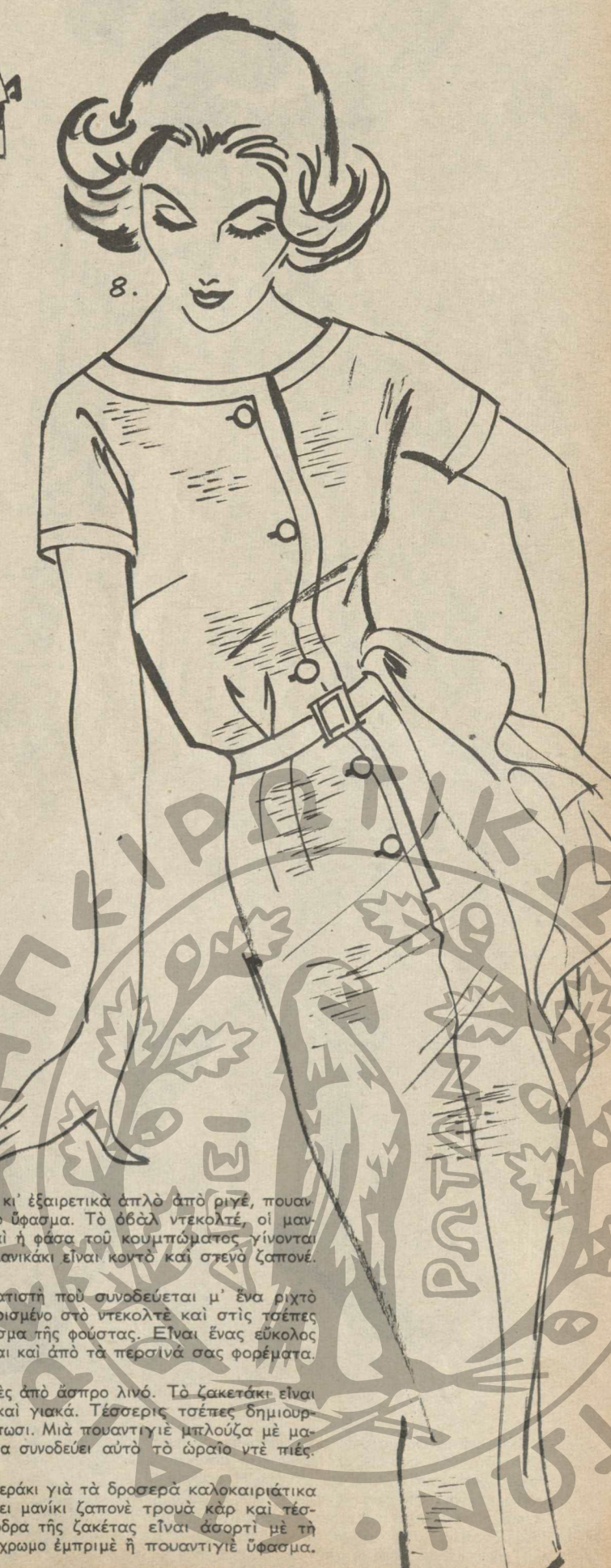
4 Ἀνὸ φόρεμα σὲ στενὴ γραμμὴ. Μεγάλος τρίγωνος γιακάς μ'
ἕνα μικρὸ κόψιμο στοὺς ὤμους. Κουμπώνει κάτω ἀπ' τὴ μέση.

5 Φόρεμα ἴσιο μὲ κορσὰζ ἐλαφρὰ μπουφάν. Ντεκολτέ στρογ-
γυλὸ μὲ γιακαδάκι. Ἡ μπροστινὴ ραφὴ καταλήγει σὲ πιέτα.

6 Χαριτωμένο κοστούμακι γιὰ τὴν πλάξ. Κοντὸς μπούστος πού
κουμπώνει πίσω. Ἀσορτί σόρτς καὶ φούστα ἀνοιχτὴ μπροστὰ.

7 Φόρεμα μὲ φαρδεῖα φούστα. Τὸ κορσὰζ στολίζεται μὲ δυὸ
ἀσπρα πικεδένια πατάκια καὶ τὸ φόρεμα ἔχει λευκὸ μπολερό.

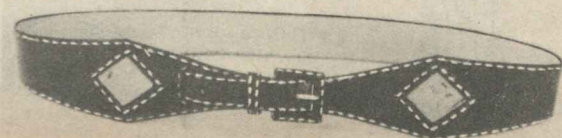
58 ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΤΟΥ '58

- 1 Καλοκαιρινό μαντό τρουά κάρ άσορτι με το ίδιο φόρεμα. Μανικάκι κοντό ζαπινέ και γιακάς τετράγωνος πίσω.
- 2 Ίσιο μονόχρωμο φόρεμα με μορφο γιακά που στέκεται λίγο όρθιος. Συμπληρώνεται με μία ριχτή ζακετούλα.
- 3 Ναυτικό μονοκόμματο φόρεμα με διπλές πένσες, εφαρμοστό στη μέση. Κάτω από το γιακά δένει μπλε κορδέλα.
- 4 Χαριτωμένο ντέ πιές με στενή φούστα και κοντό ριχτό καρντιγκάν. Για στέλνισμα έχει δυο μικρά τσεπάκια χαμηλά.
- 5 Πολύ μορφο φόρεμα από άσπρο λινό. Η φούστα είναι φαρδιά με τέσσερα φύλλα. Στο ντεκολτέ ριγέ πλαστράκι.
- 6 Πρωινό φόρεμα από λινό ή σαντούγκ. Γαρνίρεται στο γιακά, μανίκια και φάσα του κουμπώματος με ένα φυτίλακι.
- 7 Ίσιο φόρεμα με κορσαζ μπουφάν. Ντεκολτέ μπατό, μανικάκι κοντό. Συμπληρώνεται μ' ένα κοντό μπολεράκι.

- 8 Πολύ ωραίο φόρεμα κι' εξαιρετικά απλό από ριγέ, πουαντιγιέ ή και μονόχρωμο ύφασμα. Το όβάλ ντεκολτέ, οι μανσέτες των μανικιών και η φάσα του κουμπώματος γίνονται από άσπρο πικέ. Το μανικάκι είναι κοντό και στενό ζαπινέ.
- 9 Φούστα ίδια χρωματιστή που συνοδεύεται μ' ένα ριχτό μπλουζόν λευκό γαρνιρισμένο στο ντεκολτέ και στις τσέπες με φάσες από το ύφασμα της φούστας. Είναι ένας εύκολος συνδυασμός που γίνεται και από τα περσινά σας φορέματα.
- 10 Πρωτότυπο ντέ πιές από άσπρο λινό. Το ζακετάκι είναι ριχτό, χωρίς μανίκια και γιακά. Τέσσερις τσέπες δημιουργούν μία μορφή εντύπωσης. Μία πουαντιγιέ μπλούζα με μακρυά φουσκωτά μανίκια συνοδεύει αυτό το ωραίο ντέ πιές.
- 11 Πολύ μορφο ταγιεράκι για τα δροσερά καλοκαιριάτικα βράδια. Η ζακέτα έχει μανίκι ζαπινέ τρουά κάρ και τέσσερα τσεπάκια. Η φόδρα της ζακέτας είναι άσορτι με τη μπλούζα σ' ένα ζωηρόχρωμο έμπριμέ ή πουαντιγιέ ύφασμα.

1 Θαυμάσιο φόρεμα από ριγέ κοτονάντ ή ποπλίν. Είναι σε τύπο σεμιζιέ με τρουά και μανίκια φουσκωτά και κοντές ίσιες μανσέτες. 'Η φούστα έχει γύρω - γύρω άσπασκίστες πιέτες και η μόνη γαρνιτούρα του φορέματος είναι ένας φιόγκος από το ίδιο ύφασμα στην αρχή του μυτερού ντεκολτέ. Τακάς με πιετικά συνεχόμενα. Ζώνη από το ίδιο.

ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΤΑΓΙΕΡ ΚΑΙ ΞΕΣΟΥΑΡ

2 Άσπρο λινό φόρεμα σε ίσια γραμμή. Δυό άσπασκίστες λοξές πένσες στη φούστα. Γιακάς τετράγωνος ναυτικός γαρνιρισμένος ώραία με γαζιά.

3 Ταγιεράκι με στενή φούστα και ριχτή ζακέτα που με μιά στενή ζώνη μετατρέπεται σ' έφαρμοστή. Μανικάκι ζαπονέ, γιακάς ξεχειλωτός.

4 Όραία δερμάτινη κόκκινη ζώνη με άσπρα γαζιά. Δυό τετράγωνα μοτίφ με ανάγλυφα σχέδια στολίζουν το μπροστινό μέρος αυτής της ζώνης.

5 Νεανικό έμπριμέ φορεματάκι με φαρδειά φούστα. Το κορσάζ είναι άζυστέ και κουμπώνει στην πλάτη με τέσσερα κουμπιά. Ντεκολτέ όβάλ.

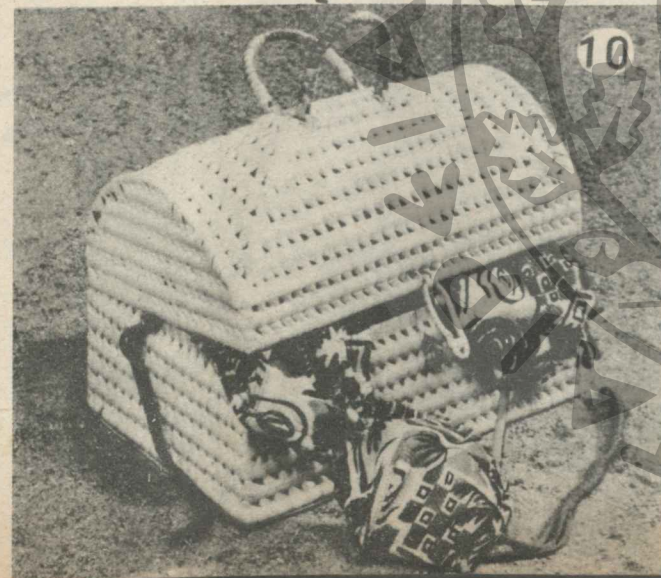
Το κυριώτερο προσόν του νεανικού ντυσίματος, είναι η απλότητα. Όσο πιο απλό είναι τα φορέματα και τ' αξεσουάρ σας, τόσο περισσότερο θα φανταζούν τα νεύρα κι' η όμορφιά σας. Ποτέ μη παραφορτώνετε τα φορεματά σας με πολλές γαρνιτούρες και πολύπλοκα σχέδια. Να θυμάστε πάντα ότι η απλότητα είναι δείγμα κομψότητας.

6 Άπλό ίσιο φόρεμα από ριγέ κοτονάντ. 'Η πλάτη κάνει αρκετό μπουφάν. Μιά λευκή αρκετά φαρδειά πικεδένια φάσα ξεκινά από το ντεκολτέ μπροστά και συνεχίζει στην πλάτη που κουμπώνει με στρογγυλά κουμπιά. Ζώνη πικεδένια.

7 Ένα ακόμη ριγέ φόρεμα σε στυλ σεμιζιέ. Οι ρίγες όλες μπαίνουν κάθετα και μόνο στις μανσέτες και στη ζώνη είναι κόντρα. 'Η φούστα έχει δυό άσπασκίστες που δίνουν μεγάλη χαρά στο βάδισμα.

10 Πολύ όμορφη και άσυνήθιστη τσάντα σαν μπασουλάκι που χωρά πάρα πολλά πράγματα. Είναι πλεγμένη με άσπρο σπάγγο χοντρό ή μεταξωτή ψάθα. Όραϊός συνδυασμός ή άσορτί ζώνη και παπούτσια.

58 ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ '58
ΜΟΝΤΕΛΑ ΤΟΥ

7 'Ισιο φόρεμα από μονόχρωμο ύφασμα ή καρό. Δυό μεγάλες τετράγωνες τσέπες στα πλάγια κουμπώνουν μ' ένα μεγάλο κουμπί σε σκουρότερο χρώμα όπως και τα κουμπιά του φορέματος από πάνω ως κάτω. 'Επίσης δυό ίδια κουμπιά τοποθετούνται στα μανικάκια.

8 Χαριτωμένο φορεματάκι με τέσσερα κουμπιά σταυρωτά στο κορσάζ και τέσσερα στη φούστα. 'Η φούστα γύρω-γύρω έχει τσακισμένες πιέτες. 'Η ζώνη είναι ντυμένη από το ίδιο ύφασμα κι' έχει κεντημένα μικρά πουά σε άλλο χρώμα.

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΕΣ ΤΟΥ ΑΛΕΤΕΣ

1 Πολύ χαριτωμένο φορεμάκι σε ίσια γραμμή. 'Η φούστα είναι τελείως ίσια ενώ το κορσάκι ακολουθεί την καινούργια γραμμή «φλού». Ντεκολτέ μπαστό. Το φόρεμα κουμπώνει μπροστά με διπλές σειρές κουμπιά. 'Η ζώνη στολίζεται ωραιότατα με δυο φιογκάκια

2.

3.

2 "Ομορφη τουαλετίτσα από φάιγ, χοντρή ποπλίνα ή πολύ κολαρισμένη κοτονάντ. Είναι σε γραμμή πρενσές με φαρδιά φούστα. Ένας μεγάλος ξεχειλωτός γιακάς σχηματίζει τρίγωνο ντεκολτέ και πέφτει σε μανίκι.

3 Πολύ νεανικό φόρεμα σε ίσια γραμμή. Το κορσάκι κάνει αρκετά μπουφάν, το χαρκτηριστικό γνώρισμα της φετινής μόδας. 'Η φάσα στο μπαστό ντεκολτέ και η ζώνη του φορέματος από ύφασμα ακουρότερο.

4 Πάρα πολύ χαριτωμένη τουαλετίτσα από φάιγ μονόχρωμο. 'Η φούστα έχει άτακστες κουφότητες. Μέσα σε κάθε κουφότητα μπαίνει μία φάσα με νερό που καταλήγει σε φιογκάκι. 'Ιδια φάσα στο κορσάκι.

6 Κομψό φόρεμα από μεταξωτό έμπρι-μ. Φούστα φαρδιά με άτσάκιστα πλ. Κορσάκι άζιστέ, μυτερό ντεκολτέ, μανίκια ζαпонέ. Μία κορδέλα μονόχρωμη έρνει από τα πλάγια και δένει έμπρός.

7 Μοντέρνο φόρεμα στη γραμμή του σάκαου. Ένα στενό ζωνάκι μαζεύει τα πόδια της πλάτης και δημιουργεί μία όμορφη έντυπωση. 'Η φούστα έχει πίσω δυο ραφές που καταλήγουν σε πιέτες.

10.

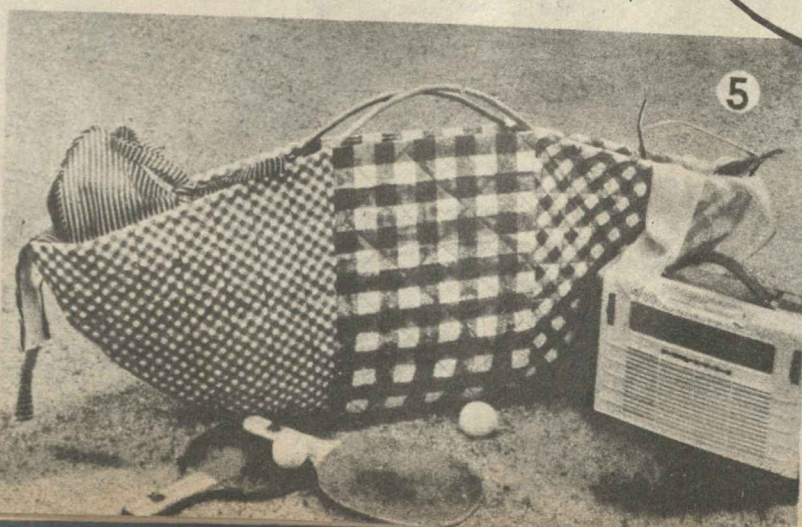
8 Πρωτότυπο ντε πιές από μονόχρωμο λινό ή από πουαντιγιέ κοτονάντ που είναι της μόδας. 'Η φούστα ίσια με μικρό άνοιγμα πίσω. Το κορσάκι ριχτό, χωρίς πένσες με μπαστό ντεκολτέ. Οι ώμοι στολίζονται με μικρά φιογκάκια. Είναι ένα σχέδιο βολικό και μοντέρνο.

9 Ένα ωραιότατο μοντέλο γι' απογευματινή τουαλετίτσα. Γίνεται ωραιότατο από γκρό ύφασμα σε ηλεκτρικό χρωματισμό: σάξ, φρέζ ή παπαγαλί. Το φόρεμα σταυρώνει μπροστά και κουμπώνει στο πλάι με πέντε κουμπιά. Το κάτω μέρος καταλήγει σε δυο στρογγυλάδες.

10 'Ισιο απογευματινό φόρεμα από μονόχρωμο λινό. Έντελως ίσιο με ντεκολτέ στο κορσάκι που καταλήγει σε πένσες της φούστας. Μανίκι με μανικοκόλλησι και ντεκολτέ παρμένο στη δάσι του λαιμού. Μία πρωτότυπη διπλή τσέπη στο ένα πλάι της φούστας δίνει κομψή νότα.

58 ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΤΟΥ '58

5 Πολύ ασυνήθιστη πρωινή τσάντα. Είναι σε σχήμα γόνδολας κι έχει πολύ πρωτότυπα χέρια. Είναι ολόκληρη φτιαγμένη καπιτονέ από τριών ειδών καρό ύφασματα, που μπαίνουν διαδοχικά. Κλείνει με ένα φερμουάρ.

Σ' αυτές τις δύο σελίδες μας, θα βρήτε όμορφα και πρακτικά σχέδια για την καλοκαιρινή γκαρνταρόμπα σας. Υπάρχει κάθε είδος φορέματος που θα επιθυμούσατε, από το έξωμο φόρεμα της πλάζ ως το κομψό άμπιγιέ ταγιεράκι χωρίς να παραλείπονται φυσικά και οι τόσο μοντέρνοι και πρακτικοί «σάκκοι».

3.

2

4

1 Φόρεμα σε στυλ σεμιζιέ από μονόχρωμη ποπλίνα ή λεπτό λινό σε παστέλ χρωματισμό γκρι, μπλε, σιέλ κ.τ.λ. Μπροστά ανοίγει ως τη μέση και κουμπώνει με δυο μόνο κουμπιά σε μεγάλη απόσταση μεταξύ τους. Ένα λεπτό ζωνάκι αρχίζει από τα πλάγια και συνεχίζει πίσω σουρώνοντας το φόρεμα και διαγράφοντας ελαφρά τη μέση. Μανικάκι ζαпонέ. Ντεκολτέ ίσιο.

2 Πολύ νεανικό και χαριτωμένο φόρεμα για την πλάζ. Το κορσάζ με πολύ μεγάλο οβάλ ντεκολτέ, γίνεται από ριγέ μπλε-άσπρο. Η φούστα πολύ φαρδιά με ασάκιστα πιετάρια γύρω-γύρω, γίνεται με δυο φάσες ριγέ στο κόντρα που στη μέση έχουν μια φαρδιά φάσα από σάξ ποπλίνα. Μπροστά μπαίνει κατά μήκος της φούστας άσπρη ποπλίνα και κουμπώνει.

3 Κομψό άμπιγιέ ταγιέρ από χοντρό άσπρο λινό. Η φούστα είναι στενή με μικρή πιέτα πίσω. Ζακετάκι κοντό με πλάτη αρκετά μικρή. Κουμπώνει στο πλάι μπροστά και ταιριάζει με το μυτερό ξεχειλωτό γιακά που ανοίγει στο πλάι. Στη μέση δυο μεγάλα κουμπιά κι ένας φιόγκος από το ίδιο ύφασμα γαρνιρούν τη ζακέτα. Μανίκι τρουά κάρ. Αξεσουάρ μαύρα.

4 Πολύ όμορφο κι' εξαιρετικά μοντέρνο φόρεμα στη γραμμή του σάκκου. Γίνεται ωραιότατο από άσπρο χωριάτικο ύφαντο ή εταμίν χοντρό. Οι δυο φάσες, στη φούστα και στο κορσάζ, γίνονται από κορδέλα γκρι κόκκινη ή σάξ και γαρνιρίζονται με άραια γαζιά στο ίδιο χρώμα. Μανίκι τρουά κάρ ή κοντό. Ντεκολτέ μικρό τετράγωνο. Φόρεμα για πρωί και απόγευμα.

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΑ ΣΧΕΔΙΑ

5

6

8

9

10

7

5 Κομψό φόρεμα σε ίσια γραμμή από μεταξωτό μονόχρωμο ή πουαντιγιέ που είναι φέτος ιδιαίτερα της μόδας. Η πλάτη είναι έντελως ίσια ενώ μπροστά δυο μικρές πένσες διαγράφουν ελάχιστα τη μέση και σβήνουν σε δυο πατάκια που δίνουν την εντύπωση τσέπης. Ο γιακάς μονοκόμματος ξεχειλωτός δένει και στηρίζεται σ' ένα κουμπί.

6 Μοντέρνο φόρεμα με πλάτη ριχτή μονοκόμματος. Μπροστά οι πένσες σφίγγουν αρκετά ώστε να δείχνει το φόρεμα εφαρμοστό. Μια ωραία ντεκούπ σαν ανάποδο Λ στολίζει αυτό το ίσιο και απλούστατο φόρεμα. Μανικάκι ζαпонέ κοντό. Μια λοξή φάσα γύρω από το ντεκολτέ στολίζει ένα ξεχειλωτό γιακαδάκι και δένει μπροστά σε μονό κόμπο.

7 Πολύ όμορφο φόρεμα για νέες κοπέλλες. Γίνεται από λεπτό πτε ντε πουλ πράσινο-άσπρο ή κόκκινο-άσπρο και γαρνιρίζεται στο κορσάζ και στη φούστα με μια άσπρη πικεδένια φάσα που τελειώνει σε γλώσσες. Στο τελείωμα της πικεδένιας φάσας γαζώνεται ένα ζιγκ-ζαγκ σερητάκι στο χρώμα του κορσά. Το φόρεμα στηρίζεται σε δυο τριαντάκια.

8 Πολύ εύκολοφόρετο ντε-πτεές από άσπρο λινό. Είναι σε ίσια γραμμή φλού. Η φούστα στενή με μια πιέτα μπροστά που ανοίγει χαμηλά. Το μπλουζόν έχει μπουφάν πλάτη που οι σούρες της συγκρατούνται από μια ζώνη ανόρου που κουμπώνει μπροστά. Ντεκολτέ παρμένο ακριβώς στη μέση του λαιμού. Μ' ένα τριαντάφυλλο γίνεται άμπιγιέ.

9 Πρωινό φόρεμα από μονόχρωμο λινό. Είναι κι' αυτό στη γραμμή του σάκκου. Κουμπώνει μπροστά με μικρά στρογγυλά κουμπάκια. Οι δυο πένσες του στήθους σβύνουν στα πατάκια για τις πλάινες λίγο ξεχειλωτές τσέπες. Ντεκολτέ μικρό μυτερό. Είναι ένα φόρεμα κατάλληλο για κάθε εργαζόμενη γυναίκα, κομψό, μοντέρνο και πολύ πρακτικό.

10 Άπλο αλλά πολύ κομψό φόρεμα που άσφαλώς θα γοητεύσει κάθε νέα κοπέλλα. Είναι ίσιο μονοκόμματος φόρεμα που δηλ η πρωτοτυπία του έγκειται στο ψεύτικο κούμπωμα του και τη μικρή φασούλα που ξεκινά από τις πένσες του στήθους και κουμπώνει μπροστά. Γιακαδάκι στρογγυλό γαρνιρισμένο με διπλό γαζί όπως και το μπροστινό πάτ.

ΝΕΙΑΤΑ ΚΑΙ ΜΟΔΑ

- 1 Χαριτωμένο πρωινό φορεματάκι από ημί-λινο. 'Η φούστα έχει κουφότητα μπροστά και σχιστές τσέπες. Γαρνίρεται με γαζιά.
- 2 Φόρεμα ίσιο μονόχρωμο με μικρά ανοίγματα στα πλαϊνά της φούστας. Συνοδεύεται με μπολεράκι που κουμπώνει μπροστά.
- 3 Φόρμα για έκδρομες ή την πλάζ από μπλέ διμητο, γαρνιρισμένη με άσπρα γαζιά. 'Από μέσα βγαίνει μια μπλούζα ριγέ.
- 4 Φόρεμα που απαιτεί ειδικό ύφασμα με μπάντες. Διάφορα τρύκ με τις μπάντες αυτές δίνουν στο φόρεμα μια πρωτότυπη όψη.
- 5 'Απλό φόρεμα σε ίσια γραμμή από λινό χρώματος παστέλ. Μερικές πένσες στη φούστα και στους ώμους δίνουν γραμμή φλού.

- 6 Νεανικό πουαντιγιέ φορεματάκι με φαρδιά φούστα και κορσάζ άζυστε. Τέσσερις σειρές νεβέρυ πλαισιώνουν το κούμπωμα.
- 7 Χαριτωμένο ταγιεράκι από ριγέ ύφασμα. 'Η πρωτοτυπία του είναι οι δυο μικρές τσέπες με τους συνδυασμούς των γραμμών.
- 8 Κομψό ταγιεράκι σε γραμμή φλού. 'Η ζακετούλα έχει μανίκι ζαπωνέ τρουά καρ και γιακά μυτερό. Δεν κουμπώνει ως κάτω.
- 9 Νεανικό φορεματάκι από καρό ύφασμα με χαρούμενα χρώματα. Δυο λοξές τσέπες στολίζουν το κορσάζ. Γιακάς άσπρος.
- 10 Πολύ ασυνήθιστο φόρεμα από σάξ λινό με άσπρα γαζιά. Πρωτοτυπία δίνουν οι δυο πāt που, καταλήγουν σε στρογγυλάδα.

58 ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ '58
ΜΟΝΤΕΛΑ ΤΟΥ

- 11 'Ομορφο ταγιεράκι σε κλασική γραμμή. Φούστα ίσια στενή. Ζακετάκι εφαρμοστό στη μέση με σκέτο γιακά και πέτα. Μανίκια τρουά καρ με μανικόκόλλησι.

ΜΕΤΑΛΗ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ

ΔΕΝ ΚΑΤΑΛΑΒΕ καν αν ήταν προαίσθημα, η ένα γεγονός τυχαίο, εκείνη η παράξενη κακοδιαθεσία που αισθάνθηκε ο Πάολο καθώς έμπρωχνε τους επιβάτες του τράμ, για να φτάσει ως την πόρτα της εξόδου.

«Καπνίζω πολύ τον τελευταίο καιρό», σκέφθηκε. «Θα είναι το τσιγάρο, που μου φέρνει αυτήν την ταχυπαλμία».

Τη στιγμή όμως που πάτησε το πόδι του στο πεζοδρόμιο, και είδε αντίκρυ του εκείνο το χείμαρρο τών κοκκινόξανθων μαλλιών, ένοιωσε την καρδιά του να σταματά απότομα.

— Γκλόρια!

Η γυναίκα με τα ώραφα μαλλιά στράφηκε μία στιγμή, κι' έκανε μια κίνηση άμυνας, σαν να μην ήξερε αν έπρεπε να μείνει ή να φύγει.

Ο Πάολο την πλησίασε, και άκουμπησε το χέρι του στο μπράτσο της.

— Γκλόρια, δεν λες τίποτα; ρώτησε, κι' η φωνή του έτρεμε ελαφρά.

— Βέβαια... είμαι... είμαι ευτυχής που σε βλέπω.

— Σ' αυτά τα τρία χρόνια, Γκλόρια, ήμουν χαμένος χωρίς εσένα. Χαμένος! Καταλαβαίνεις;

— Τι σου συνέβη;

— Πολλά πράγματα. Θα σου πω. Μά πρώτα απ' όλα, έψαχνα για να σε βρω. Πάντοτε ήλπιζα πως θα σε ξαναβρίσκα.

Την παράσυρε σ' ένα μικρό έρημο μπάρ, κάθισαν σ' ένα απόμερο τραπέζι, κι' εκείνος παράγγειλε δυο καφέδες.

Η νέα τον κύτταξε προσεκτικά. Ήταν πολύ πιο αδύνατος από κάθε άλλη φορά, και το πρόσωπό του είχε χάσει το παλιό νεανικό σφρίγος. Μόνο τα μάτια του είχαν μείνει τα ίδια. Έξυπνα και φωτεινά, σαν να ήθελαν να διαβάσουν κάθε της σκέψη.

— Ξέρεις που βρισκόμουν τόσον καιρό; τη ρώτησε.

— Ναι, στή φυλακή, αποκρίθηκε εκείνη με φωνή άχρωμη, κυττάζοντας το φλυτζάνι της, χωρίς να κάνει καμιά κίνηση για να το πάρει.

— Χμ, τα κατάφερα άσχημα την τελευταία φορά, είπε εκείνος. Τώρα όμως είμαι έλευθερος, κι' έχω καινούργια σχέδια στο μυαλό μου. "Αν θέλεις μπορείς να πάρεις μέρος. Θα κερδίσουμε πολλά λεφτά."

Την κύτταξε μία στιγμή με αγωνία. Φαινόταν σαστισμένος από τη σιωπή της νεαρής γυναίκας.

— Πες μου, Γκλόρια, ότι δεν άλλαξε τίποτε μεταξύ μας, δεν είναι έτσι;

— Έκανες καλά που με ρώτησες, του απάντησε εκείνη και η φωνή της ήταν λίγο σκληρή. Γιατί στην πραγματικότητα έχουν όλα αλλάξει.

— Τι θέλεις να πής;

— Έχω αλλάξει ζωή, Πάολο, του έτόνισε απλά η Γκλόρια. Κάνω μία τιμία ζωή τώρα.

ΚΑΡΕΚΛΙΑ ΠΟΥ ΜΕΤΑΤΡΕΠΕΤΑΙ ΣΕ ΣΚΑΛΙΤΣΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελίδα 22

με τη βοήθεια μιας βίδας 5 εκατοστών μήκους. Τρυπήστε προηγουμένως με το τρυπάνι μία τρύπα στο Ε για να περάσει η βίδα. Φρεζάρετε το άνοιγμα της.

19. Σημειώστε προσεκτικά στα πόδια Γ και Δ τη θέση της σανίδας Η. Σχεδιάστε στη σανίδα Η τις έγκοπες που θα έφαρμόσουν στα πόδια Γ και Δ καθώς και τις λοξές τομές της σανίδας. Πριονίστε τις έγκοπες και διαμορφώστε τα λοξά κομμάτια.

20. Κάντε το ίδιο για τη σανίδα Θ που μπαίνει ανάμεσα στα πόδια Ε και Ζ. Η δουλειά αυτή χρειάζεται εξαιρετική προσοχή.

21. Τρυπήστε με τη βοήθεια του τρυπανιού μία τρύπα στα πόδια Γ, Δ, Ε και Ζ στο σημείο που είναι σχεδιασμένη η βίδα στερεώσεως των σανίδων Η και Θ. Φρεζάρετε το άνοιγμα. Στερεώστε προσωρινά τις σανίδες αυτές στα πόδια με βίδες μήκους 4 εκατοστών.

22. Στερεώνετε τη σανίδα Ν στο κάτω μέρος των ποδιών Ε και Ζ με βίδες 4 εκατοστών (ή σανίδα ξεπερνά κατά 2,5 εκατοστά από το ένα μέρος στ' άλλο τα πόδια). Ανοίγετε προηγουμένως τρύπες με το τρυπάνι στη Ν για τις βίδες. Φρεζάρετε το άνοιγμά τους.

23. Τοποθετείτε την έδρα Β στις σανίδες Μ, έτσι που η πλευρά των 35 εκατοστών του Β ν' ακουμπά στους παραστάτες (τα κάθετα ξύλα της ράχης) Ζ και βάλτε σημάδια στο μέρος που θα μπουν οι βίδες στερεώσεως. Ανοίξτε με το τρυπάνι τις τρύπες για τις βίδες στο Β.

Φρεζάρετε το μέρος της εισόδου κάθε τρύπας. Βιδώστε την έδρα στις σανίδες. Κάντε το ίδιο και για την έδρα Α που βιδώνει στις σανίδες Κ Λ.

24. Αναποδογυρίστε το πίσω κινητό μέρος της έδρας επάνω στο έμπροσθιο με τέτοιο τρόπο ώστε η έδρα Β να τοποθετηθεί πάνω στην έδρα Α και βιδώστε κάθε πλευρά του μακρού μεντεσέ στη λοξοτομή των εδρών Α και Β.

25. Δοκιμάστε να δήτε αν η συναρμογή έγινε τέλεια. Ξεμοντάρετε τότε ένα—ένα κομμάτι και συναρμολογήστε τα όριστικά βιδώνοντας και κολλώνοντας τα.

ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΙ

1. Τρίψτε με γυαλόχαρτο, αφαιρέστε τις ανωμαλίες της ψαρόκολλας. Καλύψτε με στόκο τα κεφάλια από τις βίδες.

2. Βιδώστε το γάντζο του κλεισίματος σε κάθε πόδι Ε και το βιδωτό χαλκαδάκι στο πόδι Δ για να περνάει ο γάντζος.

3. Το ζήτημα του χρωματισματος στο είδος αυτού επίπλου παρουσιάζει δυο λύσεις:

α) Να βερνικώσουμε απλώς όλες τις επιφάνειες του ξύλου.

β) Να καλύψουμε τις επιφάνειες που μετατρέπονται σε σκαλοπάτια με ένα λεπτό φύλλο πλαστικής ύλης που ν' άντεχει στα πατήματα και στο νερό. Στην τελευταία αυτή περίπτωση διαλέγουμε μία πλαστική ύλη ζωηρού χρώματος και βερνικώσουμε τα υπόλοιπα μέρη. Μπορούμε επίσης να τα χρωματίσουμε με μπογιά, αντί να τα βερνικώσουμε.

— Δεν σε καταλαβαίνω... Τι θέλεις να πής; Έσύ...

— Παντρεύτηκα, πρόσθεσε η Γκλόρια. Ο άντρας μου είναι γιατρός. Είμαστε ευτυχισμένοι, έχουμε κι' ένα παιδί.

Εκείνος συνέχισε να πίνει τον καφέ του με κινήσεις μηχανικές, χωρίς να ποσπά το βλέμμα του από το πρόσωπό της και η Γκλόρια είδε το βλέμμα του να σκοτεινιάζει.

— Έκανες και παιδί, είπες;

— Ναι, τον λένε Πέτρο, είπε η Γκλόρια κι' έχει μάτια γαλάζια σαν του πατέρα του. Το βράδυ κάθεται στα γόνατά μου, του διηγούμαι παραμύθια κι, εκείνος γελά. Γελά έστω κι' αν του λέω για το δράκο που έφαγε τη νεράιδα.

— Πολύ ρομαντικό, είπε ο Πάολο απότομα. Και ο σύζυγος; Ξέρει τη παρελθόν σου;

Εκείνη φάνηκε να ταράχτηκε ελαφρά.

— Τό παρελθόν μου δεν έχει σημασία πιά, ξεχάστηκε. Δεν θέλω καν να το σκέφτωμαι. Τώρα έχω ένα σπίτι, ένα παιδί, κάνω μια κανονική, φυσιολογική ζωή, σαν όλες τις γυναίκες.

— Τό βλέπω. Αναρωτιέμαι μονάχα πως τα κατάφερες.

— Τό ήθελα Πάολο. Αυτό είναι όλο.

— Κι' εγώ τό ήθελα, της απάντησε άγρια ο Πάολο. Μία φορά δοκίμασα.

— Ήθελα να γίνω τίμιος, ν' αλλάξω ζωή, μα δεν μπόρεσα.

Την κύτταξε με απέλπισια. Του φάνηκε πιο μακρινή παρά ποτέ, και δοκίμασε ένα παράλογο και σκληρό συναίσθημα έγκαταλείψεως και προσοσίας. Γι' αυτό την είχε ξαναβρή;

— Έσύ, μπορείς να ξεχάσεις, πρόφερε άργά, μα εγώ δεν μπορώ. Έίμαι ανάγκη από σένα. Είσαι δική μου. Μου άνηκες. Ήσουν πάντα δική μου. Δεν είναι αυτά πράγματα που μπορούν ν' αλλάξουν από τη μία μέρα στην άλλη. Μ' αγαπούσες και σ' αγαπούσα... Πόσα χρόνια είμαστε έτσι ενωμένοι οι δυο μας;...

— Μα τώρα όλα τελείωσαν, του είπε εκείνη χωρίς σκληρότητα αλλά με φωνή σταθερή. Πρέπει να καταλάβεις πως δεν είμαι πια η Γκλόρια που γνώριζες. "Αν πράγματι μ' αγαπούσες κάποτε, μόνο ένα πράγμα μπορείς να κάνεις για μένα."

Ο άντρας γέλασε, σκληρά, κοροϊδευτικά.

— Να σ' αφήσω ήσυχη, έ; Για σένα ήταν εύκολο να ξεχάσεις, πρόσθεσε.

Η Γκλόρια διάσπασε μία στιγμή.

— Όχι, ψιθύρισε, κυττάζοντας τα γαντοφορεμένα χέρια της. Τό αντίθετο, ήταν πολύ δύσκολο, Πάολο. Υπεράνθρωπα δύσκολο. Γι' αυτό θέλω τώρα να υπερασπιστώ τον εαυτό μου. Γι' αυτό δεν πρέπει να ξαναειδωθώ με πιά. Ούτε για μία στιγμή.

Εκείνος δεν είπε τίποτε. Φαινόταν σαν να μην καταλάβαινε καν τα λόγια της. Απομένει εκεί καθισμένος και την κύτταζε, ενώ έδωγαινε από τό μπαρ με σταθερό δήμα. "Υστερα σηκώθηκε απότομα και δγήκε κι' αυτός στο δρόμο."

Δεν την πλησίασε, μόνο την παρακολούθησε από τό αντικρινό πεζοδρόμιο, φροντίζοντας να κρύβεται πίσω από την πυκνή δενδροστοιχία, και σκλώνοντας σαν από ένστικτο τό γιακά του παλτού του.

— ΕΙΜΑΙ ΕΓΩ, ο Πάολο, Γκλόρια...

— Τι θέλεις; άκούστηκε στο τηλέφωνο ή φωνή της νέας γυναίκας, ύστερα από μακρύα σιωπή.

— Θέλω να σε δω...

— Πώς έμαθες τον αριθμό του τηλεφώνου μου;

— Άπλυστατα, έχω μπροστά μου τον τηλεφωνικό κατάλογο, και στην πολυκατοικία που μένεις, δεν υπάρχει παρά ένας γιατρός. "Αν υπάρχει κι' άλλοι θα δοκίμαζα με όλους. Άλλά στάθηκα τυχερός. Μόλις σε πήρα βρήκες έσύ στο τηλέφωνο."

Μήν τό ξανακάνεις αυτό, Πάολο, θα μπορούσε να πάρη τό άκουστικό ο άντρας μου, ή κανένas υπηρέτης.

— Δεν θα τό ξανακάνω, της απάντησε εκείνος, αν σε ξαναδώ.

— Είναι αδύνατο...

— Είναι ανάγκη, πρέπει να σε ξαναδώ, Γκλόρια. Πρέπει να καταλάβεις ότι δεν μπορούμε να χωρίσουμε έμεις οι δυό. Απόψε στις έξη θα σε περιμένω στο ίδιο μπάρ που καθήσαμε χθές.

— Σου είπα πως δεν μπορώ.

— Τότε αύριο στις έξη.

— Δεν θα έρθω ποτέ, Πάολο, άχτίο.

— Στάσου, Γκλόρια, άκουσέ με.

Η φωνή του άνδρα άκούγονταν θραχνή από την άγωνία. "Ίσως αυτό έκανε τη Γκλόρια να μην κατεβάση τό άκουστικό."

— Γκλόρια, μ' άκούς; Αύριο βράδυ θα σε περιμένω έκεί στο μπάρ. Θα σε περιμένω μιά, δυό ώρες, δεν έχει σημασία, φθάνει να έρθης. "Αν όμως δεν έρθης, τότε..."

— Τότε;

— Έχω τα γράμματά σου. Τό ξέρω πως αυτό που κάνω είναι ένας ένοχος, μα θα μπορούσα να κάνω και χειρότερα για να μη σε χάσω, Γκλόρια, θα μπορούσα να κάνω ό,τιδήποτε. "Αν δεν έρθης τα γράμματά σου θα παραδοθούν στον άντρα σου."

Πάλι μία μακρύα σιωπή άκολουθήσε τα λόγια του. Τόσο μακρύα, που έκείνος νόμισε ότι η Γκλόρια είχε έγκαταλείψει τό τηλέφωνο χωρίς να κατεβάση τό άκουστικό.

— Γκλόρια, μ' άκούς; ούρλιαξε.

— Ναι, σ' άκούω άπάντησε ψυχρά, άχρωμα εκείνη. Είναι πράγματι ένας έκδιαισμός κι' έσύ είσαι ικανός για όλα. "Αν όμως ο άντρας μου τα έξη;"

— Έγώ θα δοκιμάσω απλώς. "Αν τα ξέρη, τόσο τό καλύτερο για σένα. Άλλά δεν ξέρει τίποτα. Είμαι βέβαιος γι' αυτό. Διαφορετικά δεν θα φοβόσουν τόσο τα τηλεφωνήματά μου, και δεν θα με κύτταζες με τόση άγωνία."

Όταν σου ζήτησα να σε ξαναδώ. "Αν θέλεις, λοιπόν, να μη μάθη τίποτα ο άντρας σου, Γκλόρια, πρέπει να έρθης αύριο. Αύριο στις έξη."

ΟΙΟΝ ζητάε παρακαλώ; ρώτησε ο θυρωρός της πολυκατοικίας.

Τό γιατρό Μουρέλλι.

Τέταρτο πάτωμα, απάντησε εκείνος άπρόθυμα, κυττάζοντας τον κακοτυμένο νέο που στεκόταν μπροστά του.

Τό άνοιξε τό άσανσέρ, αλλά ο Πάολο είχε άρχισει κιόλας ν' άνεβαίνει τό σκαλοπάτια, διασπικά, σαν να τον κυνηγούσαν.

Μόνον όταν έφτασε μπροστά στην πόρτα με την ταμπέλα του γιατρού Μουρέλλι, σταμάτησε ξαφνικά. Τώρα δίσταζε να προχωρήσει. Στράφηκε πρὸς τη σκάλα, μα την ίδια στιγμή άνοιξε ή πόρτα και φάνηκε τό πρόσωπο μίας νοσοκόμου.

— Πέραστε, του είπε, ο γιατρός σας περιμένει.

Ο Πάολο σκέφτηκε πως τώρα πια δεν μπορούσε να ύποχωρήσει. Ο θυρωρός είχε κιόλας είδοποιήσει τό γιατρό Μουρέλλι πως άνέβαινε κάποιος που ήθελε να τον δει.

— Καθίστε, του είπε ο γιατρός.

Ήταν ένας άνδρας μέσης ηλικίας, με πρόσωπο συμπληθητικό.

— Δεν ήρθα για Ιατρική έπίσκεψη, απάντησε ο Πάολο. (Σκέφθηκε πως ήταν προτιμότερο να τελειώνη όσο τό δυνατόν γρηγορώτερα).—Πρόκειται για την Γκλόρια.

Ο γιατρός τον κύτταξε παραξενεμένος.

— Τι ζητάτε από την Γκλόρια; ρώτησε σουφρώνοντας τα φρύδια του.

— Δεν ζητώ τίποτα από κείνην, του απάντησε ο Πάολο. Θέλω μονάχα να σας δώσω αυτά τα γράμματά. Είναι δικά της.

Ο γιατρός πήρε στο χέρι του τα γράμματά μηχανικά, κι' έρριξε μία ματιά, αλλά τό αποτέλεσμα δεν ήταν εκείνο που περίμενε ο Πάολο. Γιατί είδε τό βλέμμα του γιατρού να ύψώνεται πρὸς αυτόν, φωτισμένο από ένα καλοκάγαθο χαμόγελο.

— Καταλαβαίνω, είπε, θέλετε να της έπιστρέψετε τα γράμματά της. Γιατί, όμως, ήρθατε σε μένα; Πηγαίνετε να τα δώσετε στην ίδια. Είναι μέσο στην τραπεζαρία με τό παιδί.

Στάθηκε μία στιγμή σκεπτικός, ύστερα πρόσθεσε:

— Δεν ξέρω τί υπάρχει μεταξύ σας, πάντως έχετε ύπ' όψη σας ότι η Γκλόρια είναι μία πολύ καλή κοπέλλα.

Μόλις η Γκλόρια άντίκρυσε τον Πάολο, έμεινε άκίνητη σαν να την είχε χτυπήσει κεραυνός.

— Γκλόρια, γιατί μου είπες ψέματα, γιατί μου είπες πως ο γιατρός είναι άντρας σου, πως αυτό τό μικρό είναι παιδί σου; ρώτησε ο Πάολο.

Την είχε πλησιάσει και είχε άκουμπήσει τα χέρια του στους ώμους της. Άλλά εκείνη δεν έκανε τίποτε για να τον άπομακρύνη, δεν κατέβαζε καν τό βλέμμα της από τό πρόσωπό του.

— Έχω αλλάξει ζωή, Πάολο, του έτόνισε η Γκλόρια απλά. Κάνω μία τιμία ζωή τώρα.

ΚΑΡΑΟ ΣΠΡΕΑ

Η ΠΟΠΠΑΙΑ, κατά ένα ρωμαϊκό γλυπτό της εποχής εκείνης.

Δεν έχει μόνον η εποχή μας το προνόμιο των δραμάτων ή των περιπετειών. Στη διάρκεια των αιώνων, τα ίδια πάθη, περισσότερο ή λιγότερο συγκρατημένα, κινούν τους ανθρώπους. Το ρομάντσο της Ποππαίας, που έγινε αυτοκράτειρα της Ρώμης, είναι χαρακτηριστικό.

ΑΝ ΚΑΙΝΕΙΣ, το έτος 59 μ.Χ., ρωτούσε ένα Ρωμαίο ποιήτρια ή όμορφότερη και κομψότερη γυναίκα της Ρώμης, θα ονόμαζε άναμφισβήτητα τη Σαβίνη Ποππαία. Και θα την ανέφερε ακόμα σαν παράδειγμα αρετής, σαν την υποδειγματική σύζυγο που κάθε θνητός θάταν ευτυχισμένος να έχει, ιδίως σ' αυτούς τους παραγμένους καιρούς, που οι τίμιοι άνθρωποι έβλεπαν με αγωνία τον αυτοκράτορα Νέρωνα να μπαίνει στην όδο του εγκλήματος.

Καταγόμενη από ένδοξη οικογένεια—ένας μητρικός της πρόγονος είχε γνωρίσει τις τιμές του θριάμβου υπό τον Τιβέριο—η Ποππαία φαινόταν προικισμένη μ' όλα τα χαρίσματα της φύσεως. Άπ' τη μητέρα της, που ξεπερνούσε με τη γοητεία της όλες τις γυναίκες του αιώνα της, είχε κληρονομήσει την όμορφη. Παντρεμένη πολύ νέα με τον Πατρίκιο Ρούφριο Κρισπίνο, του είχε δώσει ένα γυιό, και ζούσε μια ζωή διακριτικής συγχρόνως και κοσμική.

Η κατοικία της ήταν τόπος συναντήσεως της ανώτερης ρωμαϊκής κοινωνίας. Η ζωήρ κουνέτια της, οι έξυπνες άπαντήσεις της γοητεύαν τους φιλοξενούμενους της, γιατί άλλωστε ήξερε ν' άρση στον καθένα.

Ήταν πλούσια, και δεν της ήταν δύσκολο να ικανοποιήσει όλες τις φαντασίες της, να άποκτήσει όλα τα πράγματα που θα μπορούσαν να τη βάλουν σε πειρασμό. Άλλα φαινόταν να προτιμά να μένει στο σπίτι της, και να δαγίνει σπάνια, όταν έπρεπε να πάει κάπου. Τότε πάλι φορούσε πέπλο, σαν από ντροπή.

Η φήμη της ήταν άκλιδωτη. Το μόνο της πάθος ήταν η όμορφη της. Σ' αυτήν αφιέρωνε όλες της τις φροντίδες. Τα μαλλιά της, που είχαν ένα ωραίο ξανθό χρώμα, προκαλούσαν τη ζήλεια των άλλων γυναικών. Κάθε μέρα η Ποππαία λουζόταν πολλά ώρα μέσα σε γάλα γαϊδάρας, που έδινε στην όψη της μια θαυμαστή λάμψη. Χρησιμοποιούσε όλες τις τότε γνωστές συνταγές. Φύλαγε ζηλότυπα το μυστικό των καλλυντικών που έβαζε στο πρόσωπό της. Κι' όταν οι άκτινες του ήλιου γίνονταν πολύ φλογερές, σκέπαζε το πρόσωπό της με μια μάσκα.

Έτσι που την έβλεπαν όλοι, η Ποππαία παρουσίαζε στη Ρώμη την εικόνα μιας ωραία νέας, έξυπνης κι' έναρετης, άξιας σεβασμού και θαυμασμού.

Σ' αυτό το σημείο όμως, ο κόσμος γελιόταν. Στο βάθος της ψυχής της, η Ποππαία έκρυβε μια ξεφρενη φιλοδοξία, και φλεγόταν από την επιθυμία να ύψωθεί πάνω απ' τη θέση της, που την έκρινε ακόμα μέτρια.

Το παράδειγμα των γονέων της δεν μπορούσε, πάντως, να της δώσει πολλές έλπίδες: Η καριέρα του πατέρα της είχε πολύ νωρίς συντριβή από τις μηχανορραφίες της Αυλής. Η μητέρα της είχε πεθάνει, θύμα σκευωρίας της γυναίκας του Κλαυδίου, της Μεσσαλίας. Ένας άλλος άνθρωπος βάδευε σ' αυτά τα γεγονότα προμηνύματα των θεών.

Η Ποππαία τάβλεπε σαν ενθάρρυνση των δυνάμεων του κακού. Άλλαωστε, έπληττε πολύ πλάι στον άντρα της, που ήταν πολύ ήλικιωμένος απ' αυτήν και πικραμένος από την έλλειψη άπασχολήσεως. Η Άγριππίνη, η μητέρα του Νέρωνος, τον είχε διό-

ξει από την ύψηλή θέση που είχε. Η Ποππαία δεν είχε καμιά διάθεση να προσπαθήσει να δώσει χαρά σ' αυτό τον δύσθυμο άνθρωπο, που περίμενε χωρίς άνησυχίες τα γερασμένα...

Γεμάτη πεποίθηση στη γοητεία που άσκοούσε στους άντρες, είχε πολύ συχνά νοιώσει τα γεμάτα θαυμασμό βλέμματά τους να καρφώνονται επάνω της—ή νέα άποφάσισε να χρησιμοποιήσει όλα τα μέσα της όμορφιάς της και του μυαλού της για ν' άνέβη—πιο ψηλά.

Η εύκαιρία δεν άργησε να παρουσιασθή. Μια μέρα, ο Όθων, ένας νεοφερμένος, της έκανε επίμονο κόρτε. Ήταν νέος, πλούσιος, και ιδίως εύνοούμενος του Νέρωνος, που δεν μπορεί να κάνει χωρίς αυτόν. Άμέσως, η Ποππαία κατάλαβε πως μπορούσε να έπωφεληθή από τη γνωριμία της με τον Όθωνα. Αυτός ο νέος θα της επέτρεπε να ξεφύγει από μια ζωή που άρχιζε να την κουράζει. Και ποιος ξέρει αν, πλησιάζοντας τον Αυτοκράτορα, δεν θα τον έκανε να την άγαπήσει;

Η Ποππαία έσπασε λοιπόν τους δεσμούς με τις ασυτηρές της ήθικες άρχες, άποχαίρετρε τον Κρισπίνο κι' έπεσε στην άγκαλιά του εύνοούμενου. Ένας μόνιμος σύνδεσμος δημιουργήθηκε ανάμεσά τους.

Λίγους μήνες άργότερα, όταν η μοιχεία έγινε γνωστή απ' όλους, η Ποππαία προτίμησε να ταχτοποιήσει τα πράγματα και να κολάση το σκάνδαλο μ' ένα άλλο: Χώρισε, και παντρεύτηκε τον Όθωνα. Έτσι, νόμιζε πως είχε βάλει κιάλας πόδι στον αυτοκρατορικό αντιβάλαμο.

Άλλα ο Όθων έκανε μια άδεξιότητα. Ήταν από τους ανθρώπους που έκστασιάζονται μπροστά σ' εκείνα που κατέχουν, γιατί θέλουν να βλέπουν τους άλλους να τους θαυμάζουν. Δεν έπαυε λοιπόν να παινεύη μπροστά στο Νέρωνα την όμορφη και την κομψότητα της γυναικας του.

Το άποτέλεσμα αυτών των επαίνων του δεν άργησε να φανή. Στην άρχή περιεργος, κι' έπειτα γεμάτος ζήλεια για την τύχη του εύνοούμενου του, ο Νέρων θέλησε να δει με τη σειρά του αυτό το θαύμα του ανθρώπινου γένους. Παντρεμέ-

Η ΑΓΡΙΠΠΙΝΑ, η μητέρα του Νέρωνος, που είχε δραματικό τέλος.

νος με την Όκταβια, την κορη του Κλαυδίου, ο Αυτοκράτωρ δεν ήταν καθόλου ικανοποιημένος μ' αυτή την ένωση. Η Όκταβια δεν του άρεσε καθόλου, κι' έπί πλέον δεν του άρεσε να έχει παιδιά...

Όταν έμφανίστηκε στην Αυλή, η Ποππαία θάμπωσε τον Αυτοκράτορα. Προσποθήθηκε πως την γοητεύει η όμορφη του και πως δεν μπορούσε να άντισταθή στο πάθος της. Ο Νέρων, πάλι, δεν περίμενε καμιά άντίσταση τόσο βέβαιος ήταν για τις χάρες του. Της πρότεινε να την πάρη απ' τον Όθωνα, που δεν άξιζε να είναι παντρεμένος με μια τόσο ωραία γυναίκα.

Τότε η Ποππαία άχωράθηκε με πονηρία πίσω από την άξιοπρέπεια της. Με τις ύπολογισμένες άνήσεις της, έφερε σε άπόγνωση τον Νέρωνα, λέγοντας του πως άγαπούσε τον άνδρα της και της ήταν άδύνατο να τον χωρίση...

Ο Νέρων δεν άντεχε πιά. Άρρισε να μισή τον Όθωνα, κι' ο παλιός εύνοούμενος διώχτηκε από την Αυλή κι' από τη Ρώμη. Τελικά τον έξωσε στην έπαρχία της Λουζιτανίας της οποίας ανέλαβε και τη διοίκηση. Ο Νέρων θα προτιμούσε, φυσικά, να τον σκοτώση, αλλά η κοινή γνώμη θα καταλάβαινε τι συμβαίνει...

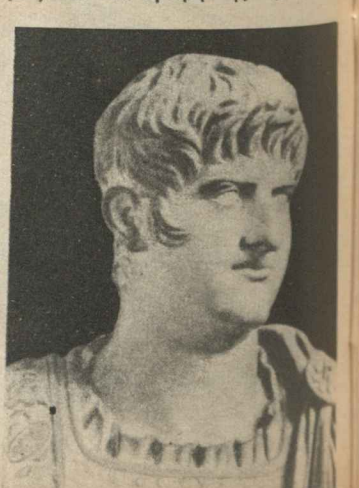
Η Ποππαία είχε κερδίσει λοιπόν την πρώτη μάχη: Ο Όθων μακριά. Έμειναν η Άγριππίνη κι' η Όκταβια. Το πράγμα δεν ήταν πολύ εύκολο...

Πολύ υπέρηφανη για ν' άρκεστή στη μοιχεία, η Ποππαία ήθελε να γίνει Αυτοκράτειρα. Άλλα έπρεπε να ύπολογισή τη μητέρα του Νέρωνος, που δεν θα επέτρεπε ποτέ να διαβή ο γυιός της τη σύζυγο που του είχε διαλέξει η ίδια.

Η Ποππαία δεν άγνοούσε ότι ο πό καιρό οι σχέσεις μεταξύ Νέρωνος και Άγριππίνας δεν ήταν καλές. Ο Αυτοκράτωρ δεν μπορούσε να ύποφέρει τον αυταρχικό χαρακτήρα και τις φιλοδοξίες έλθει της μητέρας του.

Στις άρχες του 59 μ.Χ., η Ποππαία άρχισε να είνωνεεται τον Αυτοκράτορα, και να τον χαρακτηρίζει ως ανήλικο που τον τραβεί ο πό της μύτης ή γκουβερνάντα του.

Ο ΝΕΡΩΝ, ο δολοφόνος της μητέρας του και έμπρηστής της Ρώμης.

Τον άπειλούσε επίσης πως, αν δεν άρνη την Όκταβια, θα ξαναγύριζε στον Όθωνα, που της άπέδειξε την άγάπη του...

Αυτή η άπειλή είχε το ποθητό άποτέλεσμα: Ο Νέρων άποφασίζει να σκοτώση τη μητέρα του. Την παρασύρει σε μια μικρή έπαυλη, την περιποιείται, της φέρεται με μέλη σπορή, και της χαρίζει ένα πλοίο για την έπιστροφή. Το πλοίο αυτό ήταν σε κακή κατάσταση, και από γυρισμό δουλιάζει. Η Άγριππίνη αν και τραυματισμένη, γλυτώνει κολυμπώντας. Τρομαγμένος απ' αυτή την άποτυχία, και για ν' άποφύγη την τροχίρη έκδίκησι της μητέρας του, ο Νέρων της στέλνει δολοφόνους: Ο ένας της δίνει μια στο κεφάλι, κι' ο άλλος της τρυπάει την κοιλιά μ' ένα σπαθί...

Η Ποππαία κερδίζει το δεύτερο γύρο.

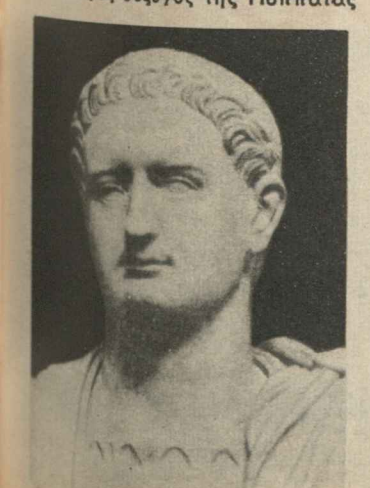
Τώρα πιά, η εύνοούμενη δεν φοβόταν παρά την Όκταβια. Χρειάστηκε όμως να περιμένη τρία χρόνια, γιατί η γυναίκα του Νέρωνος ήταν δημοφιλής, κι' ο Αυτοκράτωρ δίσταζε. Η Ποππαία έβριζε ένα διαβολέμένο τέχνασμα: Διάλεξε ανάμεσα στους δούλους της Όκταβίας ένα νεαρό αψητή, έναν Αιγύπτιο, και τον διατάζει ν' αυτοκατηγορηθή πως τον είχε άποπλανήσει η κυρία του.

Ο Αιγύπτιος κάνει ό,τι τον διατάζουν, κι' η Όκταβια, κατηγορείται για μοιχεία, και διώχνεται από το παλάτι και στέλνεται με φρουρά στην Καμπανία. Άδωκα μέρες μετά το διαζύγιο, ο Νέρων παντρεύεται έπίσημα την Ποππαία.

Η νέα Αυτοκράτειρα νομίζει ότι δεν έχει τίποτα άλλο να κάνει. Ότι έφτασε στο ποδούμενο. Μά λησμόνησε το λάθ της Ρώμης. Πραγματική επανάσταση προκαλεί η άποπομνη της Όκταβίας. Ο Νέρων, τρομαγμένος, άποφασίζει να την έπανοφέρει κοντά του.

Ο λαός άνεβαίνει στο Καπιτώλιο για να ελγαστήση τους θεούς. Ρίχνει τ' αγάλματα της Ποππαίας, σπαραχνώνει τ' αγάλματα της Όκταβίας. Ο στρατός διαλύει τα πλήθη, κι' η Ποππαία άνησυχεί: Καταλαδοίνει πως, όσο θα ζή η Όκταβία,

Ο ΘΩΝ, ο εύνοούμενος του Νέρωνα, ο δεύτερος σύζυγος της Ποππαίας.

εκείνη δεν θα είναι άσφαλής.

Χωρίς να χάση στιγμή, πέφτει στα γόνατα του Νέρωνος, με το πρόσωπο πλημμυρισμένο στα δάκρυα. Τον πείθει πως οι όπαδοί της Όκταβίας είναι έτοιμοι να επαναστατήσουν. Δεν περιμένουν παρά έναν άρχηγό.

Τι κακό—του λέει—έκανε; Ποιόν έβλαψε; Η μόνη κακή πράξι της ήταν πως ήθελε να δώσει στους Καίσαρας διαδόχους απ' το ίδιο τους το αίμα...

Για μια ακόμη φορά, ο Νέρων παρασύρεται. Ένας άλλος αλκικός διατάσσεται να όμολογήση πως είχε έρωτικές σχέσεις με την Όκταβια. Ο Νέρων τη συλλαμβάνει και την έξορίζει σ' ένα νησί. Λίγες μέρες άργότερα, οι στρατιώτες του την πιάνουν και της άνοίγουν τις φλέδες. Και καθώς το αίμα της κυλάει πολύ άργα, την πνίγουν μέσα στους άτμούς ενός καυτού μαντινίου. Το κεφάλι της μεταφέρεται στη Ρώμη, κι' η Ποππαία κυτάζει με ικανοποίηση αυτό το μακάδριο γαμήλιο δορο...

ΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΟΠΠΑΙΑΣ

Η καινούργια αυτοκράτειρα διασίλεψε τρία χρόνια πλάι στον κύριο της.

Μην έχοντας τώρα τίποτα να επιθυμήσει, η Ποππαία άφησε πιά τα έγκληματα, κι' άσχολήθηκε με τη διακόσμηση του παλατιού. Πολύ προληπτική, είχε γύρω της ένα σωρό άστολόγους και τσαρλατάνους.

Έννιά μήνες μετά το γάμο της, τον Ιανουάριο του 63 μ.Χ., η Ποππαία άπέκτισε μια κορη, την Αυγούστα που πέθανε όμως έπειτα από τέσσερις μήνες.

Η Ποππαία είχε τραγικό θάνατο. Μια μέρα του Ιουλίου του έτους 65 μ.Χ., ενώ ο Νέρων γύρισε άργα από μια άρματοδρομία ή Αυτοκράτειρα, άρρωστη κι' έγκυος, του έκανε παρατηρήσεις. Ο Νέρων έξωφρενώων απ' το θυμό του, τη σκότωσε με μια δυνατή κλωτσιά... Έτσι πραγματοποιήθηκε η έπιθυμία της Αυτοκράτειρας να πεθάνη νέα, για να μη χαλάση η όμορφη της.

Ο Νέρων κινδύνεψε να τρελλαθή από τις τύψεις του γι' αυτό που έκανε. Έβαλε να βαλσαμώσουν το σώμα της Ποππαίας, και της έφτιαξε ένα μαυσωλείο. Έπειτα άρχισε μια μεθοδική έκκαθάρσι των εύγενών και συγκλητικών που δεν είχαν... κλάψει άρκετά για το θάνατο της Ποππαίας! Ο Θύλος λέει μάλιστα πως ο Αυτοκράτωρ έρωτεύθηκε άργότερα μια νεαρή σκλάβια, που τα χαρακτηριστικά της του θάμιζαν το πρόσωπο της Αυτοκράτειρας...

Όταν πέθανε ο Νέρων, ο λαός γκρέμισε τ' αγάλματά του και τ' αγάλματα της Ποππαίας. Ο Όθων, ο δεύτερος άντρας της, γύρισε απ' την έξορία, κι' όταν, μετά τη δολοφονία του Γάλβα, έγινε αυτοκράτωρ, ξανásτισε τ' αγάλματα της Ποππαίας, που παρ' όλη την άπιστία της, δεν είχε πάψει να την άγαπάη, στο βάθος της καρδιάς του...

ΑΛΛΑΙΝ ΡΕΝΑΚ

Η ΧΑΡΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Βοηθήστε την πνευματικήν άνάπτυξιν του παιδιού σας, με τα ευρωπαϊκά επιστημονικά παιχνίδια για παιδιά κάθε ήλικίας. Τα βοηθούν να μάθουν τα χρώματα, τα σχήματα, τα μέγεθη, να συνθέτουν ζωγραφιές, να άσχοουν τη φαντασία τους, να ψυχαγωγούνται. Πλουσία συλλογή παιχνιδιών στο ειδικό τμήμα μας.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΓΟΝΙΑ ΠΑΡΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ-ΓΛΑΦΕΙΩΝ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΑΝΑΡΙ 20 ΚΟΛΟΝΑΚΙ

και' φυσικά... κομίνια Μαρινουπούλου

ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ
& ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ
ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΛ
ΛΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

«LADAS»

ΙΑΤΡΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΙΧ. ΛΑΔΑ
ΕΙΔΙΚΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΥ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 35
ΤΗΛ 32.692
ΔΕΧΕΤΑΙ:
Από 10 π.μ. έως 3 μ.μ.

ΝΕΑ ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ
ΣΤΗ ΔΙΑΘΕΣΙ
ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Το νεοπλαστικό δερμικό όργανο MIRACLE που δεν σπάζει τα νύχια, δεν πνίγει την άναπτυξη τους και το όποιον ή στυλιανότης και ή άνισή είναι καταπληκτική, έκκυλοφόρησε εις την Έλληνικήν άγοράν διά πρώτην φοράν.

Laboratoires
MIRACLE S. S.
Όλα τα μοντέρνα καλλυντικά, ειδικά προσάρμοσμένα στο κλίμα της Ελλάδος. Δείγματα δωρεάν.

Ραντεβού με τον ήλιο

Πολλές φορές σκεπτόμαστε και άπορούμε: ώφελει άραγε ή βλάπτει ή έκθεσι του σώματος στον ήλιο; Οι γιατροί δεν κατάρθωσαν ακόμα να συμφωνήσουν πάνω σ' αυτό το ζήτημα. Οι μὲν είναι «ὐπέρ» οἱ δὲ «κατὰ». Κι' ἐμείς φυσικά, δὲν μπορούμε νὰ δώσουμε μὴν ὑπεύθυνη ἀπάντησι. Ἡ μόδα ὅμως διατάζει νὰ ἔχουμε ἡλιοκαμέ νω δέρμα καὶ γιὰ νὰ ἀκολουθήσῃ τὶς ἐντολές τῆς, ποιά γυναίκα δὲν θὰ ἀψηφούσε ἀκόμα καὶ τὰ χειρότερα... κι' ἐμείς τὸ ἴδιο. Καλύτερα λοιπὸν νὰ σᾶς δώσουμε μερικὲς συμβουλές πού θὰ σᾶς ἐπιτρέψουν νὰ κυττάξετε τὸν ἥλιο τουλάχιστο ὅμως χωρὶς κανένα κίνδυνον.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΤΗΝ ΗΛΙΑΣΙ !

Μὴν ἀφίνετε νὰ σᾶς ἵναρκῶν ἡ εὐχαρίστησι πού σᾶς δίνει τὸ ξάπλωμα στὸν ἥλιο.

Μὴν ἀποκοιμίδασκε στὸν ἥλιο. Κινδυνεύετε νὰ ξυπνήσετε στὸ κρεβάτι σὰς με φοβερὸ κεφαλόπονο καί, ἂν εἴναι κατακαλόκαιρο ἴσως καὶ στὸ νοσοκομεῖο. Νὰ εἰσθε, λοιπὸν, πάντα πολὺ προσεκτικές.

Ἄν πάθετε ἥδη ἓνα μικρὸ ἔγκαυμα, ἂν τὸ δέρμα σας ἔχη κιόλας κοκκινίσει καὶ σᾶς τοούζη, μὴ συνεχίσετε τὰ ἡλιόλουτρα. Περιμένετε νὰ ἐπανορθωθῇ ἡ μικρὴ αὐτὴ βλάβη πρὶν ξαναξαπλώσετε στὸν ἥλιο.

Ἐνα σοβαρότερο ἔγκαυμα θὰ

προκαλέσῃ στὸ δέρμα σας φλύκταινες (φουσκάλες). Στὴν περίπτωσι αὕτῃ βάλτε ἀμέσως μὴ κομπρέσα μὲ νερὸ θρασαμένο σκέτο ἢ μὲ 0,5% σαλισυλάτ ντὲ σοῦντ. Θὰ σκεπάσετε τὴν κομπρέσα μὲ ἓνα ἀδιάδροχο ὕφασμα (πλαστικὸ ἢ μουσαμὲ λεπτό).

Ρίξτε ἐπάνω στὸ πονεμένο μέρος τάλκ ἢ ἔχετε ὀξείδιο φευδαργύρου (θὰ τὸ πάρете στὸ φαρμακεῖο μὲ τὸ κοινὸ ὄνομα: σκόνῃ τσίγκου). Πιὸ πρὸχειρο καὶ πιὸ ἀποτελεσματικὸ εἶναι νὰ ἀλείψετε τὸ καμένο μέρος μὲ κάτι λιπαρό: λάδι φαγητοῦ, φρέσκο δούτυρο, δούτυρο ἢ μαργαρίνη.

ΠΩΣ ΘΑ ΜΑΥΡΙΣΕΤΕ ΛΟΙΠΟΝ !

Οἱ γιατροὶ μᾶς προτείνουν δύο τρόπους. Ὁ ἓνας συνίσταται στὸ νὰ ἐκθέσετε τὸ σῶμα μας στὸν ἥλιο, ἐλάχιστο χρονικὸ διάστημα στὴν ἀρχή, πού αὐξάνεται βαθμιαία τὶς ἐπόμενες ἡμέρες.

Ὁ ἄλλος τρόπος εἶναι νὰ ἐκθέτουμε τὸ σῶμα μας στὸν ἥλιο ὄχι ὀλόκληρο ἀμέσως, ἀλλὰ λίγο-λίγο. Μέρα μὲ τὴν ἡμέρα τὰ ρούχα θγαίνουν προοδευτικά, ἔως δὲ τοῦ πιά φθάνουμε στὸ μαγικό.

Σ' ἓνα πρᾶγμα συμφωνοῦν οἱ γιατροὶ. Μαυρίσετε ὅσο θέλετε, ἀλλὰ κατὰ τρόπον... ἀθλητικὸ. Περπατᾶτε, κινεῖσθε, παίζετε στὸν ἥλιο. Πρὸς Θεοῦ ὅμως μὴν παριστάνετε τὴ σαύρα, πού ξαπλώνει ἀκίνητη στὸν ἥλιο ὥρες ὀλόκληρες.

Μὲ ὅποιον τρόπο καὶ ἂν μαυρίσετε, χρειάζεστε δεκαπέντε ὀλόκληρες ἡμέρες γιὰ νὰ ἐξοικειωθῇτε ἀπὸλυτα μὲ τὸν ἥλιο.

Ἄν εἰσθε ξανθὴ καὶ κατὰ συνέπεια πιὸ εὐαίσθητη στὸν ἥλιο, νὰ

θυμᾶστε ὅτι τὸ δέρμα τοῦ λαιμοῦ καὶ τοῦ θώρακα εἶναι ἐξαιρετικὰ λεπτό. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ τὰ μικρὰ παιδιὰ ἔχουν ἀπόλυτη ἀνάγκη ἀπὸ προφύλαξι. Ἐνα καπνὸ ψάθινο μεγάλο τοὺς εἶναι ἀπαραίτητο.

Ὑστερα ἀπὸ ὅσα εἴπαμε, τὸ νὰ ἐκτίθεσθε στὸν ἥλιο, ὅταν ξέρετε ὅτι οἱ πνεύμονές σας εἶναι πειραγμένοι, εἶναι πραγματικὴ αὐτοκτονία.

Μὴν πῆτε ποτέ: «Ἐγὼ εἰμαι δρᾶχος». Μὴν κάνετε σάν τὴ στρουθοκάμηλο, πού ἄμα νιώσῃ κίνδυνον σκάδει μὴ λακουβίτσα στὴν ἄμμο καὶ κρύβει τὸ μικροσκοπικὸ κεφάλι τῆς καὶ ἔτσι μὴ βλέποντας τὸν κίνδυνον... ἡσυχάζει.

Πρὶν ἀποφασίσετε νὰ μαυρίσετε, πρὶν ξεκινήσετε μεθυσμένο γιὰ μπάνια ἢ παραθερισμό, συμβουλευτῆτε τὸν γιατρό σας. Εἶναι τόσο ἀπλό. Θὰ φύγετε ἥσυχες καὶ ἀσφαλεῖς.

ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΣΑΣ ΤΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΒΛΑΠΤΟΥΝ

Σκεφτῆτε πόσων ὥρα χρειάζεστε γιὰ νὰ περιποιηθῇτε τὸ πρόσωπό σας κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ χειμῶνα καὶ συγκρίνετέ τὴν μὲ τὸ χρόνο πού χρειάζεστε γιὰ νὰ περιποιηθῇτε ὅλο τὸ ἄλλο σῶμα σας. Τὸ πρόσωπο εἶναι ἓνα «χαϊδεμένο

παιδί», αὐτὸ τὸ παραδέχεστε. Μὴν τὸ ἀφίνετε λοιπὸν τώρα νὰ τὰ δγάλῃ πέρα μοναχό του, θὰ τὰ θαλασσοσῇ. ἘΝΑ ΚΑΝΟΝΙΚΟ ΔΕΡΜΑ χρειάζεται μὴ κρέμα πού νὰ ἀπορροφᾶται εὐκόλα. Καὶ κρέμες ὑπάρχουν γιὰ κάθε δέρμα.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Τὸ ἀνθρώπινο σῶμα ἀποτελεῖται ἀπὸ τέσσερα μέρη.

Τὸ κεφάλι

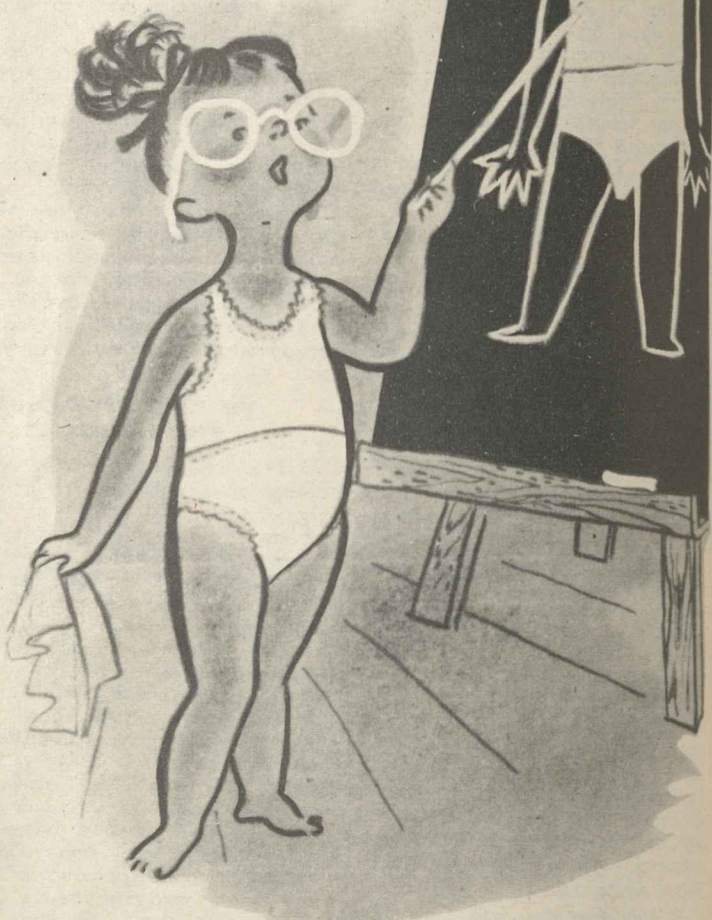
Τὰ μέλη

Τὸ φανελάκι

ΑΤΘΙΣ

Καὶ τὸ κυλοτάκι

ΑΤΘΙΣ.

Αιτιά

Αἱ ταξιδεύουσαι Μητέρες εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν καὶ αἱ ζητοῦσαι ἕνα προϊόντα εἰς τὰ Ἑλληνικά καταστήματα ἃς ἔχουν ὑπ' ὄψιν τοὺς ὅτι ὅλα τὰ παιδικὰ ἐσώρρουχα ΑΤΘΙΣ καταλοῦνται ἀπὸ τοῦ 1954 εἰς τὰ καλλίτερα Καταστήματα τῆς Εὐρώπης θεωρούμενα ἐφάμιλλα τῶν καλλιτέρων Εὐρωπαϊκῶν.

ΑΤΘΙΣ Ο. Ε.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ & ΦΑΝΕΛΛΟΠΟΙΪΑΣ - ΑΘΗΝΩΝ

Μαργαρίτα τῆς Σαβοΐας

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ, ΠΟΥ ΗΤΑΝ ΓΕΝΝΗΜΕΝΗ ΓΙΑ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

Ἡ πριγκίπισσα στὰ 1872

1878: Βασίλισσα τῆς Ἰταλίας

Πορτραίτο τοῦ 1880

ἐνόητος — ἡ ἀποφασιστικὴ καὶ ὀριστικὴ φάσις — ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουήλ, βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας ἀπ' τὰ 1861, σκέφτηκε πὼς ἦταν ἡ στιγμή νὰ θρῆ μὴ γυναίκα γιὰ τὸν πρίγκηπα — διάδοχο Οὐμβέρτου. Ὁ μαρκήσιος Μενάμπρεα, ὁ πρωθυπουργὸς του, ἔπρεπε νὰ δώσῃ τὴ συμβουλή του. Ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ λαοῦ γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἑνωσι, πού μόλις εἶχε πραγματοποιηθῇ, ἦταν τόσο μεγάλος, ὥστε ἦταν σωστὸ καὶ σκόπιμο ἡ γυναίκα τοῦ διαδόχου τοῦ θρόνου νὰ μὴ εἶναι ξένη πριγκίπισσα.

— Μεγαλειότατε, εἶπε ὁ μαρκήσιος, νομίζω πὼς ἡ σύζυγος τῆς Α.Υ. τοῦ Διαδόχου ἔχει κιόλας θρεθῇ καὶ μάλιστα θρίσκεται στὸν Οἶκο μας. Δὲν σκεφθήκατε καθόλου τὴν πριγκίπισσα Μαργαρίτα;

Ἡ ἰδέα αὐτὴ ἐγκρίθηκε ἀμέσως ἀπ' τὸ βασιλεῖ. Καὶ τὸ ἐπόμενο ἔτος, δηλαδὴ στὰ 1868, οἱ γάμοι τῶν δύο ἐξαδελφῶν (χρειάστηκε, φυσικά, ἡ ἔγκρισις τῆς Ἐκκλησίας, πού δόθηκε πρόθυμα ἀπ' τὸν Πῖο Θ') γιορτάστηκαν μ' ἐπιδητικότητα στὸ Τουρίνο.

Ἡ Μαργαρίτα ἦταν τότε 17 ἐτῶν (τὴν ἐπόμενη χρονιά γέννησε τὸν μέλλοντα Βίκτωρα Ἐμμανουήλ τὸν Γ') καὶ ὁ Οὐμβέρτος 24. Ἀνέθηκαν στὸ θρόνο τῆς Ἰταλίας στὰ 1878, ὅταν πέθανε ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουήλ Β'.

ΑΠΟ ΤΙΣ «Ὠδὲς πρὸς τὴ βασίλισσα τῆς Ἰταλίας» εἶναι γνωστὸ, πὼς ὁ θυελλώδης καὶ στὰ νιάτα του ἀντιμοναρχικὸς ποιητὴς Καρτούτσι εἶχε ὑποστῇ τὴ γοητεία τῆς Μαργαρίτας τῆς Σαβοΐας, πού τὴ χαρακτήριζε εὐγενική στὸ λαὸ καὶ ἀρχοντικὴ στὸ παλάτι. Τὴ γοητεία ἄλλωστε αὕτῃ τὴν αἰσθάνονταν ὅλοι, καὶ δὲν εἶχαν ἄδικο ὅσοι ἔλεγαν πὼς ἡ Μαργαρίτα ἦταν γεννημένη βασίλισσα· γιὰτὶ δὲν ἔμοιαζε μ' ἄλλες γυναῖκες τῆς ἐποχῆς τῆς, πού εἶχαν γίνε βασιλίσσες» ἐπειδὴ δρέθηκαν σ' ἓνα θρόνο. Αὐτὸ φαίνεται ἄλλωστε κι' ἀπ' τὸ γεγονός πὼς ἡ Μαργαρίτα ἔμεινε βασίλισσα ἀκόμα καὶ ὅταν δὲν μπορούσε πιά νὰ εἶναι παρὰ βασιλομήτωρ. Ἦταν ἡ μόνη βασίλισσα πού ὁ λαὸς τῆς φώναζε μὲ τὸ δαφτιστικὸ τῆς ὄνομα.

Αὐτοῦ τοῦ εἶδους τὰ πράγματα δὲν συμβαίνουν ὡς ἐκ θαύματος, ἀλλὰ ἔχουν πάντα τὴν αἰτία τους. Τὰ χαρίσματα τῆς Μαργαρίτας δὲν ἦταν ὅλα ἐμφυτα. Ἐνα μέρος τους βέβαια, τὸ εἶχε ἀπ' τὸν καιρὸ πού γεννήθηκε, ἀλλὰ τ' ἄλλα τ' ἀπέκτησε ἀπὸ τὴν ἀνατροφή τῆς κι' ἀπ' τὸ περιβάλλον τῆς, στὰ χρόνια πού ἡ Ἰταλία, μὲ πρόδρομο τὸν Πεδεμόντιο, προχωροῦσε μὲ δύσκολα βήματα πρὸς τὴν ἐνότητα.

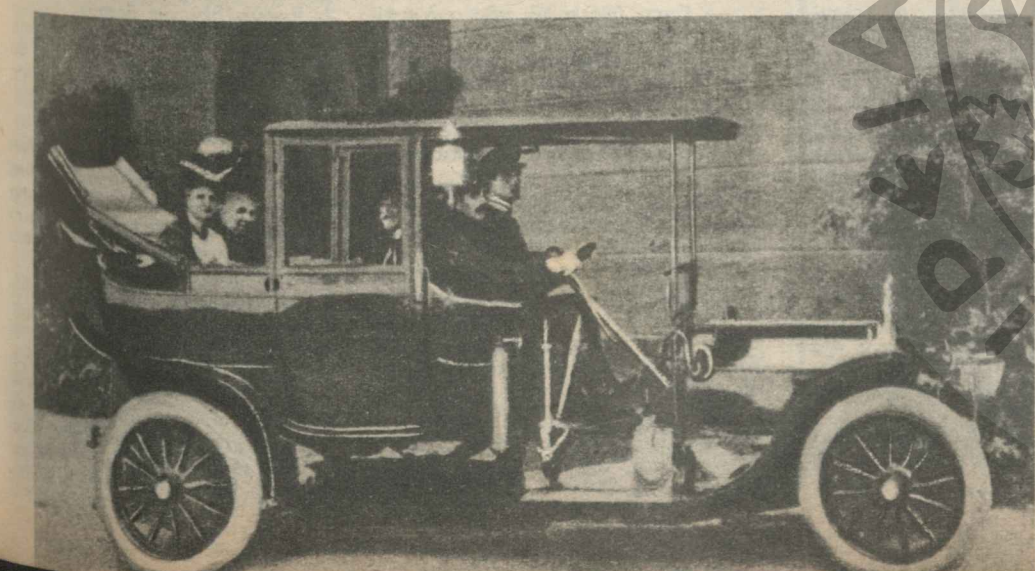
Γεννημένη στὸ Τουρίνο στὰ 1851, ἡ Μαργαρίτα εἶχε γιὰ πατέρα τὸν Φερδινάνδο τῆς Σαβοΐας, ἀδερφὸ τοῦ βασιλεῖ Βίκτωρος Ἐμμανουήλ τοῦ Β'. Ὁ Φερδινάνδος εἶχε κάποτε ἀρνήσῃ τὴν πρότασι νὰ γίνῃ βασίλισσα τῆς Σικελίας μὲ τ' ἀκόλουθα λόγια: «Ἐγὼ δὲν φιλοδοξῶ κανένα στέμμα. Ἀγαπᾶ τὴν Ἰταλία, καὶ εἰμαι εὐτυχὴς νὰ τὴν ὑπηρετῶ.» Καὶ μόνο ὁ θάνατος, πού τὸν βρῆκε στὰ 1855, δὲν τοῦ ἐπέτρεψε νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῇ τῶν στρατευμάτων τοῦ Πεδεμόντιου πού ἔλαβαν μέρος στὴν ἐκστρατεία τῆς Κριμαίας, ἀφοῦ πολέμησαν στὴ Νοβάρα ἐναντίον τῶν Αὐστριακῶν.

Ἡ Μαργαρίτα ἦταν ὀχτὼ ἐτῶν τὴν ἐποχὴ τῆς εὐνήσις τῆς Βιλλαφράνκα, πού, ἔπειτα ἀπ' τὶς νῆες τῆς Μαγεντίας καὶ τοῦ Σολφερίνο, δημιούργησε, παρ' ὅλη τὴν ἀμφίρροπτη συμπεριφορὰ τοῦ Ναπολέοντος Γ', συμμάχου τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουήλ, τὶς προϋποθέσεις γιὰ τὴν πλήρη ἑνωσι ὁλόκληρης τῆς χερσονήσου.

Μὲ δύο λόγια, ἡ Μαργαρίτα ὑπῆρξε πριγκίπισσα κι' εἶπειτα βασίλισσα ἀφοῦ ἔμαθε καλὰ τί σημασία εἶχε ἓνα τέτοιο προνόμιο, πού εἶναι πάντα πολὺ πὸν δαυρὸ ἀπ' ὅ,τι νομίζει ὁ κόσμος. Καὶ δώσει τῆς πείρας αὐτῆς ὠργάνωσε τὴ ζωὴ τῆς, δοθεῖσα ἀπὸ τὴν οὐχάτη εὐφυΐα τῆς, κι' ἀπὸ τὴν ἀνθρωπιστικὴ διάθεσι τῆς ψυχῆς τῆς. Ἡ ἔρε νὰ ἐπιβάλλῃ τὶς θελήσεις τῆς χωρὶς νὰ φαίνεται πὼς ἐδῖνε διαταγές. Ἦξερε ζωγραφικὴ, ἀλλὰ πὸς δὲν εἶδεινε πὼς θεωροῦσε τὸν αὐτὸ τῆς ζωγράφου. Εἶχε ἐπίσης μεγάλη μουσικὴ μόρφωσι, καὶ ὁ Φραντσέσκο Πάολο Τότσι, πού τὴ μάθαινε ἀπ' τὰ 1873 ὡς τὰ 1875 σύνθεσι καὶ ὠδική, ἔλεγε: «Ἡ πριγκίπισσα ἔχει φωνὴ ἐξαιρετικὴ, καὶ ἔχει ἀπὸ μνήμης ὅλες τὶς συμφωνίες τοῦ Μπετόβεν. Ἡ Μαργαρίτα δοῆθηκε στὴν ἀνάδειξι τοῦ Πιέτρο Μασκάνι, ὅταν ἀποφάσισε νὰ παραστήσῃ τὴν πριερία τῆς «Καβαλλερία Ρουσικάν» στὴ Ρώμη, τὸ Μάιο τοῦ 1890. Καὶ εἶναι γνωστὸ πὼς ὑπερτίριζε τὰ πρῶτα δῆματα τοῦ Τζιάκομο Πουτσίνι καὶ τοῦ Καρτούτσι.

Ἀφοῦ, μὲ τὸν πόλεμο τοῦ 1866 (νίκη τοῦ Γαριβάλδη ἐναντίον τῶν Αὐστριακῶν στὴ Μπετσόνα), συμπληρώθηκε ἡ σημαντικότερη φάσις τῆς

Ἡ βασιλομήτωρ μὲ τὴ μαρκησία Πέξ στὴ Διεθνῇ Ἐκθεσι τοῦ Μιλάνου πού ἔγινε τὸ ἔτος 1906

Δὲν ἦταν εὐκόλο πρᾶγμα ἡ καθοδήγησι τοῦ νεαροῦ βασιλείου, πού σπαράζονταν ἀπὸ διχόνοιες καὶ κοινωνικὲς ἀνωμαλίες. Ἡ Ἰταλία εἶχε πραγματοποιηθῇ, μὰ ἔμενε τώρα νὰ δημιουργηθοῦν κι' οἱ Ἰταλοί... Ἡ φράσι αὐτῇ, πού ἔμεινε ἱστορικὴ, εἶχε πολλὴ ἀλήθεια μέσα τῆς.

Ἡ καλὴ ψυχὴ κι' ἡ εὐγένεια τοῦ βασιλεῖ δὲν μπόρεσαν ν' ἀποτρέψουν μὴ σειρὰ ἀπὸ κακοτυχίες (λ.χ. τὶς πλημμύρες τῆς Βερόνας τοῦ 1879, τὸ σεισμὸ τῆς Καζαμπεϊόλα στὰ 1883, τὴ χολέρα τῆς Νεαπόλεως στὰ 1884). Τὰ προβλήματα πού δημιουργήθηκαν εἶχαν διαστάσεις πολὺ δυσανάλογες πρὸς τοὺς πόρους ἐνὸς κράτους φτωχοῦ, πού τὸν εἶχαν φτωχύνει ἀκόμη περισσότερο οἱ πόλεμοι. Οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ δὲν ἔλειψαν ποτὲ ἀπ' τὸ Ἰταλικὸ ἔδαφος, ἀπ' τὴν ἐποχὴ πού οἱ βαρβαροὶ λαοὶ ἐβλέπαν τὴν Ἰταλία σὰν χώρα κάθε ἀμορφίας καὶ τὴν ἐπωφθαλμοῦσαν. Τὸ ἀναρχικὸ κύμα, πού εἶχε δώσει κιόλας ἀποδείξεις ἀγρίου φανατισμοῦ (τελευταῖο δείγμα ἦταν ἡ δολοφονία στὴ Γενεύη, στὰ 1898, τῆς Ἐλισάβετ τῆς Αὐστροουγγαρίας), στράφηκε δολοφονικὸ, ἐναντίον τοῦ βασιλεῖ Οὐμβέρτου, στὴ Μόντσα στίς 29 Ἰουλίου 1900.

Τὸ θλιβερὸ αὐτὸ γεγονός προξένησε στὴ Μαργαρίτα τὸν πῖο ὀδυρό. Ἀγαπούσε πολὺ τὸν ἄνδρα τῆς. Δὲν εἶπε ὅμως καμμιὰ λέξι πού νὰ δείχνῃ μίσος.

Ἀπὸ τότε ἡ Μαργαρίτα, στὸ ἔξης βασιλομήτωρ, ἔζησε πάντα κλεισμένη καὶ σιωπηλή. Δὲν ἐβγαίνει παρὰ μόνο γιὰ νὰ πᾶν νὰ δοθῇ ἀτομα πού ἐπασχαν, καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ πολέμου τοῦ 1915—1918 ἔτρεχε στὰ στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα, προσπαθώντας ν' ἀνακουφίσῃ τοὺς πόνους τῶν τραυματιῶν καὶ τῶν ἀρρώστων.

Ὁ Οὐμβέρτος ὁ Α' εἶχε συνάψει στὰ 1882 τὴ συνθήκη τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας πού συνέδεε, ὑπὸ τὴ δύναμι τῶν γεγονότων ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, τὴν Ἰταλία μὲ τὴν τύχη τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστροουγγαρίας. Ἐτσι, στὰ 1914, ὅταν ἐξέσπασε ὁ πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος, ὁ Γερμανὸς πρεσβευτὴς στὴ Μόσχα προσπάθησε νὰ πείσῃ τὴ βασιλομήτωρα νὰ ὑπενθυμίσῃ στὸ γιοῦ τῆς τὴν Τριπλὴ Συμμαχία πού εἶχε δεχτῇ νὰ ὑπογράψῃ ὁ Οὐμβέρτος Α'. Ἡ Μαργαρίτα τοῦ ἀπάντησε:

Στὸν Οἶκο τῆς Σαβοΐας, οἱ ἡγεμόνες δὲν βασιλεύουν ὅλοι μαζί, ἀλλὰ ἓνας κάθε φορὰ!

Ἡ Μαργαρίτα ἔζησε ἀρκετὰ χρόνια μετὰ τὸν πρῶτο παγκόσμιον πόλεμο. Πέθανε στίς 4 Ἰανουαρίου 1926, στὴν Μπορντιγκέρα, σὲ ἡλικία 75 ἐτῶν.

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ»

σας συμβουλεύει

ΞΑΝΑΝΙΩΣΤΕ ΤΑ ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Με έναν κλασικό τρόπο. Λυώστε σε μπλίν - μαρί κερί κιτρινο 35 δρ., κατόπιν πάρτε το μακρυνά από τη φωτιά και ρίξτε μέσα 65 δρ. νέφτι, ανακατεύοντας γρήγορα - γρήγορα και προσθέστε μετά λίγη πυκνή σαπουνάδα καμωμένη από σαπούνι τύπου Μασσαλίας (2-3 κουταλιές της σούπας). Ξεσκονίστε το δέρμα καλά και μετά αλείψτε το με λίγη από την αλοιφή σας. "Αμα στεγνώσει γυαλίστε το καλά με στεγνή φανέλλα.

ΤΟ ΣΚΟΙΝΙ ΤΟΥ ΑΠΛΩΜΑΤΟΣ

Το σκοινί του απλωματος θέλει σκούπισμα πριν απλωθούν τα ρούχα. Μ' ένα καθαρό, αλλά στεγνό πανί ή με άσπρο καθαρό χαρτί, για να φύγει η σκόνη. "Αν έχετε σύρματα για το απλωμα, προσέξτε τη σκουριά. "Όσο και αν είναι γαλβανισμένα, πάντα κάπου θα έχουν πιάσει σκουριά. Και η σκόνη λερώνει και η σκουριά καταστρέφει τα ρούχα.

ΛΕΚΕΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΣΤΟ ΠΛΑΤΩΜΑ

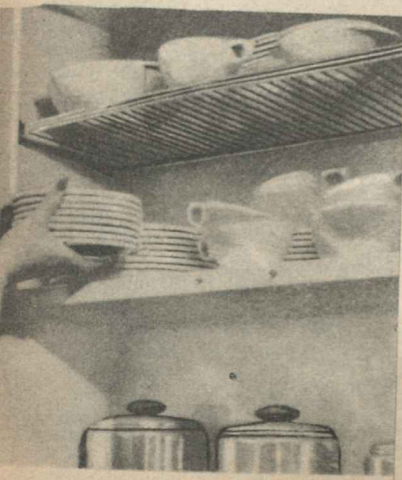
Βγαίνει αν βάλετε επάνω στο λεκέ ένα φύλλο τυποχαρτί και ένα κρύο σίδερο. Μόλις το τυποχαρτί ποτίσει βάλετε άλλο, έως ότου φύγει όλο το πετρέλαιο. Κατόπιν περάστε το μέρος όπου ήταν ο λεκές με παρκέτιν και γυαλίστε το.

ΔΙΑΛΕΓΤΕ ΤΙΣ ΚΑΤΣΑΡΟΛΕΣ

"Αν και σήμερα όλες οι κατασάρλες είναι ωραιότερες, προτιμάτε όμως εκείνες που έχουν χέρια μετάλλινά σκεπασμένα με πλαστική μονωτική ουσία. Πλαστικό χέρι κολημένο κατ' ελάχιστον στην κατασάρλα γρήγορα θα καίει. "Η πλαστική επένδυση είναι μονωτική, συνεπώς είναι απαραίτητη για κατασάρλες του ηλεκτρικού.

ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΧΑΛΙΩΝ

Για να ξαναζωηρέψετε τα χρώματα των χαλιών σας, θουρτίστε τα γερά με μία σκληρή δούρτσα, δουρτήστε σ' έναν κουβά με νερό κρύο, σαπούνι Μασσαλίας και τέσσερις κουταλιές της σούπας άμμου. "Επειτα αφήστε τα να στεγνώσουν.

ΑΝΤΙΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΓΩΝΙΑ

Σε πολλά σπίτια υπάρχει ένα δωμάτιο που από ένα λάθος του αρχιτέκτονα έχει καταστήσει μεγάλο βάσανο για τη νοικοκυρά που πρόκειται να το επιπλώσει. Οι δυο του τοίχοι σχηματίζουν μια πολύ άσχημη γωνία.

"Επίσης κάποτε υπάρχει κι ένας διάδρομος σε κακό σχέδιο. "Αν έχετε ν' αντιμετωπίσετε ένα τέτοιο πρόβλημα, πρέπει να δείξετε λίγη τολμηρότητα. Δεν πρέπει να τ' επιπλώσετε απλά με την ελπίδα ότι κανείς δε θα τα προσέξει. "Απεναντίας οι τοίχοι με το άτυχο σχέδιο που χτυπά άσχημα στο μάτι, θα τραβήξουν αμέσως την προσοχή.

Πάρτε το πιο χτυπητό χαρτί που θα βρείτε και σκεπάστε μ' αυτό τους δυο στραβούς τοίχους. Κάντε, ότι μπορείτε για να φαίνονται σαν ένας τοίχος. Τα σχέδια του χαρτιού, πρέπει να είναι μικρά αν η αίθουσα είναι μικρή. Οι κουρτίνες καί, ότι άλλο ύφασμα υπάρχει μέσα στην αίθουσα να ταιριάζει στο χρώμα με τις πόρτες, τα παράθυρα και τα έπιπλα. "Ο άλλος τοίχος να μείνει χωρίς σχέδια όπως βλέπετε στην εικόνα.

ΜΟΥΣΚΕΨΤΕ ΚΑΛΑ ΤΑ ΛΙΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΗΜΙΛΙΝΑ

Πριν σιδερώσετε τα λινά και ημίλινα ρούχα, μουσκεψτε τα καλά. Πρέπει να έχουν ποτίσει ομοιόμορφα για να παρουσιάσουν μετά λεία επιφάνεια παντού. Βρέξτε τα μία μέρα πριν με άρκετο νερό, στρώστε τα καλά και μετά διπλώστε τα σε ρολό, σφικτά. Βάλτε βραστή κόλλα στα τραπεζομάντηλα και τις πετσέτες του φαγητού. Γίνονται μαλακώτερα παρά με την ωμή. "Η βραστή κόλλα μπαίνει στο τελευταίο ξέβγαλμα.

ΤΑ ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΣΕΡΒΙΤΣΙΑ

Προσέχετε τα πλαστικά σερβίτσια, όσο και αν ξέρετε πως είναι πράγματα αντοχής και εύκολου συντήρητα. Πλένετέ τα με σαπούνι ή δ,τι άλλο συνηθίζετε, όμως μην αμελήτε ώρισμένες προφυλάξεις: Φυλάγετέ τα μακριά από φλόγα ή άμεση θέρμανση από το φούρνο. Μην μεταχειρίζεστε πολύ δραστηκά φάρμακα (ποτάσια κλπ.) ή άλλα δυνατά απολιπαντικά. "Η επιφάνειά τους μπορεί να γίνει όλο χαράκις.

"Αδειάζετε άμέσως τα κατακάθια ή τα υπόλοιπα καφέ ή τσαγιού, για να μη λεικιάζουν.

ΤΟ ΚΑΝΑΛΙ ΤΩΝ ΦΤΩΧΩΝ ΕΡΩΤΩΝ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελίδα 21)

— Κυρία Φραντζέσκα, μπορείς να μου δής λίγα λουλούδια κι' ένα μπουκάλι σαμπάνια;

"Η μεσόκοπη ξενόδοχα του έκλεισε πονηρά το μάτι.

"Εσείς ξέρετε να ζήσετε τη ζωή σας, κύριε Σάλλι!...

— Δεν είναι αυτό που σκέπτεσθε, της είπε ο Ραούλ. Τώρα πιά οι τρέλλες τελείωσαν. Τελείωσαν στ' αλήθεια, παντρεύομαι!...

"Η γυναίκα τον κύτταξε με δυσπιστία.

— Θα σάς πίστευα ευκολότερα αν μου λέγατε ότι πρόκειται να γίνετε καλόγερος!

"Ο Ραούλ γέλασε.

— Μην ξεχάσετε τα λουλούδια, είπε θυανώντας. Θα έρθουμε κατά τις έντεκα.

Βγαίνοντας από το ξενοδοχείο δεν είχε ξεχάσει την "Ιρέν, αλλά δεν την σκεπτόταν πιά όπως πρώτα.

Στις δέκα παρά τέταρτο σταμάτησε το αυτοκίνητό του μπροστά στο μπαρ «Βενέτσια». Την είδε άμέσως. Τά μεγάλα σκούρα μάτια της Μάρθας, τα μαλακά μαύρα μαλλιά, την αρμονική γραμμή του στήθους.

— Γειά σου, της ψιθύρισε με τρυφερότητα.

— Γειά σου, μουμούρισε σιγά η Μάρθα.

— Φαίνεται μελαγχολική άποψη, της είπε.

— Δώστε ένα ούισκο στον κύριο Σάλλι, είπε η Μάρθα σ' ένα από τα κορίτσια που σερβίριζαν στο πάγκο. — Τό ξέρεις πως θέλω ούισκο; — Τό διαβάξω στα μάτια σου.

"Ηταν ήρεμη, γλυκειά, σταθερή. «Διάλεξα καλά», σκέφτηκε ο Ραούλ.

— Τελειώνεις στις δέκα; τη ρώτησε.

"Εκείνη κούνησε καταφατικά το κεφάλι της.

— Θα σε περιμένω να φύγουμε μαζί.

— "Οχι. Καλύτερα να με περιμένεις έξω στο αυτοκίνητο.

Μόλις τελείωσε η Μάρθα γέλασε.

— Μην θυμάσθης, Ραούλ, τού είπε μόλις κάθισε δίπλα του. Μά απόψε θα ήθελα να γυρίσω στο σπίτι μου.

Μέσα στο αυτοκίνητο ήταν σκοτάδι. "Ο Ραούλ την έσφιξε στην άγκυλιά του και τη φίλησε.

"Υστερα άναψε το φως.

— Τώρα ξαναφτιάξε τα χείλη σου, της είπε.

"Η νέα έβγαλε το κραγιόν από την τσάντα της και άρχισε να βάφεται σωτηλά. "Ο Ραούλ την παρακολουθούσε. «Διάλεξα καλά», σκέφθηκε πάλι.

— Γιατί ήθελες να πας στο σπίτι; τη ρώτησε.

— Δεν αισθάνομαι πολύ καλά, Ραούλ. Σε παρακαλώ άφησε με να φύγω. Πήγαίνε με στο σπίτι σε παρακαλώ.

Μά η φωνή της δεν ήταν πιά πολύ σίγουρη.

— Δεν γλυτώνεις τόσο εύκολα από μένα, της είπε εκείνος θάζοντας εμπρός τη μηχανή.

"Η Μάρθα αναστέναξε. Τό είχε πάρει πιά απόφαση.

— "Ε! Τό ξέρω, είπε. Για σένα αυτό που θέλω εγώ δεν έχει σημασία. "Όταν σου λέω κάτι είναι σά να μιλά ένας άγνωστος.

"Ο Ραούλ έσκασε στα γέλια. "Η Μάρθα άναψε ένα τσιγάρο.

— Είσαι, βλέπω, ευθύμος άποψη, τού παρατήρησε.

— Να δής που θα εύθυμης και συ σέ λίγο!...

"Ηθελε να δη πως θα της φαινόταν όταν θ' άνοιγε μπροστά στα μάτια της το κουτί με τó δαχτυλίδι.

— Ραούλ, μίλησε και λίγο σοβαρά, τού είπε.

Χαμήλωσε το κεφάλι της για να κοιτάξει πάλι το δαχτυλίδι.

— Μά πιο σοβαρά από τόσo, Μάρθα; "Ερχομαι εδώ και σου κάνω πρόταση γάμου. "Αν δεν είναι σοβαρό αυτό, τότε τί είναι;

"Η Μάρθα γύρισε και κύτταξε τά γαλάζια φωτεινά μάτια του, προσπαθώντας να καταλάβει. "Αλλά δεν καταλάβαινε. Τότε σήκώθηκε, πήγε στο παράθυρο και τó άνοιξε. "Ανέπνευσε βαθιά, και κύτταξε τó φως τών φαναριών, που καθρεφτιζόταν στα ήσυχα νερά τού ποταμού. "Υστερα στράφηκε άπτόρτο.

— Γιατί θέλεις να με παντρευτής, Ραούλ; ρώτησε.

"Ο Ραούλ πήγε κοντά της. Κατάλαβε πως δεν μπορούσε πιά να άστειωθεί.

— Γιατί σε συμπαθώ. Γιατί μ' άρεσεις, είπε.

— Δεν καταλαβαίνω, Ραούλ, ψιθύρισε η Μάρθα.

— Δεν βλέπω τί θέλεις να καταλάβης. "Εγώ είμαι ένας άντρας κι' εσύ είσαι μία γυναίκα και παντρεύομαι, συνεχής ο Ραούλ, που άρχισε να εκνευρίζεται.

— "Α, μη θυμώνης, Ραούλ, παρακάλεσε εκείνη. Είχε ξαναγίνει τρυφερή όπως πριν.

— Δεν θυμώνω, μα περίμενα να σε δώ εύθυμη, είπε, χαϊδεύοντας της τó πρόσωπο.

— Δεν μπορώ να είμαι εύτυχισμένη για κάτι που δεν καταλαβαίνω, είπε η Μάρθα σιγά. Είμαι άσχετη με τον χρόνο που γνωρίζομαι, κι' έχω στον να με δής κάθε φορά που περνούσε από τη Μάντοβα για δουλειά σου. "Αλλοίως δεν μού έστελνες ούτε μία κάρτα. Δεν μού μίλησες ποτέ για γάμο. "Αντίθετα μάλισα μού είχες δώσει να καταλάβω πως δεν είχες καμμία τέτοια πρόθεση. Δεν έχεις καμμία ανάγκη να με παντρευτής. "Ερχομαι στη Μάντοβα, με περιμένεις έξω από τó μπαρ, και ύστερα να με φέρνεις σ' αυτό τó ξενοδοχείο. Δεν μού είπες ποτέ ένα λόγο πού τρυφερό κι' άποψη έρχεται και μού λες πως θέλεις να με παντρευτής. Γιατί έμένα, Ραούλ; Και γιατί τώρα; Σά να μην ήξερα πως σε κάθε πόλη που πηγαίνεις για τις δουλειές σου έχεις και από ένα δεσμό σάν τó δικό μας; "Ούτε εσύ τó ίδιος άλλωστε δεν μού τó έκρυψες...

"Ο Ραούλ την άφησε να μιλά, αλλά σ' αυτό μεταξυ σκεπτόταν πως συνέβαινε κάτι που δεν τó είχε προβλέψει. "Η πρώτη του επιθυμία ήταν να την κάνει να σταματήσει και να της πη απότομα: "Τότε πάμε να φύγουμε. Θα σε γυρίσω στο σπίτι σου. Μά κατόρθωνε να επιδύλλεται στον έαυτό του και να δίνει δίκαιο στους αντιπάλους του, όταν είχαν. Και η Μάρθα είχε δίκαιο. "Ελεγε πράγματι σωστά, έστω κι' αν αυτός θα ήταν πού εύχρηστος αν εκείνη δεν διαβάλε μέσα τού τόσο καθαρά.

— "Ελα δώ, της είπε. Την πήρε από τó χέρι σάν ένα μικρό κοριτσάκι και την έβαλε να καθήσει πλάι του στο κορβέτι.

Είσαι κάπως υπερβολικά πεπεισμένη. "Η φωνή του είχε ένα τόνο σστοργής, καθώς προσπαθούσε να πείσει την άπογοητευτή του. "Αλλά από πρόκειται να παντρευτούμε, καλύτερα να μιλήσουμε καθαρά. Θυμάσαι τίν τελευταία φορά που σου είπα πως ίσως θα πήγαμε στην "Α-

μερική για λογαριασμό της εταιρείας; — Ναι! Βέβαια... "Η Μάρθα τó θυμόταν πολύ καλά. Είχε υποφέρει όταν εκείνος της είχε πη άδιάφορα πως θα έφενγε για την "Αμερική. Είχε σκεφθή με πίκρα πως ο Ραούλ δεν λυπόταν καθόλου πού θα την άφινε για πάντα, ενώ εκείνη είχε κλέψει τις νύχτες, στη σκέψη δ,τι δεν θα τόν ξανάβλεπε ποτέ πιά. — "Ε, λοιπόν, συνέχισε ο Ραούλ, τώρα θα πάμε στην "Αμερική μαζί. "Εσύ κι' εγώ. Θα παντρευτούμε και θα έρθης μαζί μου. Μά ούτε αυτή τη φορά τó πρόσωπο της Μάρθας φωτίστηκε από χαρά. — Γιατί με παύρεις μαζί σου; είπε.

"Ο Ραούλ γέλασε ήσυχα.

— Είναι σ' αλήθεια δύσκολο να σε πείσει κανείς να τόν παντρευτής, μουμούρισε. Φοβάσαι μήπως σε κοροϊδεύω και ίσως δεν έχεις άπολύτως άδικο.

"Εγινε πιο σοβαρός, και συνέχισε: — "Ακουσέ με. Την πρώτη Αύγουστου, έξη υπάλληλοι της εταιρείας θα σταλούν στις "Ηνωμένες Πολιτείες σε μία μεγάλη άμερικανική εταιρεία με τίν όποια συνεργάζομαστε, για τίν πώληση αυτοκινήτων. Τό συμβόλαιο είναι για πέντε χρόνια και ο μισθός σπουδαίος. "Εγώ έχω στην εταιρεία κάποιο διευθυντή που με προστατεύει, και θα με βοηθήσει να φύγω. "Υπάρχει όμως μία δυσκολία. "Η άμερικανική εταιρεία ζητάει να είναι παντρεμένοι οι υπάλληλοι που θα πάνε στην "Αμερική με τής γυναίκες τους. "Εκεί κάτω είναι πολλοί πουριτανοί και φαίνεται πως θα έγιναν άλλες φορές μπλεξίματα με γυναίκες, ακόμη και με νέγρες, και οι "Αμερικανοί δεν θέλουν τέτοιες ιστορίες. Γι' αυτό, ζητούν υπαλλήλους παντρεμένους, με τής γυναίκες τους.

"Ο Ραούλ σήκώθηκε κι' άρχισε να δηματίζει μέσα στο δωμάτιο.

— "Εγώ κάποτε, άργά η γρήγορα πρέπει να παντρευτώ, συνέχισε. Γιατί όχι τώρα; "Εξήτασα τόν έαυτό μου, κι' έβγαλα τó συμπέρασμα. "Ανάμεσα σ' όλες τής γυναίκες που γνωρίζω, εκείνη που προτιμώ, πού θεωρώ καλύτερη απ' όλες, είσαι εσύ. Γι' αυτό ήρθα και σου ζήτησα να παντρευτούμε. Μού φαίνεται τώρα πως σου έξηγησα άρκετά καθαρά. Σε παντρεύομαι γιατί πιστεύω πως θα είμαστε εύτυχισμένοι μαζί, και πως κάνουμε κάτι που συμφέρει και σ' όλους δυο μας.

Δεν της είχε πη ούτε μία φορά πως την αγαπά, σκεπτόταν η Μάρθα. Βέβαια ήταν μία άνοησία. Οι άντρες συχνά αγαπούν μά δεν τó λένε. Σε τί χρειάζονται άλλωστε τά λόγια. Σ' αγαπώ, σ' αγαπώ, σ' αγαπώ. "Αγαπώ εσένα μόνάχα. "Αλλά δεν της είχε πη ούτε καν για να την εύχαριστήσει. Είχε πη μόνάχα πως ήταν κάτι που συνέφερε και σ' όλους δυο!

— ΡΑΟΥΛ, τού είπε τότε με φωτεινά μάτια, ξέρες γιατί άποψε δεν ήθελα να έρθω μαζί σου;

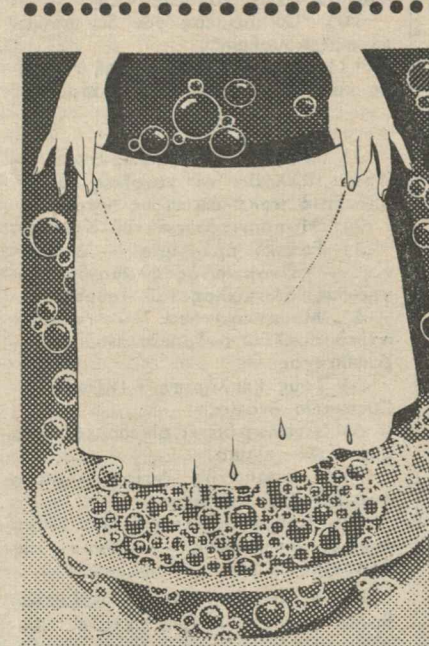
— "Οχι, έκανε εκείνος, ευγενικά, αλλά χωρίς θερμότητα πιά. "Ενωίθε ήδη πως κάτι δεν πήγαμε κανονικά.

— Γιατί έπρεπε να πάω σε κάποιο πρόσωπο, είπε η Μάρθα. Σ' έβαν άντρα που γνωρίζω από πολλόν καιρό. Είναι ένας νεαρός δάσκαλος από ένα γειτονικό χωριό. Είναι χή-

— Μου ζήτησε να παντρευτούμε κι' εγώ τού είπα ναι! Είμαστε άρρωστα και άρρωστα. Θα παντρευτούμε τόν Ιούνιο.

"Η Μάρθα γύρισε λίγο τó κεφάλι,

Μη χαλάτε άδικο τὰ χέρια σας

Στή σημερινή εποχή είναι κρίμα να χαλάτε πιά τὰ χέρια σας στις παλιοσκάφες και τούς νεροχύτες, όταν τó „DAL“ σας δίνει τήν εξαιρετική εύκαρία να έχετε άκοπα και γρήγορα τήν πιά καθαρή πλύση.

Τό „DAL“, παρασκευασμένο με τās τελευταίος επισημονικές μεθόδους, δά σας βοηθήσει να διατηρήτε όλα τά είδη τού ρουχισμού σας: ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ, ΜΑΛΛΙΝΑ, ΜΕΤΑΞΩΤΑ, ΛΙΝΑ, ΝΑΨΛΟΝ, κ.λπ., πεντακάθαρα και να μοσχοβολάνε, χωρίς να θλάπητ και έρεθίστ τὰ χέρια σας.

"Η συγχρονισμένη νοικοκυρά μεταχειρίζεται „DAL“.

"Η έξυπνη νοικοκυρά μεταχειρίζεται μόνον „DAL“.

...ή άποψη άρχίζει...
SCHERK
Καθαρή και 'Απαλή
Έπιδερμίδα...

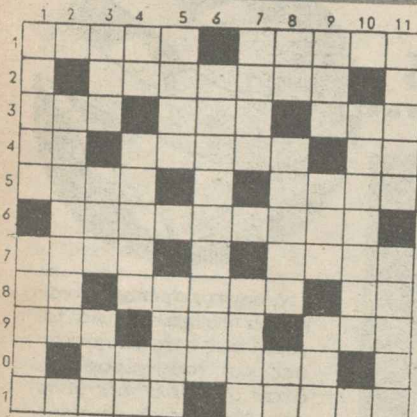
...θα έχετε πάντα
άρκει να χρησιμοποιήτε
τήν παγκοσμίως γνωστή
Λοσιόν προσώπου **SERK**

**Scherk
Face
Lotion**

Δ' Αφαιρεί τελείως τή
σκόνη και τó σμίγμα
από τούς πόρους.
Δ' Εξαφανίζει τά μιμπίκια
Δ' Ξανανιώνει τήν έπι-
δερμίδα και τήν κάνει
δροσερή, λεία και
έλκυστική.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ
ΑΘΗΝΑΙ· ΝΙΚΗΣ 9· ΤΗΛ. 25-739

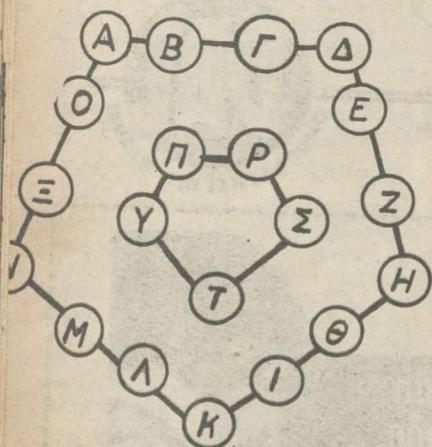
ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΣΤΑΥΡΩΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- Χωρίς αυτό δεν χορεύει ή αρκούδα — Μεταφορικά σημαίνει καβάλου.
- Αν δεν έπιστραφή παύει να είναι.
- Ρήμα ισότητος — Έκ στόματος κόρακος — Όμορφο στόμα.
- Δεικτικό — Μπορεί νάναι και θρησκευτικό — Μουσική νότα.
- Το τάνγκ των αρχαίων — Πρό-υποθέτει παράθυρο.
- Αν και δεν είναι δικηγόρος, δικηγόρει.
- Η μόδα τη θέλει τώρα χαμηλά — Σημαίνει και βλέμμα.
- Γράμμα του αλφαριθμητικού — Οφείλεται στους γονείς — Μια δωζαντινή νότα.

ΟΙ ΔΕΚΑ ΓΩΝΙΕΣ

Όλα τα γράμματα ν' αντικατασταθούν από τους είκοσι πρώτους αριθμούς (1—20) ώστε προσθέτοντάς τους να έχουμε πάντα 49. 'Η πρόσθεσι θα γίνει έτσι: ΑΒΓΔ, ΔΕΖΗ, ΗΘΙΚ, ΚΛΜΝ, ΝΕΟΑ, ΚΕΤΥ, ΖΣΤΥ, ΟΞΝΠΡ, ΘΙΣΤΥ, ΖΜΡΣΤ. Για να σας βοηθήσουμε, σας λέμε ν' αντικαταστήσετε τις πέντε πρώτες γωνίες ΑΔΗΚΝ με τους αριθμούς 16, 17, 19, 20, 18.

ΞΕΡΕΤΕ ΠΟΙΟΣ ΗΘΟΠΟΙΟΣ ;

- Γνωρίζετε ποιός ή ποιά ήθοποιός διέπρεψε στις κινηματογραφικές αυτές ταινίες;
- Αριάν
 - Ο τρίτος άνθρωπος
 - Στέλλα
 - Πυροβόλοισα του Λιβάνου
 - Η συμφορία των 5
 - Ο γίγας
 - Ριχάρδος ο 3ος
 - Το τελευταίο φέμα
 - Ο γύρος του κόσμου σε 80 μέρες
 - Ο μεθύστακας

- Τοπικό επίρρημα — Μεγάλος 'Αγγλος φιλόσοφος (1632—1704) — Τό ένα απ' τα τρία κακά του κόσμου κατά τον Εϋριπίδη.
- Ο κούρεας του δεν μπορεί να σας κουρέψει.
- Αρχαία θεά, αδελφή του Διός και της 'Ηρας — 'Υφασμα.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- Γυναικείο υποκοριστικό — Στην 'Ελλάδα οι γυναίκες το φορούν πιο πολύ απ' τους άντρες.
- Η πρωτεύουσα του Κροίσου.
- Τοπικό επίρρημα — Δεσποινίς — 'Ονομαστός φλαμανδός ζωγράφος, δάσκαλος του Ροϋμπενς.
- Μουσική νότα — 'Υποκοριστικό πολλών ανδρικών ονομάτων — Δίφθογγος.
- Τους ξεκλήρισε ο Πιζάρρο — Γυναικείο όνομα.
- Αναλαμβάνει οικοδομές, αλλά και καλό γλυκό.
- Κράτος της 'Ασίας — Μύτη που δεν έχει...σφρησι.
- Αρθρο — Τό επίσημο όνομά του είναι τρώχος — Μόριο της δημοτικής.
- Οι γοφοί γαλλικά — Ξένο ανδρικό όνομα — Δυό μεγάλοι 'Αγγλοι πολιτικοί του 18ου αιώνας, γιγας και πατέρας.
- Διάσημος 'Αμερικανός τραγουδιστής και στάρ.
- Γαλλική πόλις πάνω στο Σηκουάνα, κοντά στο Παρίσι — Πρόσωπο της Γραφής.

ΑΝ ΕΙΣΘΕ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΕΣ

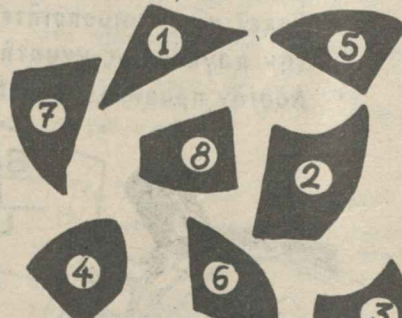
Τότε θα ξέρετε πώς κάθε κακό «εξορκίζεται» άμα κάνετε ό,τι πρέπει. 'Εμείς θα σας παρακαλέσουμε να μάς βρήτε τί ξόρκι πρέπει να κάνουμε για τις κακοσημαδιές αυτές:

- Τό έναμμα τριών τσιγάρων από το ίδιο σπύρο
- Τό σπάσιμο του καθρέφτη
- Τό χύσιμο του ούζου
- Τό κακομελέτημα
- Τό χύσιμο του αλατιού

Και αν νομίζετε ότι οι ξένοι δεν έχουν προλήψεις, γελιέστε. Οι Γάλλοι έχουν για κακά:

- Τό πέραςμα κάτω από ανεμόκαλα
- Τό άνοιγμα όμπρέλας μέσα στο σπίτι
- Τό να άκουμπήση κανείς ένα καπέλο σε ένα κρεβάτι

Μήπως και γι' αυτές μπορείτε να μάς πείτε κάτι;

ΞΑΝΑΦΤΙΑΧΤΕ ΤΟΝ ΔΙΣΚΟ

Φτιάξτε πάλι τον δίσκο αυτό. 'Ο Γιαννάκης θέλησε να μάθη να δουλεύει με τα πριόνια της ξυλοκοπτικής και τον έκανε κομμάτια. 'Όλες τις κοψιές τις έκανε ίσιες, μόνο μία την πήρε στα στρογγυλά. Πώς θα τó δόλουμε πάλι στη θέσι τους; Προσέξτε να βγάλετε ένα ξένο κομμάτι που άνακατεύτηκε με τ' άλλα.

για ν' αποφύγη το έρευνητικό δλέμμα του Ραούλ.

— 'Ηθελα να σου τó πώ και την προηγούμενη φορά που ήρθες, όπως και σήμερα συνέχισε, αλλά, όταν σε βλέπω, δεν κατορθώνω πιά να κάνω ό,τι μου ύπαγορεύει ή λογική, και κάνω πάντα ό,τι θέλεις εσύ. 'Αλλά όταν σκέπτομαι εκείνον τόν άντρα, που με περιμένει, ενώ εγώ βρίσκομαι μαζί σου, μου φαίνεται πώς είμαι μιά ανήθικη.

Σήκωσε το κεφάλι της και τόν κύτταξε. Τό βλέμμα της ήταν ταπεινό, θλιμμένο.

Τώρα ήταν ό Ραούλ που δεν καταλάβαινε. 'Αν και είχε γνωρίσει άρκετές γυναίκες, πολλές φορές σκεπτόταν πώς δεν μπορούσε να τις καταλάβη έντελώς.

— Τόν αγαπάς αυτόν τόν άντρα; ρώτησε προσπαθώντας να φανή ήρεμος.

Δεν καταλάβαινε τί δουλειά είχε αυτός ό χήρος, ό δάσκαλος, άφού ή Μάρθα μπορούσε να παντρευτή αυτόν, άφού τόν ελπεόταν πώς όλγίου πώς όταν τόν έβλεπε δεν μπορούσε πιά να επιδιέλθω τόν εαυτό της. Τόσο πολύ τόν αγαπούσε!

— Δεν ξέρω, Ραούλ, άπάντησε ή Μάρθα. 'Ισως όχι. 'Αλλά κοντά τού αισθάνομαι άσφαλισμένη, αισθάνομαι άγνη.

Σταμάτησε άπτότομα. Τό ψυχρό χαμόγελο τού Ραούλ τήν άναστατώνε.

— 'Όχι, Ραούλ, δεν ήθελα να πώ αυτό που σκέπτεσαι, προσπάθησε να δικαιολογηθή.

— Δεν έχει σημασία, τής είπε ό Ραούλ, με ψεύτικη ευγένεια.

Θά ήθελε να σηκωθή να φύγη και να την παρατήρη εκεί. Μά ήταν ένας άνθρωπος πρακτικός. 'Ενοιωθε πώς μπορούσε άκόμη να πείση τή Μάρθα και δεν ήθελε να τή χάσει από ξανά ξέσπασμα τών νευρών και μόνο.

— Αν τόν αγαπούσες αυτόν τόν άντρα, τής είπε, δεν θα σου έλεγα τίποτα. Μά μου φαίνεται πώς εσύ αγαπάς έμένα και δεν καταλαβαίνω γιατί βασανίζεις έτσι τόν εαυτό σου. 'Η Μάρθα σηκώθηκε κι' άναψε άκόμη ένα τσιγάρο.

— Δεν σ' αγαπώ, τού φώναξε γυρίζοντας τού τις πλάτες. Είναι ίσως ένα έρωτικό πάθος. Και δεν φταίς εσύ άν εγώ έχω τέτοια άδυναμία για σένα. 'Αν σε παντρευόμουν όμως ξέρω τί θα συνέβαινε. Θά ήμουν ή πιο δυστυχισμένη γυναίκα τού κόσμου. Θά έπρεπε να ύπομένω τις άπιστίες σου και θά τις ύπέμενα. Και όταν πιά θά σου ήμουν περιττή, θά μ' έγκάτελινες.

Όσο μιλούσε, τόσο ή φωνή της γινόταν πιο σκληρή.

— Και τώρα θέλεις να με παντρευτής, συνέχισε, για να μπορέσης να πäs στήν 'Αμερική. 'Αν δεν ύπηρε α αυτός ό λόγος ούτε θά σου περνούσε ποτέ από τó νου να μου κάνης τέτοια πρότασι!...

Ήξερε πώς με τά λόγια της τόν πλήγανε, πώς τόν έκανε για πάντα, πώς τόν έκανε να τή μισή, αλλά συνέχισε:

— Με τόν Τζοβάνι, θά είμαι καλύτερα. Θά είμαι ή γυναίκα ένός φαχού δάσκαλου, ένός ανθρώπου που άξίζει έκάτó φορές λιγώτερο από σένα, μά έκείνος τουλάχιστο με αγαπά.

Η Μάρθα σταμάτησε να μιλά, έκρυψε τó πρόσωπό της άνάμεσα στά χέρια της, αλλά χωρίς να κλαίη. Δεν ήταν από τις γυναίκες που κλαίνε, μά τώρα αισθανόταν τόν εαυτό της άδύνατο σά να είχε φύγη από μέσα της κάθε πνοή ζωής. «Νά, τώρα όλα τελείωσαν», σκέφτηκε «κι είναι καλύτερα έτσι».

— Λυπάμαι πολύ, Μάρθα, άκουσε τόν Ραούλ να τής λέη. 'Αλλά εκείνη καταλάβαινε πώς δεν λυπόταν. Είχε μονάχα θυγή ό άνδρικός τόν έγωισμός.

Άκολούθησε σιωπή, ύστερα πάλι ή φωνή τού Ραούλ.

— Νόμιζα πώς μ' αγαπούσες, Μάρθα. Δεν ήξερα πώς αυτό που υπάρχει μεταξύ μας ήταν μονάχα μια φυσική έλξη.

Η Μάρθα τότε στράφηκε και τόν κύτταξε. Τά μάτια της ήταν κόκκινα, αλλά χωρίς δάκρυα.

— Δεν μπορείς εσύ να μιλάς γι' αγάπη, τού είπε. Για σένα μονάχα τó συμφέρον έχει σημασία. Διό λεπτά άργότερα άφού χαρίσαμε, δεν θά θυμάσαι καν ότι ύπάρχω. Τα Χριστούγεννα μου είχες πη όη ότι πηγαίναμε στη Βενετία, αλλά μόνο και μόνο γιατί ζής μόνος σου και δεν ήξερες πώς να περάσης εκείνες τις ήμέρες. Παρ' όλα αυτά σου έπα «ναί», και ήμουν ευτυχισμένη που θά περνούσα δυό μέρες στη Βενετία μαζί σου. 'Υστερα ό διευθυντής σου σε ύποστηρίζει σε κλάσε να περάσης τά Χριστούγεννα μαζί τού κείν' σου με παράτησε εδώ μόνη μου, έδωσαντάς με μονάχα την παραμυγή. Κι' εγώ είχα πη σε όλους πώς θά πήγαίνα στη Βενετία να περάσω τά Χριστούγεννα.

— Ναί, είναι άλήθεια, είπε ό Ραούλ. 'Αλλά δεν μπορούσα ν' άρνηθώ στόν Μαρσέλλι. Θά τόν προσέβαλα. Ξέρεις πώς είναι αυτές οι δουλειές. — Τό ξέρω, Ραούλ, τó ξέρω πώς είναι. Δεν φταίς εσύ, εσύ θέλεις να κάνης την καριέρα σου και οι γυναίκες δεν ώφελούν για να κάνουν καριέρα. Σταμάτησε λίγο και ύστερα με φωνή πιο σιγαλή πρόσθεσε: Μά συγχωρή, Ραούλ, που σου έκρυφα πάντα τις σκέψεις μου, μά θά ήταν άνόηφο να σου τά πώ. 'Αλλά τώρα, έπειδή ήθελες να παντρευτώ, έπρεπε να μιλήσω.

Ό Ραούλ είχε ήρεμήσει. Πριν από λίγα λεπτά θά ήθελε να τή χαστουκίση, αλλά τώρα ήταν πάλι κύριος τού εαυτού του. 'Όταν κανείς θέλη κατ'ί, δεν πρέπει να διευθύνει από τά νευρα τόν, σκέφθηκε. Πήγε και στάθηκε μπροστά στη Μάρθα.

— Έμένα μ' άρέσουν οι καθαρές κουβέντες, κι' έκανες καλά που μου μίλησες έτσι, έπτε. Τώρα όμως θά σου πώ κι' εγώ δυό λόγια. Δεν μ' ένδιαφέρει τί σκέπτεσαι για μένα. 'Ελπίζω ότι στο μέλλον θά μπορέσω να σου άποδείξω ότι σφάλλεις, αλλά έν πάση περιπτώσει δεν μ' ένδιαφέρει. 'Εκείνη που θέλω μά μάθα τώρα είναι άν είσαι πραγματικά άποφοτισμένη να παντρευτής ένα φαχού δάσκαλο που δεν αγαπάς, και που δεν θά κερδίζη παραπάνω από πέννητα χιλιάδες λιρέττες τó μήνα, άν τή να παντρευτής έμένα. 'Αν έπιμένω και σου λέω να τó ξανασκεφτής, παρ' τά δυσάρεστα λόγια που μου είπες προηγουμένως, τó κάνω γιατί σε θέλω.

— Γιατί με χρειάζεσαι.

— Αυτό θά μπορούσες να μ' το πής, έστω κι' άν τó σκέφτεσαι. — Ραούλ, δεν ήθελα να σε βρω, αλλά πρέπει να είμαι ειλικρινής. 'Ό Ραούλ δεν άπάντησε. 'Ερριξε μονάχα μια ματιά στο ρολόι του και σηκώθηκε.

Τότε κι' εκείνη άρχισε να χτενίζε ται σιωπηλά.

— Συγχωρέσε με, Ραούλ, τού είπε τή στιγμή που έβγαίναν από τó δωμάτιο.

Έβγαλε τó δαχτυλίδι και τού τó έδωσε. 'Ό Ραούλ τής χείρισε τά μαλλιά.

— Καλύτερα που ήσουν ειλικρινής, τής είπε.

— Πήρε τó δαχτυλίδι και τής τó έναπόρεσε.

— Σε παρακαλώ να τó κρατήσης, θά μου έκανες κακό άν μου τó επέστρεψες.

Η Μάρθα έσφιξε τά χείλη της και ύστερα άνοιξε τήν πόρτα.

*

ΕΚΑΝΑΝ όλόκληρη σχεδόν τή δι-άδρομή σιωπηλοί. Μόνο λίγη ώρα πριν φάσαν τόν σπτίτι της Μάρθας εκείνη άρχισε να κλαίη. 'Ό Ραούλ σταμάτησε τó αυτοκίνητο και άκούμ-πρεσε τó χέρι του στόν ώμο της.

— Γιατί κλαίς; τή ρώτησε εύγε-νικά.

Με τήν άπελπισμένη της ειλικρί-νεια εκείνη τού άπάντησε:

— Γιατί δεν θά σε ξαναδώ.

— Οι γυναίκες είναι άνόητες», σκέ-φτηκε ό Ραούλ. 'Ηθελε να τήν παν-τρευτή και εκείνη άρνιόταν. Και τώ-ρα έβαζε τά κλάματα έπειδή δεν θά τόν ξανάβλεπε. Για μιά στιγμή νόμι-σε πώς είχε νικήσει.

— Μάρθα, τής είπε, μου είπες πράγματα πολύ δυσάρεστα. 'Όμως εγώ προσπαθώ να σε καταλάβω ό-σο καλύτερα μπορώ. Τό ξέρω πώς δεν ήμουν πολύ ευγενικός μαζί σου, πώς σου φέρθακα πάντοτε σά να ή-σουν ένα χρήσιμο αντικείμενο και λυ-πάμαι γι' αυτό. 'Αλλά όταν σου ζή-τησα να παντρευτώ με ήμουν ειλικρι-νής κι' εσύ δεν έπρεπε ν' άρνηθής.

— Η Μάρθα σκούπισε τά λίγα δά-κρυά της.

— Υποφέρω πολύ, Ραούλ. Δεν εί-ναι ένα καπρίτσιο. 'Αλλά πρέπει να κά-νω έτσι, γιατί σε γνωρίζω καλά, καλύτερα απ' όσο γνωρίζεις εσύ τόν εαυτό σου. 'Αν δεν σε ήξερα, θά μπορούσα να έλπισω.

Ως εκείνη τή στιγμή ό Ραούλ εί-χε κανει ύπομνη, είχε ταπεινωθή, εί-χε προσποιηθ τόν άδίσταφο. Μά τώρα άς σταματούσε πιά αυτή ή i-

στορία. Τράβηξε τó χέρι του από τόν ώμο της, και ξεκίνησε.

— Μπορεί να είμαι ένας έγωί-στης, ένας παλάνθρωπος, όπως εσύ νομίζεις, μά μου τó είπες ήδη και μου τó εξήγησες άρκετά.

Η φωνή του ήταν άδιάφορη. Δεν ήθελε να τής δώση τήν ικανοποίησι να τόν δή θυμάμενο.

«Τό ήξερα πώς θά τελείωνε έτσι» σκέφθηκε εκείνη άπελπισμένα. 'Ό Ραούλ δεν άνεχόταν τις άρνήσεις, τις παρατηρήσεις, τήν κριτική. Κι' όχι γιατί ήταν ματαιόδοξος ή άνόητος, αλλά γιατί απλούστατα είχε γεννη-θή για να διευθύνη, για να άπαιτη-Μόλις δεν μπορούσε ν' άποκτήση αύ-τό που ήθελε, τυφλωνόταν από θυμό.

Σταμάτησε μπροστά στο σπτίτι της κι' έκει με φωνή ήρεμη, σχεδόν άδελφικά, τής έπτε:

— Λυπάμαι πολύ, Μάρθα — και έδειχνε ειλικρινής — φαίνεται, πώς παρ' τήν πείρα μου, δεν ξέρω καλά τις γυναίκες, γιατί άπόψε περίμενα πώς θά έρχονταν άλλοιώς τά πράγ-ματα. 'Αλλά σου εύχομαι να είσαι εύτυχισμένη, Μάρθα, σου τó εύχομαι άληθινά.

Ήταν ένας κύριος, ένας τζέντλε-μαν, σκέφτηκε εκείνη με πίκρα. Τόν είχε πληγώσει, τόν είχε ταπεινώσει, και όμως ό Ραούλ ήξερε να φερθή. Τής εύχονταν να εύτυχη. Μά εκεί-νη δεν άντεχε άλλο, τής έρχονταν να φωνάξη ή να πέση στην άγκαλιά του και να τού ζητήσει συγγνώμη, να τού πη πώς ήθελε να μείνη μαζί του για πάντα, έστω και άν δεν τήν παν-τρευόταν, να μείνη μαζί τού όσο ή-θελε αυτός.

— Άλλά αυτό θά ήταν ή πιο τραγι-κή άνοησία της ζωής της. Και για να μ'ήν τήν κάνη, άνοιξε τήν πόρτα τού αυτοκινήτου και πήδηξε έξω.

— Μάρθα!... τής φώναξε ό Ραούλ δοχάζοντας τó κεράλι τού έξω από τήν άνοιχτή πόρτα.

Εκείνη όμως έτρεξε ήδη στόν έ-ρημικό δρομάκο, χωρίς να τού δώση

Viot

ΚΡΕΜΑ ΧΤΕΝΙΣΜΑΤΟΣ

Ειδική για γυναίκες μαλλιά

Με τήν κρέμα ΦΛΟΤ έπιτυγχάνετε

ώραιο χτένισμα.

Έχετε τά μαλλιά σας φυσικά και

μαλακά ώστε να τά χτενίζετε όπως

θέλετε. Δεν κολλά τά μαλλιά, δεν τά λαδώνει.

Μόνο μιά φορά άν χρησιμοποιή-σете τήν κρέμα ΦΛΟΤ θά δήτε

πόσο ώφέλιμη είναι για τó χτε-νισμό σας.

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ
CHEMISCHE FABRIK
HANS SCHWARZKOPF
HAMBURG

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ
ΑΘΗΝΑΙ: ΝΙΚΗ 9 • ΤΗΛ. 25-739

Ό Ραούλ κάθε φορά που τόν έ-βλεπε, κάθε φορά που τόν άκούγε να τρώ μιά έννοια τήν έπιθυμία να τόν άρχισή στis γροθιές. 'Αλλά παραδόξως ό Μαρσέλλι τόν συμπα-θούσε, και τόν ύποστηρίζει.

— Είναι όλα έτοιμα σχεδόν.

Βγήκε από τó γραφείο και είχε τήν έπιθυμία να χτυπήση τις γροθιές τόν στόν τοίχο. Άδρανόταν πώς είχε χάσει κάτι. Τήν έμπιστοσύνη που εί-χε στόν εαυτό του. Έπρεπε ν' άντιδράση. Είχε ζητήσει από μιά γυ-ναίκα να τόν παντρευτή, κι' εκείνη είχε άρνηθ. Δεν τó περίμενε αυτό μά τώρα δεν γινόταν τίποτα πιά, και έξ άλλου δεν ήταν τόσο άνοητος να πιστεύη πώς κάθε γυναίκα στην όποια θά έκανε πρότασι γάμου θά λιποθυμούσε από τή χαρά της. Έ-πρεπε ν' άντιδράση.

— Άλλά στο σπίτι, ή γυναίκα που έκανε τις δουλειές τού έδωσε ένα μικρό δερματάκι που είχε μέσα τó δα-χτυλίδι που χάρισε στη Μάρθα. Ή-ταν μαζί κι' ένα σημείωμα: «Δεν μπορώ να τó κρατήσω, Ραούλ. Συγ-χωρέσε με. Μ.»

— Άντιπρ. Δημ. Παπαδόπου-λος, 'Αγ. Μελετίου 92 τηλ. 874031 ('Αντιπρ. Βορ. 'Ελλάδος Παν. Εύ-μορφισής, Βαλαωρίτου 35, τηλέφ. 54—76 Θεσσαλονίκης).

Τό μαύρο δαχτυλίδι και τής τó έναπόρεσε.

— Σε παρακαλώ να τó κρατήσης, θά μου έκανες κακό άν μου τó επέστρεψες.

Η Μάρθα έσφιξε τά χείλη της και ύστερα άνοιξε τήν πόρτα.

— Νόμιζα πώς μ' αγαπούσες, Μάρθα. Δεν ήξερα πώς αυτό που υπάρχει μεταξύ μας ήταν μονάχα μια φυσική έλξη.

Η Μάρθα τότε στράφηκε και τόν κύτταξε. Τά μάτια της ήταν κόκκινα, αλλά χωρίς δάκρυα.

— Δεν μπορείς εσύ να μιλάς γι' αγάπη, τού είπε. Για σένα μονάχα τó συμφέρον έχει σημασία. Διό λεπτά άργότερα άφού χαρίσαμε, δεν θά θυμάσαι καν ότι ύπάρχω. Τα Χριστούγεννα μου είχες πη όη ότι πηγαίναμε στη Βενετία, αλλά μόνο και μόνο γιατί ζής μόνος σου και δεν ήξερες πώς να περάσης εκείνες τις ήμέρες. Παρ' όλα αυτά σου έπα «ναί», και ήμουν ευτυχισμένη που θά περνούσα δυό μέρες στη Βενετία μαζί σου. 'Υστερα ό διευθυντής σου σε ύποστηρίζει σε κλάσε να περάσης τά Χριστούγεννα μαζί τού κείν' σου με παράτησε εδώ μόνη μου, έδωσαντάς με μονάχα την παραμυγή. Κι' εγώ είχα πη σε όλους πώς θά πήγαίνα στη Βενετία να περάσω τά Χριστούγεννα.

— Ναί, είναι άλήθεια, είπε ό Ραούλ. 'Αλλά δεν μπορούσα ν' άρνηθώ στόν Μαρσέλλι. Θά τόν προσέβαλα. Ξέρεις πώς είναι αυτές οι δουλειές. — Τό ξέρω, Ραούλ, τó ξέρω πώς είναι. Δεν φταίς εσύ, εσύ θέλεις να κάνης την καριέρα σου και οι γυναίκες δεν ώφελούν για να κάνουν καριέρα. Σταμάτησε λίγο και ύστερα με φωνή πιο σιγαλή πρόσθεσε: Μά συγχωρή, Ραούλ, που σου έκρυφα πάντα τις σκέψεις μου, μά θά ήταν άνόηφο να σου τά πώ. 'Αλλά τώρα, έπειδή ήθελες να παντρευτώ, έπρεπε να μιλήσω.

Ό Ραούλ είχε ήρεμήσει. Πριν από λίγα λεπτά θά ήθελε να τή χαστουκίση, αλλά τώρα ήταν πάλι κύριος τού εαυτού του. 'Όταν κανείς θέλη κατ'ί, δεν πρέπει να διευθύνει από τά νευρα τόν, σκέφθηκε. Πήγε και στάθηκε μπροστά στη Μάρθα.

— Έμένα μ' άρέσουν οι καθαρές κουβέντες, κι' έκανες καλά που μου μίλησες έτσι, έπτε. Τώρα όμως θά σου πώ κι' εγώ δυό λόγια. Δεν μ' ένδιαφέρει τί σκέπτεσαι για μένα. 'Ελπίζω ότι στο μέλλον θά μπορέσω να σου άποδείξω ότι σφάλλεις, αλλά έν πάση περιπτώσει δεν μ' ένδιαφέρει. 'Εκείνη που θέλω μά μάθα τώρα είναι άν είσαι πραγματικά άποφοτισμένη να παντρευτής ένα φαχού δάσκαλο που δεν αγαπάς, και που δεν θά κερδίζη παραπάνω από πέννητα χιλιάδες λιρέττες τó μήνα, άν τή να παντρευτής έμένα. 'Αν έπιμένω και σου λέω να τó ξανασκεφτής, παρ' τά δυσάρεστα λόγια που μου είπες προηγουμένως, τó κάνω γιατί σε θέλω.

— Γιατί με χρειάζεσαι.

— Αυτό θά μπορούσες να μ' το πής, έστω κι' άν τó σκέφτεσαι.

— Ραούλ, δεν ήθελα να σε βρω, αλλά πρέπει να είμαι ειλικρινής.

Ό Ραούλ δεν άπάντησε. Έρριξε μονάχα μια ματιά στο ρολόι του και σηκώθηκε.

Τότε κι' εκείνη άρχισε να χτενίζε ται σιωπηλά.

— Συγχωρέσε με, Ραούλ, τού είπε τή στιγμή που έβγαίναν από τó δωμάτιο.

Έβγαλε τó δαχτυλίδι και τού τó έδωσε. Ό Ραούλ τής χείρισε τά μαλλιά.

— Καλύτερα που ήσουν ειλικρι-νής, τής είπε.

— Πήρε τó δαχτυλίδι και τής τó έναπόρεσε.

— Σε παρακαλώ να τó κρατήσης, θά μου έκανες κακό άν μου τó επέστρεψες.

Η Μάρθα έσφιξε τά χείλη της και ύστερα άνοιξε τήν πόρτα.

— Νόμιζα πώς μ' αγαπούσες, Μάρθα. Δεν ήξερα πώς αυτό που υπάρχει μεταξύ μας ήταν μονάχα μια φυσική έλξη.

Η Μάρθα τότε στράφηκε και τόν κύτταξε. Τά μάτια της ήταν κόκκινα, αλλά χωρίς δάκρυα.

— Δεν μπορείς εσύ να μιλάς γι' αγάπη, τού είπε. Για σένα μονάχα τó συμφέρον έχει σημασία. Διό λεπτά άργότερα άφού χαρίσαμε, δεν θά θυμάσαι καν ότι ύπάρχω. Τα Χριστούγεννα μου είχες πη όη ότι πηγαίναμε στη Βενετία, αλλά μόνο και μόνο γιατί ζής μόνος σου και δεν ήξερες πώς να περάσης εκείνες τις ήμέρες. Παρ' όλα αυτά σου έπα «ναί», και ήμουν ευτυχισμένη που θά περνούσα δυό μέρες στη Βενετία μαζί σου. 'Υστερα ό διευθυντής σου σε ύποστηρίζει σε κλάσε να περάσης τά Χριστούγεννα μαζί τού κείν' σου με παράτησε εδώ μόνη μου, έδωσαντάς με μονάχα την παραμυγή. Κι' εγώ είχα πη σε όλους πώς θά πήγαίνα στη Βενετία να περάσω τά Χριστούγεννα.

— Ναί, είναι άλήθεια, είπε ό Ραούλ. 'Αλλά δεν μπορούσα ν' άρνηθώ στόν Μαρσέλλι. Θά τόν προσέβαλα. Ξέρεις πώς είναι αυτές οι δουλειές. — Τό ξέρω, Ραούλ, τó ξέρω πώς είναι. Δεν φταίς εσύ, εσύ θέλεις να κάνης την καριέρα σου και οι γυναίκες δεν ώφελούν για να κάνουν καριέρα. Σταμάτησε λίγο και ύστερα με φωνή πιο σιγαλή πρόσθεσε: Μά συγχωρή, Ραούλ, που σου έκρυφα πάντα τις σκέψεις μου, μά θά ήταν άνόηφο να σου τά πώ. 'Αλλά τώρα, έπειδή ήθελες να παντρευτώ, έπρεπε να μιλήσω.

Ό Ραούλ είχε ήρεμήσει. Πριν από λίγα λεπτά θά ήθελε να τή χαστουκίση, αλλά τώρα ήταν πάλι κύριος τού εαυτού του. 'Όταν κανείς θέλη κατ'ί, δεν πρέπει να διευθύνει από τά νευρα τόν, σκέφθηκε. Πήγε και στάθηκε μπροστά στη Μάρθα.

— Έμένα μ' άρέσουν οι καθαρές κουβέντες, κι' έκανες καλά που μου μίλησες έτσι, έπτε. Τώρα όμως θά σου πώ κι' εγώ δυό λόγια. Δεν μ' ένδιαφέρει τί σκέπτεσαι για μένα. 'Ελπίζω ότι στο μέλλον θά μπορέσω να σου άποδείξω ότι σφάλλεις, αλλά έν πάση περιπτώσει δεν μ' ένδιαφέρει. 'Εκείνη που θέλω μά μάθα τώρα είναι άν είσαι πραγματικά άποφοτισμένη να παντρευτής ένα φαχού δάσκαλο που δεν αγαπάς, και που δεν θά κερδίζη παραπάνω από πέννητα χιλιάδες λιρέττες τó μήνα, άν τή να παντρευτής έμένα. 'Αν έπιμένω και σου λέω να τó ξανασκεφτής, παρ' τά δυσάρεστα λόγια που μου είπες προηγουμένως, τó κάνω γιατί σε θέλω.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ ΠΛΕΚΤΑ

ΝΕΑΝΙΚΗ ΜΠΛΟΥΖΑ

Πάντα θέλουμε να έχουμε μια ελαφρά μπλούζα που θα τη φορέσουμε με ένα σόρτς ή μια φούστα. Τό μπλουζάκι αυτό που σας παρουσιάζουμε είναι πολύ εύκολο φορέο αλλά και πολύ χαριτωμένο με την αρκετά πρωτότυπη μπορντούρα του.

ΥΛΙΚΑ: 170 γραμμ. μαλλί καλής ποιότητας σε χρώμα άσπρο. 20 γραμμ. της ίδιας ποιότητας σε χρώμα κίτρινο και 5 γραμμ. σε χρώμα γκριζό. Βελόνες No 2 και 2½. 5 βελόνες χωρίς κεφάλι No 2.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ανάποδη. Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: Έαν θα πλέξετε 14π ζέρσευ θα έχετε 4 έκατ. φάρδος.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις λεπτές βελόνες 129π και πλέξετε

7 έκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με τις χονδρότερες βελόνες πλέκοντας ζέρσευ αφού προσθέσετε στην πρώτη βελόνα 8π σε κανονικές αποστάσεις.

Και στις 2 άκρες του πλεκτού προσθέστε κάθε 2 έκατ. από 1π (10 φορές) και κατόπιν κάθε 4η βελόνα πάλι από 1π (6 φορές). Έτσι θα έχετε 169π.

Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 32 έκατ. σχηματίστε τις μασχάλες κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 2π και 1π (3 φορές).

Όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 8½ έκατ. προσθέστε και στις 2 άκρες κάθε 4η βελόνα από 1π (5 φορές). Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 45 έκατ. σχηματίστε το πάριμο του λαιμού, κλείνοντας τους μεσαίους 27π. Πλέξτε τώρα τον κάθε ώμο χωριστά και αντίκρυστά. Προς τη μεριά του ντεκολτέ θα κλείνετε κάθε 2η βελόνα από 8π, 7π (3 φορές) και 2π (6 φορές). Ταυτόχρονα θα σχηματίσετε και τον ώμο κλείνοντας προς αυτή τη μεριά κάθε 2η βελόνα από 1π (6 φορές) και 4π (6 φορές).

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στις λεπτές βελόνες 145π και πλέξετε 7 έκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με τις χονδρότερες βελόνες πλέκοντας ζέρσευ, αφού όμως περάσετε τους μεσαίους 21π σε μία βοηθητική βελόνα και τους αφήσετε να περιμένουν. Θα έχετε τώρα να πλέξετε 2 κομμάτια. Για το κάθε κομμάτι θα προσθέσετε πρώτα 6π σε κανονικές αποστάσεις. Στην πλαγινη ραφή θα προσθέτετε τους πόντους όπως και στην πλάτη. Στο μέρος του ανοίγματος εμπρός, όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 18 έκατ. θα κλείσετε από 1π κάθε 6η βελόνα (6 φορές) και κάθε 4η βελόνα (3 φορές). Κατόπιν θα κλείσετε κάθε 2η βελόνα από 1π (16 φορές), 2π (5 φορές) και πάλι 1π (15 φορές).

Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 32 έκατ. θα σχηματίσετε τη μασχάλη κλείνοντας προς αυτή τη μεριά κάθε 2η βελόνα από 3π και 1π (8 φορές). Όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 8 έκατ. θα προσθέσετε προς αυτή τη μεριά κάθε 4η βελόνα από 1π (7 φορές).

Τέλος όταν η μασχάλη έχει ύψος 13 έκατ. θα σχηματίσετε τον ώμο κλείνοντας τους 30π όπως στην πλάτη.

Πλέξτε και το άλλο κομμάτι αντίκρυστά.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε τα κομμάτια του πλεκτού από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Σηκώστε στις βελόνες No 2 όλους τους πόντους της άκρης του εμπρός έως τον ώμο (περίπου 195π) και πλέξτε τη μπορντούρα λάστιχο 1+1π εναλλάσσοντας 3 βελόνες άσπρο, 2 βελόνες γκριζό, 6 βελόνες κίτρινο, 4 βελόνες άσπρο, 2 βελόνες κίτρινο, 2 βελόνες άσπρο, 4 βελόνες κίτρινο, 2 βελόνες γκρι και 5 βελόνες άσπρο. Όταν θα αλλάξετε τους χρωματισμούς να πλέκετε πάντοτε 1 βελόνα όλο καλή. Προς τη μεριά του ώμου θα κλείνετε κάθε 4η βελόνα από 1π (7 φορές) για να λογιστή.

Πλέξτε μια όμοια λωρίδα για το άλλο μπροστινό καθώς και για το ντεκολτέ της πλάτης (123π) λογίζοντας στη ραφή όπως σας ώδηγησάμε. Αφού θα κλείσετε στο σημείο που πρέπει τα δυο μπροστίνια θα τα ράψτε από μέσα με κρυφές βελονιές.

ΛΑΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΜΑΝΙΚΙΩΝ

Σηκώστε γύρω σε κάθε μανίκι 120π και πλέξετε τους λάστιχο 1+1π με το άσπρο μαλλί επί 9 βελόνες και κατόπιν κλείστε. Διπλώστε αυτή τη λωρίδα στη μέση και ράψτε την άκρη της στο μέσα μέρος με κρυφές βελονιές.

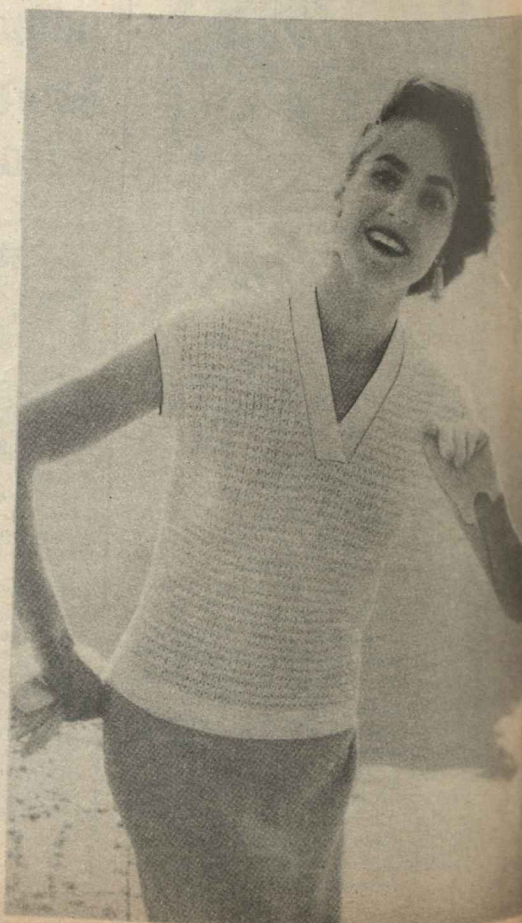
X. K.

ΔΑΝΤΕΛΕ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΠΛΟΥΖΑ

Η δαντελέ πλέξι είναι και δροσερή αλλά και διακοσμητική. Τώρα είναι η εποχή που θα πλέξουμε ένα ελαφρό μπλουζάκι για να το χαρούμε. Μπορείτε να μεταχειριστήτε και μαλλί αλλά και κοτόν με το ανάλογο πάχος. Φυσικά το καλύτερο χρώμα για το καλοκαίρι είναι το άσπρο, που κολακεύει πολύ σχεδόν όλα τα πρόσωπα.

ΥΛΙΚΑ: 250 γραμμ. μαλλί 4κλωνο καλής ποιότητας σε χρώμα άσπρο. Βελόνες No 2 και 1 βελόνα No 6. 1 βελονάκι No 2.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Δαντελέ πλέξι = 1η βελόνα (ή καλή μεριά του πλεκτού). Με την βελόνα No 2 πλέξτε καλή. 2η βελόνα: Με τη βελόνα No 6 πλέξτε ανάποδη. 3η βελόνα: Με την βελόνα No 2 πλέξτε: 1π καλή, * 3π μαζί καλή, χωρίς να τους δγάλετε από τη βελόνα. 1 ζετέ (= βάλετε κλωστή στη δεξιά σας βελόνα) και πάλι τους 3π της αριστερής βελόνας μαζί καλή, για να τους δγάλετε από την αριστερή βελόνα. Συνεχίστε από * και τελειώστε με 1π καλή. 4η βελόνα: πλέξτε με την βελόνα No 2 ανάποδη. 5η βελόνα: συνεχίστε από την 1η βελόνα. Άρριχτο γαϊτανάκι = Μπήξτε το βελονάκι σας σε ένα πόντο. Πάρτε κλωστή στο βελονάκι σας και

πάρτε την επάνω. Πάρτε πάλι μία θηλειά στο βελονάκι και περάστε την από τις δύο θηλειές που έχετε στο βελονάκι σας.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στις βελόνες No 2, 155π και πλέξτε με τη δαντελέ πλέξι. Και στις 2 άκρες του πλεκτού θα προσθέτετε κάθε 2½ έκατ. από 1π (10 φορές). Όταν θα έχετε πλέξει 25 έκατ. το δ-λον, σχηματίστε το ντεκολτέ, κλείνοντας τους μεσαίους 13π. Πλέξτε τώρα το κάθε κομμάτι χωριστά και αντίκρυστά κλείνοντας προς το μέρος του ντεκολτέ κάθε 4η βελόνα από 1π (22 φορές). Ταυτόχρονα όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 29 έκατ. σχηματίστε την μασχάλη κλείνοντας προς αυτή τη μεριά κάθε 2η βελόνα από 4π, 3π (2 φορές), 2π (3 φορές) και 1π (4 φορές).

Σε γενικό μήκος 41 έκατ. προσθέστε προς το μέρος της μασχάλης κάθε 4η βελόνα από 1π (5 φορές).

Τέλος σε γενικό μήκος 46 έκατ. σχηματίστε τον ώμο, κλείνοντας εναλλάξ 5π και 6π (8 φορές το όλο), ώστε να κλείσετε για κάθε ώμο 44π.

ΠΛΑΤΗ

Θα πλέξετε και την πλάτη όπως το εμπρός εκτός από το ντεκολτέ, το οποίο θα σχηματίσετε όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 46 έκ. Το σημείο αυτό θα κλείσετε τους μεσαίους 27π και θα πλέξετε τον κάθε ώμο χωριστά και αντίκρυστά κλείνοντας προς το μέρος του λαιμού κάθε 2η βελόνα από 2π (7 φορές) και 1π. Ταυτόχρονα θα σχηματίσετε και τον ώμο κλείνοντας όπως στο εμπρός κάθε 2η βελόνα εναλλάξ από 5π και 6π (8 φορές το όλο).

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Κάνετε στο ντεκολτέ μία μπορντούρα 4 έκατ. πλέκοντας με το βελονάκι άρριχτο γαϊτανάκι. Θα πλέξετε γύρω - γύρω περίπου 250 γαϊτανάκια αφήνοντας στο μέσον ελεύθερους τους 13π που είχατε κλείσει για το ντεκολτέ. Κατόπιν θα ενώσετε μπροστά το ένα μέρος επάνω στ' άλλο όπως φαίνεται στη φωτογραφία. Με τον ίδιο τρόπο πλέξτε και στο κάτω μέρος της μπλούζας με το βελονάκι μία μπορντούρα 4 έκατ. Έπίσης και στα μανικάκια θα πλέξετε μία μπορντούρα 2½ έκατ. πλέκοντας στο καθένα περίπου 142 γαϊτανάκια.

X. K.

ΜΙΑ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΔΑΝΤΕΛΕΝΙΑ ΕΣΑΡΠΑ

Η εσάρπα αυτή είναι μία λεπτότατη δαντελά που θα τη ζήλευαν και οι πιο έμπειρες τεντρίτριες. Και όμως είναι αρκετά εύκολη και διασκεδαστική. Θα την πλέξετε μόνη σας και θα τη φοράτε με όλα σας τα φορέματα όλόκληρο το καλοκαίρι.

ΥΛΙΚΑ: 200 γραμμ. μαλλί 2κλωνο καλής ποιότητας σε χρώμα άσπρο. 1 βελονάκι No 2.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Γαϊτανάκια στον αέρα = τα απλά γαϊτανάκια που πλέκουμε με το βελονάκι όταν άρχιζουμε. Βουδό γαϊτανάκι = Μπήξτε το βελονάκι σας σε ένα πόντο και αφού πάρετε κλωστή στο βελονάκι σας περάστε αυτή τη θηλιά με μία κίνηση και από τη θηλιά που έχετε στο βελονάκι. Άρριχτο γαϊτανάκι = Μπήξτε το βελονάκι σας σε ένα πόντο, πάρτε κλωστή στο βελονάκι, φέρετε τη θηλιά αυτή επάνω, πάρετε πάλι κλωστή στο βελονάκι και περάστε αυτή τη θηλιά και από τις δύο θηλιές που έχετε στο βελονάκι. Ποδαράκι = Πάρτε πρώτα κλωστή στο βελονάκι σας και κατόπιν μπηξέτε το σε ένα πόντο. Πάρτε κλωστή στο βελονάκι και φέρετε αυτή τη θηλιά επάνω. Πάρτε πάλι κλωστή στο βελονάκι και περάστε την μόνο από τις δύο θηλιές που έχετε στο βελονάκι. Ξαναπάρτε κλω-

νάκι και το πρώτο ποδαράκι κάθε γύρου θα το αντικαθιστάτε με 3 γαϊτανάκια στον αέρα για να γίνουν τα μοτίφ κανονικά).

4ος γύρος: * Πλέξτε μέσα στο ίδιο (επόμενο τόξο) 3 κλειστά ποδαράκια, 5 γαϊτανάκια στον αέρα και πάλι 3 κλειστά ποδαράκια. Πλέξτε κατόπιν 5 γαϊτανάκια στον αέρα και 1 άρριχτο γαϊτανάκι στην κορυφή του επόμενου τόξου. Πλέξτε 5 γαϊτανάκια στον αέρα και πάλι 1 άρριχτο γαϊτανάκι στην κορυφή του επόμενου τόξου, 5 γαϊτανάκια στον αέρα και συνεχίστε από *. Θα σχηματίσετε με αυτόν τον τρόπο 4 γωνιές με διπλά φυλλαράκια.

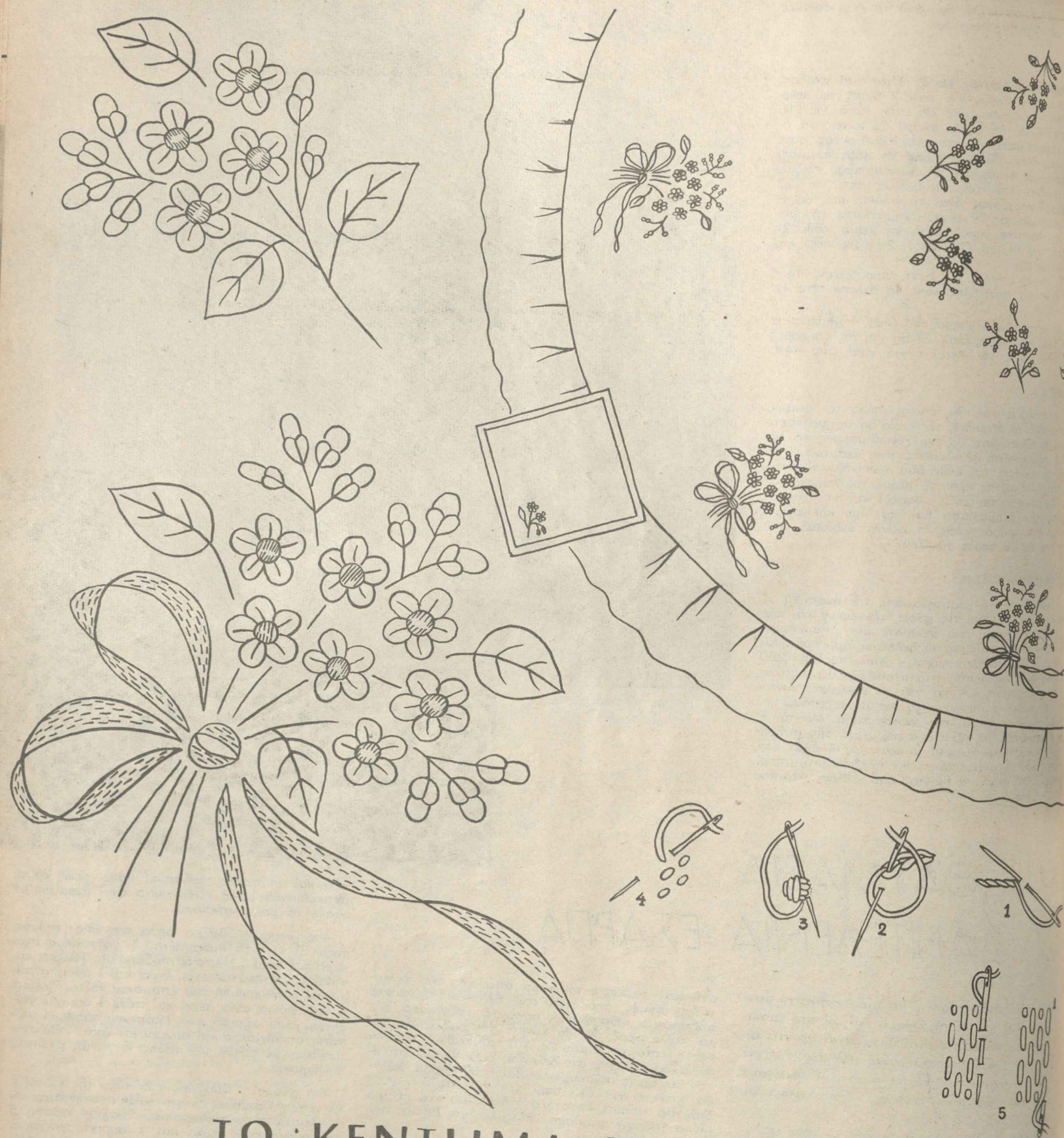
5ος γύρος: * Πλέξτε στο τόξο της γωνιάς 3 κλειστά ποδαράκια, 5 γαϊτανάκια στον αέρα και 3 κλειστά πάλι ποδαράκια. Πλέξτε κατόπιν 5 γαϊτανάκια στον αέρα και 1 άρριχτο γαϊτανάκι στο πρώτο γαϊτανάκι του επόμενου τόξου, πάλι 5 γαϊτανάκια στον αέρα, 3 κλειστά ποδαράκια στο επόμενο τόξο, 5 γαϊτανάκια στον αέρα, 1 άρριχτο γαϊτανάκι στο τελευταίο γαϊτανάκι του επόμενου τόξου και 5 γαϊτανάκια στον αέρα. Συνεχίστε από * ώστε να σχηματισθούν και πάλι 4 γωνιές πάνω από τις πρώτες.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Η εσάρπα αυτή έχει μήκος 2 μέτρα και φάρδος 50 έκατ. Θα πλέξετε πρώτα το ένα μοτίφ και κατόπιν τα άλλα θα τα ενώσετε καθώς θα τα πλέκετε. Όταν η εσάρπα θα έχει το μήκος και το φάρδος που πρέπει, θα κάνετε 5 γύρους με το βελονάκι πλέκοντας άρριχτα γαϊτανάκια.

Σιδερώστε ελαφρά.

X. K.

ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ ΤΗΣ D.M.C.

Μοτίφ για στρογγυλό ή τετράγωνο τραπεζομάντηλο

ΤΩΡΑ που ξαναγύρισαν στη μόδα τα στρογγυλά τραπέζια, καλό θα είναι να κεντήσετε κι' ένα στρογγυλό τραπεζομάντηλο. Το επάνω μέρος θα γίνει στρογγυλό στα μέτρα του τραπέζιου και γύρω-γύρω θα πέφτει ένα πλούσιο δολάν από το ίδιο φυσικά ύφασμα. Το σχέδιο αυτό γίνεται και σε τετράγωνο τραπεζομάντηλο, μικρό καρέ ή σε μέν. Στη μέση μπαίνουν τα μικρά μπουκετάκια πεταχτά σε μικρές αποστάσεις μεταξύ τους και γύρω - γύρω πάλι σκορπιστά τα μεγαλύτερα μπουκετάκια. Το πιο κατάλληλο ύφασμα είναι η λινή βατίστα ή η οργάντζα σε παστέλ χρωματισμό: ρόζ, πάλ, σιέλ, φωσφικό ή μπέζ. Τα μοτίφ θα κεντηθούν με μπαμποκάκι άσπρο Νο 25 D.M.C.

Οι μίσχοι των λουλουδιών, οι νεβύρ των φύλλων και τα λουλούδια κεντούνται πίσωθενονιά (σχ. 1) ή αλυσίδα (βελονιά 2). Η καρδιά των λουλουδιών γίνεται ανεβατό (βελονιά 3). Το εσωτερικό της κορδέλας γεμίζει με τη βελονιά 4 ή τη βελονιά 5.

Στα πετσετάκια θα κεντήσετε στη μία γωνιά το μικρό μπουκετάκι και για τελείωμα θα κάνετε ένα φαρδύ στρίψωμα.

Αν το τραπεζομάντηλό σας είναι άσπρο, τότε θα μεταχειριστήτε κλωστές μολινέ D.M.C. ρόζ Νο 776 ή 353, μπλέ Νο 3325 ή 813 ή οποιοδήποτε άλλο πάλ χρώμα της άρεσκειάς σας.

ΟΙ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

Παρούσε στις πρώτες άνοιξιάτικες προτάγες της μόδας, περίεργες για το τί θα φορεθώ το φετεινό καλοκαίρι, αν θα κρατηθώ στο... ύψος της ή γραμμή των φορεμάτων, και οι «σάκκοι», τα «σαλβάρια», το «αράβι» και το «τραπέζ», μοντέλα που επεδίωξαν το χειμώνα από τους μεγάλους παρισινούς οίκους να φορεθούν κατά το καλοκαίρι.

Το «Μανουέλ» του Ντιόρ. Ταγιέρ από πτί καρό γκρι-άσπρο σε ίσια γραμμή. Μανίκια ψεύτικα από πουαντιγιέ σε χρώμα μπλέ - άσπρο.

Η φούστα «Σαλβάρια». Κομφότατο κοκκινη φόρμα από κόκκινο χτυπητό μεταξωτό. Ένα από τα στοιχεία της φετεινής καλοκαιρινής μόδας.

ΟΙΚΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗ-ΚΟΥΡΤΙΔΗ

Βρισκόμαστε στα εύρυθμα σαλόνια του οίκου Ευαγγελίδη-Κουρτίδη, «Θωάνος 8, για να δούμε, να σχολιάσουμε και να σας μεταδώσουμε με κάθε δυνατή λεπτομέρεια τα πιο έντυπωσιακά φορέματα που χαριτωμένα μακέν μ'ας έδειξαν.

Γενικά η επίδειξις ήταν εξαιρετική, τα χρώματα έντονα, τα έμπριμε γεμάτα ζωντάνια λές κι' έδλεπες λουλουδισμένο άγρο και η γραμμή θα μπορούσε να πη κανείς πιδ καλμαρισμένη, λιγώτερο έξαλλη από τη χειμωνιάτικη.

Ο Ντιόρ δεν υπάρχει πλέον. Ο 'Υβ Σαιν Λωράν όμως, ο εκπληκτικός σχεδιαστής του οίκου του που κατέπληξε τον κόσμο με την καινοτομία της γραμμής, με το κοντό τ-σιο φόρεμα, το χωρίς μέση, μ'ας έδωσε ένα ακόμη δείγμα του εξαιρετικού ταλέντου του με το μοντέλο «Μανουέλ». Είναι ένα ταγιέρ από πτί-καρό γκρι-άσπρο σε ίσια γραμμή, που γίνεται έντυπωσιακό με τα ψεύτικα φουσκωτά μανίκια από πουαντιγιέ άσπρο μπλέ τα οποία δίνουν ένα ξεχωριστό τόνο στο σύνολο. Το παρούσαζε ή κ. «Ελλη Ευαγγελίδη» — Πολίτη.

Μιά γλυκειά κοπέλλα, η δ. Ρόνα Καρακάση, μ'ας έδειξε ένα από τα φαβορί του Μπαλμίν. Δαντέλα στενή χρώματος μπέζ, ντυμπλαρισμένη από το ίδιο χρώμα οργάντζα, συμπληρώνεται μ' ένα κοντό ζακατάκι που δένει μπροστά.

Η Καρβέν άνόμασε «Πρόσκλησι» μιά ολομέταξη οργάντζα έμπριμε που το φόντο της είναι πράσινο ανοιχτό. Έχει μεγάλο ντεκολτέ και σουρώνει έλαφρά μπροστά στα γόνατα τόσο, που να θυμίζει σαλβάρια μαχαράνης. Τα ύφασματα που παρουσιάζουν τα μακέν είναι τα πιο πολλά από σάτεν κοτονάντ και τα σχέδιά τους εικονίζουν μεγάλα λουλούδια ή σκόρπιες «άτεχνες» πιναλίες. Άλλα έχουν μοντέρνα επίδραση και άλλα ρομαντική.

Ένα εύκολοφόρετο μοντέλο του Μπαλμίν το «Ζολί Μαντάμ» φοριέται ως φόρεμα και ως παλτό. Έχει χρώμα μπλέ σκούρο, από το νομίτη δέ ξεκινάει ένας λεπτός πλισέ. Μεγάλα κουμπιά συμπληρώνουν το σύνολο. Μιά ζώνη πέτσιν φοριέται όταν χρησιμοποιείται ως φόρεμα. Χωρίς κουμπιά και ζώνη με έμπριμε φουστάνι από μέσα, μ'ας παρουσιάζετα σαν ένα θαυμάσιο έλαφρό παλτό.

Τα φορέματα διαδέχονται το ένα το άλλο, οι καλίσταμες κοπέλλες διασχίζουν τις εύρυχωρες αίθουσες με μικρά μελετημένα δήματα, που συνδυάζουν την άρμονία και τη χάρι.

Μιά από τις δημιουργίες της κ. «Ελλης Ευαγγελίδη - Πολίτη είναι ένα ωραιότατο φόρεμα από μεταξωτό πουαντιγιέ μπλέ άσπρο με ντραπαριστό ντεκολτέ και παλτό από έλαφρό μάλλινο ύφασμα μπλέ σκούρο.

ΚΑΠΕΛΑ ΣΙΝΑΝΗ

Πριν ολοκληρώσουμε την περιγραφή για το άνοιξιάτικο και καλοκαιρινό ντύσιμο κάθε κομψής γυναίκας, πρέπει να πούμε λίγα λόγια για το καπέλο, το απαραίτητο αυτό συμπλήρωμα της γυναικείας εμφάνισως. Στο κατάστημα Σινάνη, Έρμου 9, είχαμε την ευκαιρία να θαυμάσουμε αρκετά μοντέλα.

Μικρά, κομψά, πραγματικό στόλισμα του κεφαλιού, είναι τα καπέλα του Ζαν Μπαρτέ και του Λεγκρού. Οι καπελίνες της Ρόζ Βαλουά, κα-

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

Ναί.

Το δέρμα σας θέλει ΝΕΡΟ.

—Διότι η καταστροφική «ξηρότης», δηλαδή το γήρας της επιδερμίδος, δεν οφείλεται μόνο στην βαθμιαία ελάττωση των λιπαρών εκκρίσεων, αλλά και στην «αφυδάτωση» του δέρματος.

—Η Λανολίνη Μελπάρ έχει την ιδιότητα να αναπληρώνει το νερό που χάνει το δέρμα με την «αφυδάτωση».

—Χάρης στην υδροποιημένη σύνθεσή του, το EXTRAIT PURIFIÉ A LA LANOLINE διαποτίζει το δέρμα, το τρέφει και συγχρόνως μεταφέρει ως τα βαθύτατα στρώματα της διψασμένης επιδερμίδος το νερό που την δροσίζει και την ξανανιώνει.

Για να ξεδιψάσει το δέρμα σας δώστε του ΛΑΝΟΛΙΝΗ "ΜΕΛΠΑΡ".

Μωμένες απο ψαθα εξωτική και συνδυασμένες με μουσελίνα σε πάλ χρωματισμούς, δίνουν ξεχωριστή χάρι και αρχοντιά. Η δ. Πηνελόπη Σινάνη, μιά κοπέλλα γεμάτη ζωντάνια, εργατικότητα και έμπνευση, αλλά και με πολύ φινό γούστο — προσόντα τα οποία έχει αφιερώσει εξ ολοκλήρου στο στόλισμα του γυναικείου κεφαλιού — μ'ας δείχνει, εκτός από τα καπέλα της Πωλέτ, που μοιάζουν με ανοιχτούς κάλυκες λουλουδιών και είναι από τζελία, από οργάντζα και από ψάδες μετεξέλι, και τις προσωπικές της δημιουργίες. Τα μοντέλα της που θαυμάσαμε δεν είναι παρά ένα παιχνίδισμα άρμονίας, χάριτος και λεπτού γούστου, που σκαλαδώνουν πραγματικά την όραση. Έτσι δικαιολογείται απόλυτως το πώς βασίλισσε νέες και πριγκίπισσες (στολίστηκαν από τα επίδεξια χέρια της ΛΕΝΑ ΒΡΟΝΤΑΚΗ ΧΙΟΥΜΟΡ

Μια κυρία μπαίνει σ' ένα κατάστημα ραδιοφώνων και ζητεί να αγοράσει ένα ραδιόφωνο με δόσεις.

Πολύ ευχαρίστως, κυρία, της λέει ο υπάλληλος. Άλλα χρειάζεται έγγραφο.

— Έγγυητής; Έκανε με ένθουσιασμό η κυρία. Μπορείτε να ρωτήσετε τον διευθυντή του καταστήματος ραδιοφώνων ή «Κερασία». Το ραδιόφωνό του δεν είχε ούτε την παραμικρή άμυχή όταν... μ'ας το πήρε πίσω!

4) ΠΑΥΣΙΜΟ ΠΛΑΤΩΝ: Διαλύουμε στο νερό ανάλογο ΒΑΒ—Ο, πλένουμε μ' αυτό τα πιάτα και τα ξεπλένουμε εν συνεχεία. Τότε άλλος δεν καθαρίζει, ξεμυρίζει και λαμπρύνει τα πιάτα, τα γυαλιά και τα μαχαροτήσουνα σας τόσο καλά.

6) ΕΛΑΙΟΧΡΩΜΑΤΙΣΜΕΝΕΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΕΣ: Πλένονται και γίνονται σαν καινούριες με έλαφρά διάλυσι ΒΑΒ—Ο.

ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ ΣΑΣ

1) ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΜΑΡΜΑΡΩΝ: Μπορείτε να κάνετε και από το παλιό μάρμαρο, άστράφτον σαν καινούριο. Σ' αυτό θα σας βοηθήσει το ΒΑΒ—Ο γιατί έχει ειδική ικανότητα να καθαρίζει τα μάρμαρα. Βρέχετε την επιφάνεια που θα καθαρίσετε. Σκορπίζετε επάνω ΒΑΒ—Ο. Τρίβετε με δρεμένο πανί και μετά ξεπλένετε. Θα εκπλαγείτε από το αποτέλεσμα.

2) ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΨΥΓΕΙΩΝ: Το ΒΑΒ—Ο δεν ελάττει το ψυγείο σας, διότι δρα μηχανικά κι όχι χημικά. Άσπριζε επίσης κάθε μικροδία. Βρέχετε ένα πανί, ρίχνετε επάνω λίγο ΒΑΒ—Ο και πινάτε με αυτό τα εμάγι μερή του ψυγείου. Κατόπιν ξεπλένετε. Το ψυγείο σας θα άστράφει. Διά το εξωτερικό χρωματισμένο μέρος ακολουθείτε τις οδηγίες που αφορούν τα ΕΛΑΙΟΧΡΩΜΑΤΑ.

3) ΜΠΑΝΙΑ—ΝΙΠΤΗΡΕΣ—ΠΟΡΣΕΛΑΝΕΣ — ΝΕΡΟΥΧΤΕΣ: Βρέχετε την επιφάνεια που θα καθαρίσετε. Σκορπίζετε ΒΑΒ—Ο και την περνάτε με δρεμένο πανί. Ξεπλένετε. Όλα άστράφτουν και γυαλίζουν. Τα λίπη έσφαινίζονται ως διά μαγείας και επίσης κάθε όση.

4) ΠΑΤΩΜΑΤΑ: Διαλύουμε στο νερό ανάλογο ΒΑΒ—Ο και σφουγγαρίζουμε. Κατόπιν ξεπλένουμε.

5) ΠΑΥΣΙΜΟ ΠΛΑΤΩΝ: Διαλύουμε στο νερό ανάλογο ΒΑΒ—Ο, πλένουμε μ' αυτό τα πιάτα και τα ξεπλένουμε εν συνεχεία. Τότε άλλος δεν καθαρίζει, ξεμυρίζει και λαμπρύνει τα πιάτα, τα γυαλιά και τα μαχαροτήσουνα σας τόσο καλά.

6) ΕΛΑΙΟΧΡΩΜΑΤΙΣΜΕΝΕΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΕΣ: Πλένονται και γίνονται σαν καινούριες με έλαφρά διάλυσι ΒΑΒ—Ο.

Ο δρόμος πικρὲς γλυκίαν

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΛΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ G. SCERBANENCO

11^{ος}

— 'Ο Μαρτίνο πήγε κοντά της. Έκείνη περίμενε, αποφασιστική, χωρίς αδεσποσύνη, και, προπαντός χωρίς συγκίνηση.

— 'Ελα, Μίλλα.

— 'Ο Μαρτίνο την είχε πιάσει από το χέρι, και δεν της έλεγε τίποτ' άλλο.

— Σε παρακαλώ, Μαρτίνο...

— 'Η Μίλλα προσπάθησε να ελευθερώσει το χέρι της που της τ' έσφιγγε εκείνος μέσα στο δικό του.

— 'Ετοιμαζόμουν να καθίσω στο τραπέζι, πρόσθεσε ψυχρά.

— 'Ελα, Μίλλα. 'Οι Μαρτίνο της έσφιγγε το χέρι ακόμη πιο δυνατά, και την υποχρέωσε να κάνει μερικά βήματα. 'Ελα, Μίλλα.

— 'Ω, τώρα φτάνει. 'Αφσέ με!

Χωρίς να το καταλάβει, η Μίλλα είχε υψώσει τον τόνο της φωνής της.

— 'Ο θυρωρός που είχε τραβηχτεί διακριτικά για να μην τους ενοχλή, στράφηκε και τους κύτταξε. 'Ο Μαρτίνο την παρέσυρε ακόμη ένα δυο βήματα, εκείνη αντίσταθηκε πάλι, προσπαθώντας να ελευθερώσει το χέρι της, και τότε ο θυρωρός προχώρησε αδέσποιας προς το μέρος τους.

— Δεσποίνις..., είπε.

— Φύγε από δω, τον διάταξε ο Μαρτίνο.

— 'Η Μίλλα θέλησε ν' αποφύγει μια σκηνή, εκεί μέσα στο δρόμο σχεδόν.

— Μα ναι, Μαρτίνο, πάμε, είπε. Χαμογέλασε ύστερα στο θυρωρό σαν να ήθελε να του δώσει να καταλάβει πως δεν συνέβαινε τίποτα, πώς άστεινόντουσαν.

— 'Εξω, ήταν σταματημένο το αυτοκίνητο της Βαλλίνα.

— 'Ανέβα, της είπε ο Μαρτίνο.

— 'Η Μίλλα κύτταξε την πόρτα που εκείνος κρατούσε ανοιχτή, ύστερα κύτταξε τον Μαρτίνο. Στο πρόσωπό του ήταν ζωγραφισμένη η απελπισία, η απόγνωση, και κάτι σκληρό που την έκανε να φοβηθεί.

— Μαρτίνο, είναι άνοηφο, δεν έχουμε τίποτα πια να πούμε. Δεν όφελει σ'ε τίποτα. 'Εγώ...

— Διέκοψε τη φράση της στη μέση. 'Ηταν περιττό και να του μιλήσει. 'Εκείνος δεν φαινόταν να την άκουει.

— 'Ανέβα, της ξανάπε.

— 'Αναγκάστηκε να υπακούσει. Σχεδόν φοβόταν. 'Ο Μαρτίνο ήταν καλός, αλλά τώρα δεν τον άνεγνώριζε. Τον είδε να κάθεται στο τιμόνι, και να βάζει μπρός τη μηχανή.

— Γιατί το κάνεις αυτό; τον ρώτησε κουρασμένα, ενώ το αυτοκίνητο ξεκινούσε.

— Κάτι τι ήταν νεκρό μέσα της και τα νεκρά πράγματα δεν μπορούν να ξαναζήσουν. Αυτό το κάτι το νεκρό, ήταν η αγάπη της για τον Μαρτίνο.

— Δεν κάνω τίποτα, είπε ο Μαρτίνο, μα δεν σ' αφήνω πια.

— 'Ω, έκανε η Μίλλα χαμογελώντας. Αυτό είναι παράλογο. Είναι όλα πολύ διαφορετικά από τότε που χωρίσαμε. 'Εγώ είμαι τόσο κουρασμένη από το κάθε τι.

— Τό ξέρω, το ξέρω πως είναι διαφορετικά.

— 'Ο Μαρτίνο ώδηγούσε τώρα στη λεωφόρο προς το Μιλάνο, με μεγάλη ταχύτητα. Είχε το βλέμμα καρφωμένο κατευθείαν μπροστά του, και μιλούσε άσφαικίζοντας σαν να είχε τρέξει.

— Μα εγώ δεν σ' αφήνω πια, γιατί δεν μπορώ, πρόσθεσε. Και να ήθελα, πάλι δεν θα μπορούσα να σ' αφήσω.

— 'Ισως είναι μεθυσμένος, σκέφθηκε η Μίλλα. 'Ηπτε για να συνέλθει από τον τρόπο που τον δέχτηκε, και τώρα έχει στο νου του καμιά τρέλλα.

— 'Ηρέμησε, Μαρτίνο, μουρμούρισε.

— Της φαινόταν τόσο παράξενο να μπορεί να μιλά στον Μαρτίνο με τόση ηρεμία, με τόση έλλειψη ένδιαφέροντος, σαν να ήταν ένας ξένος. Δεν είναι που δεν σε συμπατώ, Μονάχα διάλεξα έναν άλλο δρόμο, κι είναι καλύτερα έτσι και για τους δυο. Πίστωση με.

— 'Οχι, της είπε εκείνος βραχύς.

— Έβηξε για να καθαρίσει η φωνή του, και συνέχισε:

— Πού πάμε, Μαρτίνο; είπε η Μίλλα με τόνο έλαφρό, σαν να ήθελε να τον καλοπιάσει.

— Στο Μιλάνο, είπε ο Μαρτίνο. Τηλεφώνησα στον Φίλιππο, κι' έχω ραντεβού μαζί του.

— Δεν όφελει σ'ε τίποτα Μαρτίνο, επανέλαβε. Τώρα πια δεν όφελει σ'ε τίποτα.

— 'Ισως είναι έτσι, ίσως όχι, είπε ο Μαρτίνο, μα όποιοδήποτε κι' αν είναι τα πράγματα, Μίλλα, εγώ δεν σ' αφήνω.

— 'Ω, θεέ μου, Μαρτίνο, αυτά είναι παιδιάρια.

— 'Η Μίλλα δοκίμαξε πάλι εκείνο το συναίσθημα του έκτακτου, που έδω και λίγον καιρό ένοιωσε για όλα και για όλους.

— Είναι κάτι το τελειωμένο, πρόσθεσε. Θέλω να βρω τη γαλήνη μου, να ζήσω για λογαριασμό δικό μου. Αυτό τα πράγματα, βλέπεις, δεν ξαναρχίζουν ποτέ.

— Σταμάτησε γιατί ο Μαρτίνο γύρισε και την κύτταξε μια στιγμή, με τα μάτια θαλά από τα δάκρυα.

— Ναί, είναι αλήθεια, της είπε. Αυτά τα πράγματα δεν ξαναρχίζουν ποτέ όταν τελειώσουν. Σ'ε-κανα να υποφέρεις πάρα πολύ, και τώρα δεν αισθάνεσαι πια τίποτα για μένα, είναι λογικό, το ξέρω. Μα εγώ χωρίς εσένα δεν μπορώ πια να ζήσω.

— Σταμάτησε τη φράση γιατί έκλαιγε σχεδόν με λυγμούς σαν κάποιον παιδί, που περνούσε μια διάβωση στο δρόμο πριν δοθεί το σύνθημα από την τροχαία. Το κατάλαβε εγκαίρως, και φρενάρισε απότομα.

— 'Υστερα σκούπισε τα μάτια της. 'Ηταν μια εξομολόγηση αυτή.

— Μια εξομολόγηση αγάπης που της έκανε ο Μαρτίνο. Μια εξομολόγηση απελπισμένη, μια εξομολόγηση άγρια σχεδόν, αλλά δυνατή και ο πάγος που είχε μέσα της η Μίλλα ράγιζε. Για να μιλήσει έτσι ο Μαρτίνο δεν την είχε άσφαλώς αγαπήσει μέσα σ'ε εκείνα τα

πέντε λεπτά. Θά έπρεπε να είχε πάντοτε μέσα του λίγη αγάπη γι' αυτήν, ακόμη κι' όταν την εγκατέλειψε, ακόμη κι' όταν αγαπούσε τη Φρίντα.

— 'Η Μίλλα έκλεισε τα μάτια της και προσπάθησε να μη σκέπτεται, να μην αισθάνεται αυτές τις ανάγκες σκέψεις που τάραζαν το πνεύμα της. Της φάνηκε πως ήταν όπως ο Μαρτίνο όταν τον πέθανε η Φρίντα, και καθόταν ζαρωμένος στη γωνιά του αυτοκινήτου, σαν ένα δαρμένο σκυλί.

— 'Ηταν αυτή τώρα καθισμένη στην ίδια θέση πλάι στο παράθυρο, αλλά σ' αυτήν είχε συμβεί κάτι χειρότερο από το φυσικό θάνατο του αγαπημένου προσώπου. Γιατί το πρόσωπο που αγαπούσε, ο Μαρτίνο, ήταν ζωντανός, ήταν εκεί πλάι της, αλλά η αγάπη της γι' αυτόν ήταν νεκρή.

— 'Εγώ ήθελα να τ' αποφύγω όλα αυτά, Μαρτίνο, του είπε με τόση κλειστιά. Γι' αυτό δεν ήθελα ούτε να σε δω, ούτε να σου μιλήσω.

— 'Ισως έκανε πολύ ζήτη μεσα στο αυτοκίνητο, γιατί τα χέρια της ήταν ιδρωμένα. Σκεπτόταν την εποχή που αγαπούσε τον Μαρτίνο, κι' όλα εκείνα τα θαυμάσια συναισθήματα που δοκίμαζε. 'Υπέφερε, αλλά ήταν ζωντανή.

— Έπειτα άκουσε τον Μαρτίνο που φρενάρει και το αυτοκίνητο σταμάτησε. 'Ανοιξε τα μάτια της. Βρισκότουσαν στην αρχή ενός δημοσίου κήπου.

— 'Ο Μαρτίνο χτύπησε το κλάξον. Μιά, δυο, τρεις φορές.

— Θά σου δάλουν πρόστιμο, του είπε.

— Πέρασε το χέρι της πάνω από τα κοντά της μαλλιά. 'Ενώ κύτταξε τον Μαρτίνο, της ήρθε μια σκέψη που την έκανε να υποφέρει. «Τί άσ-στοιος που ήταν ο Μαρτίνο μ'ε-κείνο το μπρούτζινο πρόσωπο νέ-γρου, κι' εκείνο το ξανθό γενάκι». Νά τώρα τον κύτταξε άκριδώς σαν να ήταν ένας ξένος, και ήταν τόσο μακριά του. Γιατί; Γιατί είχε τελειώσει έτσι; 'Υστερα σκέφθηκε πως έπρεπε τουλάχιστο να τηλεφωνήσει στους Σκαντώ, να μην την περιμένουν για το γεύμα. 'Η αυτό μπορούσε να είναι ένα πρόσχημα.

— 'Εξομολόγησε: Μαρτίνο, πηγαίνω να τηλεφωνώ στους Σκαντώ. Με περιμένουν για να καθίσω στο τραπέζι.

— 'Οχι, Μίλλα.

— 'Η Μίλλα δεν είπε τίποτα, και ζάρωσε πάλι κοντά στο παράθυρο. 'Ο Μαρτίνο είχε καταλάβει πως εκείνη ήθελε να φύγει.

— Τί περιμένουμε; μουρμούρισε.

— 'Ερχεται ο Φίλιππο, είπε ο Μαρτίνο.

— Ένα λεπτό αργότερα, πίσω από το τζάμι φάνηκε το πρόσωπο του Φίλιππου. 'Ηταν σοβαρός, αλλά το βλέμμα του ήταν ειρυνικό.

— Γειά σου, είπε στη Μίλλα.

— Γειά σου, Φίλιππε, του απάντησε εκείνη.

— Στο άναμεταξύ ο Φίλιππο είχε δγάλει ένα φάκελλο από την τσέπη

του πανωφοριού του, και τον έβλεπε στο Μαρτίνο.

— Είναι μέσα ένα τσέκ.

— Δώσε μου και μερικά χρήματα σε χαρτονομίσματα, του είπε ο Μαρτίνο.

— 'Ο Φίλιππο ξεκινούσε το παλιό του γιό να πάρη το ποταμά του.

— 'Ωραίες φάτσες έχετε κι' οι δυο σας, είπε. Μοιάζετε με δυο γιό-τους που έπεσαν μέσα σ'ενα λάν-κο με ασθένει. 'Εσ'ε πάλι μ'αυτό το ξανθό γενάκι... Νά, πάρε, φάνουν τριάντα χιλιάδες.

— 'Ο Μαρτίνο πήρε τα χαρτονομίσματα, μα απάντησε:

— Είναι λίγα. Θά λείψω από τον καιρό.

— Αυτός έδω ήρθε από την Το-ιτή για να με γδύσει, είπε ο Φίλι-ππο κυττάζοντας τη Μίλλα, και ο-νοίγοντας πάλι το ποταμά του.

— 'Εχεις σ'ε αλήθεια ένα άσσο μουτράκι, Μίλλα, είπε εύθυμα. Το-καθήκατε;

— Σταμάτα, του απάντησε Μίλλα.

— Πολύ εύγενική η ντόμα σου, έκανε ο Φίλιππο με μια γκριμ-τσα. Σ'ε φτάνουν τώρα;

— 'Ο Μαρτίνο έριξε μια ματιά στα χρήματα.

— Ναί, είπε. Εύχαριστώ. Πάντα πειραχτικά ο Φίλιππο, έ-πε:

— 'Εγώ έχω πάντα τις πόρτες μου ανοιχτές για σένα.

— 'Ο Μαρτίνο είχε τηλεφωνήσει πρό όλιγου στον Φίλιππο. Δεν του είχε εξηγήσει πολλά πράγματα, αλλά εκείνος κάτι είχε καταλάβει.

— Κι' αν επιτρέπεται, που π-γαίνετε;

— Δεν ξέρω, είπε ο Μαρτίνο. Πολύ μακριά.

— Θαμμάσια. 'Εκείνο που έχει σημασία δεν είναι το που πηγαίνεις, κανείς, αλλά το που πηγαίνεις. Γέλασε ήσυχα.

— Γειά σου, Μίλλα, γειά σου Ταϊνί.

— 'Η Μίλλα σήκωσε μόλις το χέ-ρι, κι' έκανε ένα νεύμα χαιρετισμού. 'Ο Μαρτίνο δεν το έκανε ούτε κι' αυτό. Ξανάφυγε σαν να μην ήταν ο Φίλιππο που του είχε δώσει όλα ε-κείνα τα λεπτά, σαν να ήταν κά-ποιος ένοχλητικός από τον οποίο ήθελε να ελευθερωθεί.

— 'Υστερα από λίγο ώρα που ο-δηγούσε, η Μίλλα δοκίμασε ένα-μη να τον κάνει να λογικευθεί.

— Μαρτίνο, πηγαίνε με πίσω στο σπίτι, είπε. Είμαι εδώ χωρίς παλτό, χωρίς τσάντα.

— 'Ο Μαρτίνο σταμάτησε και πάλι, πλάι σ'ε ένα πεζοδρόμιο, και η Μίλλα δεν κατάλαβε γιατί.

— 'Οχι, Μίλλα, της είπε.

— Τώρα ήταν λίγο πιο ήρεμος από πριν. Θά είδοποιήσω να σου στεί-λουν από το σπίτι τα πράγματα που σου χρειάζονται. Μα δεν θα ξαναγυρίσεις πίσω, για λίγον και-ρό, έως ότου θα έχω ακόμη μια δ-κάρα στην τσέπη, και έως ότου θα έχω την ελπίδα πως θα μ' αγαπ-ης και πάλι.

— 'Ανοιξε την πόρτα του αυτοκινή-του, και βγήκε.

— Και μην προσπαθήσεις να φύ-γεις, Μίλλα, πρόσθεσε. Θά ήταν ά-νοηφο.

— Μα αυτός είναι τρελλός, τρελ-λός τρελλός, σκεπτόταν η Μίλλα, και βώντας τον με το βλέμμα, έ-κλεισε έμπαινε σ'ενα κατά-στημα. 'Εκλεισε πάλι τα μάτια της γιατί η ελαφρεία αναστάτωση που ύπληχε προηγούμενος στις σκέψεις της και στα αισθήματά της, είχε γίνει τώρα πραγματικό χόος.

— 'Εκλεισε ξανά μια μεγάλη άδυ-καρία να την κυριεύει. Και κατά-λαβε πόσο αδύνατη αισθανόταν, γιατί σκέφθηκε ακόμη να φύγει, αλλά ο Μαρτίνο είχε πάρει μαζί του το κλειδί της μηχανής, και δεν είχε τη δύναμη ν' απομακρυνθεί με το πηδάλιο. 'Υστερα χωρίς γούνα, μ'έκλεισε το κρύο, θα φαινόταν γε-λοιό.

— Πάρε, Μίλλα.

— 'Ανοιξε πάλι τα μάτια, και εί-δε τον Μαρτίνο που από την άνοι-χτη πόρτα της έτεινε ένα μεγάλο μπουκέτο τριαντάφυλλα. Είχαν ε-να όμοιο κεραμίδι χρώμα, και τα μικρά κοτσάνια τους ήταν γεμάτα άγκαθια. 'Εκείνη η κόκκινη ζωηρή νότα μέσα στην γκριζία ημέρα, την χτύπησε σ'ε μια άκτινα φωτός. Μέ-σα στο παραγμένο πνεύμα της δεν ήταν πια παρά εκείνα τα τριαντά-φυλλα εκείνη η μαγεία του φωτός.

— Πρόσθεσε, δεν άφησα να τα-πυλίσουν κι' έχουν πολλά άγκαθία, είπε ακόμα εκείνος προσφέροντάς της τα λουλούδια.

— 'Οχι, δεν τα είχε ούτε δέσει, ού-τε τυλίξει, γιατί ήξερε πως της ά-ρεσαν έτσι. 'Αλλη μια φορά της είχε προσφέρει τριαντάφυλλα, έκα-ταμυρία χρόνια πριν, μια μοναχά τώρα της τα έδινε με αληθινή αγά-πη.

— Μέσα σ'ε εκείνο το απόλυτο χό-ος που είχε μέσα της η Μίλλα, κα-τάφερε να βρη τη δύναμη να κάνει μια κίνηση, και, σηκώνοντας το χέ-ρι, πήρε το μπουκέτο με τα λουλού-δια. 'Ενοιωσε άμέσως τα μυτερά άγκαθια που βυθίζόντουσαν στο δέρμα της, αλλά εκείνος ο πόνος της έδινε ευχαρίστηση, κι' ακόμη περισσότερο ευχαρίστηση της έ-δινε το φρέσκο άρωμα που γέμιζε ξανά το αυτοκίνητο. Κράτησε τα λουλούδια στην αγκαλιά της και ένστικτως ανέπνευσε το άρω-μα τους.

— Ευχαριστώ, είπε, μα η φωνή της ήταν τόσο αδύνατη, που ίσως εκείνος δεν την άκουσε.

— Κάθισε τα τριαντάφυλλα σαν να ήταν ζωντανά υπάρξεις, κι' άρ-χιζε να κλαίει, χωρίς λυγμούς, με το κεφάλι σκυφτό, ενώ εκείνος ώδη-γούσε προσεκτικά μέσα στην όμι-χλη, πάνω στο δρόμο που τους, έφερε έξω από την πόλη.

— Μην κλαίς, Μίλλα, ω αγάπη μου, μην κλαίς.

— Μα εκείνη έχυσε όλα της τα δά-κρυα, ώπου από την άπειραντη παγωμένη λίμνη που είχε μέσα της, δεν έμεινε πια τίποτα. Και τότε ά-ποκαμυμένη άκούμπησε το κεφάλι πάνω στον ώμο του Μαρτίνο.

— Μη μ' αφήσεις πια, Μαρτίνο, μην μού πης πια αντίο, ψιθύρισε.

— 'Οχι, Μίλλα.

— Κι' εκείνο το άπλο «όχι Μίλλα» είπαμένο από το Μαρτίνο έφτασε για να της γεμίσει την ψυχή θερμό-τητα.

— *

— 'Αυτή την άνοιξη έγραφε η Ρο-ζέτα Γκρόβι, στο Τζιόρτζιό της, ότι έχουμε ένα σωρό σπουδαίους γάμους. 'Η Μίλλα κι' ο Μαρτίνο γύρισαν τώρα από ένα ταξίδι που

έκαναν με το αυτοκίνητο, που δεν κατάλαβα ποτέ καλά—καλά πως άρχισε, γιατί η Μίλλα έτοιμαζό-ταν να παντρευτεί εκείνον τον πε-ριεργό τύπο τον Τζάκοπο, κι' ύστε-ρα ξαφνικά έφυγε με τον Μαρτίνο.

— 'Εν πάση περιπτώσει γύρισαν στη βίλα 'Ασκάκι, και η Βαλλίνα μου έδωσε να καταλάβω πως θα παν-τρευτούν. 'Υστερα και η Βαλλίνα, αν και δεν μου το είπε καθαρά, τώ-ρα πια είναι κοινό μυστικό, ότι έ-τοιμάζεται κι' αυτή να παντρευτεί το γέρο 'Ασκάκι. Αυτό είναι κάτι που μου σφίγγει την καρδιά από τη συγκίνηση, αλλά για τη Βαλλί-να τυφλή, νομίζω, πως ο πιο κατάλ-ληλος άντρας, είναι ακριβώς ο 'Α-σκάκι.

— 'Αλλά υπάρχουν κι' άλλα νέα. Είναι ακόμη ένας φίλος μας που παντρεύεται. Κάποιος εργοστασι-άρχης γεμάτος λεπτά, που έχει χά-σει τα μυαλά του για μια υπάλλη-λο του.

— 'Ας ελπίσουμε, ότι θα του βγη σ'ε καλό, γιατί ο Φίλιππο είναι ένας άνθρωπος έξυπνος, και δεν θα έπρεπε να πέσει έξω σ'ενα ζή-τημα τόσο σοβαρό όπως είναι ο γά-μος.

— 'Οι μόνοι δυστυχώς που δεν θα παντρευτούν αν και τους είναι τόσο απαραίτητο είναι οι Σκαντώ.

— 'Ο Τζάκοπο έκανε ό,τι μπορούσε για να δαγιά τα διαζυγία τους, και το ένα το πέτυχε μα για το άλλο φαί-νεται πως δε γίνεται τίποτα. Και η καυμένη η Μαργαρίτα περιμένει μωρό, που δεν ξέρω κι' εγώ τί όνο-μα θα του δώσουν. Πρέπει να πά-με να τους δούμε, Τζιόρτζιό, πριν παραγοντήνω και δεν μπορώ να κι-νηθώ, γιατί νομίζω πως στη δύσκο-λη θέση που βρίσκονται, πρέπει να έχουν τριγύρω τους αληθινούς φί-λους.

— Την Κυριακή, όταν θα έρθης να με βρης, θυμήσου να μου φέρης τα

Τα δυσάρεστα της ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ

Οι παραγγελίες των ηλεκτρικών ψυγείων της ΙΖΟΛΑ υπερέβησαν κάθε πρόβλεψη.

Μη σās κάνη έντύπωσι. Τα ηλεκτρικά ψυγεία της ΙΖΟΛΑ μελετήθηκαν για το Έλληνικό σπίτι. Κατασκευάσθηκαν για σās. Προσφέρονται με 400 και 475 δρχ. τον μήνα και μικρή προκαταβολή.

Και βέβαια άνυπομονείτε να παραλάβετε το ψυγείο σας. Το γνωρίζομε και σās ζητάμε συγγνώμη. Πάντως σās βεβαιώνομε, ότι κάνομε τα άδύνατα δυνατά.

Πάρετε όμως κι' εσείς πρωτοβουλία. Μη αναβά-λετε για αύριο ό,τι μπορείτε να κάνετε σήμερα. Δώστε σήμερα την παραγγελία σας.

Προσέξτε! Όσο αναβάλλετε τη μέρα της παραγγελίας, τόσο άπομακρύνεσθε από τη μέρα παραλαβής.

Άποφασίστε τώρα. Τώρα είναι η πιο κατάλληλη εποχή να παραγγείλετε το ηλεκτρικό σας ψυγείο ΙΖΟΛΑ.

Και μη ξεχνάτε το σπουδαιότερο! Περιμένοντας δεν χάνετε! Κερδίζετε την μεγάλη διαφορά στην τιμή!

ΙΖΟΛΑ

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

93

Τ' ΑΥΤΙΑ

ΠΩΣ ΝΑ ΤΑ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΘΕ,
ΝΑ ΤΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΤΕ,
ΝΑ ΤΑ ΚΑΝΕΤΕ ΟΜΟΡΦΑ

ΑΝ ΕΧΕΤΕ άσχημα αυτιά ή δεν ακούτε καλά μην απογοητευόσαστε. Μάθετε να τα κάνετε όμορφα, να τα περιποιήσθε, να τα αξιολογήσετε, για να μεταχειρισθούμε τη λέξη της μόδας. Τα αυτιά, είναι ένα στόμα που οι ποιητές και οι έρωτευμένοι δεν ξεχνούν ποτέ. «Το στόμα σου είναι ένα κεράσι, το μάγουλό σου ένα ροδάκινο, τ' αυτί σου ένα κογυλί», λέει κάποιος ποιητής. Μα ταυτόχρονα είναι κι ένας λεπτός μηχανισμός που πρέπει να διατηρήτε σε καλή κατάσταση ή να τον επισκευάζετε. Η αισθητική χειρουργική σήμερα μπορεί να σας κάνει όμορφα αυτιά, οι πρόοδοι της ιατρικής, της χειρουργικής και της ηλεκτρονικής επιτρέπουν σήμερα τη θεραπεία ή τη βελτίωση των 85% όλων των γνωστών μας περιπτώσεων της βαρηκοΐας ή κωφότητας.

Ο ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΑΝΗ ΩΡΑΙΑ Τ' ΑΥΤΙΑ ΣΑΣ

★ Μπορείτε από την ηλικία των δώδεκα ή δεκατριών ετών να διαμορφώσετε τ' αυτιά που δεν ανταποκρίνονται στον κανόνα της καλλονής. Η έγχειρση είναι δυνατή σ' όλες τις ηλικίες. Μπορεί να γίνει και νωρίτερα με μόνιμα αποτελέσματα (στην ηλικία των δύο ή τριών ετών).

★ Δεν χρειάζεται γενική αναισθησία, αλλά τοπική.
★ Η έγχειρση είναι τελείως ανώδυνη.
★ Μια τέτοια έγχειρση δεν απαιτεί παραπάνω από μιά ώρα. Όπως όλες όμως οι αισθητικές έγχειρσεις απαιτεί κι αυτή πολλή φροντίδα και καλαισθησία από τους το χειρουργό.
★ Με την εξέλιξη της χειρουργικής

μπορεί να γίνει από την αρχή ένα αυτί που λείπει (εκ γενετής ή εξ αιτίας δυστυχήματος). Τον χόνδρο τον αντικαθιστά τεχνητός από πλαστική ύλη. Οι ουλές μένουν άορατες.

ΕΧΕΤΕ ΤΟ ΑΥΤΙ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΣΑΣ

Και τώρα μία παρατήρηση, που όταν ολοκληρωθεί θα επιτρέψει ίσως την εύκολη ανακάλυψη των καταστάσεων: το αυτί διαφέρει ανάλογα με τη φυλή.
★ Το αυτί των Ιταλών είναι πολύ κόκκινο. Αντικαθίσταται χρώμας μόνο μεταξύ 2000-4000 δολάρων κατά δεύτερολεπτο. Αυτό εξηγεί γιατί υπάρχουν τόσοι πολλοί Ιταλοί τεχνικοί.

★ Αντίθετα το γαλλικό αυτί είναι πολύ ελαστικό στις δονήσεις μεταξύ 1000 και 2000, πράγμα που εξηγεί την ύπαρξη πολλών έρρινων οθόνων στη γαλλική γλώσσα.
★ Το αυτί των Ρώσων έχει πολύ εκτεταμένη εκλεκτικότητα με μεγάλη κλίση προς τους χαρμής ήχους. Αυτό οφείλεται ή δυνατή και θερμή φωνή τους και ή εύκολα με την οποία μαθαίνουν ξένες γλώσσες.

ΑΝ ΤΡΑΥΛΙΖΕΤΕ, ΘΕΡΑΠΕΥΣΤΕ Τ' ΑΥΤΙ ΣΑΣ...

Ένας καθηγητής του εργαστηρίου του γαλλικού υπουργείου Άεροπορίας έκανε μία σειρά περιέργων παρατηρήσεων. Διορθώνοντας την ακοή, θεραπεύει δυνάμεις τραυλίζαν ή φευδίζαν. Το τραύλισμα προέρχεται (στις 90 και πλέον τοις εκατό των περιπτώσεων) από μικρή ή μεγάλη κωφότητα του διευθύνοντος αυτού (το διευθύνον αυτί είναι το δεξιό στους δεξιόχειρες και το αριστερό στους αριστερόχειρες). Η σμύναση της ανακαλύψεως αυτής είναι μεγάλη για τους δασκάλους ή τους δικηγόρους.

Κατά τον ίδιον τρόπο θεραπεύεται επίσης ο φόβος που έχουν μερικά άτομα να απαντούν στο τηλεφώνημα, φόβος που προέρχεται σχεδόν πάντοτε από κακή ακοή.

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΝΕΤΕ Τ' ΑΥΤΙΑ

★ Μη βάσετε ποτέ ασπούνη ή νερό μέσα στ' αυτιά. Ο ακουστικός πόρος είναι πολύ ευαίσθητος. Ο,τι

βάσουμε μέσα στ' αυτί υπάρχει κίνδυνος να μείνει μέσα, να βουλώσει τ' αυτί ή να προκαλέσει μόλυνση.

★ Πρέπει να μεταχειριζόμαστε κολλώδη, που εξατμίζεται. Μ' ένα μπαμπάκι καθαρίζουμε το αυτί σε βάθος έως ένα εκατοστό. Όχι καθαρό οινόπνευμα ή αιθέρα, γιατί στεγνώνουν αμέσως.

★ Μη βάσετε ξυλάκι με μπαμπάκι μέσα στ' αυτί ή άλλο σκληρό αντικείμενο.

★ Κάθε δυό ή τρεις μήνες, επί τρεις βραδύες κατά συνέχεια βάζετε στ' αυτί σας μερικές σταγόνες γλυκερίνης. Κλείστε το αυτί με λίγο μπαμπάκι. Το πρωί της τρίτης ή τετάρτης ημέρας, μ' ένα μικρό «πουάρ» ρίξτε στ' αυτί λίγο νερό. Μετά απ' αυτό σκουπίζουμε καλά το αυτί χρησιμοποιώντας μία βεργίτσα από γάζα τυλιγμένη σε ρόλο (σαν μακαρόνι). Ποτέ όμως δεν θα βάσουμε μέσα στη γάζα ξυλάκι ή άλλο σκληρό αντικείμενο.

★ Η μέθοδος αυτή έμπνιδίζει το σχηματισμό σβώλων κυψελίδας, που είναι ή αιτία της πιο διαδεδομένης (προσωρινής) κωφότητας. Αν παρ' όλα αυτά ο σβώλος της κυψελίδας επιμένει να σχηματίζεται τότε πρέπει να καταφύγετε σε γιατρό να σας τον βγάλει.

ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΩΤΙΤΙΔΑ ΓΙΑΤΙ ΚΟΙΜΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΛΙΑ

★ «Αν ο υπέμνητος σας φέρει το χέρι στ' αυτί ή γυρίζει και ξαναγυρίζει το κεφάλι στο μαξιλάρι, πιθανόν να έχει ωτίτιδα. Η ωτίτιδα όμως δεν συνδέεται αναγκαστικά από πόνο. Έμφανίζει όμως πάντοτε πυρετό και πρέπει να φροντίζουμε να εξετάσουμε τ' αυτιά του παιδιού όταν έχει πυρετό που δεν παρουσιάζει εμφανή αιτία.

★ Είναι πάντοτε καλό να συμβουλευόμαστε έναν ειδικό ωτορινολαρυγγολόγο και για την παραμικρή ωτίτιδα, γιατί οι συνέπειες μιάς πα-

ΒΛΑΠΤΟΥΝ ΣΤ' ΑΥΤΙΑ :

- Το κρύο, που τα κάνει να κοκκινίζουν. Αν τ' αυτιά σας είναι κόκκινα χωρίς να κάνει κρύο, είναι ένδειξη κυκλοφοριακών διαταραχών και πρέπει να προσέξετε.
- Τα κρυολογήματα: ιγμορίτιδες, γρίπη.
- Η ιλαρά, ή διστρεκία.
- Η έρυσσά της μητέρας, προ πάντων κατά τον τρίτο μήνα της εγκυμοσύνης, είναι επικίνδυνη για τ' αυτιά του παιδιού που θα γεννηθεί.
- Οι απότομες καταβάσεις: αεροπλάνο, ασανσέρ, σκί. Φάρμακο στο αεροπλάνο: Μασάζ τσίγκλες.
- Οι πολύ έντονοι κρότοι που υπερβαίνουν τα 120 ντεσιμπέλ. (το ντεσιμπέλ είναι μονάδα μετρήσεως των ήχων)...
- Τα ξυλάκια για το καθαρίσμα των αυτιών.
- Οι εκβλαστήσεις: άδενες που φυσιολογικά πρέπει να εξαφανισθούν στην ηλικία των πέντε ετών.
- Η ηλικία των τριάντα ετών: Το αυτί, που είναι το πρώτο όργανο του ανθρώπινου έμβριου που σχηματίζεται τελείως είναι επίσης εκείνο που γερνά πιο γρήγορα και από πολύ νωρίς μάλιστα.
- Η παραμόρφωση του ρινικού διαφράγματος: επανορθώνεται σε ηλικία 15 ή 16 ετών.
- Ο καπνός και τα οινόπνευματώδη.
- Το κινό: Αυτοί που ζουν στην άποικίες γίνονται πολύ συχνά κουφοί.
- Η κατάχρηση της ασπιρίνης.

ραμελημένης ωτίτιδας είναι σοβαρές: μηνιγγίτιδα, δηλητηριάσεις, κώφωση, κεφαλαλγία (αν το παιδί κουφαί πριν μάθει να μιλά).

★ Για να βγάλετε ένα κουκούτσι πορτοκαλιού ή ένα ξυλαράκι που τυχόν το παιδάκι έβαλε παίζοντας στ' αυτί του, μη μεταχειρισθήτε κανένα γαντζάκι μεταλλικό. Ξαπλώστε το παιδί από την άλλη πλευρά και ρίξτε του νερό στ' αυτί, όπου βρίσκεται το κουκούτσι. Αυτό σαν ελαφρότερο θα ανεβεί στην επιφάνεια. Δεν έχετε παρά να το βγάλετε και να σκουπίσετε τ' αυτί.

★ Αν μήνκε στο αυτί σας ένα ζωντανό έντομο, ή πρώτη σας δουλειά είναι να το σκοτώσετε με μερικές σταγόνες αιθέρα.

ΔΕΙΞΕ ΜΟΥ Τ' ΑΥΤΙΑ ΣΟΥ ΝΑ ΣΟΥ ΠΩ ΠΟΙΑ ΕΙΣΑΙ

Ο καθηγητής Ντέ Μπωμόν, της γαλλικής εταιρείας Ψυχοτεχνίας, έπνευσε μία μέθοδο: την «ώτοσκοπία», που συνίσταται στην εξέταση των αυτιών και στην εξαγωγή ψυχολογικών συμπερασμάτων. Η εξέταση αυτή δίνει προ πάντων πληροφορίες

για τις τάσεις του ένστικτου, ενώ ή μελέτη της γραφής, του προσώπου και των χειρών μας πληροφορεί για την επίδραση του περιβάλλοντος. Κι' ένα πλεονέκτημα: μπορούμε να εξετάσουμε το αυτί ενός προσώπου χωρίς να γίνουμε αντιληπτοί.

Η Θέσις του αυτιού (1)

- Στο ύψος των ματιών: Έχετε ζωηρό πνεύμα και μεγάλη διαίσθηση.
- Στο ύψος των φρυδιών: έχετε πολύ υλιστικές αντιλήψεις και το πνεύμα δραδύ.

Συμμετρία (2)

- Αυτιά συμμετρικά: σημείο Ισορροπίας
- Αυτιά ασύμμετρα: οι συζητήσεις με σας είναι δύσκολες, ή λογική σας προέρχεται περισσότερο από την καρδιά παρά από το μυαλό.

Απόστασις (3)

- Αυτιά κολλημένα πάνω στο κεφάλι: είσαστε ήρεμη και μπορείτε να γίνετε τέλεια.
- Αυτιά απομακρυσμένα από το κεφάλι: Ελλειψι κοινής λογικής. Υπερευαίσθησία, βίαια ένστικτα, απότομο χαρακτήρα, κλίση προς τους καυγάδες.

Μέγεθος (4)

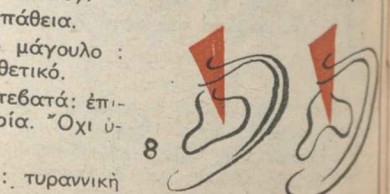
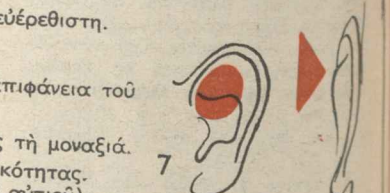
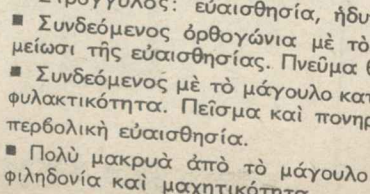
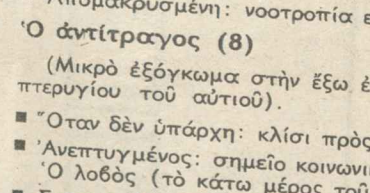
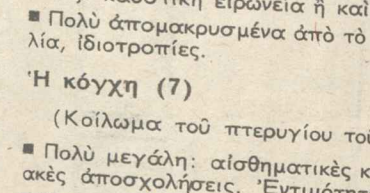
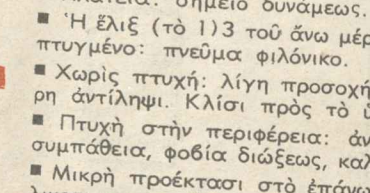
- Πολύ μικρά αυτιά (λιγώτερο από 6 εκατοστά): διανοητική κατωτερότητα.
- Μεγάλα (7 εκατοστά): δύναμι.
- Πολύ μεγάλα (περισσότερο από 7 εκατοστά): αλαζονεία.

Κλίσις (5)

- Αυτιά κάθεται: συγκέντρωση, προσοχή και δυσπιστία.
- Όταν κλίνουν έντονα προς τα πίσω: άδουλία, ανησυχία, χαρκτηρας κάπως δειλός.

Γενικό σχήμα (6)

- Αυτιά μακροβύα: σημείο αδυναμίας.

Η Ντανιέλ Νταριέ έχει το πιο ιδεώδες αυτί

Το αυτί της Ντανιέλ Νταριέ έχει το τελειότερο σχήμα και τις τελειότερες αναλογίες. Το επάνω μέρος, ή έλιξ, είναι λίγο μεγαλύτερο από το ένα τρίτο του συνολικού ή κόγχης, το ένα τρίτο ύψους. Το μεσαίο τμήμα, του συνολικού ύψους, το κατώτερο τμήμα, ο λοβός, κάτι λιγότερο από το ένα τρίτο. Το πλάτος του ύψους. Το αυτί κολλάει είναι ίσο με το ήμισυ του στο κεφάλι, όχι πολύ στενά όμως. Η έλιξ φέρει πτυχή γύρω της και ο λοβός είναι ελαφρά στρουγυλός. Το δέρμα έχει εμφανίσιμη λεπτή, εύλυγη. Τα δυο αυτιά είναι συμμετρικά. Ο άξονας τους κλίνει ελαφρά προς τα πίσω όταν το κεφάλι είναι στην κανονική θέση. Το μόνο ίσως μειονέκτημα του αυτιού αυτού είναι ότι έχει μήκος 5 εκατοστών. Το ιδεώδες αυτί έχει μήκος 6 έως 7 εκατοστά.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΧΑΜΕΝΟ ΠΑΡΕΛΑΘΟΝ

ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΔΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΝΤΑΝΙΕΛ ΓΚΡΑΙΗ

16^{ον} — 'Υποφέρεις πολύ; Δεν θ' αργήσουμε να φτάσουμε. 'Εκείνη έδρεξε με τη γλώσσα της τα ξεραμένα χείλη της και είπε:

— 'Αφού είσαι σύ εδώ, είμαι καλά.
— Όταν πλησίασαν στο ποτάμι, είδαν συγκεντρωμένο κόσμο. Ευπρόλητοι μέσα στη σκόνη, μεταλλωρύχοι, νέγροι, μιγάδες, 'Ινδιάνες με πολύχρωμα σαρίκια, μ' ένα παιδί στην άγκαλιά κι' άλλο ένα στη φούστα, μιλούσαν, έδειχναν κάτι, έδγαζαν κραυγές.

— Τι συμβαίνει;
— 'Έγινε κάποιο δυστύχημα, σε-νιόρ.

— 'Ο 'Αντόνιο Ροντριγκέζ σταμάτησε τ' αυτοκίνητο στην όχθη του ποταμού, δυο δέματα πιδό περά από το πλήθος, που δεν παραμέρισε, ούτε καν του έριξε ένα βλέμμα. 'Ο Χοσέ Πίντο είχε κιόλας εγκαταλείψει τη θέση του και κουδέν-

τιαζε με μερικούς γνωστούς του.
— Πηγαίω να μάθω νέα, είπε ο ξενοδόχος. Μην κοινηθήτε καθόλου. 'Ερχομαι άμέσως.

— 'Ο Μερρί κι' η Γκαέλ δεν ένοιωθαν καμιά περιέργεια. Κανένα προσώπισμα κανέναν φόβος δεν ήρθε να τους ταράξει. 'Η νέα είχε άνασκηθική και κύτταζε το σύντροφό της. 'Ανασκήθησαν όταν ο 'Αντόνιο άνοιξε την πόρτα του αυτού κινήτου.

— Πρέπει να σάς μιλήσω, σε-νιόρ. 'Η κυρία μπορεί να μείνει μόνη για λίγα λεπτά.

— Μή φύγεις Μερρί. Μη μ' αφήνεις. Είμαι έτοιμη να άκούσω τα πάντα. Πρέπει να μάθω αυτό που έγινε. Πρόκειται για τον Ντουάρτε, δεν είν' έτσι;

— Ναί, γι' αυτόν πρόκειται.
— Τό χέρι της Γκαέλ κρατούσε σφιχτά το σύντροφό της. 'Ο Μερρί φοβήθηκε μήπως της κλονίστη την εμπιστοσύνη άφινοντάς την.

— Μιλήστε. Είναι προτιμότερο να μην της κρύψετε τίποτα. Τι συνέβη στον Ντουάρτε Ντίας.

— Πέθανε...

— Είστε σίγουρος;
— Τα τρία τέταρτα του αυτοκινήτου του είναι μέσα στο ποτάμι.

— Τι έγινε ακριβώς;
— 'Ο Μερρί είχε άγκαλιάσει με το μπράτσο του τους ώμους της Γκαέλ. 'Εκείνη έτρεμε επάνω του, με το άδιάκοπο τρέμουλο του ζώου που υποφέρει.

— Κανείς δεν ξέρει πώς ακριβώς έγινε. Φαίνεται πως διαζόταν να άπομακρυνθή από το Τέτε. Οι μαύροι περίμεναν μιά συνοδεία από τρία έγγλέζικα αυτοκίνητα και, καθώς είχαν ειδοποιηθή για την άφιξή τους, άρνήθησαν να κάνουν το ταξίδι για ένα μόνο πρόσωπο. 'Ο Ντουάρτε Ντίας είχε σταματήσει τ' αυτοκίνητό του στην άκρη της άποκρημνης όχθης του ποταμού, αλλά ήταν κιόλας ελαφρά γεγμένος προς τον κατήφορο. Τρελλός άπ' το θυμό του, κατέβηκε άπό τ' αυτοκίνητο για να άπειλήσει και να δρίση τους ανθρώπους του ποταμό-πλοιού. Δεν θα είχε δάλει φαίνεται καλά το φρένο του, ή εκείνο θα κουνήθηκε με το άπότομο κλείσιμο της πόρτας. Πάντως το αυτοκίνητο άρχισε να κατεβαίνει, άνεπαίσθητα στην άρχή, πιό γρήγορα έπειτα. 'Ο Ντουάρτε Ντίας δεν το κατάλαβε, και διαμελίστηκε άπό τις ρόδες του ίδιου του αυτοκινήτου που καθώς είχε πάρει τον κατήφορο, δεν σταμάτησε παρά μέσα στο ποτάμι. Δεν άδαχτε πια να φοβάστε τον Ντουάρτε Ντίας, κυρία. Είναι νεκρός για τα καλά!

— Μ' ένα χέρι δρώμικο και ματωμένο, που δεν μπορούσε να συγκρατήσει το τρεμουλιασμό του, ή Γκαέλ παραμέρισε τα μαλλιά που έπρεφαν στο πρόσωπό της. Τα μάγουλά της δεν είχαν πια κανένα χρώμα. Δεν έκλαιγε.

— Πώς είναι δυνατόν να έγινε ένα τέτοιο δυστύχημα; 'Ο Ντουάρτε θα είχε άσφαλώς θάλει το φρένο! 'Ηταν άνθρωπος που δεν παραμελούσε καμιά προφύλαξη. Μήπως υπάρχε άληθινά δικαιοσύνη; 'Υπάρχει λοιπόν Θεία Πρόνοια;

— 'Αφού σέ ξαναδρήκα κι' είσαι ζωντανή, νάί, Γκαέλ, υπάρχει Θεία Πρόνοια και δικαιοσύνη!

— 'Η Γκαέλ έμεινε σιωπηλή. 'Ο Μερρί εύχόταν νάπαιε να τρέμη. 'Αν μπορούσε να κλάψη και να παραπονεθή, ή Μερρί θα άισθανόταν μεγάλη άνακούφισι. Σκέπασε με φιλά το πρόσωπο και τα χέρια της, λέγοντάς της τρυφερές λέξεις, που εκείνη δεν φαίνονταν να άκούη. Πόσον καιρό θάπρεπε να παλαίψη για να την κάνει να ξανανοιώσει τη χαρά;

— 'Ηταν άργά όταν έφτασαν στο ξενοδοχείο. 'Όταν προχώρησαν στο έσωτερικό του ξενοδοχείου, ή Ροντριγκέζ άρισκόταν σε μεγάλη συζήτηση με το δονθό του.

— 'Ο Γκομέζ μου είπε πως ή πρόξενος του Σώλσμπουρ σάς τηλεφώνησε τρεις φορές, σεινιόρ Νταουλά. Φαίνεται πως πρόκειται για κάτι έπειγον. 'Ο πρόξενος είπε να του τηλεφωνήσετε. 'Έχει να σάς κάνει μιά σπουδαία άνακοίνωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΧΙΙ

Και τώρα κυλούσαν με τ' αυτοκίνητο στους δρόμους της Βρετανίας. 'Ηταν 3 Δεκεμβρίου. 'Ολη την ήμερα είχε κάνει καλόν καιρό, αλλά το κρύο ήταν διαπεραστικό. 'Αφού πέρασαν τη Ρέν, κατευθύνονταν τώρα προς τη Βάν. Μιλούσαν πολύ λίγο.

— Θυμάσαι καθόλου αυτό το μέρος, Γκαέλ;

— 'Εκείνη έπνιξε έναν άναστεναγμό.

— Δεν θυμάμαι τίποτα!
— Είναι ή χώρα σου, ή χώρα της μητέρας σου και της γιαγιάς σου.

— 'Εκείνη δεν άποκρίθηκε. Με το δεξί του μπράτσο, της άγκάλιασε τους ώμους και την τράβηξε πιό κοντά του.

— Είσαι καλά έτσι;
— Θυμάσαι, άφού είσαι σύ κοντά μου.

— 'Η σχέση τους ήταν γεμάτη τρυφερότητα και χωρίς καμιά μισία! 'Αγαπιόντουσαν. 'Ούτε για μιά στιγμή, ή Μερρί δεν είχε άμφιδάλει για την άγάπη της Γκαέλ.

— Οι σωματικές της πληγές είχαν θεραπευθή πιό γρήγορα άπ' τις ψυχικές. 'Ο Μερρί τη φρόντιζε με άφάνταστη τρυφερότητα. 'Ηταν ή φίλος, ή έρωτευμένος, ή σύζυγος. Κι' όμως, ποτέ δεν της είχε μιλήσει για γάμο. Φοβόταν μήπως πληγώσει την άρρωστη που μόλις τώρα άρισκόταν σε άνάρρωσι, μήπως τη βύθισι σ' ένα φόβο, που δεν θα κα-

τώρβωνε πια να τη σώσι άπ' αυτόν. «'Έχω όλο τον καιρό μπροστά μου», σκεπτόταν. 'Ετην περίμενε τρία χρόνια. 'Αν πρέπει να παρατείνω τη δοκιμασία για τρία ακόμα χρόνια, τί σημασία έχει; Είναι δική μου κι' είμαι δικός της. Δεν μπορεί πια να ζήσι χωρίς έμένα, που δεν πρόρεσα ποτέ να ζήσι χωρίς την άγάπη της!»

— Στο Σώλσμπουρ, ή πρόξενος της είχε υποδεχτή, σά να είχαν σωθή άπό ένα μεγάλο και φοβερό ναύαγιο. Είχε φροντίσει να δάουν τη Γκαέλ σε νοσοκομείο για να την περιποιηθούν καλύτερα. Οι πληγές της ήταν εύτυχώς επιπόλαιες, κι' ήτέφερε περισσότερο άπό τον κλονισμό.

— 'Όταν ή Μερρί της πήγαινε σπάνια τριαντάφυλλα, το πρόσωπο της Γκαέλ ξανάπαίρνε τη φυσιογνωμία της εύτυχισμένης άρραδιαναστικής του παλιού καιρού.

— Τριαντάφυλλα... Πότε είδα τριαντάφυλλα για τελευταία φορά; Ποιός μου έχει ποτέ προσφέρει τριαντάφυλλα; Μερρί, άγάπη μου, μη μ' αφήνεις!

— Δεν της είχε πη πώς ήταν κουνιάδος της. Δεν ήταν ακόμα καιρός να της θυμήσι τον Ζερρό και το όδυνηρό παρελθόν της. Το Τέτε, άναπόσπαστο καθώς ήταν με την άνάμνησι του Ντουάρτε Ντίας, έποτελούσε έναν έφιάλη που έπρεπε να ξεχασθή.

— 'Εκείνη έλεγε καμιά φορά: — Σκέπτομαι συχνά εκείνο τον άγαπητό, εκείνο τον καλό 'Αντόνιο Ροντριγκέζ! Τί θα μπορούσαμε να κάνουμε για να του δείξωμε την εύγνωμοσύνη μας;

— 'Ο Μερρί χαμογέλασε: — Να τον περιβάλλω με άγάπη, όπως έκανε κι' εκείνος για μέ. Με την περιπέτεια μας, δώσαμε κάποιο ένδιαφέρον στη ζωή του... 'Εξ αίτίας σου, Γκαέλ, άνυψώθηκε, ξεπέρασε την προσωπικότητά του. 'Εγινε αυτό που ήταν πάντα στο βάθος του. Του δώσαμε λοιπόν κι' έμεις κάτι!

— Πότε—ποτέ, μιλούσε και για τα παιδιά.

— 'Όταν θα γίνω καλά, θα ξαναγυρίσω στη κουζίνα ντο Κόντε. Το ξέρω καλά τώρα πως δεν είμαι ή καλύτερη των μικρών, αλλά ή φάμιο κι' ή Μαρία—Κωνσάντα είναι μόνα στον κόσμο. Με χρειάζονται. Θα γυρίσουμε εκεί—κάτω, δεν είναι έτσι, Μερρί;

— 'Αμέσως μόλις γίνης καλύτερα και μπόρέσης να κάνης ένα τόσο μακρινό ταξίδι... Πριν όμως άπ' αυτό, Γκαέλ, θα κάνουμε ένα άλλο ταξίδι μαζί!

— Ποι;

— Στη Βρετανία. 'Η οικογένειά σου κατάγεται άπό εκεί.

— Γκαέλ ντέ Τερενέζ. Μ' άρέσει αυτό το όνομα. Είναι πιό ώραιο κι' άπ' το Γκιόμάρ άκόμη. Γκιόμάρ ντά Κόστα Μπαντίνα, που πέθανε δολοφονημένη στη Μοζαμβίκη...

— 'Εκείνος την πήρε στην άγκαλιά του, χάιδεσε τα μαλλιά της, το πρόσωπό της, και προσπάθησε να δώξει αυτές τις άσχημες σκέψεις άπ' τη μνήμη της.

— Και τώρα, άρισκονταν μόνοι μέσα στο πρόσνιο αυτοκινήτά του, στους δρόμους της Βρετανίας.

— Μήπως κρυώνει, Γκαέλ;
— Δεν κρυώνει ποτέ όταν είμαι κοντά σου.

— 'Ο Μερρί γέλασε τρυφερά.
— 'Αλλοτε, έλεγες μόνο: «Δεν κρυώνει ποτέ».

— 'Η Γκαέλ στήριξε το κεφάλι στον ώμο του.

Στο έπόμενο τό τείος:

«Τα ξώδεψες όλα;»

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ ΚΑΙ ΣΥΖΥΓΙΚΗ ΕΥΤΥΧΙΑ

— 'Ο άνδρας μου μου κάνει αυτή την έρώτησι κάθε φορά που του ζητάω λεπτά για το σπίτι, μάς γράφει μιά άναγνώστρια. Οι άνδρες δεν έχουν, αλήθεια, αντίληψι του κόστους της ζωής. Τα έσοδα μπαίνουν συνήθως σε κοινό ταμείο. Και ή κατανόη τους, ή άπόδοσί τους προκαλούν δυσάρεστες, διαμαρτυρίες, γκρίνιες.

• Ποιός κερδίζει τα χρήματα;

— Πότε μόνο ή σύζυγος, πότε και οι δύο σύζυγοι. 'Όταν τα παιδιά φτάνουν σε ήλικία που να μπορούν να κάνουν μιά δουλειά, τα κέρδη τους μπαίνουν και αυτά μαζί με τα κέρδη των γονέων.

• Ποιός τα διαχειρίζεται;

— Στη χώρα μας, ή οικογένεια ζή κυρίως άπό την εργασία του άνδρος και αυτός εισπράττει τα εισοδήματα, όταν υπάρχουν. 'Η διεύθυνσι των οικονομικών της οικογένειας άρισκείται λοιπόν στα χέρια του. Είναι πάντοτε αυτό χρήσιμο για την εύτυχία της οικογένειας; 'Ερώτημα πολύπλοκο, όπως θα δούμε παρακάτω.

• Ποιός τα ξεδεύει;

— Τα ξεδοα διαφόρων ειδών. 'Ωρισμένα άπ' αυτά τα ξεδοα είναι γνωστά άπό πρίν: νοίκι, φόροι, θέρμανσι, ξεδοα σπουδών των παιδιών, έξοχη. Γενικά, ή πατέρας άναλαμβάνει και τα ρυθμίζει αυτά.

— 'Υπάρχουν όμως τα καθημερινά ξεδοα που αυξάνουν άδιάκοπα: διατροφή, ντύσιμο, διατήρησι του σπιτιού, γκάζι, νερό, ήλεκτρικό κι' όλα τ' άπρόσποτα! Για όλα αυτά, ή νοικοκυρά του σπιτιού είναι υπεύθυνη, μιά ή άνδρας της πρέπει να της παρέχη τα άναγκαία ποσά γι' αυτά τα ξεδοα. Και να ή αίτία αυτού του παράπνου: «Κάθε φορά που ζητάω χρήματα, ή άνδρας μου μου λέει: Πώς! Τα ξώδεψες κιόλας όλα;» Και ή έλεγχος αυτός έστω και έν διατυπώνεται με καλό τρόπο, φαίνεται όδυνηρός σε μιά γυναίκα που ξέρει να κάνει οικονομίες.

• 'Οργάνωσι της ζωής

— Κάθε οικογένεια έχει τη δική της όργανωσι, με τα πλεονεκτήματά της και τα μειονεκτήματά της, κυρίως σήμερα που είναι δύσκολο να δάλης ένα όριο στην προϋπολογισμό. Πάντως, πρέπει να περιμένη καρείς το άπρόσποτο.

— Να κανονίη κανείς άκριβώς τα ξεδοα της έβδομάδας, του μηνός; Αυτό το πατροπαράδοτο σύστημα δεν περιλαμβάνει τα έκτακτα ξεδοα: έποχιακή αύξησι των τιμών, άνανέωσι των ένδυμάτων, κουρέας, φαρμακοποίο. 'Εφαρμοζόμενο με άστηρότητα, δεν ικανοποιεί όλες τις άνάγκες. Μιά συνεννόησι είναι λοιπόν άπαραίτητη μεταξύ εκείνου που έχει τα κεφάλαια και εκείνου που τα χρησιμοποιεί.

— Να ζητάη κανείς χρήματα κάθε φορά που έχει άνάγκη; 'Αρκετά άσχημο σύστημα, γιατί υπάρχει κίνδυνος να προκαλή τον έκνευρισμό και στον ένα και στον άλλον.

— Να παραδίδη ή σύζυγος τα χρήματα στη γυναίκα του και να έμπιστεύεται σ' αυτήν τη διεύθυνσι των οικονομικών, κρατώντας για τον εαυτό του ένα ώρισμένο ποσό; Ναί, άν ή σύζυγος είναι λογική, οικονομός, τακτική και ξέρει ν' άποφύγη τα περιττά ξεδοα όταν δεν είναι εξασφαλισμένα τα άπαραίτητα.

• Δυσπιστία

— Ποσες γυναίκες άγνοούν την οικονομική κατάσταση του συζύγου τους! Αυτά που κερδίζει, τις καταθέσεις του στην τράπεζα, τις οικονομίες του, τις το ποσότητες του. Δεν ξέρουν τίποτα.

— 'Όταν οι γυναίκες είναι σπάταλες, αυτό μπορεί ν' δικαιολογηθή, μέχρις ενός σημείου. Μά όταν μιά γυναίκα είναι λογική και μετρημένη στα ξεδοά της είναι άδικο και άπερίσκεπτο να την κρατάη σε πλήρη άγνοια των οικονομικών του. Σε περιπτώσι χηρείας ή άγνοια αυτή μπορεί να δλώψη τα ουσιώδη οικονομικά της συμφέροντα και τα συμφέροντα των παιδιών τους.

— Μιά τέτοια κατάσταση είναι μάλλον άνώμαλη. Κάτι για λόγους παραδόσεως, κάτι για λόγους φιλαργίας, ή άντρας θέλει να μείνη ή εκτίριος του σπιτιού και να μην άνακονώνη τίποτα στη γυναίκα του. 'Όμως οι γυναίκες θα έπιθυμούσαν να έβλεπαν να βασίλει ή έμπιστοσύνη μέσα στο σπιτικό τους.

Πόσο εύτυχισμένη

είμαι άσού τότε...

Τό δέρμα μου δεν μου άρεσε πια. Δεν ήξερα πως ήταν άπλως διψασμένο — και ήμουν δυστυχισμένη. 'Υστερα όμως έμαθα για την NIVEA. Είναι αυτό-χρημα που υπάρχει ή NIVEA. 'Η NIVEA δίνει στο δέρμα να πίνη — και τώρα είναι το δέρμα μου τόσο ώραιο όπως και πρίν.

Τό δέρμα μας άποτελείται άπό εκατομμύρια κύτταρα. Κατά την νεότητα τα κύτταρα αυτά είναι έλαστικά και γεμάτα ύγρο. 'Όσο άπό αυτό ξεατμίζεται άναπληρώνεται άμέσως άπό τα κατώτερα στρώματα του δέρματος. 'Ετσι τό δέρμα διατηρείται λείο και άνθηρό.

Με τα χρόνια όμως τα κύτταρα του δέρματος χάνουν σιγά-σιγά την ικανότητα να άναπληρώνουν άμέσως τό άπόθεμα του ύγρου των. Τότε άρχίζει τό δέρμα να διψά — αλλά χωρίς να τό καταλαβαίνουμε. Μόλις όμως άρχίσουν οι πρώτες ρυτίδες είναι φανερό ότι τό δέρμα μας είναι διψασμένο.

Δώστε στο δέρμα σας να πίνη

Η δοκιμή
θα σας πείσει:

Τό δέρμα σας διψασμένο πίνει την χιονό-λευκη κρέμα NIVEA και γίνεται λείο και φρέσκο σαν μωμολούχι.
«Πρωί και βράδυ κρέμα NIVEA», αυτή είναι ή άσφαλής συνταγή για ένα ώραιο και νεανικό δέρμα.
Σε όλο τον κόσμο εδώ και τρεις γενεές εκατομμύρια γυναίκες χρησιμοποιούν την κρέμα NIVEA και διατηρούν τό δέρμα τους ώραιο.

Φυσικά δεν είναι δυνατόν να ποτίσουμε τό δέρμα. 'Η έπιστήμη έφευρε έν τοίτοις την ΕΥΣΕΡΙΤ, βασικό συστατικό, που περιέχεται μόνον στην παγκοσμίως γνωστή κρέμα NIVEA.

— 'Η ΕΥΣΕΡΙΤ είναι μιά ουσία συγγενής προς τό δέρμα που κατορθώνει να δίνη στο διψασμένο δέρμα τό άπαραίτητο ύγρο για να διατηρηται ώραιο. 'Επί πλέον ή NIVEA προσν-λάσσει τα κύτταρα άπό την ξεάτμηση του ύγρου των και κάνει την επιδερμίδα λεία.

Τό δέρμα σας διψασμένο πίνει την χιονό-λευκη κρέμα NIVEA και γίνεται λείο και φρέσκο σαν μωμολούχι.

«Πρωί και βράδυ κρέμα NIVEA», αυτή είναι ή άσφαλής συνταγή για ένα ώραιο και νεανικό δέρμα.

Σε όλο τον κόσμο εδώ και τρεις γενεές εκατομμύρια γυναίκες χρησιμοποιούν την κρέμα NIVEA και διατηρούν τό δέρμα τους ώραιο.

Φυσικά δεν είναι δυνατόν να ποτίσουμε τό δέρμα. 'Η έπιστήμη έφευρε έν τοίτοις την ΕΥΣΕΡΙΤ, βασικό συστατικό, που περιέχεται μόνον στην παγκοσμίως γνωστή κρέμα NIVEA.

— 'Η ΕΥΣΕΡΙΤ είναι μιά ουσία συγγενής προς τό δέρμα που κατορθώνει να δίνη στο διψασμένο δέρμα τό άπαραίτητο ύγρο για να διατηρηται ώραιο. 'Επί πλέον ή NIVEA προσν-λάσσει τα κύτταρα άπό την ξεάτμηση του ύγρου των και κάνει την επιδερμίδα λεία.

Τό δέρμα σας διψασμένο πίνει την χιονό-λευκη κρέμα NIVEA και γίνεται λείο και φρέσκο σαν μωμολούχι.

«Πρωί και βράδυ κρέμα NIVEA», αυτή είναι ή άσφαλής συνταγή για ένα ώραιο και νεανικό δέρμα.

Δώστε στο δέρμα σας να πίνη

Τό δέρμα σας διψασμένο πίνει την χιονό-λευκη κρέμα NIVEA και γίνεται λείο και φρέσκο σαν μωμολούχι.
«Πρωί και βράδυ κρέμα NIVEA», αυτή είναι ή άσφαλής συνταγή για ένα ώραιο και νεανικό δέρμα.
Σε όλο τον κόσμο εδώ και τρεις γενεές εκατομμύρια γυναίκες χρησιμοποιούν την κρέμα NIVEA και διατηρούν τό δέρμα τους ώραιο.

Φυσικά δεν είναι δυνατόν να ποτίσουμε τό δέρμα. 'Η έπιστήμη έφευρε έν τοίτοις την ΕΥΣΕΡΙΤ, βασικό συστατικό, που περιέχεται μόνον στην παγκοσμίως γνωστή κρέμα NIVEA.

— 'Η ΕΥΣΕΡΙΤ είναι μιά ουσία συγγενής προς τό δέρμα που κατορθώνει να δίνη στο διψασμένο δέρμα τό άπαραίτητο ύγρο για να διατηρηται ώραιο. 'Επί πλέον ή NIVEA προσν-λάσσει τα κύτταρα άπό την ξεάτμηση του ύγρου των και κάνει την επιδερμίδα λεία.

Τό δέρμα σας διψασμένο πίνει την χιονό-λευκη κρέμα NIVEA και γίνεται λείο και φρέσκο σαν μωμολούχι.

«Πρωί και βράδυ κρέμα NIVEA», αυτή είναι ή άσφαλής συνταγή για ένα ώραιο και νεανικό δέρμα.

Σε όλο τον κόσμο εδώ και τρεις γενεές εκατομμύρια γυναίκες χρησιμοποιούν την κρέμα NIVEA και διατηρούν τό δέρμα τους ώραιο.

Φυσικά δεν είναι δυνατόν να ποτίσουμε τό δέρμα. 'Η έπιστήμη έφευρε έν τοίτοις την ΕΥΣΕΡΙΤ, βασικό συστατικό, που περιέχεται μόνον στην παγκοσμίως γνωστή κρέμα NIVEA.

— 'Η ΕΥΣΕΡΙΤ είναι μιά ουσία συγγενής προς τό δέρμα που κατορθώνει να δίνη στο διψασμένο δέρμα τό άπαραίτητο ύγρο για να διατηρηται ώραιο. 'Επί πλέον ή NIVEA προσν-λάσσει τα κύτταρα άπό την ξεάτμηση του ύγρου των και κάνει την επιδερμίδα λεία.

Τό δέρμα σας διψασμένο πίνει την χιονό-λευκη κρέμα NIVEA και γίνεται λείο και φρέσκο σαν μωμολούχι.

Καλλυντικά

ό,τι βρίσκετε παντού
κι' ό,τι πουθενά άλλου

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ

*'Αποκλειστικότητα: Μιά περί-φημη κολώνια ή Αθηνία. Δύο λεπτότατα 'Αρώματα, τα Alerfe και Caresse.
Και πολλά άλλα έκλεκτά είδη.

ΡΥΖΙ ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΕΝ

Uncle Ben's
CONVERTED
LONG GRAIN RICE

ΔΙΠΛΑΣΙΕΣ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ

- Πολλές φορές κρυώνει ξαναζεσταίνεται και παραμένει σπυρωτό
- Διπλάσιο σε απόδοση
- Τώρα πιά αγοράσατε **χύμα ρύζι** με τα πεταλάκια του

ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΕΝ

ΕΠΙΤΥΧΙΑ 100%

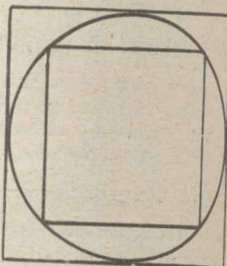
"ΟΛΥΜΠΙΑ", ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΩΝ
Ο Δ Ο Σ Κ Ο Ρ Α Η 1 • Τ Η Λ. 34.720 • 25.708

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΕΡΑΜΕΩΝ 23 (ΟΠΙΣΘΕΝ Θ. ΠΕΡΟΚΕ) ΤΗΛ. 532-774

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ: ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 32 • ΤΗΛ. 57-896

ΜΟΝΟΚΟΝΔΥΛΙΑ

“Ας παίξουμε

Γεια σας παιδιά! Έδω είμαι κι' εγώ. Γλιστρίδα με λένε. Δηλαδή, πώς να σας το πω. Δεν είμαι, δέβαια η Γλιστρίδα που με δάζουν στη σαλάτα. 'Ο Κοκοβίος μ' έβγαλε Γλιστρίδα, γιατί, λέει, όλο του γλιστρώ. Καταλαβαίνετε; 'Ο κύρ—Κοκοβίος θέλει να έχω πάντα εκείνος δικίο, θέλει να τον θαυμάζω, θέλει να λέω «ναί» σ' ό,τι λέει. 'Ο καυμένος! 'Επειδή, λέει, είναι άγιορί. 'Ε! Και πώς είναι; 'Επειδή είναι αυτός άγιορί κι' εγώ κορίτσι πρέπει να γίνω Φασουλής; Χαχαχά! "Ας γελάσω! Και λέει, όταν δρώ τα ζώρικα του ξεγλιστρώ. Λοιπόν μ' έβγαλε Γλιστρίδα. Και νόμιζε πια πως από τη φούρκα μου θα γινόμουν κατακόκκινη. Παντζάρι! 'Ο καυμένος! Μα εγώ τον περίμενα στην πόρτα και μόλις τον είδα κρύφτηκε και ξαφνικά, «μπού! μπού!» του φώναζω. Κι' αυτός, τί να σας πω! 'Ετρεμε σαν το ψάρι. Μόλις όμως ένοιωσε ότι ήμουν εγώ, έπιασε να ανέβαινη τη σκάλα, σοδαρός, σαν να ήταν ο ίδιος ο κύριος Διευθυντής. 'Ο καυμένος! Κι' εγώ του φώναξα: «Χαχαχά! Αυτά παθαίνουν οι έξυπνοι οι Κοκοβιοί απ' τις Γλιστρίδες».

Τό έχει πάρει απάνω του πως είναι ο πρώτος στην τάξη του. Κι' εγώ τάχα; Είμαι πρώτη στις εκθέσεις, στη γυμναστική, στο χορό! Και στο εργοχείρο; Τά λουλούδια που μάς έμαθε ή κ. Χρυσόχερα τάφτιαξα και τα έρωσα προσεκτικά στα κουρτινάκια του γραφείου. 'Ολοι μου είπαν «μπράβο».

Και τί λέει ο Κοκοβίος; Θα σας προσκαλούσε στο γυάλινο παλάτι του αν ήταν πλούσιος; Πες!... 'Εγώ θα σας έφτιαχνα έναν Σπουντίκορο και θα μπαίνανε όλα τα κορίτσια και θα τραβούσαμε ίσια στο φεγγάρι. Θα στήναμε την ελληνική σημαία και θα πιάναμε τον καλαματιανό.

Μ' αυτό δεν μπορώ να το κάνω! 'Ετσι, ας παίξουμε λίγο! Θα καθήσουμε κύκλο, εμείς όλα τα κορίτσια. Θα γίνω ένας μεγάλος κύκλος. Στη μέση θα δώσουμε τον Κοκοβίο. Κάποια, που θα κάθεται πίσω του, θα σφυρίξει δυνατά. Πες!... Ναί, θα έχουμε μια σφυρίχτρα μαζί μας. Θα τρομάξει ο Κοκοβίος θα γυρίσει, καθιστός, να δρθ ποιος σφυρίζει. 'Η σφυρίχτρα θα περνά κρυφά από χέρι σε χέρι, παφ!... από δώ, πςςς!... από κεί, σφυριγματιές, γέλια, φωνές και ο καυμένος ο Κοκοβίος, ο καυμένος! Πού να τη δρθ τη σφυρίχτρα! "Ας κάνω τον έξυπνο. 'Εμείς τα κορίτσια θα τον τυραννήσουμε ώρες στο παιχνίδι, όλο αυτός θα τ'α φυλάη.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Τό λαγουδάκι έμαθε γραφομηχανή. Βλέπτε πως λάμπει το μπουράκι του από χαρά! Δηλαδή, νομίζει ότι έμαθε γραφομηχανή. Πά! Πά! λέει. Γράφει «το καλοκαίρι, ένα πονημα του μεγάλου μας ποιητή Κ. Παλαμά. Μα πώς! πώς! λάθη! 'Εμπρός! Να πάρουμε ένα μολύδι και να διορθώσουμε αυτά τα λάθη.

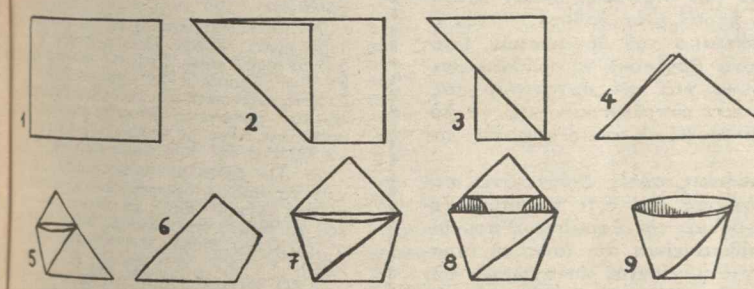
ΠΟΙΟ ΖΩΟ ΕΙΝΑΙ:

Για να δρθτε ποίο ζώο είναι, θα πρέπει να την κολλήσετε αυτή την περιεργή εικόνα πάνω σ' ένα λεπτό χαρτονάκι. Μετά, πολύ—πολύ προσεκτικά, μ' ένα ψαλίδι να κόμειτε κομμάτι της εικόνας χωριστά. Τα παρακάτω είναι δική σας δουλειά. 'Οποιος είναι λιγουλάκι επιτήδειος, γρήγορα θα καταλάβει ποιά πρέπει να κόμει τη κάθε κομμάτι. Και τότε... Τότε θα μάς πη πιά ζώο βρίσκεται μπροστά του. Νομίζω ότι το ζώο τρέχει. Προσοχή, μη σας φύγει.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Έχετε τη συνήθεια να κρατάτε ημερολόγιο; Ελπίζω, ναί. Εάν όχι, τότε καλά θα είναι ν' αρχίσετε από σήμερα, από τώρα, εάν είναι δυνατόν. Μην πητε: «Α! Μα δεν έχω ένα ωραίο τετράδιο...» Βέβαια, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ένα ωραίο τετράδιο, ειδικό, με ωραίο δέσιμο, με χοντρά φύλλα χρωματισμένα ή χρυσωμένα στην άκρη είναι κάτι πολύ ευχάριστο. 'Υπάρχουν μάλιστα και κάτι άλλα, με κλειδαρίτσες στη μέση που είναι τρισχαριτωμένα. Μα νομίζετε ότι όταν το ημερολόγιό σας είναι ακριβό, θα γράψετε καλύτερα; Στο ημερολόγιο δεν πρόκειται να γράψουμε αποστοιχημάτια, δεν ξητάμε να γίνουμε συγγραφείς. Δεν μάς χρειάζεται παρά ένα απλό τετράδιο. Δεν είναι ανάγκη να γράψετε κάθε ημέρα. Θα σημειώνετε εκεί ό,τι σας έχει κάνει εντύπωση, θα σημειώνετε κάτι που δεν γίνεται συχνά, ή διάφορες σκέψεις σας. Και τώρα μου έρχεται κάτι στο νού: Κάποτε συμβόλευμα παιδιά, 'Ελληνόπουλα, που ζούσαν στην έρηξη και έξω από την 'Ελλάδα, να κρατούν ημερολόγιο. Τους είπα, ότι τώρα λέγω και σε σας. Μετά από μια βδομάδα τα έπεσεκέθηκα τα παιδιά κι' έκεινα τρέσανε στην πόρτα να με καλωσορίσουν και μου έπανε με καμάρι: «Έρετε, γράφουμε ημερολόγιο "Ολοι γράφουμε»!

Με αγάπη
ΙΡΙΣ

ΕΝΑ ΚΥΤΕΛΛΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗ

Τώρα είναι πια καλοκαίρι και άρχίζουν οι εκδρομές. Πότε στη θαλάσσια, πότε στο δουνό, από παντού θα μάς καλούν οι όμορφες στον τόπο μας. Και κάποτε θα διψάσετε και θα θέληστε να πιείτε νερό. Θα σκεφτείτε στην πηγή και θα πιήτε, άκουμπώντας το πρόσωπό σας στο νερό. Τι δροσιά! Κι' αν αυτό δεν γίνεται, θα πιήτε με τις φούχτες. Ναί, μ' αν θέλετε να μεταφέρετε νερό για κάποιον άλλο; Κι' αν δεν έχετε κανένα κύτελλο; 'Ας μάθουμε λοιπόν—για κάθε ενδιαμέσο—να φτιάχνουμε ένα κύτελλο... από χαρτί. 'Αν, το χαρτί μας είναι όχι και τόσο λεπτό, ακόμα καλύτερα. Θα πρέπει να είναι μακρούλο, σχήμα 1. Θα το διπλώσουμε, σχ. 2. Θα το ξαναδιπλώσουμε, σχ. 3. Θα το ξαναδιπλώσουμε για να κρυφτεί το κομματάκι που περισσεύει και φθάνουμε στο σχήμα 4. 'Εχουμε ένα τρίγωνο. Κρατάμε το χαρτί στο χέρι σας, όπως το δείχνει η εικόνα. Διπλώστε τη μία γωνία, ακριβώς όπως το δείχνει το σχήμα 5. Γυρίστε το χαρτί σας από την άλλη μεριά κρατήστε το όπως δείχνει το σχήμα 6. Ξαναδιπλώστε το χαρτί όπως το δείχνει το σχήμα 7. 'Α! Τώρα προσέξτε. 'Η μύτη αυτή που ξεπετάγεται, ή πυραμίδα αυτή, πρέπει να κοπή κατά τη μία της πλευρά, εκεί στο τσάκισμα. Προσοχή! 'Ωραία να κοπή. Μην ξεχνάτε πως είμαστε στην έρηξη και δεν έχουμε ψαλίδι. 'Ωραία! Τό κόψαμε το χαρτί μιά χαρά. Και τώρα; 'Ε! Τώρα πιά, το καταλαβαίνουμε στη στιγμή το παρακάτω. Θα τσακίσουμε την πυραμίδα μας την κομμένη—έγιναν δύο! Δύο κομμάτια! — Τη μία της την πλευρά από δώ, την άλλη της από κεί κι' έτοιμο το κύτελλάκι.

Νερό! Νερό! Ποιάς θέλει να το φέρω νερό! Και μόνο νερό μπορεί να μπη στο κύτελλάκι; Και αγριολούδους με λίγο χάμα και θα στολίσουμε το μακρύτερο τραπέζι. Κι' αν φτάσουμε μακρύτερα, θα δώσουμε το δαύτι μας. Λίγη φαντασία, ελάχιστη σκέψη χρειάζεται.

Η Κ. ΧΡΥΣΟΧΕΡΑ

Ξέρετε ότι:

... 'Όταν μιά άραχνη ένοχληθή κατά τη στιγμή που πλέκει τον ιστό της, θα την αφήσει για πάντα ατέλειωτη την εργασία της; 'Θ' άρχισή μιν σε λίγο να υφαίνει και πάλι, αλλά έναν νέο ιστό και δολότελα έξ' άρχης. ... 'Υπάρχει ένα μεγάλο, πολύ μεγάλο λουλούδι; Είναι το μεγαλύτερο του κόσμου και φύεται στο νησί των 'Ολλανδικών 'Ινδιών, τη Σουμάτρα. Τό λουλούδι λέγεται Ταφλέσια 'Αρνόλντι. Τό μπουμπούκι του είναι ως ένα λάχανο. Και όταν ανθήσει έχει διάμετρο ενός μέτρου. Και πόσο ζυγίζει; Χμμ!... 'Από 10 μέχρι 15 περούντια. Και θα ξέρετε δέβαια ότι κάθε περούντι ισοδυναμεί με 500 γραμμάρια. Τό λουλούδι είναι ωραιότατο. Μαγευτικό. Τί να τό κάνει όμως; Χύνει μιά φοβερή μυρουδιά γύρω του. 'Αβασταχτή! Νομίζεις ότι κάποις εκεί υπάρχει ψοφίμι. Αυτή άραχη ή μυρουδιά να είναι ο λόγος που τραβούνται δι' μίγες κοντά του; 'Αναριθμητες μαζεύονται πάνω του. ... Οι λεπτότερες, οι ακριβότερες δούρτσες για τό ξύρισμα γίνονται από τρία ποντικούς; 'Ο ποντικός έχει λεπτότατο, άπαλωτατο τρίχωμα. Ο ΣΚΑΛΙΣΤΗΡΗΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

Παίζουνε αυτά τα παιδιά; Παντρεύουνε την κουκλα τους και μαγειρεύουνε τα φαγητά του γάμου; 'Α, όχι! Μάθημα είναι. Μαγειρικής μάθημα. Βεβαίως! Στη Φραγκοφούρτη μπήκε τό μάθημα της μαγειρικής στην τελευταία τάξη του Δημοτικού Σχολείου. 'Οχι δέβαια σ' όλα τα σχολεία, σ' ένα πρότυπο σχολείο. Μα και τα άγόρια μαθαίνουν μαγειρική; Μάλιστα! Γιατί όχι; 'Η μαγειρική; Μα είναι ή ζωή μας! Είδατε με τί προσοχή αυτός ο μαθητάκος καθαρίζει τις πατάτες; Μα και στη Βιέννη έχει μπη τό μάθημα της μαγειρικής και για άγόρια και για κορίτσια, στα πρότυπα Σχολεία. ***** ροάνθρωποι, όλο τρέχες στο κορμί τους, με κάτι δοντάρες σαν χαυλιόδοντες και με τρείς ούρες, ο καθένας! 'Οχι! Τρεμούλα! Και να είναι ψηλοί, σαν ελέφαντες και να βασιτάη ο καθένας ένα δεντράκι για ν' αερίζεται. 'Οχι! 'Όπου φύγει—φύγει ή Γλιστρίδα μας και οι φιληνάδες της. Κι' αν έχω χαλάσει καμιά διδούλα από τον Σπουντίκορο τους; 'Οχι, τρεμούλα! Γεια σας, παιδιά! Ο ΚΟΚΟΒΙΟΣ

ΟΙ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

Ο Μάιος υπήρξε ο μήνας των επιδείξεων της καλοκαιρινής μόδας. Από τις περιγραφές αυτές μπορείτε να πάρετε μιάν ιδέα τί επέδειξαν οι διάφοροι οίκοι.

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΥ

Ο καινούργιος οίκος Σούλας Θρασυβούλου σημείωσε μεγάλη επιτυχία στη φετινή επίδειξή του. Μας παρουσίασε μιά σειρά από μοντέλα που είχαν όλα τη σφραγίδα της "Ωντ Κουτύρ αλλά—κι" αυτό είναι το κυριώτερο—οι τιμές τους όπως πληροφορηθήκαμε δεν απέχουν πολύ από τις τιμές των έτοιμων φορεμάτων των διαφόρων καταστημάτων και μπουτίκ.

Η δ. Θρασυβούλου διάλεξε μοντέλα από τους διάσημους Γάλλους μοντελίστ αλλά και αρκετά από Ιταλικούς οίκους και τα έγραψε πάνω σε υφάσματα που έφερε από την Εύρωπη.

Άρχισε με μιά σειρά από κοστούμια της πλάς χαριτωμένα για την πρωτοτυπία τους όσο και για τα ονόματά τους. Άρεσε ιδιαίτερα το «Πικ—Νικ» από ποπλίνα ριγέ τρουά—πιές με φούστα ντουμπλα-

ρισμένη, που φοριέται κι' απ' τις δυο όψεις. Το «Καλύψω» από σαντούγκ έμπριμέ, το «Κάπρι», το «Προμέναντ» του Ντιόρ.

Κατόπιν άρχισε η παρέλασι των φορεμάτων, ταγιέρ και μαντό. Χειροκροτήθηκε ένα μοντέλο χρυσαφί του Σούμπερτ σε ίσια γραμμή σάκου με μισή ζώνη από μουσελίνη να δένη κάτω από το στήθος που λεγόταν «Μπλε—μύρ» (ώριμο στάχυ).

Ένα θαυμάσιο ταγιέρ κίτρινο του Μπαλμάν κι' ένα άλλο ντε πιές του Ντιόρ κόκκινο σε γραμμή τραπέζι που λέγεται «Τσαί και Συμπά-θεια».

Τα κινηματογραφικά ονόματα κυριαρχούν. Ένα μοντέλο του Πιέρ Καρντέν από ότομάν φασόνε με μοντέρνα πλάτη λέγεται «Αριάν». Ένα άλλο πάλι του Καρντέν από σατέν ναύλου μαύρο έμπριμέ λέγεται «Σα-γιονάρα». Κι' ένα κίτρινο έμπριμέ—που καταχειροκροτήθηκε λέγεται

«Αύγουστιάτικο Φεγγάρι» κι' είναι κι' αυτό μοντέλο του Πιέρ Καρντέν σε γραμμή μπαλανσέ. «Ντονατέλλα» της Μαντελν ντε Ρός από άσπρο πικέ ζακάρ.

Τα μοντέλα παρουσίασε η δ. Μαρίνα Ντέλφη ή οποία μόλις επέστρεψε από την Εύρωπη όπου παρουσίασε μοντέλα μεγάλων γαλλικών οίκων στην τηλεόρασι.

Η ίδια η δ. Θρασυβούλου μας παρουσίασε μερικά και καταχειροκροτήθηκε ιδιαίτερα με το «Κότ ντ' Αζύρ» ένα λινό σιέλ ολοκέντητο και το «Πέρλ Νουάρ» του Ιταλικού οίκου Φοντάνα σε ίσια γραμμή.

Όλες οι παρευρισκόμενες υποδέχτηκαν με ένθουσιασμό το μοντέλο «Τσάρλεστον» του Φαμπιάνι, μιά εξωμη ίσια τουαλέτα από σατέν κόκκινο άπλικ με φράντζα ομοιόχρωμη.

Τέλος η επίδειξι έκλεισε με το καθιερωμένο νυφικό που εδώ ήταν κοντό, μοντέλο των Λανδέν—Καστιγιό από νάυλον άπλικ με δελουδινα λουλούδια του άγκρου και λεγόταν «Συμφωνί Παστοράλ».

Όλα τα μοντέλα τα συνώδευαν μοντέρνα μπικίού από την μπουτίκ «Γκίφτ Σόπ» της οδού Αμερικής 9 και καπέλα του οίκου Βιολέττας—Άγγλαίας, Άγ. Φιλοθέης 6.

Ρ. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

ΑΛΕΚΟΣ Βουλής 51

Όπως κάθε σαζόν έτσι και φέτος στη συλλογή του καταστήματος «Αλέκος» υπάρχουν τα πιο όμορφα ταγιέρ, και ανασάμπλ, σχεδιασμένα αλλά από τον ιδιοκτήτη και άλλα από τον Ζακ Χαίμ και Ντεσέ. Τα χρώματα είναι χτυπητά. Το κίτρινο κυριαρχεί σε όλες τις αποχρώσεις και σε όλες τις ποιότητες. Ένα φόρεμα σε χρώμα «ρόζ—τέ» σε ίσια γραμμή που άφινει να διαγράφεται η σιλουέτα χωρίς υπερβολικούς τονισμούς, με συμπλήρωμα ένα παλτό στο ίδιο χρώμα με τρουά κάρ μανίκι και μεγάλο ξεχειλωτό γιαντά, ήταν ένα από τα καλύτερα δείγματα της πλούσιας συλλογής του. Ταγιέρ από λεπτό μαλλινόκι κατάλληλο για την εποχή ριχτό σε χρώμα «γκρί—δέρτ» χάρμα άπλόητος. Ένα ακόμα ταγιέρ από ιρλανδέζικο λινό άσπρο με κοντό μανίκι κουμπώνει χαμηλά, σχεδόν στη μέση ενώ από το ντεκολτέ δγαίνει ένας μεγάλος φιογκός από πουαντιγιέ μπλε άσπρο.

Τα φορέματα του «Αλέκου» δεν είναι πολύ φαρδιά. Αφίνουν ακάλυπτο το μισό σχεδόν μέρος της πλάτης και γίνονται από χοντρή ποπλίνα, ή κοτυνάντ σατέν. Τα πιο πολλά υφάσματα είναι έλβετικά και γερμανικά που ο ίδιος επιλέξε—με το λεπτό γούστο που τον διακρίνει—κατά το έφετεινό ταξίδι του στα μεγαλύτερα κέντρα μόδας της Εύρώπης. Ακόμα είδαμε τα καταπληκτικά κουμπιά που διαθέτει το κατάστημα, μόνο για τα μοντέλα του, που είναι άληθινά άριστουργήματα. Φέτος, που το κουμπί είναι της μόδας, δλοι οι εύρωπαίοι κατασκευαστά έβαλαν τα δυνατά τους να δημιουργήσουν κάτι πρωτότυπο κατά συνήθηστο. Δεν ξέρουμε αν το κατάφεραν οι Εύρωπαίοι. Τα πρώτα δείγματα της τέχνης τους στην Εύρώπη κατέκλυσαν την αγορά με τα λεπτά και γεμάτα όμορφιά είδη

Το μικρό «τραπέζι» του Ντιόρ. Παναντιγιέ μπλε άσπρο, ίσια γραμμή

«ΣΤΑ—Υ—Λ»

Το μικρό «τραπέζι» του Ντιόρ. Παναντιγιέ μπλε άσπρο, ίσια γραμμή

τους. Κουμπιά από δορακο μιά έδειξαν στο «Αλέκο». Με αυτά βέβαιον τα ταγιέρ τους. Επίσης μιά έδειξαν καλλιερημένα μικρά μαργαριτάρια—που όπως μιά έφγχαν—είναι ελαττωματικά, αλλά δεν διακρίνονται, δια γυμνού οφθαλμού. Αυτά θα στολίσουν λεπτεπλεπτες μπλούζες ή αιθέρια φορέματα.

ΣΤΑ—Υ—Λ Αμερικής 21

Ένα νέο ατελιέ μόδας άνοίξε αυτές τις ημέρες στην Αθήνα (Αμερικής 21). Ένας ακόμα ναός φωτός αφιερωμένος στη γυναίκα έδωσε την ευκαιρία σε όλες τις κεκλημένες να θαυμάσουν μιά εξαιρετική «κολεξιόν» φορεμάτων που έδημιούργησαν περίφημοι Ιταλοί και Λονδρέζοι μάστοροι μόδας που συναγωνίζονται επικινδύνως τους Ρισινούς συναδέλφους τους.

Ίσως είναι η πρώτη φορά, που στην Ελλάδα έγινε από ιδιωτική επιχείρησι και πρωταβουλία τέτοια θεαματική επίδειξι που έφερε στο προσκήνιο της μόδας ονόματα άγνωστα για τον περισσότερο θηλοκόκοσμο.

Στο «Στάυλ», αυτό είναι το όνομα του καινούργιου ατελιέ, είχαμε την ευκαιρία να δούμε πριν άναμια άρχισή το «ντεσιγνέ» των μανικιών «μπουτίκ» του. Σ' αυτήν υπάρχουν χαριτωμένα παιδικά συνάκια, φορεματάκια, μαντό, μπλούζες, και πουλοδεράκια, όλα με τη μόδα των μεγάλων καταστημάτων. Έπίσης ένα τμήμα με πλεκτά, ώραιότες ζακέτες και μπλούζες που έχουν κάτι το πρωτότυπο και εντελώς άχωριστό, πλεγμένες με χοντρή ή λεπτή έγγλέζικη μαλλι, συμπληρώνουν θαυμάσια, δεν ξεχειλώνουν και υποχουν σε αρκετή ποικιλία χρωμάτων και σχεδίων.

Όταν ξαναγυρίσαμε στα σο-

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΥ

Το νωτέρνο «Σαγυονάρα» του Πιέρ Καρντέν από σατέν νάυλον έμπριμέ.

να με τον απαλό φωτισμό, είδαμε το πρώτο μοντέλο, ένα μανεκέν να φορά το μικρό «τραπέζι» του Ντιόρ (το «Στάυλ» δεν παρέλειψε και τους Παρισινούς ράπτες). Είναι ένα φόρεμα από μπλε άσπρο ολομέταξο πουαντιγιέ με ζακέτακι κοντό και φοδοροσμένο ολοκλήρο για να στέκεται.

Άκολούθησε ένα μοντέλο της Νίνας Ρισι από ένα διακριτικό έμπριμέ που είχε την περίφημη γραμμή «εσάρβι». Ήρθαν κατόπιν τα φορέματα των Ιταλών Φαμπιάνι, Φρεντερίκα και Μαρούζα, που είχαν ώραιότερα ντεσέν και δίνουν στη σιλουέτα χάρη παρ' όλη την τολμηρή.

ΑΠΟΦΥΓΕΤΕ ΤΙΣ ΡΥΤΙΔΕΣ

Οι Πρίτανις και Καθηγήτης της Ανωτάτης Γεωπονικής Σχολής Αθηνών και Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, κ. Πάνος Ο. Αναγνωστόπουλος, γράφει το από 26/3/57 φύλλον της «Καθημερινής»: «... Συμφέρει επίσης να κάνουμε μεγάλην ήμερησιον έργον πορτοκαλιών και λεμονιών, διότι, έκτος των γνωστών διαμυνών που περιέχουν (Α,Β, και διαστερως Γ) περιέχουν και μίαν (Π), της διαμερήτωσης, που διατηρεί εν καλή καταστάσει το τριχοειδές αγγείο εναλλαγής του αίματος του σωματός ήμων. Με χρησιμοποίησιν διαρκώς πέντε πορτοκαλιών την ήμεραν, προλαμβάνεται... και... ρυτίδωσις του δέρματος». Προσέθετε την ύγιειν σας. Πίνετε πορτοκαλόδο Φιζ. Είναι άγνή, χωρίς χημικά συντηρητικά και 100%, ποστεριωμένη.

ή άς πούμε καλύτερα έπαναστατική, γραμμή τους.

Η Έφη Μελά, ένα από τα καλύτερα μανεκέν, παρουσιάστηκε εν συνεχεία με μιά δημιουργία του Γκυ λά Ρός κίτρινο λινό με κουμπιά και με πιέτες που άνοιγαν χαμηλά. Αντίθετοι, προς την έπαναστατική γραμμή και την πολύ κοντή φούστα των Γάλλων και των Ιταλών, στάθηκαν οι Λονδρέζοι μοντελίστες Χάρυ Πόπερ — Ρίμα και Σούζαν Σιμόλ που μοντέλα τους έπεδειχσαν στο Στάυλ. Συντηρητικοί στην εμφάνισι της γραμμής μιάς χάρισαν τις ώραιότερες κρεασσιόν τους που έχουν μιάν άπλόητα γοητευτική.

ETAM

Η επίδειξι των άνοιξιάτικων και καλοκαιρινών μοντέλων του 1958 που η ETAM παρουσίασε στις πολυτελείς αίθουσες του ξενοδοχείου «Βασιλεύς Γεώργιος» ήταν εξαιρετική. Άρχισε με τις ώραιότερες πυτζάμες από νάυλον. Τα ανάλαφρα νυκτικά «μπέμυμη ντόλ» και τις άραχνούφαντες ρόμπες που έδειξαν η Έφη Μελά, η Άννυ και η Άντουσινέλλα Ροντοπούλου. Τα ψαράδικα πανταλόνια παρουσιάστηκαν σε χρώματα φωτεινά σε έμπριμέ και σε άσπρα. Έτσι έπαψε η μονοτονία και η κυριαρχία του μαύρου και μπλε.

Ωραιότερα ανασάμπλ της πλάς, σόρτ χρωματιστά και βέστες ριγέ, μαγιό έμπριμέ με άσσορτί καζάκες.

Τα φορέματα από υφάσματα των καλύτερων έλβετικών έργοστασιών, σχεδιασμένα τα περισσότερα από την δ. Μόσχου ήταν όλα πρόσχαρα και ζωντανά.

Το «Λωριν», ένα ρομαντικό φόρεμα με λουλούδια ροζ και πράσινα σε άσπρο φόντο ήταν μιά εξαιρετική εμφάνισι.

Στην επίδειξι της ETAM κυριαρχούσε το φαρδύ φόρεμα. Όλα σχεδόν ήταν πλούσια σε πτυχές, με πολλές πιέτες, σούρες και μεγάλες κουφώτες. Εύκολοφώρετες φούστες, φαρδεις από ποπλίνα σε ώραια χρώματα με μπλουζάκια άνοιχτόχρωμα και άσπρα που θα φορεθούν τους καλοκαιρινούς μήνες.

Τα ταγιέρ ήταν μεσατά. Αναδείκνυν όλη τη γραμμή του σώματος και σε χρώματα ροζ, σιέλ, άσπρα.

Ο οίκος Κάμερ είχε ανάλαβει το χτένισμα των μανεκέν, ενώ τα κομψά καπέλα που φορούσαν ήταν του οίκου Ρίτας.

ΛΕΝΑ ΒΡΟΝΤΑΙΚΗ

ΧΙΛΙΟΥΜΟΡ

Ένας Γάλλος κι' ένας Γερμανός συζητούν για φιλολογία. — Οι συγγραφείς σας δεν έχουν καμμία άξια! λέει ο Γερμανός. — Ο Μολιέρος; Άνοησίες! — Ο Κορνήλιος; Άπιθανότητες. Ένώ έμείς οι Γερμανοί έχουμε το Γκαίτε, τον Σίλλερ...

Βέβαια, άπάντησε ο Γάλλος. — Ο Σίλλερ... Νά ένας συγγραφέας που ήξερε πάντα τί έλεγε... Έγραψε π.χ. την «Ζάν ντ' Άρκ» για τους Γάλλους, τη «Μαρία Τυδώρ» για τους Άγγλους το «Γουλιέλμο Τέλλο» για τους Έλβετους.

Μά τότε κατά τη γνώμη σας άπάντησε ο Γερμανός, δεν έγραψε τίποτε για τους Γερμανούς; — Πώς!; του έπτε άμέσως ο Γάλλος. Έγραψε τους «Ληστές»!

Όλες οι μεγαλύτερες μάρκες καλλυντικών και άρωμάτων ELISABETH ARDEN, PAYOT HELLEN RUBINSTEIN, AYER.

Επί τη ευκαιρία γνωρίζωμεν ύμιν ότι τα γνήσια Γαλλικά άρώματα πωλούνται και χύμα με το γραμμάριον.

MA-GRIFFE, ARPÈGE, SCANDAL, CHALIMAR, MITSOUKO, HEURE BLEUE, TABU, BOLERO, N° 5 CHANEL, SOIR DE PARIS

*Δωριμάτατε την άδύμητον νοσήριαν N° 7 Βαρενά!

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Ι.Γ ΒΑΓΕΝΑ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 7

Πρόσωπο ΑΡΟΖΕΡΟ ΝΕΑΝΙΚΟ ΒΕΛΟΥΑΙΝΟ

ME ΛΑΔΙ ΧΕΛΩΝΑΣ

Dr. Nivallé

Έξοφάνει τις ρυτίδες, ξανοφάνει την άνοιξη στην έπιδερμίδα

LABORATOIRES BIOLOGIQUES «ARVAL» S. A. - SION (SUISSE)

ΤΟ ΚΟΜΜΟΤΗΡΙΟΝ

«ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑ»

πολυτελείς, άπολύτως συγχρονισμένο και έφωδισμένο με τα τελευταία ευρωπαϊκά μηχανήματα ΜΕΤΕΦΕΡΟΝ και λειτουργεί εις την όδον Πέτα 5—έναντι Άγγλικανικής έκκλησι-ας—(πρώην κομμητήριον Ψα-ραδέλλη). Τηλέφ. 27.600.

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ 5—8 Ακαδημίας 78. Τηλ. 25-226

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Ίατρος

Μαιευτήρ - Γυναικολόγος Δέχεται καθ' έκάστην 9—12, 5—7 ώς και επί συνητεύσει. Χ. Τρικοπη 113, τηλ. 613-610

Ο Ήλιος καίει και η γύρις ραντίζει την άτμόσφαιρα. Μαζί με τα λουλούδια άνθίζουν και οι άκμές στο δέρμα. Πολλά δερματοπάθειαι της έποχής αποδίδονται από την σύγχρονη έπιστήμη εις άφυλακτικά αίτια της άνοιξεως. Προφυλαχθήτε με την προστατευτική έπάλειψη της ΝΕΙΓΕ «Φυλλίς»

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα 15-28 Μαΐου σύμφωνα με τον άστερισμό σας

ΚΡΙΟΣ
(21 Μαρτίου - 20 Απριλίου)

ΛΕΩΝ
(23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

ΤΟΞΟΤΗΣ
(23 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαρτίου): Μην ελπίζετε εύκολα και δημιουργείτε εντυπώσεις από την επιτολή εξέτασης των πραγμάτων. Κυτάξτε την κατάσταση πιο προσεκτικά και ανακαλύψτε τη ρίζα αυτών των γεγονότων.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Απριλίου): Η υγεία σας θα περάσει μια δοκιμασία, πράγμα που θα σας κάνει να λάβετε διαφορετικό δρόμο από αυτόν που είχατε χαραχθεί. Η όλη κατάσταση δεν προκαλεί ανησυχία αλλά ούτε ηρεμία.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Απριλίου): Ο εγωισμός δεν ωφελεί στις αίσθηματικές υποθέσεις και στις σχετικές συζητήσεις. Θα κερδίσετε περισσότερα αν φανείτε ειλικρινής και απλή και δείξετε πως απολογίζεστε ξένες γνώμες.

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Ιουλίου): Μην μετανοείτε για την απόφαση που έπιασα. Αυτή έπρεπε να είναι η στάση σας. Όσοι υλικά δεν σας συμφέρει και πολύ αλλά μην ξεχνάτε πως έτσι εξαγοράζετε τελείως την ήρεμία σας.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Αυγούστου): Φανείτε ανώτερο από τις μικρότητες που θα σας τριγυρίσουν. Από την όλη κατάσταση θα βγάτε αξιοπρεπέστερο, πράγμα που αργότερα θα σας ωφελήσει όσο τώρα δεν το φαντάζεσθε καθόλου.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Αυγούστου): Μία συζήτηση για το άτομό σας σε μία συγκέντρωση όχι περιωρισμένη μέλλει να παίξει σημαντικό ρόλο και να επηρεάσει πολύ ευνοϊκά ένα πρόσωπο που θα εκδηλωθεί σε σύντομο διάστημα.

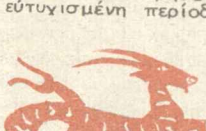
1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Νοεμβρίου): Δεν πρέπει να σας κακοφανή εάν ένα πρόσωπο πειδοποιήσει από σας βεληλίση να επέμβει σε μία προσωπική σας υπόθεση. Προσπαθήστε να επωφεληθείτε από το ειλικρινές ενδιαφέρον του.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Δεκεμβρίου): Αποποιήστε να ζητήματα σας και μη τα εμφανίζετε δύσκολα και άλυτα. Έχετε ικανότητες να διεκπεραιώσετε μόνη σας και όπως πρέπει τα προβλήματα που σας παρουσιάζονται συχνά.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Δεκεμβρίου): Έχετε κοντά σας ένα πολύτιμο σύντροφο και πρέπει να επωφεληθείτε όσο μπορείτε περισσότερο από αυτό. Χρησιμοποιήστε τον όπως πρέπει την ευτυχήσμένη περίοδο της ζωής σας.

ΤΑΥΡΟΣ
(21 Απριλίου - 20 Μαΐου)

ΠΑΡΘΕΝΟΣ
(23 Αυγούστου - 22 Σεπτεμβρίου)

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ
(21 Δεκεμβρίου - 20 Ιανουαρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 Απριλίου): Βάλτε τάξι και σειρά στις εργασίες σας και κανονίστε από που θα αρχίσετε και που θα τελειώσετε. Έτσι που έχουν τώρα τα πράγματα μάλλον υπερέχει και φροντίδες σας δημιουργούν.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου): Θα έχετε μία ευχάριστη εξέλιξη στις υποθέσεις σας και θα ακολουθήσουν μία σειρά από ευχάριστα γεγονότα στα οποία σεις θα παίζετε τον κυριότερο ρόλο. Μην επισπεύδετε τα πράγματα.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου): Μην εκδιώξετε από καμιά κατάσταση. Τα πράγματα σε λίγο θα κλίνουν προς το μέρος σας και τότε θα δικαιωθείτε και θα αναγνωρίσει όσο πρέπει η όλη σας στάση στην περίπτωση που σκέπτεσθε.

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Αυγούστου): Μην παρασυρθείτε από σύμβουλο και δεν φοβήτε όπως πρέπει. Οτι σας δίνει μπορεί να το διαβάσετε κατά βούληση αλλά μη διανοήστε να αψηάσετε ή να είστε εις βάρος άλλου.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Σεπτεμβρίου): Θα αλλάξετε περιβάλλον και θα δημιουργήσετε καινούργιες προοπτικές πολύ πιο κατάλληλες για να αναπτύξετε τις ικανότητές σας. Τώρα εύκολα θα μπορείτε να το επιτύχετε.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Σεπτεμβρίου): Χρειάζεται να προσπαθήσετε να παρουσιάσετε τα πράγματα με καλύτερο πλαίσιο. Πρέπει να έχετε πώς οι ευνοϊκές εντυπώσεις προβάλλουν ευχάριστα και συντελούν στην επιτυχία.

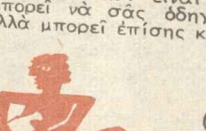
1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Δεκεμβρίου): Θα έχετε μία επιτυχία ζηλευτή. Δεν πρέπει όμως η καινούργια κατάσταση να επηρεάσει το χαρακτήρα σας και να αλλάξετε συμπεριφορά γιατί τότε μπορεί να μεταβληθεί και η κατάσταση.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιανουαρίου): Θα έχετε μία συνάντηση με ένα πρόσωπο αγαπητό αλλά που ανήκει στο παρελθόν. Δεν είναι συμφέρον σας να σας απασχολήσει περισσότερο. Το παρόν για σας έχει μεγαλύτερη σημασία.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Ιανουαρίου): Αφήστε τον εαυτό σας να ηρεμήσει και να ξαναβρεί τη γαλήνη του. Η συμπεριφορά υπερνέμεται είναι δικό του μαχαίρι. Μπορεί να σας οδηγήσει σε επιτυχία αλλά μπορεί επίσης και σε επεκρίτωση.

ΔΙΔΥΜΟΙ
(21 Μαΐου - 22 Ιουνίου)

ΖΥΓΟΣ
(23 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

ΥΔΡΟΧΟΟΣ
(21 Ιανουαρίου - 19 Φεβρουαρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου): Ανοημοσύνη πρώτα τις δυνατότητες σας και ύστερα να προβάτε σε ευνοϊκές. Δεν πρέπει να σας φαίνονται τα πράγματα όλα τα πράγματα. Μαθετε πως μπορεί να έχουν τις δυσκολίες τους.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιουνίου): Χαρίστε τη γαλήνη αυτή περίοδο της ζωής σας χωρίς άλλες μικροσκοτούρες που αλλοιώνουν την δικαιοσύνη. Ζήστε ξενόστητη και απολαύστε τη λουλουδιμένη καμψη της ζωής σας.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ιουνίου): Θα αναγνωρίσετε από προσέχεις μέλλον να είναι η περισσότερα πρόσωπα που θα ενδιαφέρονται για τον ίδιο με σας σκοπό. Μην έχετε όμως ενδοιασμούς και ανησυχίες γιατί θα επιτύχετε πλήρως.

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Σεπτεμβρίου): Δεν θα πρέπει να είσαστε τόσο μονοκόμηση. Μπορείτε επιδοθείτε τη δική σας γνώμη χωρίς όμως και να επινοήσετε την εντύπωση ότι απορρίπτετε ό,τι κυριαρχεί παντού.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Οκτωβρίου): Να δεχθείτε την πρόταση που θα σας γίνει έφ' όσον φυσικά είναι μέσα στα όρια του προϋπολογισμού. Μη θέλησετε όμως να παραβλέψετε εάν πρόκειται να βίσετε ένα πρόσωπο του κύκλου σας.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Οκτωβρίου): Σας επιφυλάσσεται μία ευχάριστη καμψη της ζωής σας. Κυτάξτε όμως να δημιουργήσετε τις μόνες σας τις κατάλληλες προϋποθέσεις ή να αξιοποιήσετε αυτές που υπάρχουν τώρα.

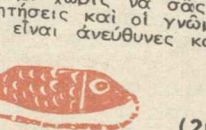
1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Ιανουαρίου): Αφήστε τον εαυτό σας να εκδηλωθεί. Θα έχετε ανταπόκριση στον έρωτά σας. Όλες σας οι υποθέσεις θα εξουλαυνθούν και θα δημιουργήσουν συνθήκες πολύ περισσότερο ευνοϊκές για σας.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Φεβρουαρίου): Μη έχετε διαρκώς με την ανησυχία του μέλλοντος. Οι προϋποθέσεις είναι πολύ ευνοϊκές και το μέλλον σας θα είναι ροδινό, απαλλαγμένο από μεγάλες δυσκολίες. Μην απογοητεύεστε ποτέ.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-19 Φεβρουαρίου): Κάνετε πως δεν καταλαβαίνετε χαράζει χωρίς να σας επηρεάζουν οι συζητήσεις και οι γνώμες των τρίτων που είναι ανεύθυνες και εσφαλμένες.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ
(23 Ιουνίου - 22 Ιουλίου)

ΣΚΟΡΠΙΟΣ
(23 Οκτωβρίου - 22 Νοεμβρίου)

ΙΧΘΕΙΣ
(20 Φεβρουαρίου - 20 Μαρτίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Ιουνίου): Οι απαιτήσεις σας πρέπει να περιορίζονται στα όρια της λογικής. Θα επιτύχετε πολλά και σ' αυτά θα επιτύχετε και να τα εκτιμήσετε. Κυτάξτε τα πολλά ίσα τα γάστρα όλα.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιουλίου): Βάλτε τις υποθέσεις σας σε σειρά και τακτικά. Αποφύγετε τις σπασμωδικές ενέργειες που σας κάνουν να χάνετε την αυτοκυριαρχία και την ηρεμία σας.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ιουλίου): Αποφύγετε τις σκηνές ζηλοτυπίας. Οπωδήποτε δεν πρόκειται να αποδοθούν υπερ το έαυτό σας. Προσπαθήστε να επιβληθείτε στον εαυτό σας και να όντε τα πράγματα πιο ψυχραιμία.

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Οκτωβρίου): Μη δίνετε αουλόγιατα πιστί στις φήμες που κυκλοφορούν. Έξετάστε τα πράγματα με το δικό σας πείσμα πως έχετε μόνη τα δέλετα καλύτερα.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Νοεμβρίου): Προσγειωθείτε σύμφωνα με την πραγματική κατάσταση και μη χίτε σε 'Η στάσι σας ίσως δημιουργήσει ψυχρότητα με ανεπαρκή συνειδήσεις.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Νοεμβρίου): Ακολουθήστε τα χίτη που άφησε αλώμενη και θα το φθάσει. Διορθώστε δ' τι δεν είχατε φροντίσει όπως έπρεπε και θα όντε την κατάσταση 'ν' άλλαν.

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-29 Φεβρουαρίου): Μία μέρα που αρχίζει καλά δεν μπορεί παρά και να τελειώσει καλά. Γι' αλλες για το τι θα γίνει αύριο αμφιβολία. Θα έχετε τα πράγματα. Όλα θα πάνε καλά αν έχετε λίγη υπομονή.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαρτίου): Δεν πα που σας αγαπούν. Σας περιμένουν τότε θα ζήσετε χαρούμενα και έξοχα σε δόξα με ελκυστικότητα.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαρτίου): Να είσαστε καλά με τους ανθρώπους που θέλουν να σας βοηθήσουν. Μην περιφρονείτε δ' τι σας προσφέρουν ΣΙΒΥΛΛΑ

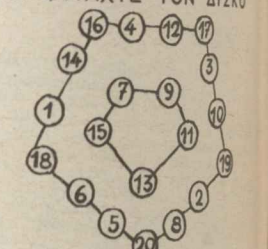
ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ
ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1) ΝΤΕΦΙ—ΣΤΑΛΑ 2) ΔΑΝΕ ΟΝ 3) ΙΣΩ—ΚΡΑ—ΣΚΙ 4) ΝΑΤΑΓΜΑ—ΡΕ 5) ΑΡΜΑ—ΣΤΟΡ 6) ΔΙΚΟΛΑΒΟΣ 7) ΜΕΣΗ—ΟΜΜΑ 8) ΠΙ—ΣΕΒΑΣ—ΠΑ 9) ΕΣΩ—ΙΟΚ—ΠΥΡ 10) ΡΟΣΣΙΝΙ 11) ΕΣΤΑ—ΣΑΤΕΝ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:
1) ΝΤΙΝΑ—ΜΠΕΡΕ 2) ΣΑΡΙΕΣ 3) ΕΔΩ—ΜΙΣ—ΟΡΤ 4) ΦΑ—ΤΗ—ΚΗΣ—ΟΙ 5) ΙΝΚΑ—ΕΛΣΑ 6) ΕΡ—ΓΟΛΑΒΟΣ 7) ΣΙΑΜ—ΑΚΙΣ 8) ΤΗ—ΑΣΒΟΣ—ΝΑ 9) ΑΝΣ—ΤΟΜ—ΠΙΤ 10) ΚΡΟΣΜΥΤ 11) ΑΝΙΕ—ΛΑΡΩΝ.

ΞΑΝΑΦΤΙΑΧΤΕ ΤΟΝ ΔΙΣΚΟ

Με τη σειρά αυτή, από το πρώτο το ξένο κομμάτι αριθ. 1

ΠΟΙΟΣ ΗΘΟΠΙΟΣ

1. Όντρεϊ Χέμπυτον
2. Όρσον Ουέλνς
3. Μελίνα Μερκούρη
4. Τζιάννα Μαρία Κανάη
5. Άλεκ Γκίνες
6. Τζέιμς Ντίν
7. Λάρενς Όλιβιέ
8. Έλλη Λαμπέτη
9. Κανιουβλάν
10. Όρ. Μαρκής

ΟΙ ΔΕΚΑ ΓΩΝΙΕΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

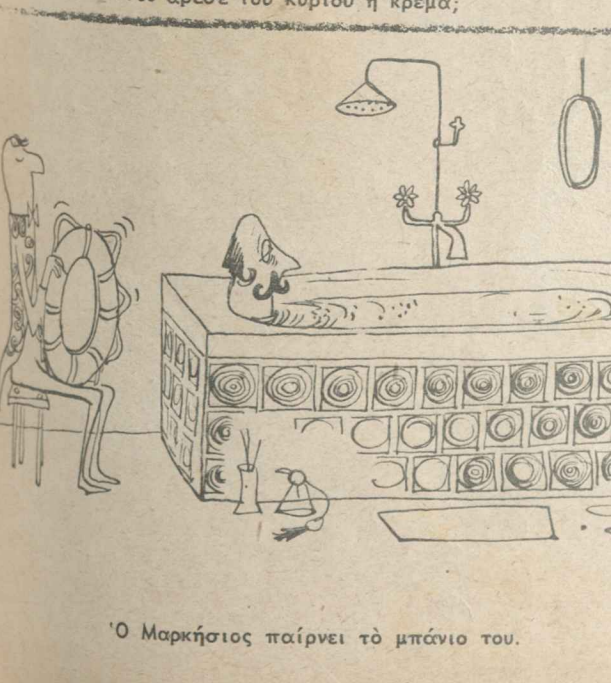
- 1) Να πείτε να καπνίσετε χαρτί σ' άλλο δωμάτιο. Έτσι θα έχετε λιγότερο καπνό!
- 2) Πετάχτε τα σπασμένα κομμάτια στο ποτάμι. Το κακό θα φύγει με το νερό.
- 3) Ρίξτε λίγο νερό, να σκορπίσει κάθε κίνδυνος. Πάντα το αόρατο κρύβεται νεράκι.
- 4) Θα δογκάσει τη γλώσσα του κακός άνθρωπος, έτσι θα θυμώσει και μην ξαναπαίξει κακό.
- 5) Θα πετάξετε πίσω σας τρεις πράξεις λάτρη. Μην ξεχάσετε να το έχετε άπαυτο από τον άμο σας.
- 6) Θα ξαναπαράτε με την πύλη κάτω από τη σκάλα. Αν δεν έχετε κανένα εργαλείο στο κεφάλι με την πρώτη τώρα ασφαλώς θα σας βάλει στο κεφάλι. Το ξόρκι θα πιάσει αυτόποδα.
- 7) Άνοιξτε τα παράθυρα για να μπορέ να μη και ή βροχή. Αν είναι 'Ηλιος, αφήστε τα ανοιχτά έως 6 του βράδυ!
- 8) Πρέπει να το πάρετε από τη κρεβάτι, με το υποστούνη ή την πρέλα του νοικοκύρη του.

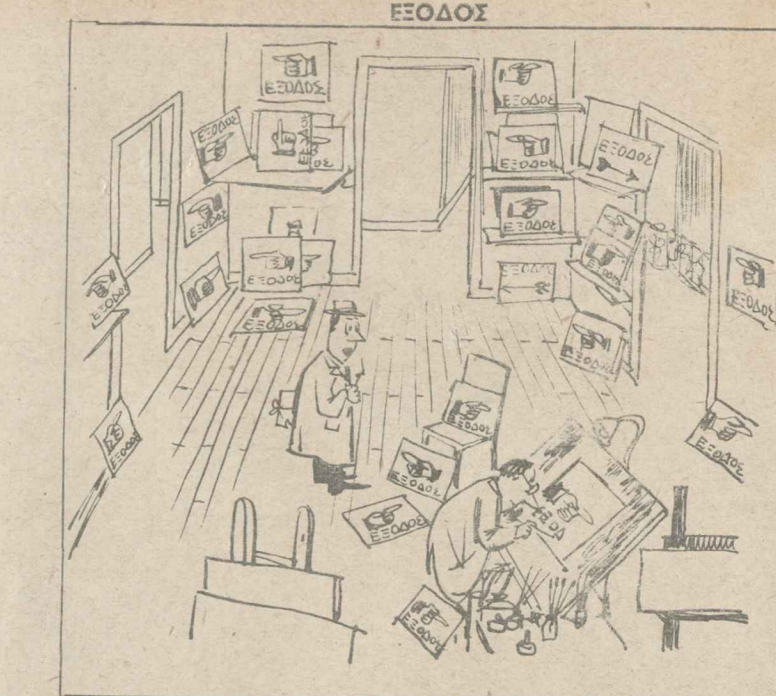
— Ντύθηκα έτσι για νάμαστε άσπορτί, χρυσή μου!

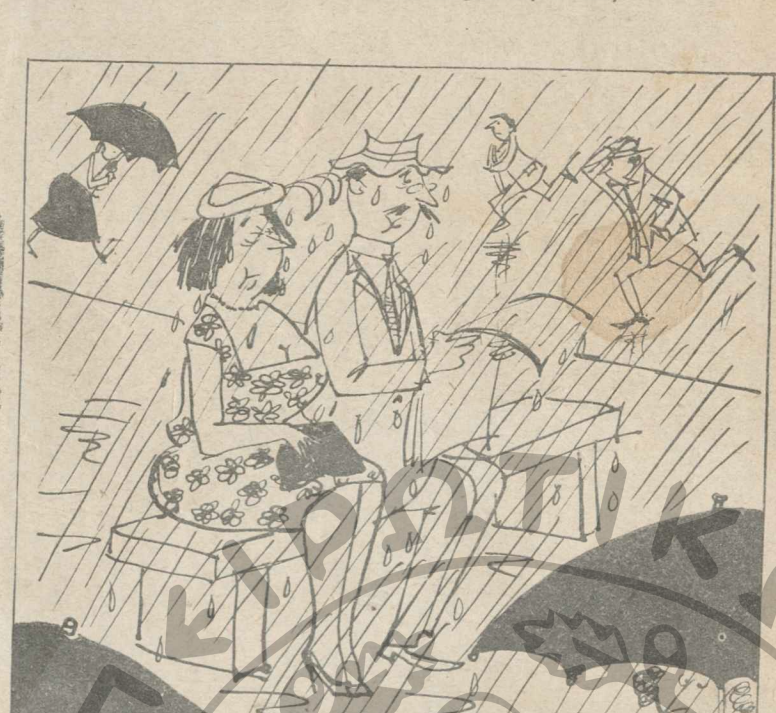
— Του άρεσε του κυρίου ή κρέμα;

— Ο Μαρκήσιος παίρνει το μπάνιο του.

— Μπορείται να μου δείξετε την ε-δο;

— Κι' όμως το μετεωρολογικό δελτίο λέει καλοκαιρία!

— Σας είπα, κύριε, δεν έχω άλλη θέσι.

FAB

Ξανανιώνει ότι πλένει

"ΜΙΝΟΣ"

★ FAB Δέν φθείρει τὰ ρούχα

χάρη στην σύνθεσιν του κάνει τὰ ρούχα σας νὰ ξαναζωντανεύουν, τὰ άσπρόρουχα σας νὰ μὴ γαριάζουν, τὰ ιμprimés νὰ ξαναλάμπουν, τὰ μάλλινα νὰ μαλακώνουν. Κι' αυτό χωρίς καμμιὰ φθορά.

★ FAB Χέρια γιὰ χειροφίλημα

δέν έρεδίζει τὰ χέρια καί οί νοικοκυρές τό προτιμούν γιατί μπορούν νὰ πλένουν καί νὰ έχουν χέρια πάντα μαλακά, πάντα γιὰ χειροφίλημά.

★ FAB Μοσχοβολούν

στον άρωματισμένο άφρό του FAB τὰ ρούχα σας ξαναβρίσκουν σέ λίγα λεπτά όλη τους τήν λάμψη καί φρεσκάδα.

★ FAB Οίκονομία

στον κόπο σας, στον χρόνο σας, στα ρούχα σας, επίσης οίκονομικό στο πλύσιμο πιατικών καί σκευών κουζίνας.

3 ΑΠΛΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ

**ΠΛΕΝΕΙ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΚΑΘΑΡΟΤΕΡΑ ΛΕΥΚΟΤΕΡΑ
ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΑ... ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΣΕ ΚΡΥΟ ΝΕΡΟ.**

FAB

**ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΥΧΑΙΟ ΠΡΟΪΟΝ
ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ COLGATE-PALMOLIVE**

"ΟΛΥΜΠΙΑ" ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΩΝ: ΚΟΡΑΗ 1 - ΤΗΛ. 34.720 - 25.708
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΔΙΑΝΟΜΩΝ: ΟΔΟΣ ΚΕΡΑΜΕΩΝ 23 (ΟΠΙΣΘΕΝ ΘΕΑΤΡΟΥ ΠΕΡΟΚΕ) ΤΗΛ. 532.774